

૩૨૫૨

ગાયન ઉત્તેજક મંડળી.

તા. ૨૮ મી એપ્રિલ ૧૯૭૧ થી તા. ૧૮ મી
ડીસેમ્બર ૧૯૮૬ સુધી જલસાઓમાં ગવાયેલાં

ગાયનોનો સંગ્રહ.

છપાવી પ્રગટ કરનાર

કા રોબાર મંડળી.

સુમધ,

જા. ર. રાણીનાના યુનિયન પ્રેસમાં છાપ્યું છે.

સને ૧૯૮૭ ઈસવી.

સાંકળિયું.

નં.

પાનું.

પ્રભાત.

દાદરો.

૮૩૮ જગત જગત ખીતિ રતિયાં. ૩૨૮

પદ.

૬૪૪ જગીએ ગોપાલ લાલ ઉઠીએ બલ જાજી .. ૨૪૫

ગરબો.

૭૬૧ સંપત જતે આદે પતિજ બલી બાવથી રે. .. ૨૬૫

ભૈરવ.

સારંગમો.

૩૬૦ રે મ પ ની ધ પ મમ ગ રે. ૧૪૧

૮૨૪ રે નીસાનીધ નીસાગમ. ૩૨૩

૮૨૫ ધધ પધ મપગમ ગરે ગમ. ૩૨૩

ધૃપદો.

૨૧૨ સંભુ ચંદ્ર બદની મૃગાનેણી. ૭૮

૩૯૧ બલી લગત મૃગાનેણીકે અંગ. ૧૪૧

૩૯૪ મેરે તો અક્ષા નામકો આધાર. ૧૪૨

(૨)

નંબર	પાનું.
૩૬૬ મૃગા નયની ચંદ્ર બદની.	૧૪૩
૮૨૬ આગી ચારેકે બ્યેરે સુનિ.	૩૨૪
૮૨૮ નિરંજન નિગદાર પરશ્વત્ત પરમેશ્વર.	૩૨૫
૮૩૦ બગત બેરવ બેતી સ્વરૂપ.	૩૨૬

ખ્યાલો.

૧૫૫ એક પલ છત કપહ ના પીસરે એ જાહિ. ૫૬	
૨૧૪ ખારા મુસે ખોલો ક્યું નહી.	૭૯
૩૫૬ બહોત દીત પોગિ દરસન ખારે તેહારે.	૧૩૦
૩૬૦ ભાર બહોલો ખારે મતવાલિયું.	૧૩૧
૩૬૩ બતમાલી બને મુગરી.	૧૪૨
૩૬૭ એ મેગલી રૂપ લીંગે.	૧૪૩
૮૩૨ ગ્યાએ ભૈરવ ભાતનાય.	૩૨૬
૮૩૫ મૈ કુલાંદી સેજ વિજાવાંતી.	૩૨૭
૮૩૬ રંગીલી રાત માઝ ઢાલાવે.	૩૨૭
૮૩૭ બગ બગ બગ જગાવે.	૩૨૮

ચતરંગ.

૮૩૪ ચતરંગ કુળે મિલિ ગાવે.	૩૨૭
--------------------------------	-----

તીલાગુ.

૨૧૩ તત નાદર તાદીન તતતના.	૭૮
૩૬૨ યલમનુ યલેલી યલલે.	૧૪૨
૮૨૬ તાનાદિર તદેના તાનાદિર તદેના.	૩૨૫

હોરી.

૬૮૩ ખેલીએ કાગ સજન સંગ ગ્યાજ.	૨૬૧
-----------------------------------	-----

નં. પાનું.

પદો.

૩૫૮ સધન બન છાયોરી	૧૩૦
૩૬૫ ઉડો મેરે કાહાન કુંવર નંદે કુલારે	૧૪૩
૩૬૮ લાલ ગોપાલ ઉમંગ ધર આગ્યે	૧૪૪
૩૬૯ ઉડ પ્રભાત સમગીઅ્યે	૧૪૪
૮૨૭ હો પ્રભુ હું વરણું શું તાહરી અનુરાધ	૩૨૪
૮૩૧ રાધવ ભોરહી જાગે નીદભરી અંખિયાં	૩૨૬

પ્રભાત.

૪૫૮ સગપણુ સાચું રાનું બાધિ	૧૬૬
--------------------------------------	-----

વીભાસ.

ધૃપદ.

૬૩ સીસ મુકુટ મણિ વિરાજે	૨૮
-----------------------------------	----

ખ્યાલ.

૩૩૭ મેરે મન લીના લાભાઅ્યે મન મુરજનવા	૧૨૧
--	-----

તીલાણો.

૩૩૬ તાનુમ દેરેનુમ દેરેનુમ	૧૨૧
-------------------------------------	-----

હોરી.

૩૩૮ ગંજ સકરેકે દ્વાર હોરી માય રહી	૧૨૧
---	-----

ગરબા.

૩૩૯ જાની ભુધર રંગ ભરેલા	૧૨૨
૮૫૮ ગાંભળ રૂઠી શીખ રાજ કુમારીરે	૩૩૯
૮૬૨ ત્રિધિ સંકેલિ હરિઅ્યે વિચારી	૩૪૫

રામકલી.

ખ્યાલ.

૪૮૨ ખાલા મુજે બરદે. ૧૭૬

તીલાણો.

૫૨૭ આદતન નાદીમ તનુમ તનુમ તનુમ. ૧૯૫

પદ.

૪૯૫ ઉઠ સજન બેહોર બધી હરી બજન ગારે.. ૧૮૩

ખટ.

ખ્યાલ.

૭૭૩ અતહી જલડવા કરહી મારી સાસુ. ૩૦૨

કુમરીઓ.

૪૩૦ અનીયારે િયારે દગ મતવારે. ૧૫૬

૬૬૬ તુમસે મારે નેહ બધલિવા. ૨૫૩

હોરી.

૬૬૦ પહીલા અપનો નામ ખતાવો. ૩૮૬

આસાવરી.

ખ્યાલ.

૩૧૨ મેરે આંગન જોગી ખીન ખજલતરી. ૧૧૩

હોરી.

૭૭૪ હરી મેં ગોકુલ ધ્રુમ મચાઈ..... ૩૦૨

ગજલો.

૨૪ થેહી કૈહતીથી લેલી પરદેહ નશીન. ૧૦
૧૪૭ સુખો હોનેકુ રાત બાકી હૈયે..... ૫૬
૭૮૩ નતો દીયા બચન ન તલાક દીયા. ૩૦૬

પદો.

૧૫૬ સમજ મન દમહી દમકા મેલા..... ૫૯
૨૨૦ મેરે ગીરધર ગોપાલ દુસરા ન કોઈ. ૮૧
૪૫૯ સમજ મન સમજીને લાગ સુધરવા ૧૬૭

આસાવરી માંડ.

ગરબો.

૮૬૫ ચાલ ચાલની ચંતુરા જૈયે કુંજમાં જો..... ૩૪૭

બેગી આસાવરી.

પદો.

૨૫૩ જતન ખીન મુરગને ખેત ખીગાડે. ૯૨
૪૮૦ હરણી હરકુ પોકારી સંકટમે..... ૧૭૫

બેનપુરી.

ખયાલ.

૩૬૪ સખ ખેરાગ લીધો મા સજન..... ૧૩૨

લેગી.

હોરી.

૮૮૪ અપકો કાગ મોચે અશારિ આયો. ૩૫૪

માંડ.

કુમરી.

૬૪૮ મદ પીઆને દારા ૨૪૭

ગરબા.

- ૫૬૩ પ્રભુ પ્રગટયા સુરકાજ સુર પંરામાં જો. ૨૨૧
 ૫૬૮ નારાયણ નામ લેની તું પ્રાણી રે. ૨૨૫
 ૫૬૯ મોહિલે પધારે માહારાજ. ૨૨૬
 ૬૦૧ આધવ આધવ રાજ અમને. ૨૨૭
 ૬૦૩ હંદ ગારી તારે આદણે મેવાડે રે મલી. ૨૨૯
 ૭૩૭ બલાજન નાર બાણવો બાવેરે. ૨૭૬
 ૭૫૨ હાથ લાગ્યું પાંચું હવે કેમ થાયે રામજી. ૨૮૮
 ૭૫૬ મોહી તું મુઠ શીદ જાએ કુજનસે. ૨૯૧
 ૯૩૯ મારી મોહિના પ્યારી સીદ ગબરાએ. ૩૭૫
 ૧૦૯૭ આજ રો રંગમાં રમેછ રંક લાલિયોરે લોડ. ૪૪૧

બેલાવલ.

ખ્યાલો.

- ૨૧૯ પીયા ખીન કેસેકે ભરીએ. ૮૧
 ૪૭૪ કવન બતરીઆં ગધલા મા. ૧૭૨
 ૪૭૫ અપ મોરી રામરામ કહીયો. ૧૭૩

તીલાણો.

૪૭૩ અહે અલેલાલે અલેલીલી અલાલે. ૧૭૨

અલહીયા ખેલાવલ.

ધૃપદ.

૧૦૧૬ અરજ સુનલીજે હમારે સાહે આલમ. .. ૪૦૮

ખયાલ.

૭૭૭ દીલોના યાર મીલે. ૩૦૪

ગજલ.

૭૧૦ કીસ કદર મેં જો કહેં યાર ખડાઈ તેરી. .. ૨૭૦

સરખરદા.

ધૃપદ.

૫૪૮ પ્રથમ રાગ સુર સાધ જોહી. ૨૦૩

તીલાણો.

૫૪૯ ઘાનીતોમ તનદ્રેદ્રે તુમદરનારે..... ૨૦૪

ગરબા.

૫૯૫ સાંમલીયાને વીનંતી કરીને આધવ કહેજો

અરજ રે. ૨૨૪

૫૯૭ જાવાદો મને રાને રેકિછો વાટમાં. ૨૨૪

દેવગીરી.

ખયાલ.

૩૬૫ સુરંગ ચુંદરીયાં દે રંગાએ બાલમવા. ૧૩૨

રામત્રી.

ગરબો.

૮૬૩ આ ઉખાણાનું નામ. ૩૪૫

ટોડી.

તીલાણો.

૨૧ મંદિલવા મોરે બાજન લાગીલો ૬

મીયાંની ટોડી.

ખયાલ.

૪૫૭ અણા જાને મોણા જાને. ૧૬૬

આશા ટોડી.

ખયાલ.

૪૫૬ નેવડીઆં ઝાંઝીડી આત પડી મજેદાર..... ૧૬૬

ટોડી મુલતાની.

ધૃપદ.

૫૨૮ પવનકો તોલ કરે. ૧૬૬

ટોડી ગંધાર.

ખ્યાલ.

૨૫૨ લાડીલા બનાબન આયા. ૬૨

ભૈરવી.

સારંગમો.

૩૦૭ નીસા ગમધ નીધપમ ગરેસા. ૧૧૨

૮૫૧ ધપધ મપ ગમ ધપમ, ૩૩૪

ધૃપદો.

૩૦૮ પ્યારી તોરે નયન કયસે. ૧૧૨

૪૩૩ તુંઈ ગત અગમ અપાર. ૧૫૭

૪૮૧ આઅ કરીમ કરમ કરશે. ૧૭૬

૯૪૨ પાહિમાં મીન લોચને દેવિ. ૩૭૬

ખ્યાલો.

૭૮૪ નૈયાં કૈસે લાગે પાર. ૩૦૬

૮૪૯ કલિયાં કુલી ઉપબન સુરજન. ૩૩૩

અસવારી.

૧૮૩ એરી હએ મારી પેઆરી નનંદીઆરે. ૬૭

અતરંગ.

૧૫૧ અતરંગ ગાઈએ સુનાઈએ ગુરનકૃ. ૫૮

૮૨૫ા.

૪૩૯ લાલુવાલા જોખને કીસદે.	૧૫૯
૫૨૪ માનીવે બસંત ચારદી ચીરા.	૧૬૫
૬૪૦ ઇયા રખાં સુન લીજીઆ મોરી અરજી.	૨૪૪
૧૦૨૧ માનો રે રખા મેરી અરજી રે.	૪૧૧

તોલાણા.

૧૦૫ તદાની ઘાની દરા દરા લીમ તનોમ.	૪૨
૩૦૯ તદનુમ તદનુમ તનદેરેના.	૧૧૨

હુમરીઓ.

૧૦૬ ચાર સાંવરિયા તેં તો મન લીનો રે.	૪૩
૨૪૮ અખ તોરી બાંકી ચીતખન.	૯૧
૨૪૯ ચલતકી ખેરીઆ જાદુ કર ગયો.	૯૧
૨૮૭ સઘયાં મેં તો ના પેનુંગી આસમાની દુરીયાં.	૧૦૩
૩૧૦ એજી મેરે મિરે આયે સંઘયાં.	૧૧૩
૩૩૩ હેજી મોરી આલી પનીયાં કેસે જાઉંરી.	૧૨૦
૩૩૪ કેસે ભરે પનીયાંરી ગુઘયાં.	૧૨૦
૩૬૨ અખ ના બજાવો શ્યામ.	૧૩૧
૪૮૫ છુરીઆં ન મારેરે.	૧૭૮
૪૮૬ ડાલીઆં લે આવો મોરી રે.	૧૭૮
૪૯૪ કોઇ યાદ લીલાવો મોરી રે.	૧૮૨
૫૨૨ નઘઅર છુટો જાએ.	૧૯૪
૫૨૬ અખ મોરી છાંડે કળાઈ.	૧૯૫
૫૫૭ અખ મોસે રાર કયું મઆઈ મોરા સઘયાં.	૨૦૬
૫૬૧ તોહિ નીપટ લાજ ના આવે.	૨૦૮
૬૨૩ રામ મેં તો જોગન બન ખેઠી.	૨૩૬

નં.	પાનું.
૭૮૫ મોપેરે સીતમવા કર ગયોરે.	૩૦૭
૮૨૦ હો ખેરાળી મોરા રામ.	૩૨૦
૮૨૧ નદીઆ તટ ઠાડો રે.	૩૨૧
૯૧૩ મધ રેકિ ઠાડે કીશ્વર મોરાગી રે.	૩૬૫
૧૦૨૪ નયનવા લગાયે જાદુ દારા રે.	૪૧૧
૧૦૫૮ પનઘટવા રેકિ જાવ.	૪૨૭
૧૦૮૪ મોહિ આય મીલે ગીરધારી.	૪૩૪
૧૦૮૭ જનમ સખ ખોયો ખટપટમે.	૪૩૫
૧૦૯૦ ગગન મંડળમાં અગણિત તારા.	૪૩૭

હોરીઓ.

૧૫૩ ભલોરે પેચ મોપે ડારો રે રસકો.	૫૬
૩૮૬ મેં તો આપણી રંગમે ખોરી રે.	૧૪૦
૬૮૦ મદકે છેલ મતવારેને.	૨૬૦
૬૮૨ કચુ એસી મંત્ર પદ.	૨૬૦
૬૮૪ લાલ મેં તો ખેલું રંગારંગ હોરી.	૨૬૧
૮૮૬ મેં તો આઈ લાજકી ભરીરે.	૩૫૫
૮૮૮ તોરે છયામેં કપટ રે કનૈયા.	૩૫૬
૯૬૨ અપતો બસંત ભઈ મતવારી.	૩૮૭
૯૬૩ તકતક મારે પીચકારી.	૩૮૮
૯૬૪ હોગી હમારી આજ નનદીયાં મોરી.	૩૮૮
૧૦૦૬ ફરીએ પીઆ સંગ પ્યાર.	૪૦૫
૧૦૧૦ સુમર નામ વાંકો.	૪૦૫
૧૦૧૧ સુંદર ક્યોં નચિત ખેરી.	૪૦૬
૧૦૪૪ કયા ગુલાલ સૈયા મોપે ડારો.	૪૨૦
૧૦૪૫ ગાવે નિર્લજ લાજકી ગારી.	૪૨૦

ਦਾਦਰਾ.

੧੮੫ ਦਰਵਾਜ਼ਾਮੇ ਟਹੀਆਂ ਲਾਗ ਰਹੀ.	੬੮
੬੧੧ ਘਲਮਾ ਨਾ ਖੁਲੇ ਸਤਾ.	੩੬੪
੧੦੭੭ ਰਾਮਾ ਮੈਂ ਨਗਾਘ ਹਾਰੀ.	੪੩੩

੩ਆਖ਼.

੧੦੪ ਲੇਲੀ ਦਿਲ ਮਨਨੁ ਕੀਤਾ.	੪੨
------------------------------	----

ਗਯਲੋ.

੬੨ ਐਕੀ ਹੋ ਦਲਗੀਰ ਕਯੋ.	੨੮
੧੫੨ ਖੁਦਾ ਜਾਨੇ ਤੇ ਕੀਸਮਤਮੈਂ ਹਮਾਰੈ ਕਯਾ ਲੀਆ ਹੋਗਾ.	੫੮
੧੮੪ ਨਾਮ ਜਨੇਕਾ ਨ ਲੇ ਖ਼ਿਆਰ ਮੈਂ ਮਰਜ਼ਬੁਗੀ.	੬੭
੨੧੫ ਐਸ਼ਕਮੈਂ ਤੇਰੇ ਫੋਹਿ ਗਮ.	੭੬
੨੫੦ ਯੁਲਯੁਲੇ ਸ਼ੇਖ਼ਾਨੇ ਪੁਛਾ.	੬੧
੩੩੫ ਪਰਾ ਹੁਏ ਘਲ ਅਜ਼ਾਬ ਅੰਦਾਜ਼ੇ.	੧੨੦
੩੬੩ ਐਸ਼ਕਨੇ ਤੇਰੇ ਮੁਨਕੁ ਦੀਲ.	੧੩੨
੪੮੩ ਫ਼ੀਰ ਦੋਆਰਾ ਐਸ਼ਕਾ ਦੇਲਾਏ ਅਸਰ ਪੇਦਾ ਹੁਵਾ.	੧੭੬
੪੮੪ ਘਾਤ ਕਰਨੀਂ ਖੁਲੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕੁਲੀ ਐਸੀਂ ਤੋ ਨ ਥੀ.	੧੭੭
੪੯੩ ਗਦਾ ਹੁਓਂ ਤੇਰੇ ਦਰਕਾ ਅਰੀਦਦਾਰ ਹੁਓਂ ਤੇਰਾ. ..	੧੮੧
੫੨੩ ਅਘਤੋਂ ਵੋ ਦੀਲ ਕੁਰੀਅਸੇ.	੧੮੪
੫੨੫ ਮਤ ਜਾ ਆਖ਼ਿਕੇ ਵਾਸਤੇ ਖ਼ਤਿਨਾ ਤੋ ਫੋਹਿਨਾ ਮਾਨ.	੧੮੫
੫੫੮ ਕਯਾ ਕੁਲੁਂ ਦੀਲ ਮਾਯਲੇ ਯੁਲਫ਼ੈ ਦੋਤਾ ਕੁਝੁਂ ਕਰ ਹੁਵਾ.	੨੦੭
੫੮੪ ਤੇਰੇ ਮਾਨੀਂਦ ਅਗਰ ਮਾਹਿ ਮੁਨਾਘਰ ਹੋ ਤੋ ਮਐ ਜਾਨੂੰ.	੨੧੮
੬੬੩ ਦੀਵਾਨਾ ਤੇਰਾ ਆਖ਼ਿਕੇ ਜ਼ਰ ਮੈਂ ਹੁੰ.	੨੫੨
੭੨੬ ਆਖ਼ਾਕ ਤਮਾਮ ਦਰਪੇ ਤੇਰੇ ਹੁਏ ਅਰੈ ਹੁਏ. ..	੨੭੬
੭੮੬ ਗਯਲ ਹੋ ਉਸ ਯੁਤੇ ਕਾਫ਼ਿਰਪੇ ਅਪਨਾ ਦਮ ਨੀਕਲਤਾ ਹੁਏ.	੩੦੭

નં.	પાનું.
૮૧૭ મેરા મેહમાન વો રશકે કમર હોવે તો મય્યે જાનું.	૩૧૯
૮૫૦ તુજ લખકી સિક્કત લાલે બદખ્શાંસે કહુંગા.	૩૩૩
૯૨૫ મરતા હું તેરે હેજમે તલખગાર હું તેરા. . .	૩૬૮
૯૪૩ જરકી મોહોખત જરકે તક.	૩૭૭
૧૦૫૬ અગર આં તુરે શીરાજી.	૪૨૫
૧૦૮૬ હમારી દીલ લગી રખસે	૪૩૫
૧૦૯૬ આજ જરથોસ્તિઓ નવસાલ મુખારક હોવે..	૪૪૦
૧૦૯૯ સજન સહુ સલામતીઓ સારી.	૪૪૨

રેખતો.

૩૦૬ માલુમ ન થા મુજકુ ચાર તેરી બેવકાઈ. . .	૧૧૧
---	-----

પદો.

૨૫ ઉધો મનકી મનમે રહી.	૧૨
૯૯ ઉવોજી પ્યારે શ્યામ ભયે બે પીર.	૪૦
૧૦૭ ખીનતી જો મેરી રઘુનંદનસે	૪૩
૨૧૬ જો ગંગે ગંગે શ્રી ગંગે	૮૦
૨૧૭ આદમ આદમ યાદમ દમદા	૮૦
૩૫૦ કહુ કહે ના ગયા સમજ મોરે રામરે	૧૨૭
૩૬૧ કૃપા ધન તુજે કાં ન કરીણા	૧૩૧
૬૩૫ અરે ઓ મુસાફર જાગરે	૨૪૦
૬૪૨ ખેતી કરે હર નામકી મનવાવે.	૨૮૪
૮૧૮ મય્યે તો ઠાઠી જપું રામ માલા રે.	૩૧૯
૮૧૯ હકીકતકે મોહોલિમે અતર નર રાજ તું આતા જા. .	૩૨૦
૯૪૪ આજ બધાવરાંરી.	૩૭૭
૯૪૫ યા વિરહા કાં ભીસી બાઈ.	૩૭૯
૧૦૯૩ નારી નરથી એટ તું માન.	૪૩૮

લાવણી.

૮૨૩ કાદર જાંબુ નાઝમાઈદા વેખણા..... ૩૨૧

સારંગ.

સારંગમ.

૩૫૧ મ પ ની સા રે સાની ચાની. ૧૨૭

ધૃપદો.

૩૫૨ ખરજ તખત પર બેડે રાગ આદશાહી..... ૧૨૭

૮૦૮ તારત નેથતારત લરત યેખન..... ૩૧૫

ખ્યાલો.

૩૫૩ પીયા મારે ઘર આઠણી રે. ૧૨૮

૧૦૬૧ મિલ બેડા મારે સૈયાં. ૪૨૮

કુમરી.

૧૦૬૨ ચલીલ મોરી નનદીઆં. ૪૨૯

પદ.

૮૦૯ સાચી કહી વાંકી કોહુ ન માને ૩૧૬

ગરબો.

૮૫૩ આજ છે સરદ પુનમની રાત. ૩૬૩

ઘોડ સારંગ.

ખ્યાલ.

૬૫૬ પલ ન લાગી મોટી અંખિયાં. ૨૪૬

ધનાસરી.

ખ્યાલો.

૭૨૪ મોરા મન હર લીના મગવા જાત હડીલી.. ૨૭૫
 ૯૬૭ અમકે મુનીયો અનકે કમ્પેસો..... ૩૯૦
 ૧૦૬૩ લોગ ચવાવક પ્રીતી કર્ફે ૪૨૬

પદ.

૩૪૯ ભટકત ડોન ફીરે રે ગોસંઘિયાં સંઘિયાં. ૧૨૬

ગરબા.

૫૬૪ તમે સાંભલોની સંત મુબાણ. ૨૨૨
 ૮૬૦ કરણિ મુણો વરણી કહું. ૩૪૨
 ૮૬૪ તમસે લાગી પ્રીત. ૩૪૬

ધનાસરી પુરીઆ.

ખ્યાલ.

૧૦૮ દેખ મીસીવીરે શોખદ કબરા નેનોદા..... ૨૩૧

ભીમપલાસ.

સારંગમ.

૫૩૮ નીસાગમ પગરેસા નીસા ગગરેસા. ૨૦૦

હોરી.

૬૦૯ મુખ્ય બીજી અતારી ગંવાર. ૨૩૧

મુલતાની.

સારંગમ.

૪૪૮ નીસા ગમ પગમ ધગમ ગરેસા. ૧૬૩

ધૃપદ.

૪૪૯ મેરે નેત ખરા રહે નીશદીન. ૧૬૩

ખયાલ.

૪૬૨ દો હટકે નેણા હમારે. ૧૬૯

ગજલ.

૪૫૦ કોનશી જાએ જાંહાં જાકે છુપાવું તુજકુ. ૧૬૩

પદ.

૫૨ અખ તુમ કબ મુમિરેગે રામ. ૨૪

ગરબા.

૫૯૧ સખી સરસ્વતીને સંભારીએ સુખ કાજે જો. ૨૨૦

૮૫૬ તું નવ સૌંચ જીવન પ્રભુ સંભાલશે રે. ૩૩૮

પુરખી.

ધૃપદ.

૫૨૯ હાકમ હાદી હકીમ કરીમ. ૧૯૭

ખયાલ.

૬૫૩ મેં તેડે વારીયાં જાવા. ૨૪૮

હોરી.

૬૫૨ ગુજરિયાં ગોરી એલત હોહોકર હોરી. ૨૪૮

ગૌરી.

ખયાલ.

૯૬૮ ચેરી હું તો આસન ગચ્છેલી પાસન ગચ્છેલી. ૩૯૦

ગરબા.

૪૭ ગોકુલ ઘરથી ગુજરતી ઉતરી રેંસાલ. ૨૨
૭૬૨ રાજ બનસી બજાઈ સુધ વીસરીરે. ૨૯૬

લાવણીઓ.

૪૩૬ સજન નહવેગે કુશમાન ગડેગે પુરવીયા
દાવે કરી. ૧૫૮
૪૯૧ પીયા ખીત કુઝ મોહિકુ ભારે. ૧૮૦

શ્રીરાગ.

સારંગમ.

૫૬૭ મધનીસા રેસા નીધ પડેપ. ૨૧૦

સુલકાક.

૬૦૪ અલ્લા તું સાહેબ કરીમ રહીમ. ૨૩૦

ખયાલ.

૫૨૮ ગજરવા બાલે બાલે બાલે રે. ૨૧૦

ભુપ.

સારંગમ.

૯૭૦ ગરેસા ધપ સાસારે ગગરે. ૩૯૧

ખયાલ.

૧૩૧ ઘેરી આજ સખીરી મઘે કયા કહું. ૫૩
૧૦૮૭ લલચાવત જયરા મોરા. ૪૨૨

ગજલો.

૬૧૧ હુશરેખા ગેનમગરા માહિલકા તું ઢાણુ હે ૨૩૨
૭૪૦ ફતેહ પોકારો દમખદમ. ૨૮૧

ભોપાલી.

ધૃપદ.

૮૩૯ પ્રથમ મણી ઝોંકાર દેવનિ. ૩૨૮

ખયાલ.

૯૭૧ ડરેરી નેયણુ નનદીયાંસોં. ૩૬૧

ગજલો.

૨૦ લાલૈહ રૂખા સમન બરા.....	૯
૮૪૦ પરસ્તશકે કાબલ હૈ તુ ઐ કુરીમ.	૩૨૯
૮૪૧ વુહ જલ્લા અપના દિખા રહે હૈ.	૩૨૯
૧૦૯૪ નવલ રોજ નવલ સાલ.....	૪૩૯

ભુપ કલ્યાણ.

ખ્યાલો.

૪૦૦ હેરી આજ સખીરી મેં કયા કહું.	૧૪૫
૪૩૪ બનરે બલધયાં લઉંગી.	૧૫૭
૪૪૫ શુબ ખોલ તમ્મે નહીન રૂપકે કાને મરેર. ..	૧૬૨
૫૩૭ સુગર બના ગાય બજાય.	૨૦૦

પુરીઆ.

તીલાણો.

૫૩૦ દરા દીમ તનુમ તનુમ તનદ્રેદ્રે.	૧૯૭
--	-----

રાતકી પુરીઆ.

ખ્યાલો.

૬૯૧ નેણ કજરવા કેહિ કહે.....	૨૬૪
૬૯૨ કામ્મે ખીરમાયાવે મેડે યારદા જમાલ	૨૬૪
૭૦૫ સુગર બના ગાવો સખ મીલ.....	૨૬૯

યમન કલ્યાણ.

સારંગમો.

૭૩૧ મધનીરંગ પમગરે નીરંગરે	૨૭૭
૮૮૯ સારંગ પમગરે ગમપધ	૩૫૭

ધૃપદો.

૧ એ તકત હો તીહારી આસ દાસ જનમ જનમકે	૧
૩૬૮ આનંદ ભયો માર્ક મેરે	૧૩૩
૪૮૭ મુશકેલ કરો આસાન અઘ્લાહી મેરી	૧૭૮
૫૬૨ પાર તેરો પાણે નહી અપરમપાર	૨૦૯
૬૮૬ પિયાસે માન કપલુ ન કરીયે	૨૬૩
૬૮૭ છત્રધીશ ધીઅનરે કેપનરે	૨૬૩
૭૩૬ વિદાય થાઓ વીરાજનો રાખ્ય સિમારે	૨૭૯
૮૯૧ એમન ગાયણુ કર ગુણ રામકે	૩૫૭
૮૯૩ કેસે તું ચેટક તોનાર બંધ મંત્ર નાર	૩૫૮
૯૨૮ આનંદ ભયો અનંત	૩૭૦
૯૨૯ હે આલી આવનકો કીતારી	૩૭૦
૧૦૬૪ તાન રાગકી ધરન મુરન સો	૪૨૯
૧૦૬૬ દીયરા મેં પારે હજરત	૪૩૦

ખયાલો.

૩ સુમીરણુ તોરા, તું કરીમ	૨
૧૭૨ જોઅનકે ગુમાનમે બુલી ફીરત ડગર ડગર	૬૪
૩૬૭ પલકનસે મગજરે એરી મા	૧૩૩
૩૬૯ મારે ડરે આબ સુનતો એ ગુમાની મેહ	૧૩૪
૪૬૫ લંગર તુરક જી ન છુઓ	૧૭૦

(૨૧)

નં.	પાનું.
૪૬૬ અવગુણ ન કીજીએ ગુણી.	૧૭૦
૪૮૮ મોરલી મધુરી ધુન બાજે	૧૭૯
૬૦૬ પિહરવા તેહારી નેક નજર.	૨૩૦
૭૩૫ શામિ શું શુશોભીત સુંદર સાંજ.	૨૭૮
૭૬૬ બનરા આર્ધલિ માર્ધ હેરી આજ સૌ	૨૯૮

અતરંગો.

૨ અતુરંગ રસ સૌ ગાવૈરી	૧
૮૯૨ અતરંગ રસ સન ગાવધ.	૩૫૮

તીલાણા.

૬૮૮ અત તનદેરના આદાંતી.	૨૬૩
૧૦૬૫ અનદર દીમ ધીતીજાના તાધીયનરે.	૪૨૯

હોરી.

૮૬૮ ખેલત ફાગ બાલ લલના સંગ.	૩૪૮
---------------------------------	-----

પદ.

૬૨૭ બજલે બજ મન તું ભગવાન.	૨૩૭
--------------------------------	-----

યમન ઝિંજેટી.

ટપ્પો.

૬૧૬ દીલ લગા રેડા યાર તુજખીન	૨૩૪
----------------------------------	-----

કુમરી.

૫૦૩ મન બાલનકો લેહેકન લાગી.	૧૮૬
---------------------------------	-----

હુમીર કહ્યાણ.

સારંગમ.

૨૦૧ ધધતી ધપ મપ ધધપ. ૭૪

ધૃપદો.

૨૦૦ સીસ મુંધટ સરવન કુંદલ. ૭૪

૨૩૬ બુંદ પવન પુરવાહી બહે. ૮૭

૨૬૮ ગરજત ધન તપકત બન. ૯૭

૮૯૬ અચળ રાજ રહી તેહારો માધો. ૩૫૯

ખયાલો.

૨૬૭ ચમેલી કુલ ચંપા ગુલાબ ગુંડ લાગેરે. ૯૭

૫૬૪ અરે અલખેલા મીત પિહરવા મોરા. ૨૦૯

૬૦૭ સૂજત રહી સૂજત નહી. ૨૩૧

૬૫૧ મેં કેસે ધાધરી બરે રે. ૨૪૮

તીલાણો.

૬૦૫ દ્રીદ્રી તાંનરે તના તદાંતી. ૩૦

રોબાઈ.

૨૩૭ બાજ મારા દેલ બદેસતે. ૮૭

સામ કહ્યાણ.

ધૃપદ.

૩૬૬ આતીગી હું તો અકેલી અલખેલી. ૧૩૩

ખયાલ.

૪૪૬ યારદા માનુ નીતદા નેહારાવે. ૧૬૨

રેખતો.

૬૨૯ મનકી મુરાદાં બર દીજો પીર ખાજા ૨૩૮

કામોદ.

સારંગમ.

૫૪૧ નીરે મગ મધપધપ ગરે ૨૦૧

ખયાલ.

૫૪૦ અમ બન આયોરી મા સરસ બના ૨૦૧

તિલક કામોદ.

ખયાલ.

૭૦૬ એ મેં કદર પિયાકો કેસે પાવું. ૨૬૯

તીલંગ.

કુમરી.

૫૪૨ કેસો છલમલ કાનો મોગી મા. ૨૦૧
 ૧૦૧૫ સાંવલીયા તોગી બારી મએ ના જાધ્યારે. . . ૪૦૮

કલ્યાણ.

સારંગમ.

૪૯૬ ધમ ગમ ગરે ગમરે. ૧૮૪

ધૂપદો.

૫૦૦ જો લો દેખો તાહી પ્યારે કો	૧૮૫
૮૦૬ મુચકેલ મોથે નીકાલો	૩૧૫

ખ્યાલો.

૬ ગુરૂ ખીત ટ્રેસે ગુણુ આવે	૩
૮૫ હર્વા મોરા દે મે ગારી હુંગી	૩૫
૮૬ બહઆ દોરાવત આવેઆ હિ	૩૫
૩૨૨ કાંઈ તકસીરવે મેરમ દોલાવે	૧૧૬
૩૨૩ દાદરવા ખોલા લાઈ ઝેરી ઝેરી મા	૧૧૬
૪૯૯ હેરી લાલ મીલે હેરી અનુપ સુંદર	૧૮૫
૫૦૧ પીઅરવા તેહાની નેક નજરપર	૧૮૬
૫૩૨ કેએલીઆ ખેલી રે	૧૯૮
૫૩૩ અચર છાંડ તત વારી જોડે	૨૯૮
૬૪૫ આપી મેં તોરે નગરીયાં	૨૪૬
૮૦૭ તેરો નેણુ શડકે કીનડીલ	૩૧૫

ચતરંગ.

૬૪૬ ચતરંગ સખ મીલ ગાઓ	૨૪૬
--------------------------------	-----

ટપ્પો.

૫૦૨ અજા માડી અરજ સુન લેવી	૧૮૬
-------------------------------------	-----

કુમરી.

૬૧૦ રંગીલે બનરે મેદી લાવત દે	૨૩૧
--	-----

દાદરો.

૯ છેલ મોરી અંગિયા મસક ગઈ	૪
------------------------------------	---

ગજલો.

૫ બાદ તુંદી મહફલે શાહનૈહ મુઆરક બારાદ..	૩
૮ એ સિતમગાર બલા તુને યેહ ક્યા કામ ક્રિયા.	૪
૨૪૨ તફરકા હોતા હયે અયેસામી ગુલઅનદામ ફાઝી.	૮૮
૩૨૪ દીલ લગાયા વારસે ઉસ દીલકા છુડાના મુસ્કેલ.	૧૧૭

રેખતા.

૪૧૬ મનકી મુરાદાં બર દીન્ને પીર ખાન્નં.....	૧૫૧
૬૧૪ આદમકે શરફો ને દમ ગયા સો ફોર ના ફોર.	૨૩૩

પદો.

૧૩ દુલહિન માંગ સંવાર લે સાગી.....	૬
૪૯૭ રટ તું શી હરિ રસના.....	૧૮૪
૪૯૮ હારે મન અમાન રટ લે.....	૧૮૫
૭૪૩ પ્રભુ પ્રભુતાને વંદી ખેલીયે.....	૨૮૩

લાવણીઓ.

૧૨ મેરે પીયાકા નવરંગ બાગ.....	૫
૬૧૫ જીવલગ બાગ ફરે દયા મલા ગવરાહુંદ્રા..	૨૩૩
૬૪૬ વાંચે પ્રીવાંચે પત્ર મલા આલે હોતે.....	૨૪૭

કહયાણું ઝિંબેટી.

કુમરી.

૩૭૦ નાજુકરે મારો જીવ	૧૩૪
----------------------------	-----

નં.

પાનું.

હોરી.

૮૬૬ આજ નગરમે હો હોરી રે. ૩૮૯

૫૬.

૯૩૩ સઘન મુખી દેશ ભીકારી હો. ૩૭૭

છાંયા.

ધૃપદો.

૩૧૩ કરત હો મોસું નેહાજી હયે ૧૧૪

૩૧૬ આજ મનાય લઘરે સોવન રૂશી તાર. ૧૧૫

૭૬૩ એતી કહીએ ન જાય. ૧૬૭

ખ્યાલો.

૧૭૩ જોતી કહી જો ના સુની પીઆ દમને. ૨૪

૨૪૦ એ સોગરીમ રામ કીરપા કીજીએ. ૬૯

૨૪૧ કરને ના પામરી આજ મે. ૬

૩૧૯ પ્યારી નવેલી લાડીલી લાડકી. ૧૧૫

૩૨૦ કહા જાસે ખેર પશરે સઘયાં. ૧૧૬

૩૨૧ સુરત ખીસારી રે ખાલમયે. ૧૧૬

૫૬૫ કાનન ખતિયાં મુઠ હું ન માનત. ૨૧૦

તીલાણા.

૩૧૪ તુમ તાદરેના તદ્દેધાની નાદ્રે. ૧૧૪

૩૧૭ તોમ તોમ તનન તન દેરના. ૧૧૫

૭૬૪ તાનુમ દેરેના તદીઅનરે. ૨૬૭

હોરીઓ.

૩૧૫ ભાર બળદ મુરલી કાહના	૧૧૪
૩૧૮ દેખ હોરી ધુમ મગી હે.....	૧૧૫

છાંયા નટ.

ખ્યાલ.

૮૯૫ સાંવરે રાવરે મેરે યુન અવયુન.....	૩૫૯
--------------------------------------	-----

કાહાનરો.

ધૃપદ.

૩૦૧ સોહે સેરા, આઘયે માલન.	૧૧૦
--------------------------------	-----

ખ્યાલો.

૨૩ ગોરે ગોરે મુખપર બેસર સોહે.....	૧૦
૩૦૨ બેલી યારવે મીયાં.	૧૧૦
૬૮૯ સુધડ અતુર મોરા પિયા સુંદરવા	૨૬૪
૬૯૦ જોખારકબાદીઆં સાદીઆં તોચ્છે.	૨૬૪

હોરીઓ.

૬૭૩ સાંવરેને બનસી બળદ રે.....	૨૫૬
૯૯૫ દે ડારો પીચકારી હમારી	૪૦૦
૧૦૦૩ ચે ચે આલી અબ દખીયે મન મોહવન ..	૪૦૩

પદ.

૬૩૪ કુણુ હરિવન ભુંડે મુલ કાહાડે	૨૪૦
---------------------------------------	-----

કોસી કાઠુનરો.

ધૃપદ.

૧૫૪ અકબર આંચોરે આલીરી ૫૬

ઠરખારી કાઠુનરો.

ધૃપદો.

૩૪૧ પ્રસાદ ભયો પ્રસાદ શાહેશે ૧૨૩
 ૩૪૩ સખ ખીધ પ્રવીણ સુર ગ્રંથ જાણે ૧૨૪
 ૬૫૦ શાહે અકબર છત્રપતિ પાદગાહ ૨૪૮
 ૬૦૦ અહો દીનાનાથ અનાથ સનાથ ૩૬૧

ખ્યાલો.

૨૭૧ દુલહન તોરી આઘી લાગે ૬૮
 ૩૪૬ કેસે મધના ભરી લેના જાએ ૧૨૫
 ૭૭૯ આયો મોરે ખમના ૩૦૪
 ૬૦૧ રાજ દુલારે અનુઆઈ મયે સુધર ખનાનાં ૩૬૧
 ૬૭૨ ફુલ લાદે માલગીયાં ૩૬૧

ચતરંગ.

૩૪૨ ચતરંગ સખ મીલ ગાઓ ૧૨૪

તીલાણો.

૩૪૪ તોમ તનદેરના ત્રીત્રોમ તદદેદાની ૧૨૪

નં.

પાનું.

હોરીઓ.

- ૮૮૨ ખેલ હોરી પ્રિયકો રિઆવું..... ૩૫૪
 ૧૦૩૦ આજ ખીજમે સખી કાચુન આયો..... ૪૧૩

પદ.

- ૬૫૮ ધુંધટકા પટ ખાલરે તોહિ રામ મીલેંગે ૨૫૦

અડાના કાહુનરો.

સારેગમ.

- ૮૪૩ ધધ પપ મગ મપ નીસા..... ૩૩૧

ધૃપદ.

- ૮૪૨ એરી હૈં યા મગ નિકરેસી આય..... ૩૩૦

અડાના કાહુનરાની ખાહાર.

ખ્યાલ.

- ૨૧૮ છોટીલી છોટીઆં અંખીઆં સખ..... ૮૦

ગજલ.

- ૩૪૫ અમનમે આઈ હય કયા પુરાનુમા ખાહાર
 ખસંત. ૬૨૫

વાધેશ્વરી કાહુનરો.

સારેગમ.

- ૩૪૦ ગ મધ ની ધ પ મ ગ પગ મગરેસા..... ૧૨૩

ધૃષ્ટ.

૨૭૦ અરજ રૂપ્ય ગંધાર મધીઅમ ૯૮

ખ્યાલો.

૩૪૭ ધર જનેદે છાંડદે મોરી બધિયાં ૧૨૬
૮૪૪ માય મેરા ટોનાની સાહિબજદ. ૩૩૧
૧૯૧૦ સો પ્યારી બનરી. ૩૬૪

વાધેશ્વરીનો ખાહાર.

ગરબો.

૬૦૦ નર ચતુર મુજાણ પરનારીમું પ્રીત કબુ ન
કીજીએ ૨૨૭

શાહુના કાહુનરો.

ખ્યાલો.

૫૫૯ રાજ કુહારીકા બનરા આધલો સોહિ. . . . ૨૦૭
૭૨૭ નાનકરા નનંદજીના છયારે ૨૭૫

હોરી.

૪૯૨ હોરીકે બનક મોરે કાત પડીરે. ૧૮૧

શાહુના કાફી.

હોરી.

૫૭૧ અપનેરી દીવસે એ ફાગ મચાધએ. . . . ૨૧૨

કાહાનરો આહાર.

ધૃપદ.

૨૦૮ આધ રત ખસંત આહાર. ૭૭

ખ્યાલો.

૨૧૦ કલીઅન સંગ કરતી રંગ. ૭૮

૨૧૧ પીઅરવા મોરે ઘર આધલો. ૭૮

૫૩૯ નઈ કલીઅનકો નયો રસ. ૨૦૦

૭૬૭ સગન ગણી હમ રહીયાં. ૨૬૮

તીલાણો.

૨૦૯ આદતન દીરતન દીઅનરે. ૭૭

હોરીઓ.

૩૭૨ ખાલા જોઅન ધુમ મચાવેરી. ૧૩૪

૧૦૨૮ અરજ સુનો ધિજરાજ કુલારે. ૪૧૨

ગજલ.

૩૭૩ કીસ મજેકે રંગસે અન અનકે. ૧૩૫

કાહાનરા નાયકી.

ખ્યાલ.

૩૫ માધોઅનકે મોરવા ખોલે. ૧૮

બેહાગ.

સારંગમો.

૭૩૨ સાગમપની સાનીધપ ગમપમગરેસા.	૨૭૭
૭૮૮ ની સા ગ મ પ મગ મગ રે સા.....	૩૦૮

ધૃપદો.

૧૭૬ બાતકે બન આચ્છેરી લાલ.	૬૫
૨૫૪ ઉતમ ગાચ્છે ગાચ્છે મુનાચ્છે.	૯૩
૨૫૬ નચ્છેના ભર તેહારેરી.	૯૫
૩૮૦ આલીરી અલખેરી સુંદર નાર.....	૧૩૮
૬૧૯ મેરેરી નેનનેગે માઠ મનનાહનજુકી	૨૩૫
૭૮૭ રતત પ્યારે પ્યારે તેહારે.	૩૦૮
૭૯૧ ગુરખિત સાન નહી.	૩૦૯
૭૯૮ હિમડ ધુમડ આયોરી ધન ગરજત.....	૩૧૨
૯૦૫ બાદર આચ્છેરી લાલ પીયા ખીન.	૩૬૨
૯૭૩ નીત જીઆ ધરારે.....	૩૯૨

ખ્યાલો.

૫૫ જસોદે આજ મુખારકખાદી આધે	૨૬
૧૪૫ સુધ આધે સુધ જાવે.....	૫૬
૨૪૪ અપહુ લાલન મહીકેરે.	૮૯
૨૬૨ બાલમરે મેરે મનકે મીનતે.	૯૫
૩૨૬ લંગર દોઠ મગ મગ રોકત.	૧૧૭
૩૮૨ મેદી લાવનદે હરીઆલે બન બનમે.....	૧૩૯
૫૧૫ હે અંદ્ર લગો દુખ દેન માઈ.	૧૯૨
૫૫૦ હમારી સુધ પીયાને ક્યું ના લઈ.	૨૦૪
૬૨૦ પરીઆપા પ્યારે મેરે આજકી રેન.....	૨૩૫

નં.	પાનું.
૭૧૬ પનિયાં કેસેકી ભરં છોટી નનદીરે.	૨૭૨
૭૪૫ નિશ્ચિત રેહ પુત્રી આજયથી.	૨૮૩
૭૭૮ દેખો સખી કનૈયાં રોકે થારો હય ઘેલ.	૩૦૪
૭૯૩ નીંદ ન આપે મા કોનકે સીખ્યાએ.	૩૧૦
૭૯૪ કહો કેમે રેન ખીટાનેકો.	૩૧૧
૭૯૫ નાજન તું મેરે નૈનસે.	૩૧૧
૮૦૦ સુરજનવા ધર આ.	૩૧૨
૮૦૧ મોરી તેરે શાજ શોહાગ.	૩૧૩
૮૦૫ તરવરિયાં બનછાં નચુન સચુનકે સય. ...	૩૧૪
૯૧૨ કવન ડંગ તોર હે રાજની.	૩૬૫
૯૭૪ ધનની ખીનતી મોરી.	૩૯૨
૯૭૫ પિયા બિન અંદ લગ્યો દુખદેન.	૩૯૨
૧૦૮૧ હક ના કરો પિયા મોસો.	૪૩૪

અસવારીઓ.

૯૮ નૈનનિ કજરા ડરે સૈયાં.	૪૦
૧૭૮ પલખન મોરી લાગી લાગી રે.	૬૬

ચતરંગ.

૨૫૫ સુર રાગ્ય સાધ સમ રાગ પરન.	૯૩
------------------------------------	----

તીલાણા.

૧૭૭ દીમ ઓદ તનન તનન દર ના.	૬૫
૨૬૦ તાનુમ તદેરના તનન દીરદીર.	૬૫
૬૨૧ ઓદતન દ્રેના દ્રેના દ્રેના દીમ.	૨૩૫
૯૦૬ દરદીમ તાદીમ તનદરેના.	૩૬૨

કુમરોચ્ચો.

૪૮ કાન્હા મોરી રે ગગરિયાં ફેરિ રે.....	૨૩
૫૬ મૈં તો પિયારો હુંડન જાઉં.....	૨૬
૧૪૬ રમતાં જોગી આવારે બાજુ.....	૫૬
૧૭૯ હમારી મંદીરઆં કચ્છેસે સુની.....	૬૬
૨૪૩ ગુગરવા મોરા બાલે બાલે રે.....	૮૯
૨૪૫ પ્રીતી કામત કરલો જીઅર.....	૯૦
૨૫૭ બાજુકે મંદીર બાલે.....	૯૪
૧૦૭૩ મોહિ નીકી લાગે મુરત તિહારી.....	૪૩૨

હોરીઓ.

૩૭૯ પઠ્યાં લાગું કર જોરી.....	૧૩૮
૩૮૧ અખ તા જાઉંગી શ્રીજમે લાલ.....	૧૩૮
૩૮૪ હોરીકે દીનનમે માસું છેલને લાગ લગાર્.....	૧૩૯
૯૫૭ અંજે હોરી ખેલનકો સખીરી.....	૩૮૬
૯૫૮ કાંહાં પત મધ પી આઅંજે હો.....	૩૮૬
૯૬૧ જમુના જલ સજનીરી કચ્છેસે જાઉં.....	૩૮૭
૧૦૦૭ ખેલ લો જંગમ હોરી.....	૪૦૪
૧૦૩૧ અંજે તોહિ લોક લાજ ન આઈ.....	૪૧૪
૧૦૪૦ મધવા પિલાય મોરી મુધ હર લીની.....	૪૧૮

દાદરા.

૨૪૬ નેન લગાઅે જલમ જોર.....	૯૦
૨૫૮ મોરી સંઘઆં જોડણીઆં નહી માને.....	૯૪

રોબાઈ.

૨૬૧ જાકે હો સમજાઈઆ મોરી તરફસે ઉસે.....	૯૫
--	----

ગજલો.

- ૪૪૪ દેખલાએ દાગે દીલને ગુલેસતાં નએ નએ.. ૧૬૧
 ૭૮૬ અજબ અશર ગાનેકી સુનતે ગમ રક્ષા હોયે. ૩૦૯
 ૭૯૨ કહેર હએ અએચશ્મેતર રૌનાતેરા દીન રાતકા. ૩૧૦

રેખતા.

- ૩૦૫ ડ્યા મઝા સુખચેનસે ડ્યા ખુશી આરામસે. ૧૧૧
 ૯૧૫ એક દીનભી તેરે મીલનેકી રાખ હાથ ન આઈ. ૩૬૬

પદો.

- ૮૭ સંગત સાધુકી કરીએ ૩૬
 ૨૫૬ મોસમ ડોણ કુઠીલ ખલકામી. ૯૪
 ૬૩૨ મન વચ કેમસુ રટકે ૨૩૯
 ૬૩૮ બંદે ડમપર દમ કર યાદ ખુદાકી. ૨૪૩
 ૭૯૦ એરી માઈ સાંવરે ગોવીંદ. ૩૦૯
 ૭૯૭ દોહિ ધડીકી સાંસ, કરે મન લાખ બરસકી
 આસ. ૩૧૧
 ૭૯૯ આપનપો આપહી મૈ ખીસરે. ૩૧૨
 ૮૦૨ ગુરૂ ગતી લીલા કીનહુ ન જાની. ૩૧૩
 ૮૦૩ રામ નામ રસ પીલે મનવા. ૩૧૩
 ૮૦૪ રામચંદા દીન ન કટત તુમખિન. ૩૧૪

બેહાગ મહાહાર.

કુમરી.

- ૭૯૬ ખાલમવા મોરારે ઉન ખીન. ૩૧૧

શંકરો.

ધૃપદો.

૪૪૦ અરતન ધર ધરેરે મારે બુલંગ.....	૧૬૦
૪૪૨ મોપર શુદ્ધિકી નજર કરો.	૧૬૦
૯૧૪ હરિ હરિ છાંડકે દુસરી ન કીજો ખાત.....	૩૬૫

ખયાલ.

૩૨૫ જાંનીજી જાંની ખાવમવા.....	૧૧૭
-------------------------------	-----

તીલાણુ.

૪૪૧ તોમ તનન દ્રે દ્રે તનન તનદેરેના.	૧૬૦
૪૪૩ ટ્રીટ્રીટ્રી તાન ટ્રીટ્રીટ્રી તાન.	૧૬૧
૯૮૫ દૂમ દૂમ તનન તન દરન.	૩૯૫

કેદારો.

ધૃપદો.

૨૮૮ સરદ સોહાર્ધ માઈ જો મન.....	૧૦૪
૨૯૦ બાકે ખીહારી કુંડલ કુત સરવાન બંક.....	૧૦૪
૨૯૨ હો બનવારી હો ખીરજ બધુ.....	૧૦૫
૨૯૬ ઉધો જાએ કહો મેરે બનમાલીસુ.	૧૦૬
૪૩૫ મોરલીવાલેસે મેરે મન લાગ રહ્યો.	૧૫૮
૪૯૦ એ જાગ જોગી ભોગી રોગી કાંહાં જાગે..	૧૭૯
૭૪૪ મરતાં ઉગારી માતાજી.....	૨૮૩

ખયાલો.

૨૬૧. બનકન કાંઈ સલે હો.....	૧૦૫
૨૬૪ ગોરી હટ જી ન કરીએ.....	૧૦૫
૨૬૫ એરી એ નયન એ નયનને ખેર કીયો....	૧૦૬
૪૫૧ બહુચતવા ચમકે સીન્ધારીને ગરવા.	૧૬૪
૬૬૫ પેતો નવેલી તાર કા જાણો.....	૨૬૫

તીલાણા.

૨૧૬ દાનીરે તદેરના દેરના દેરના તનનરે તનરે..	૧૦૪
૨૬૩ દીર દીર દીર દીર દીર દીર દીર દીમ.....	૧૦૫
૪૫૨ એાદ તનદેરના તનદેરના તદાની.....	૧૬૪
૮૬૭ ની એાધતન દેરના દીમ.....	૩૬૦
૯૦૭ દેરના તાદીમ દીમ તદીમ તનરે.....	૩૬૩

હોરી.

૮૮૩ તુમ ખેલો પિયા સંગ હો હોરીરે.....	૩૫૪
--------------------------------------	-----

ગજલ.

૨૬૭ ખચ્છેઠ કર ગચ્છેરેમે તુમને.	૧૦૬
-------------------------------------	-----

માલકોસ.

સારંગમ.

૫૮૮ નીની ધધ મગ સાનીધ નીસા....	૨૧૬
-------------------------------	-----

ધૃપદો.

૫૮૯ અતર અરગજ અખીર સુર્ગધ	૨૧૯
૮૨૨ જસસૌ ન બુરાણ	૩૨૧
૯૯૦ રાજનકો રાજ માહારાજધીરાજ	૩૯૭

ખ્યાલો.

૨૫૧ પોર ના જાણી પીઅરવા	૯૨
૫૮૫ પાનન ખીડી ખનાઅ ખેવાઅ	૨૧૮
૯૧૮ ખતાદેરી મોઢુ માધી	૩૬૭
૯૯૫ આ માઈ સનકરાર રહીરે રહીરે	૩૯૭

તીલાણો.

૫૯૦ દાનિ ઘેતલાન ઘેત તનન નાદ્રક	૨૨૦
--	-----

હોરી.

૫૮૬ આહો ધપ ધોકાર ધુન મીદગ	૨૪૪
-------------------------------------	-----

૫૬.

૧૮૬ દીન નીકે ખીતે જાતે હાઅ	૬૮
--------------------------------------	----

પરજ.

સારેગમો.

૩૮૭ સાનીરેસા ની ધપધમ ની ધ પ મ ગ	૧૪૦
૯૮૯ સાનિધ નિધપમ ધપ પમ ગમગરે ગરેસા	૩૯૭

ધૃપદો.

૧૮૦ અંગ અંગ રંગરાંણી અતહી મેહાંની.	૬૬
૬૪૦ ખાંદે અતવાગી અધર પર મુરલી રવ.	૩૭૬
૬૮૮ ગોવિંદ ગિરિધર હલધર બિપધર.	૩૬૬

ખયાલો.

૩૮૬ મારી હેલીએ નંદકો ખેહાગી.	૧૪૧
૫૧૮ ઠાકોર રે આઘઓ રાજ મારો રાજ	૧૬૨
૬૧૬ સાંવરે બળર્ક મુખ બૈન.	૩૬૭
૬૨૦ કાહિ બળવા ખીત સાંવરે.	૩૬૭
૬૨૩ ઘોલન મંદીર આયા.	૩૬૮
૬૨૬ રાજ કાંઈ અમલા કરો.	૩૬૯

તીલાણા.

૧૮૧ દીર દીર તનુમ તનન તનદેરેના.	૬૬
૩૮૮ તનુમ તનન દેરે તન દેરે.	૧૪૧
૬૨૪ દાની નીલુમ તનનદીમ તનદેરેના.	૨૩૬

હોરીઓ.

૩૩૧ પીયા ખીત કયસે ખેલું.	૧૧૯
૩૮૫ મેં ખીરહાદી જલી નનદીયાં તુમ ન જલાઓ.	૧૪૦
૫૫૨ મત મારો પીચકારી રે.	૨૦૫
૬૨૫ સુખ સાહાત જીઆ ડર લાગે	૨૩૬
૮૬૭ સુંદર કયું નચીત બૈકીરી.	૩૪૮
૧૦૦૮ યા સાંવરે રંગ ડરી.	૪૦૪
૧૦૪૧ કીત મારી પીચકારી દહયાં.	૪૧૯

૪૬.

૬૨૬ શુભ દીત બાજે મેંદીલ રામા. ૨૩૬

પરજ કાલીંગડો

૮ખો.

૫૧૬ પ્યારસે લાગે નેખા. ૧૯૩

ગજલ.

૫૨૦ સખકુ એક લેના તેમી યાદને રાતે ન લીયા. ૧૯૩

૫દો.

૧૦૨૨ મછલેરી લોટત આંગનમે. ૭૧૧

૧૦૫૫ જનની અબ ના જીયે ગિન રામ. ૮૨૫

૧૦૮૨ મોહિ નજર પરત નંદલાલ. ૮૧૪

ગરખો.

૮૫૫ રિસાયાં રસિક સંગાયે રાધા. ૩૩૭

પરજ સોહેની.

૫દો.

૮૧૫ પરધર ગવન સજન નહિ કીચે. ૩૧૮

કાલીંગણો.

કુમરીઓ.

૧૦૧ ગોરી ચક્ષી કુસમકી બારી રે.....	૪૧
૧૪૯ જીવંદે હમ ગસી યો ના મીલે.....	૫૭
૧૫૦ રામા નીત કાગે ગોપત રામા.....	૫૭
૨૮૨ કુરી ગુંદી ગરીબાં રે.....	૧૦૨
૨૮૩ નયનીલ રે મદન માતી.....	૧૦૨
૨૮૪ ઉજ્યારી બારી રાત બારી.....	૧૦૨
૯૧૬ સાલુરે બીલે છે મારે.....	૩૬૬
૧૦૨૩ હુરી પસવાલી ઉઘો મેં તો.....	૪૧૨

હોરીઓ.

૧૪૮ ગ્યાવંગે રંગે બોગરે મોદન રંગ રહ્યાં..	૫૭
૮૭૯ સાંવરા કોન બેસે તુમરે હેરીરે.....	૩૫૦
૯૫૯ રાતે અપરે અંગનદે હેરીરે કીનતમે.....	૩૮૬
૧૦૪૨ કોણુ બેસે તુમરે હુરી કનઈસા.....	૪૧૯
૧૦૪૩ મેં બેસગન બહારે શામ.....	૪૧૯

દાદરા.

૬૧ તિહારે મત મેલો ન હો.....	૨૭
૨૮૫ યો બેગી ગ્યાહો પીઝમ મત રહીયો રે.....	૧૦૨
૫૮૩ મોકો પીચા મીલ કો બને દે બખ્ષેન મા.....	૨૧૭
૯૨૧ સીપહ્યાં તોરી બારીરે.....	૩૬૭

ગજલો.

૨૨ જીસે ઇશ્કકા તીર કારી લગે.....	૧૦
૧૦૦ દુરસે આંખેથી સાકી, સુનકે મૈઆનેકો હમ....	૪૧
૨૪૭ ખુદીકી પરસલી જો ગેહરી રહેગી.....	૬૦
૮૭૮ આંખે દેલકા જો આંખોસે રાસરા ચમકા... ..	૧૭૩
૯૪૧ કાલ કરનેકું આરાકકું.....	૩૭૬
૧૦૨૦ અજીજો આય દુનિયામાં.....	૪૧૦

પદો.

૨૮૦ રબસે મીત્રા રહે રે સાંધી.	૧૦૧
૨૮૧ કેહી કહુ કહેરે મન લાગારે.....	૧૦૧
૩૫૫ બજન ખીન વીક ચતુરાઈ જનન.	૧૨૯
૩૫૬ હરસે લગા રહે રે ભાઈ.	૧૨૯
૩૫૭ દાતાર તેરો ધ્યાન ધરે.....	૧૩૦
૪૭૯ કરમ ગત તારે નાહી તરે.	૧૭૪
૬૩૯ રઘુવંશી રાજા હે રામ કનૈયા.	૨૪૩
૬૪૩ રતારે નેણ વાકે.	૨૪૪
૭૩૯ સગપણ સાનું શાનુ ભાઈ.	૨૮૧
૯૨૭ મચતેગી લોટત આંગતમે.....	૩૬૯
૧૦૯૨ યુલ્હી જો કિર્તિ એ ગાઈ છે.	૪૩૮

ગરબા.

૭૫૭ હરિ આવયા છો તમે જો જો કાંઈ અડચો મને. ૨૬૧	૨૬૧
૧૦૧૨ ભજી સ્વામિ હું સદૈવ રહું એનમાં રે.	૪૦૬

કટાવ.

૭૪૬ રચના રલિયામની બાલો.	૨૮૩
------------------------------	-----

કાલીંગડો પરજ.

. ઠુમરી.

૧૦૨ કયા કરું ન માનિરી. ૪૨

સોહેની.

હોરી.

૬૮૫ હોરી જસોદા તુંસે કરુંગી લડાઇ. ૨૬૨

ગજલો.

૧૮૨ કલસે તું ખેકલ હો ઝે ઇચ્છિયાર. ૬૭

૮૧૬ વાકિફે સીના ફીગાર કયા હુવા જો જાર હુએ. ૩૧૮

હીંડોલ.

સારંગમો.

૧૦૩ સાગ સાગ સાગ મધની ધગમ ૪૨

૪૬૦ ધ સા ગ મધ નીધ ગ મગ સા ૧૬૯

ધૂપદ.

૪૬૧ પરવરદેઝાર તાર તાર સંસાર. ૧૬૯

ખ્યાલો.

૬૫૫ માડા પ્યારા સાંડા ધર નહી આયાવે. ૨૪૯

૭૦૦ ઝે માંસે ખોલરે તોરે મેં વાઈ બનરે. ૨૬૭

૯૯૨ ઝેરી માઈ ઝેરી માઈ પીયા સંગ ખેલું. ૩૬૮

હોરીઓ.

૭૦૧ કરલે પીચકારી કેસરાંકી.	૨૬૭
૮૭૨ ગોલાસો યુલાલ લાગે.	૩૫૦
૮૭૩ ગાવિ વસંત રતુ ખેલે ધમાર.	૩૫૦
૮૭૪ માખેરી લાલકા લાલ પગરીયાં.	૩૫૧

ખસંત.

ખ્યાલ.

૧૦૮૩ હરિ નારાયણ પાર કરે.	૬૩૪
-------------------------------	-----

દેશ.

ધૃપદો.

૨૨૧ રામ નામ સમરણ કરે.	૮૨
૨૨૩ ઝેરી સખી આવત અગા.	૮૩
૪૨૫ મારા મારૂં મારીલી.	૧૪૪
૮૧૩ દરશન કેમે પાઉં મારી ગ્યાલી.	૧૧૭
૬૦૮ ખાલત લાગારી અંચરી.	૩૧૩
૯૮૧ યેહો નંદલાલ આજ દેખ્યો મેં વિશાલ ખ્યાલ.	૩૯૪
૧૦૧૮ દેખત દિનેશ રદ્દમે.	૪૦૬

ખ્યાલો.

૫૩ દેશરે પધારે માડજી.	૨૦૧
૧૩૨ કર ના પડીઓ નાહ મોગી.	૫૩
૧૭૪ માનુ પીચા મદ રંગ થકી.	૯૫
૨૨૬ માંની સીખ માંની રાજા હો.	૮૪

નં.	પાનું.
૨૨૮ બન બુલકે રહીએ મેરા.....	૮૮
૨૩૨ માંડે જી માંડતી રાત.	૮૯
૩૧૧ હે રાત પીયા કારણ મેરી.....	૧૧૩
૪૦૨ ફેસરીયા બાલમગ ફેસરીયા બાલમરા.....	૧૮૫
૪૨૬ હોજી હો સંભાલી ધનરાજી.	૧૫૫
૪૮૯ ધોરા મોસે બોલા.	૧૭૯
૫૭૪ રાત ચુયા રંગ લાગા.	૨૧૪
૬૬૪ સુરત જી ન બુલીએ પિયા હમારી.....	૨૫૨
૭૨૬ બરખત નેના રફત પિયા ખીન.	૨૭૫
૯૦૩ હોજી મારી બેગ મુન લીઝેર.	૩૬૨
૯૧૭ મારકે વલે પોચા તીર.....	૩૬૭
૯૨૨ રાજા બાલદેરા રોહા.	૩૬૮
૯૮૨ અરજી સુણા માહારાજ.	૩૯૫
૧૦૧૯ પ્રીતમગે કદિ પ્યાર ન બનય.	૪૦૯
૧૦૭૯ કલિયાં ખીતત બનઉં.	૪૩૩

અસવારી.

૨૦૫ આજ રહુંગી રાત પતા મારી.	૭૬
----------------------------------	----

અતરંગો.

૧૭૫ અતરંગકો ગાવે રસ રંગતમે.	૬૫
૨૨૨ અતરંગ રસ રાત મીઠા સુરસુ ગાવે.....	૮૨

તીલાણુ.

૨૨૭ તનુમ તનુમ તનદેરના.....	૮૪
૮૧૪ તનન દીર દીર તોમ તનદેરના.	૩૧૭
૧૦૮૦ તદેરતી દીમ તનામ તનદેરના.	૪૩૪

હુ મરીઓ.

૨૦૩	સુનો તુ મ યાર પરદેશી.....	૭૫
૨૨૫	કાંઈ જનુ બચ્ચેરન બનસી.	૮૪
૨૨૬	કાંઈ ખોલો માહારાજ.	૮૫
૨૩૦	દેશ કોઈ પીઆકો બતા દીજોરે.....	૮૫
૨૩૩	ઓ ભાલી મારવારન યારો દેશ રેશે.....	૮૬
૫૧૬	સુરતીયાં રે લાગ રહી હરસું.	૧૬૨
૫૬૦	મોરે ધગ કુલી કેસર ધ્યારી આવો.	૨૦૮
૯૨૪	કુવા પાણીડા ભરે.	૩૬૮
૯૩૬	બા મારજી પીઆરો દેશ રહી હઉ.	૩૭૩
૯૮૩	ધારી આંગણ આચ્છે મતવાલે મારજી.....	૩૯૫

હોરીઓ.

૫૩૧	હોરે લાલ મુખ મલ ડાલુંગી.	૧૬૭
૬૭૦	હોરી ખેલન ન જનની	૨૫૫
૬૭૧	મોરો સૈયાં ખેલત હોરી.....	૨૫૫
૬૭૪	જાઓજી લાલ મેં ન ખેલુંગી હોરી.....	૨૫૬
૬૭૫	મોહો અબ કેસ નીકસન હોરે દેયાં.....	૨૫૭
૯૫૧	રંગ ભરલાઈ છાંઈ આઈ નંદ ભાન તાઈ.	૩૮૩
૯૫૨	હોરી ખેલો કુંવર પ્રજરાજ.....	૩૮૩
૧૦૦૧	રંગ મત ડારો રોપર સુનો મેરી બાત.....	૪૦૨
૧૦૩૨	લાલ ફિર હોરી ખેલન આચ્છો.....	૪૧૪
૧૦૩૪	તેરી હોરી ખેલન મેં ટોના.	૪૧૫

દાદરા.

૨૦૬	જરા નયનોસે નયના મીલા.	૭૬
૬૧૮	પુરહનકે પાત રસીલે પવન રસ ડાલે હો.	૨૩૯

ગજલો.

૨૬ ગર્હ યકબચક જી હવા પલટાં	૧૨
૨૨૪ પસે મરગ મેરી મઝારપર	૮૩
૨૩૧ મેરે બાદ કુંઘમ્મેક શાલકે	૮૫
૪૧૯ તા'મ ઉસકે દેખનેકી ન લામ્મે ચલે ગયે	૧૫૨
૫૦૪ મેરી આંખ અંધ થી જખતલક વોહ નજરમે નુરે જમાલ થા	૧૮૭

પદો.

૬૪૧ હેરી ચારે કોન પતી હારે મન લોભીરે	૨૪૪
૯૩૭ બનાદે પ્રાણુ જરા મેકો	૩૭૪
૯૮૪ રમાંપત નામ સુમર ભવ તરના	૩૯૫
૧૦૯૮ કેહરી ગુણુ ગાઘમ્મે આજ	૪૪૨

ગરબા.

૭૫૧ હું તો ઘેલી થઈરે ઘેલી થઈરે	૨૮૭
૭૫૩ બાવે ભજ્ને ભગવાનરે પ્રાણીયા	૨૮૮
૮૬૧ રે મુંઠ મન આ તું શી રમત રમેછે	૩૪૪

લાવણીઓ.

૨૦૪ કર પ્રીત મોહખત તોડી	૭૫
૭૭૦ કમળાનિ સો મધુકર જોસા	૩૦૦

લલિત વૃત.

૬૩૬ પરમ બ્રહ્મરે પ્રાણુ તારક	૨૪૨
--	-----

સોરઠ.

સામેગમ.

૧૩૯ સા રે ગ મ પ ની ઘ મ પ ધ મ ગ રે ગ સા. ૫૫

ધૃપદ.

૪૭૦ યોત દીન પાત અઝહુ નહી આયે સામ. ૧૭૧

ખયાતો.

૧૪૦ નહી બનદા મેઝ હાલવે. ૫૫

૪૬૯ ધનીઆં મે મહીઆં સોઝ્યોરી છાંચી. ૧૭૧

૪૭૧ થારા નેણા માની રાગે છે ઝેકોર. ૧૭૨

૮૪૬ ત્યારી અનવર લેગયોરી નાવણી. ૩૨૨

તીલાણો.

૧૪૧ દરા દરા દીર દીર દીમ તાન. ૫૫

પદ.

૩૫૪ સુરત હર નાનસે અટકી. ૧૨૮

સોરઠ નંધુ.

કુમરી.

૪૭૨ મારારે ખીદશી સંઘ્યા હો. ૧૭૨

સિંધુરા.

ધૃપદ.

૩૭૭ ધન તેરા જોખન મીઠા સથણ લાગે પ્રેમકે. ૧૩૭

નં.

પાનું.

ખયાલ.

૯૮૭ ફુલ ચુનન ઉપખન હું ગઈ ૩૯૬

ટપો.

૩૦૩ મેઘા અજ્યુ પરસનલા. ૧૧૦

કુમરીઓ.

૩૦૪ નેક નજર મારે મન ખસ કર લીના..... ૧૧૦

૫૧૧ આજ મન ખસ ગઈ સાંવરે..... ૧૬૦

હોરીઓ.

૧૩૦ એરી કોઈ ઉલજા શામ કુંજનમે. ૫૨

૩૨૬ આજ મેરે આએરી કુંવર..... ૧૧૬

૩૭૮ શ્રીજમે મયો ધમસાન. ૧૩૭

૭૭૧ આઈરી રાખ ગોકુલ ખન ખન..... ૩૦૧

૮૭૧ રંગ ભીંગી ગોકુલ ગોરી..... ૩૪૬

૮૭૫ એરી હું તો જુમર પરિ આજ..... ૩૫૧

૯૪૮ છાંડો મોરી લલિત લલન લરઆઈ..... ૩૮૧

૯૬૬ લાલ મદમાતી ખન ખન ખેલે ફાગ. ૪૦૧

૧૦૦૨ રંગરેજ ચુંતર મોરી રંગદે..... ૪૦૨

દાદરા.

૧૦૭૬ મેં તોરે કારણ ખેરાગન ખન જાહંગી..... ૪૩૩

૧૦૮૬ આજ રૂડો મહીમા ખીરાજેરે..... ૪૩૬

શેખાઈ.

૧૦૪૬ તો ફપ્ર દોન એ બંધઈ ૪૨૧

પદો.

૪૬ જગડે રૂંડે ક્યા બયો.....	૨૨
૧૨૯ દેખારી ઝેડ બાલા બેગી.....	૫૨

ખમાચ.

સારેગનો.

૧૪૨ ગગસા ગમપ ગમનીધ મપ ધમગ.	૫૫
૫૦૭ સાસા નીધપમગ મગરેસા.	૧૮૮
૫૪૪ નીસા ગગ મમ પપ સા ૨૦૨	
૫૫૩ પસા નીમાધની પધનીપધ પમગમ.....	૨૦૫
૫૮૦ સા નીસારે સા નીધ મપ ધમ ૨૧૬	

ધૂપદો.

૧૫૭ બનસી ધુનસે બનઝ્યે.....	૬૦
૧૬૮ મામ મેરે બરજે ન માતત.	૬૩
૫૮૧ નૈનકો કમલ કણિ.....	૨૧૬
૬૩૩ મનથી હરને બઝેરે મનથી.	૨૪૦
૮૯૦ ગાઠઝ્યે તમારે ગમ.	૩૫૭

ખયાલો.

૧૬ બિરા નાગર વેલ વ્યપને સાહિબકે કારગુ કહી.	૮
૧૩૭ કાલી કામરીવાલાસે મીલજ નાવે.	૫૪
૭૧૭ લાગીલો મોરા નેહા ૨૭૩	
૭૨૫ રાજ દેવાર મને જીઅરા તરસે.....	૨૭૫

અસવારી.

૧૬૨ અળ મઝ્યે કઝ્યેસે આઠિ.	૬૨
--------------------------------	----

ચતરંગો.

૧૫૮ ચતરંગ રસમે ખાત ખનાવે.	૬૦
૫૪૨ કાઠ અતુર ચતુરંગ ગાવે.	૨૧૭

ટપ્પો.

૧૬૦ અમલારે માતો આવે.	૬૧
---------------------------	----

તીલાણા.

૧૭૦ તન નીતલુમ તનન દેરેના.	૬૪
૪૩૭ ઘનીની દીમ તનન તન દેરેના.	૧૫૬
૫૪૫ ઓદતન દેરેના દીમ તનન તનના.	૨૦૨
૧૦૨૧ દીમ ઘની ઓદતન દેરેના દીમ.	૪૧૦
૧૦૫૪ ઓદાના તોમ તનન તનન.	૪૨૫
૧૦૭૧ ઉદનિતો તનન તનના તારેઘની.	૪૩૧

કુમરીઓ.

૬૦ દધિ ખેચન મેં ના જાઉંરી દેયા.	૩૮
૧૩૮ જલા આઘણા મએ તોરે મંદરવા.	૫૪
૧૪૩ મગ ચલત કાહાન કર અટકીરે.	૫૬
૧૬૧ રામા મોરી ઉંગલી પકડ લીની કાએરે.	૬૧
૧૬૪ મારા કંથા ખાલમરા.	૬૨
૧૬૬ કવન ગુન ગારી લીનીરે.	૬૩
૧૬૯ પીઆરી સામ ખીશિગ.	૬૩
૧૭૧ આજ કહાન મોહિલીની ખાંશરી ખજાએ કે.	૬૪
૩૭૫ મેરે સહયાં કરે અતુરાઈરે.	૧૩૬
૪૦૧ અમ કબ તક તરસાએ રખાજી.	૧૪૫

નંબર	પાનું.
૪૧૮ નયનીમે કેસે બલ દાલે હો રાજ.	૧૫૨
૪૩૮ બમના સુગન ખીચાર.	૧૫૯
૪૬૪ સુખોડી ઘડી મોરા હા.	૧૭૦
૫૦૫ મોકુ નીચીઆં ન જગાવો રામ દેહંગી ગાલી.	૧૮૭
૫૦૯ સમજત નાહી પનઘટ પીયા મેં હારી.	૧૮૯
૫૨૧ પ્રીતમ પ્રીત લગાકે સુરત મોરી.	૧૯૩
૫૭૯ કેસે જોરા જોરી મોરી જૈયાં મરોરી રે.	૨૧૬
૬૧૨ તરસઈઆં સારી રાત.	૨૩૨
૬૨૨ અંચલ નેના રતનારે હો.	૨૩૫
૭૪૧ તુજ મુખ અંતિ સુખદાય થયુંજી.	૨૮૨
૯૩૧ પનીઆં જાહેંગી મોહિ મત રેકો.	૩૭૧
૯૬૫ માનો માનો માનો રે પીયા.	૩૮૯
૧૦૪૮ મોરા પીયાડી નગરીયાં કીલી દુર.	૪૨૨
૧૦૭૮ મેં જો આજ પનીઆં ભરનકો ગઈ.	૪૩૩

હોરીઓ.

૩૩૦ આજ મેં ખીન હોરી ખેલે તુંસે.	૧૧૯
૬૬૭ આજ આપ દેખોરી સજની.	૨૫૪
૮૭૭ કેસે ભરન જાહેં પાણી.	૩૫૨

દાદરા.

૧૪૪ કાંઈ લટક લટક ચલત મોહન આવે.	૫૬
૧૬૩ સખી સાંવરોરે સખી સાંવરો.	૬૨
૧૬૫ જમના કીનારે કાહના અંશરી બજાવે.	૬૨
૧૬૭ બજાવે કીશન કાનારે.	૬૩
૫૫૪ નૈન સલોને રાધા તેરે.	૨૦૬

ગજલો.

૫૪ કરકે તનહા મુઝે ઐ દોસ્તો ગુલ્શામ ગયા...	૨૫
૧૫૯ મેં વોહ નહી હું કે તુજ ખુતસે દીજ મેરા	
ફીર જાએ.....	૬૧
૫૦૮ ઉમ સખ મુકતમે ખાયા કીયે નાદાન રહે..	૧૮૯
૧૧૦૦ ગાઘરિયે સુગુણ ગુણિકે.....	૪૪૨

૫૬.

૮૯૪ નીત કીરત પીઆકી ગાએ રહી.....	૩૫૯
---------------------------------	-----

ખમાય તીલંગ.

કુમરી.

૭૨૨ નીંદીયાં બેરન કુખ દે ગયો.....	૨૭૪
-----------------------------------	-----

ખમાય જલ્લો.

ટપ્પો.

૩૭૧ ધતના ના કીજીયે અરમાન જાની યારવે...	૧૩૪
--	-----

તીલાણો.

૮૯ તુમના તાના દરેના દરેના.....	૩૭
--------------------------------	----

કુમરીઓ.

૫૧૨ એસી ચતર નાર કર કર સીંગાર.....	૧૯૧
૫૧૩ નીપટ કયન મુસે હટ કીની સંઘયાં.....	૧૯૧
૫૧૪ દરસન ખીન અંખીયાં તરસ રહી.....	૧૯૧

દાદરો.

૯૧ એ ગોરી આલીને નિજરા ભર મારારે. . . ૩૮

ગબલો.

૪૨૦ કલે આશક કીસ માશુકસે કુછ દુર ન થા. ૧૫૩

૫૧૦ અગર ગફલતસે બાજ આયા જશકી ૧૬૦

ગરબા.

૬૦૨ દેશમાં સંપ કચેરે સંપ કચે. ૨૨૮

૭૬૦ રંગીલ રૂઠી પુણેમ રાતે રીજાઈએ. ૨૬૪

જેજેવંતી.

સારંગમ.

૪૦૫ નીસારે ધનીરે ગ મ પ મ ગ ગ ૧૪૭

ધૃપદો. •

૪૦૬ દદ સુત સમુદ્ર સમાન ભરે નીત. ૧૪૭

૪૦૮ એ માર્ગ કૃષ્ણ કારે બાધે. ૧૪૮

૪૦૯ ઈદરકી અસવારી પપધયા નકીબ કીનો. . . ૧૪૮

૪૧૩ ગુણીઅનકી રસના એર બાસના. ૧૪૯

૮૪૭ ક્યે આવેગે પીય ધર મેરે. ૩૩૨

ખ્યાલો.

૪૦૭ દમકે દામીની દર મોહે લગે. ૧૪૭

૪૧૦ હે નેનાં મોહે સજન નીહે. ૧૪૮

૭૬૫ પતિયાં લીખું અંખિયાં ભર આવે. ૨૬૮

તીલાણા.

- ૪૧૧ નીતન તોમ તનોમ તનનનન..... ૧૪૯
 ૪૧૪ દ્રેદ્રે વુમ તન વુમ તન તદારે. ૧૫૦
 ૮૪૮ નાદિર દિર તોમ તનાના નાદીમ..... ૩૩૩

ગજલો.

- ૪૧૨ હકને જો હકમે મેરે આહા મુજે મનજુર હયે. ૧૪૯
 ૪૧૫ હમનેજી જાહેર કુછ અપની કારવાની કીઈ
 તો હયે. ૧૫૦

લલત.

ધૃપદ.

- ૪૭૭ નુરી મન સમરણ નીશ દીન રહે..... ૧૭૩

ખયાલો.

- ૪૭૬ આસ બસાવે ખીયાકે અંગમે..... ૧૭૩
 ૮૩૩ જાગી તોરે સંગ રંગીલી રે રાત..... ૩૨૭

મેઘ.

ધૃપદ.

- ૨૩૪ માર્ગી શામ ધને તામે..... ૮૬

કુમરી.

- ૪૦૪ પ્રીતકો નામ ન લે..... ૧૪૬

મેઘ મહાહાર.

ખયાલ.

૭૨૧ ઝું ઝું ગરજે બરસે ચમકે..... ૨૭૪

પદ.

૧૦૬૯ આઈ ઈંદ્ર રાજકી સ્વારી ૪૩૧

મેઘનો જીવો.

કુમરી.

૨૩૫ એક કામીની બન બન આપે. ૮૭

મહાહાર.

ધૃપદ.

૮૯૮ આયો સખી મેઘ શિખિ ખેલત મેઆઓ... ૩૬૦

ખયાલો.

૩૪ બાજત તત વિતત ધન શિશર..... ૧૮

૮૯૯ કૈસે કોયલિયાં ખેલન લાગી..... ૩૬૦

ચતુરંગ.

૩૨ ધનમ ચતુરંગ દલ બાજધયે. ૧૭

તીલાણો.

૩૩ ઉમડ ધન ધુમડ ગરજે..... ૧૭

કુમરીઓ.

૬૬૫ તમે તો ખીજલી ચમક ચમક રહીશો.....	૨૫૩
૧૦૬૦ આજ ધન ખુંદન ખરસેરે.....	૪૨૮

ગોંડ મહહાર.

ધૃષ્ટો.

૭૦૨ ખીજ પર સાજ પાવશ દલ આયો.....	૨૬૮
૯૭૬ આઘમે ઘટા ઉમડ ધુમડ.....	૩૯૩
૧૦૭૦ હો! લાર આયે બાદલ.....	૪૩૧

ખ્યાલો.

૭૦૪ કારી બાદરીયાં ધર ધર આયે.	૨૬૯
૭૨૦ તું ન જાહે પિયા ખરખા રૂત આઘ.....	૨૭૪
૯૭૭ આમે ધન ગરજે ખરસન લાગે.....	૩૯૩
૧૦૭૪ બાદર ખરસન લાગે.....	૪૩૨

તીલાણો.

૯૭૮ તુમ તનારે તાદરના તાધીયારે તદારે.....	૩૯૩
--	-----

કુમરીઓ.

૪૩ સરક બાલમવા મોરી બિદિયાં હિરાની.....	૨૧
૪૪ કરકે કંકનવા મોરી છાંડદે કલાઈ.	૨૧
૫૬૬ રમઝુમ બદરવા ખરસે.	૨૧૦

શેખાઈ.

૪૮ સુખ જી ખરસાતકા કીસમતમે મેરે ના થા બદા.	૧૯
--	----

૫૬.

૩૪૮ પીયા ખીન લાગત હુંદ કટારી. ૧૨૬

મલહાર નં.

ધૃપદ.

૩૧ નયો પવન નયો બાહુર. ૧૭

ખયાલ.

૪૧ અમ્મે બદરા કારે કારે. ૨૦

૫૮૫દી.

૩૭ નીશીદીન અરપત નૈન હમારે. ૧૬

દેશ મલહાર.

ખયાલો.

૩૬ બેદરતી ઘર ક્યોં નહીં આતા. ૧૮

૪૨૭ દઈ મારે માર બેલિ. ૧૫૫

૭૧૧ મેરી બીબેઈ ચુનરીયાં. ૨૭૧

૭૧૫ તું જી ન જી મારે ધીગસે. ૨૭૨

૧૦૬૭ ધિર આયે બદરા કારે. ૪૩૦

૧૦૭૨ બૈરન બદરીયાં વારસે. ૪૩૨

કુમરીઓ.

૪૨ દેખી ઝૈસી ચતુર સધર સુંદર નાર. ૨૦

૫૬૩ વીજલી ચમકે ડર મામ્મે લગે. ૨૦૬

૫૭૮ તારા અંગલાની ખીરકી ઉઘાડ. ૨૧૬

દાદરો.

૭૦૯ બાજન લાગે ચૌદશ ઇન્દ્રકે. ૨૭૦

પદો.

૭૧૯ કૃષ્ણ આખે બાદર ફારે. ૨૭૩

૧૦૬૮ જગત પર કુરમ મેઘ બરસે. ૪૩૦

મીયાંકી મહાર.

ધૃપદ.

૬૯૩ સુરંગ રંગ ન પેહેરે સારી. ૨૬૫

ખ્યાલો.

૭૦૮ અમ બરખા રત આઈ. ૨૭૦

૭૨૮ બરસન લાગેરી એ બદરીયાં. ૨૭૬

ચતરંગ.

૭૦૩ ચતરંગ રસકી નવેલી બની. ૨૬૮

તીલાણો.

૬૯૪ દીલબરા બેવકાઈ મકુન. ૨૬૫

મહાર સોરઠ.

ખ્યાલો.

૭૯ બરખાકી આઈ બહારે. ૧૯

૪૦ હુરવા બોલાઈ. ૨૦

શ્રાવન.

ધૃપદ.

૭૨૩ મોરી પાતી લેતા જાયો..... ૨૭૪

ખયાલો.

૪૨૨ અપહીસે ઘેરે ઘેરે આયોરે. ૧૫૪

૫૫૬ ધીરે બહો નદીયાં તુ ધીરે બહોરે..... ૨૦૬

તીલાણો.

૪૨૩ તનુમ તનુમ તન દેરેના. ૧૫૪

કુમરી.

૪૨૪ સઘ્યાં મોરી બઘ્યાં પકડ લેવો..... ૧૫૪

ઝિંબેટી.

ધૃપદ.

૬૪ ઇતના કોઈ કહો જાય... ૨૯

ખયાલ.

૭૬ નથનીદા મોતી મારો મન નીકો..... ૩૩

ચતરંગ.

૬૫ ચતુરંગદો ભેદ ગુણિઅનમો ગાય..... ૨૯

૮૫૫.

૧૮. હમઝુમ ઝુમક્રિયાંવાલા નીમાડા લાલ પિયાલા.	૮
૪૯ હો નિજરે દિયાં હાંવે નૈનોદી.....	૨૩
૭૧ ચલ ઉઠ ચલે જંદે યાર.....	૩૨
૮૨ સાડી ગલ માન લે સોહના તું.....	૩૪
૮૩ ચાલ પછાની હમદમ તેરી નીજરે.....	૩૫
૨૩૮ નીમાડા છેલા છમ્મેલા.....	૮૭
૬૪૭ સખી આનીવે મેં લખીઆં.....	૨૪૭
૬૯૮ માઝડીયાં છાંડ ગૈયાં વે.....	૨૬૬

હુમરીઓ.

૭ એકરે જાની મોરા તોરા જીયરા.....	૩
૫૦ નીદરિયાં ન આવે સારી રૈન.....	૨૪
૫૧ સેજરિયાં બિગાની જી ના જાયો.....	૨૪
૬૭ આસા દેદે રાખો હમારો મન.....	૩૦
૭૦ કાએકુ રૂશી જાએ.....	૩૧
૭૨ સાયાડાવે યાર મારા કીને ખીરમાયારી.....	૩૨
૭૪ પહુઆદો હમકો કોઈ ઉતતક.....	૩૨
૭૫ છૈલ છખીલા બાંકા તરવરિયા.....	૩૩
૭૭ નિરદયકી પ્રીતિ કુરે ન કોઈ.....	૩૩
૭૮ મન ધીર ધરત હો દિન ગિન ગિન.....	૩૩
૮૦ અંચર માર પ્રાણ લિયો.....	૩૪
૮૧ બાંકેરે સિપૈયા તોરી ચાલને.....	૩૪
૮૪ જાદુવારે ડારે ડારે જાય.....	૩૫
૧૯૮ દોનો દસતોસે મએદી લગાકે પરી.....	૭૩
૧૯૯ અએસી પ્રીત કાએકુ લગાઈ બાલમા.....	૭૪

૪૦૩ દ્રીગ લોચન મદમાતીયાં.	૧૪૬
૪૨૧ ધર અધર મધુર બંસી બજાય.	૧૫૩
૪૬૭ અંખીયાં જો લગ ગહરે.	૧૭૧
૪૬૮ સાજન બેગાના હુવા જાએ.	૧૭૧
૬૧૭ જાન લેઓરી જાન લેઓરી મેરા દીલ જાનીરા.	૨૩૪
૧૦૧૪ મોરે સૈયાં નહી આએ મએ કારે કરે.	૪૦૮

હોરીઓ.

૧૦ લાલ કેસે ઝલકેરે ગોરે મુખપર.	૪
૧૧ બેરી હૈ રાધા પ્યારી અરી કેસે.	૫
૧૨ પીચકારી બરી મારી ગિરધારીરે.	૮
૭૩ ગુલાલ દારી આંખોમે સાવરા ખાટકે. ..	૩૨
૩૮૩ દુલહન ચલ તોએ પીયાને બોલાઈ.	૧૩૯
૬૬૯ એસી ધુમધામસે ખેલ રહે હોરી.	૨૫૪
૧૦૦૪ અખ કેસે જમુનાકુ જાઉં મોરે સૈયાં.	૪૦૩
૧૦૨૯ અખ મોરી છતિયાં ધડકી.	૪૧૩

દાદરા.

૬૮ તુજ ખાન સૈયાં નિકસિ જિયરા જાયરે. ..	૩૦
૭૯ હજુએ ન આએ મોહન પીયા પ્યારે રે. ..	૩૪

ગજલો.

૨૯ બહાર આઈ હૈ બેદે બાદેહએ.	૧૪
૬૬ રાજ હૈ હમ ઉસીમેં જો કુછ દીલરૂપા કરે.	૩૦
૬૯ જો સખજહ રુદે ઉગતેહી પેરોંકે તલે હમ. ..	૩૦
૨૬૯ જલવાહ જો ઉસને દેખાયા.	૯૭
૨૮૬ મુરધાને કફસ કરતે હૈ.	૧૦૩

૪૫૪ ખુદાકુ ખુદાઇમે હમ દેખતે હું	૧૬૪
૫૦૬ જર હોવે તો હરકોઈ હોવે દીલદાર હસીકા..	૧૮૮
૫૩૪ હય અજબ લેઝત શેકાર અફકન તેરે તીરોકે ખીચ.	૧૯૮
૫૩૫ મેં આરાક હું દિલસે જહુહે સનમ પર. ..	૧૯૯
૫૩૬ આદમકુ મલક કહેતેયે ડ્યા આક બનેગા..	૧૯૯
૫૭૩ આરાકોકુ દાગ દે દેલકા છુપાના ડ્યા બલા..	૨૧૩
૫૭૬ ક્રીસીકા દર્દ દેલ બલીમ તેરાં બેદાદ ડ્યા બને.	૨૧૪
૭૬૯ દર્દ દેલ મોર્ગે બિસ્મીલકી તુંધ જલ્લાદ ડ્યા બાણે.	૨૬૯

રેખતા.

૩૨૭ મુસતાક મુલાકાતસે ખોલવાવો તો આહું. ..	૧૧૮
૩૨૮ દરદ દીલ ક્રીસે કહું કોઈ તો ગમઆર નહી.	૧૧૮

પદો.

૨૦૨ ભજન ગાવત હું નંદહારે.	૭૪
૪૧૭ પાંડવ કોણ કુમત તોએ લાગી.	૧૫૧
૬૩૭ કચુ રહે ગઈ આર યુજર ગઈરે.	૨૪૨
૯૩૨ ગોવિનદા બિના કો બને મનકી.	૩૭૨
૯૬૯ મુખુટ પરવારે કોઠી સસે.	૩૯૦

ઝિન્નેટી પાણાડી.

ટપ્પો.

૪ કિત્થે યુજરી રૈનવે માહિરા ચાર.	૨
---------------------------------------	---

ઝિંબેટી ખીહારી.

કુમરી.

૨૩૯ એ ખીદસ ખાલમ ધન ન અકેલી..... ૮૮

ઝિંબેટી જંગલો.

હોરી.

૧૦૦૦ યા રંગ ધુમ મચાવે. ૪૦૨

ઝિંબેટી દેશ.

કુમરી.

૬૫૭ મેં વારી સૈયાં વાર તન મન ધન..... ૨૪૯

સીધ.

ટપ્પા.

૨૬૩ રાજી જનવે કુકીરોંદા..... ૯૬

૨૬૪ હોનીજરોંનને ધકર આરવે ૯૬

૭૭૬ દેહન સૈયદ મરદાને અલીજી ૩૦૪

૧૦૧૭ નેના લગીસો લગી પરીયોસે..... ૬૦૯

કુમરીઓ.

૨૬૫ ડ્યા ચેટક દે ગયો ૯૬

૨૬૬ જાકુ જાકુરે સાંવલીઆ જાકુ દાલીયા..... ૯૬

હોરીઓ.

૫૪૩ જાઓરે સંઘ્યાંડો મનાઓરે..... ૨૦૧

૬૭૯ શામ મુંદર તુમસે ખેલું હોરી રે..... ૨૫૬

ગજલ.

૫૪૭. કહો પુલપુલકુ લેજાવે ચમનસે આંસીઆ
આપના. ૨૦૩

ગરબો.

૮૫૨ કહું હું પ્રણામ એવા રામને. ૩૩૫

સીંધ ભૈરવી.

હોરી.

૭૮૨ કહીયોરે મૈ નેગન ભઠરે. ૩૦૫

ગજલો.

૫૮૭ ચમનમે આકે કોઈ દમ નો તું મપા ટૂરી. ૨૧૯
૮૪૫ કહું યા રંગ ઉસે યુલકા, અહાહાહા એહોહોહો. ૩૩૧

લાવણી.

૬૪૬ સાગર ભરદે સાક્રિયા નવરંગી શરાબસે. . . . ૩૭૯

સીંધ કાફી.

કુમરી.

૧૦૮૫ અલબેલે સૈયાં હમસે કરે ના પ્રીત. ૪૩૫

રોબાઈ.

૧૦૫૧ હુબ્બુલ વતન ને મુલકે મુલેમાં ખુશતર. . ૪૨૩

ગજલો.

૭૭૫ તુમારે દોરેમે હમને સાકી.....	૩૦૩
૧૦૫૩ માહબુબે ખુદા અર્સાયે.....	૪૨૪

કાફી.

ધૃપદો.

૧૦૮ આજ મેરે આઘેરી.....	૪૪
૯૯૯ બાગમબર આઢિ સાંવરો.....	૨૬૬
૧૦૧૩ આજ સાજ લાવોરી.....	૪૦૭

ટપ્પા.

૫૭ હો મીયાંવે જાનેવાલે.....	૨૬
૧૧૮ આસગ માનુ દમદાવે મેહેરમ યાર.....	૪૮
૧૨૬ નેહાવે જોરાજોરીદા ચોલીદા.....	૫૧
૧૨૭ કોણુ ગત બઢલી મોરી.....	૫૧
૪૫૩ શાંગ ચલા દીઆ બલાવે નેનોવાલે મીઆવે.....	૧૬૪
૬૯૯ રે યુમાની યારવે નાજ ના કર.....	૨૧૬

તીલાણુ.

૧૦૯ દીમ દારા દરદર તુમ દરના.....	૪૪
૪૨૮ તુમ તાનાદરેના ઘાની ગરેસાની.....	૧૫૫

હુમરીઓ.

૫૬ તેરા નૈના મતવાલે સુલતાને આલમ.....	૨૬
૯૨ સખીરી મૈ પનિયાં કૈસે જાઉંરી.....	૩૮
૧૧૨ આઘબે મદ પી મદ છકી કલાલ નવાવે..	૪૬

૧૨૦ એ તો કબ્બા ના આવે બાંકે ચાર મીઆં...	૪૯
૧૨૩ છાંડ લંગરવા મુરક ગઈ બાંહીરે.....	૫૦
૧૨૮ કનઈઆ જરા બનશી બજા જરે.....	૫૧
૨૭૨ એસી બંશીઆં સામને બજાઈરે.....	૯૮
૫૭૫ કદર પિયા નૈયાં મોરી કેસે લાગે પાર.....	૨૧૪
૬૬૦ તેહારે ધુંધરવાલે બાલ.....	૨૫૧
૬૬૧ પિયુકી ચીત્ર બન પીતમ પ્યારે.....	૨૫૧
૬૬૨ બાલમજી પરદેશવા મેં કબ્બા જાને દેહંગી...	૨૫૧
૭૧૪ મોરી કર પકડ ન ગઈ બંગરી.....	૨૭૨
૮૧૦ દીવાની ધુંડત બનબનમે	૩૧૬
૮૧૧ અત સોહેતી સુરત મતવારે નૈત.....	૩૧૬
૧૦૫૯ લલા લટ બાંધી આવે.....	૪૨૮
૧૦૭૫ સૈયાં તોરે પઈયાં લાગું.....	૪૩૨

હોરીઓ.

૮૮ હોંદમે કેસો ફાગ મચોરી જોરા જોરી.....	૩૭
૧૧૧ રંગમે કુબા દેહંગી હાથ.....	૪૫
૧૧૩ યા મિત્રજમે હરિ હોલી મચાઈ.....	૪૬
૧૧૫ સાંવરા મત મારે પીચકારી.....	૪૭
૧૧૬ ઈતની કો કહીઆ હમારી.....	૪૮
૧૧૯ સાંવરેસે કહીઆ મોરી.....	૪૯
૧૨૧ આજ ચલીઆરે મે ખેલું હોરી.....	૪૯
૧૨૪ સાંવરે આજહુ નહી આવો.....	૫૦
૬૬૮ જી ન જાઓરે આજ ગોરી.....	૨૫૪
૬૭૨ નારી બરી તોને વારી.....	૨૫૬
૬૭૬ કોઈ એસા કરેરે પિયાકા દીલ લચાય.....	૨૫૮
૬૭૭ મોહિ સાંવરેને ગારી દેઘ.....	૨૫૮

૬૭૮ કૌસરકા જામ ભરદે.....	૨૫૬
૬૮૧ પીચકારન મારત હોરી દેયાં.	૨૬૦
૬૯૭ અપ્પ જગ કેસે સોચ્છે રહી.	૨૬૬
૭૮૦ આજ હોરીકો ખેલેયા કૈયા.....	૩૦૫
૭૮૧ રંગમે ભીજા દોંગી પાગ	૩૦૫
૮૬૬ યા શિજમે હોરી ખેલે કામિની.....	૩૪૮
૮૭૦ રાખા રંગ ખેલે યે રાજે દગરમે.....	૩૪૯
૮૭૮ કુચુવા માગત આયોરી.....	૩૫૨
૮૮૦ હો ખજ રંગ મચયોરી.	૩૫૩
૮૮૧ હો રાધા રંગ ખેલે હોરી.....	૩૫૩
૮૮૫ મેં કોણુ જાતનસેં ખેલું.	૩૫૫
૮૮૭ આજ હોરીકો રંગ ન પુગે.	૩૫૫
૯૩૮ સત્ય નેમકી હોરી રચાઈ.....	૩૭૪
૯૪૭ હોરી ખેલત જાનેદે મોરી મૈયાં.	૩૮૧
૯૪૯ ખેલત હચ્છે હોરી સખીયાં કાગતમાં.	૩૮૨
૯૫૩ કાચ્છે સનુમ પીચકારી મારી.....	૩૮૩
૯૫૪ લાજ રખલે સ્યામ હમારી.	૩૮૪
૯૫૫ નૈના મોરે લાંવરે સલોનસે લાગે.	૩૮૪
૯૬૮ વાંછી જાહે કૈયા જાંહાં સારી રેત ગુમાઈ.	૩૯૯
૯૬૭ ચ્છે રસીઆ રંગકી પીચકારી.	૪૦૦
૯૬૮ દેખોરી નંદલાલકી હોરી.	૪૦૧
૧૦૦૫ હોરી ખેલત મોસે આયો રસીયા.....	૪૦૩
૧૦૨૬ શ્રીજમે કૈસી ધુમ મચી હચ્છે.....	૪૧૨
૧૦૨૭ હોરી ખેલે હો બારા ઇમામ.....	૪૧૨
૧૦૩૩ કીજ કૌન ઉપાય અજહુ ઘર નાચે કન્હાઈ.....	૪૧૪
૧૦૩૬ રતુ આઈ બસંત અજામ બાહાર.	૪૧૬
૧૦૩૮ મઝા પાદશાહને ન પાયા.	૪૧૭
૧૦૩૯ બાવરી બન આઈ	૪૧૮

ਦਾਦਰਾ.

੬੩ ਕੁਨ੍ਹੈਯਾ ਜੇ ਆਵੇ ਮੇਰੀ ਗਲਿਆਂ ਮੈਂ	੩੮
੧੧੭ ਘੀਨ ਦੀਨਵਾ ਧਵਨ ਚੀਨਾ ਜਯਰੇ.	੪੮
੧੨੨ ਅਜਨ ਲਾਗੀ ਅੰਸਰੀ ਰਾਮਭੀਰੇ	੫੦
੧੨੫ ਫੇਸੇ ਖੇਲੇਰੇ ਪਪੀਅਰਾ ਪਾਪੀ ਦਰੇ.	੫੧

ਰੋਆਧ.

੧੦੫੦ ਲਗਾਏ ਦੀਲ ਸਨਮ ਹਮੇ.	੪੨੩
-----------------------------	-----

ਗਯਲੋ.

੧੧੪ ਖੇਦਾਦ ਮੁਨੇ ਭਿਆਦ ਹਯੇ ਵਖਲਾਹੁ ਤੁਮਾਹਰੀ ..	੪੭
੨੭੩ ਅਰਫੇ ਪਰੀਏ ਸ਼ੀਕਲੇ ਮੇਰੇ.	੬੮
੪੨੬ ਸ਼ੀਲਾ ਬਦਰ ਮੇਰੀ ਕੁਆਪੇ ਯਾਰੇਨੇ ਤਾਨੀ ਹਯੇ ..	੧੫੫
੫੧੭ ਲਗਾਦੀ ਆਗ ਅੰਜਲੀਕੀ ਬਮਕਫੇ ਆਨਯੇਤਨਮੇ	੧੬੨
੫੫੧ ਭਿਰਾਤਾ ਆਕ ਸੀਰਪੇ ਸੁਮਤਾ ਮਸਤਾਨਾ ਆਨਾਹਯੇ	੨੦੪
੬੩੦ ਦੇਖੁੰ ਨਯ ਯੁਯ ਹਰ ਤਸਵੀਰ ਯੁਧਾਵੰਦ ਯੁੰਧ	
ਤੁੰਧਿ ਹਯ	੨੩੮
੬੫੬ ਐ ਕੈ ਯੁਰਾਰੇ ਹੇਫੇ ਖਿਦਾਰ ਸੁਨਾ ਆਨਾ ਤੋ ਨਰਾ ..	੨੫੦
੭੬੮ ਸੁਲਫੁ ਜਨਾਕੀ ਯੁਲੀ ਨਯਸੇ ਪਰੀਸਾਨ ਹੁਧੰ ..	੨੬੬
੮੦੨ ਹਮਰਾਹੇ ਤੁਨੇ ਗਯਰੇਕੇ ਜਨਾ ਨਾ ਆਈਯੇ	੩੬੧

ਪਦੋ.

੫੮ ਲੇ ਗਯੋ ਮਾਰੇ ਘੀਰ ਸੁਰਾਰੀ	੨੯
੧੧੦ ਟੀਰੀਯਾਂ ਹਰ ਲਾਯੋ ਖਿਰਹਾਨੀ	੪੪
੫੭੦ ਰਖੁ ਵੀਰਸੇ ਨ ਕੁਲੀਯੋ ਮੇਰੀ	੨੧੧
੬੩੧ ਭੇਡ ਕੁਛਾਂ ਨਯੋ ਮੋਛੇ ਰਾਮਸੁ ਤੋ ਰਾਮ ਹਯ .	੨੩੮

ગરબા.

૭૪૬ વિનતિ વાંચજો પતિરાયા.	૨૮૫
૭૫૫ કલજીગ તારી રચના નયારી બેદભરીછેભારીરે	૨૯૦
૭૫૮ નવ કરશે જીરનો સંગરે.....	૨૯૨

કાફી માંડ.

ગરબા.

૮૫૬ મારી દીવાલી થઈરે આજ.....	૩૩૬
૮૫૭ પેલિ જીવેરે શુધર નાર	૩૩૮

કાફી ભૈરવી.

કુમરી.

૭૩૦ ગુધ્યાં નૈનાં લાગે અખ કૈસે છુટે	૨૭૬
---	-----

કાફી પીતુ.

ગજલ.

૪૪૭ મુરગે દીલ મત રેઆયાંહાં આંશુ બહાના મને હયે	૧૬૨
---	-----

કાફી જલ્લો.

તીલાણો.

૯૦૪ તનદરેના તાન દીમ.....	૩૬૨
--------------------------	-----

કુમરી.

૬૫૪ મોરી બૈયાં ન પકડ ગીરધારી રામ.....	૨૪૯
---------------------------------------	-----

ભાવણી.

૩૭૬ ગુલ ચમનમે ખીછુ છુપા બડાઝેરી હયે . . ૧૩૬

જંગલો.

કુમરીઓ.

૬૧૩ એરી એ કાગા પિયા પાતી લે જાઈઓ ૨૩૨
૬૮૬ જીયરા લગાય જીએ જાતરી ૩૯૬
૧૦૫૨ જે નહી મીલીયે હમારે બાલમ ૪૨૪

હોરી.

૯૯૬ જલ જાય હોરી બિખ દેત ધોરી ૪૦૦

ગજલ.

૯૩૫ સુમજીયુ દર્શયાશુ સખે સુંદરાનનમ. ૩૭૩

પદો.

૯૩૪ શીણલાસી માઝા બારે વીહુરે. ૩૭૨
૯૬૬ ભવ ભય હર મંગલ મય પાવ કોમળા ૩૮૯

ગરબા.

૧૪ બોલું બોધ તે મુણજે રંગ ૭
૫૯૨ આજકી માણેક ઠારીઆં ૨૨૧

જંગલા પીલુ.

દાદરો.

૨૭૪ આઘ ગીરોડા ખેલરે આઈ ૯૯

ગારા ઝિન્નેટો.

૫૬.

૬૨૮ દીનકો દયાલ છાંડ કવન રારણ જાગી ૨૩૭

કેસુરી.

કુમરી.

૯૦૯ બન ઉપ બન સખ હુંદ પ્રીરી ૩૬૩

કેસુરી જલ્લો.

કુમરી.

૭૧૮ એક નાજુક મીલ ગમે કામનીયા ૨૭૩

પીતુ.

ખ્યાત.

૨૭૬ કયા મુખ લે તર જાવું પીયાંકે ૬૬

ટાપા.

૨૭ હો નીજરા નેના દા. ૧૪
 ૯૪ ઠગી મચ્છેદી જાન નેછોદે ૩૯
 ૧૦૩ હોરે મેરા પ્યારા નહી આયારે ૫૩
 ૧૯૨ અજબ તરેહદી સચ્ચેન સચ્ચેન મીઆંવે. . . ૭૧
 ૧૯૫ માનદાખી નાહી શાનુ કીવે ગીલા ૭૨

તીલાણો.

૧૮૮ દેરેના દેરેના દીમ તદીમ તનન દેરે. ૬૯

હુમરીઓ.

૯૬ એજી મારા મારજી ઢાલા.....	૩૯
૯૭ કૌન જંગલમેં આન પડીરે.....	૪૦
૧૩૪ મએ તો આધ આધ સરન તેહારે.....	૫૩
૧૯૦ કેજીરે ખસ હીંકુસતાની તોરી નજરે દેવાની..	૭૦
૧૯૭ એજી મત છાંડો રે લાગી પ્રીત.....	૭૩
૨૭૭ મોરી અંખીયાં તુમ સંગ લાગ ગધ્યાં.....	૧૦૦
૪૬૩ કદર પીઆરે લાગે તુમસે નએણા	૧૭૦
૫૪૬ સો મેરી યુધ્યાં કેસે ભિજું પાતી કદરકુ મેં..	૨૦૩
૭૧૨ તુમહી ખસતહો પ્રીતમ ખારે તનમેં.....	૨૭૧
૯૭૯ સૈઆં હો ગરજ નહી તુમકુ	૩૯૪
૯૮૦ નેનોને જીલમ કીઆ	૩૯૪

હોરીઓ.

૧૨૫ સંગ લીએ સખ નાર કાહાના.....	૫૪
૩૩૨ છખીલ છેલ ખેલ હોરી	૧૨૦
૫૭૨ કેહે દીજે હમારી રમ રમ.....	૨૧૩
૮૭૬ આયો ફાગણ માસ.....	૩૫૧
૯૫૦ સોર્જી ન સોને ન દર્જીગી કનઈઆ.....	૩૮૨
૯૫૬ નહીં કહીં માડા ઢિકાણા.	૩૮૫
૯૯૩ પુમ મચી ગોકુલ નગરીયાં.....	૩૯૯
૧૦૦૬ હે કનઈયા હોરી ખેલત માસું આવત હોહો..	૪૦૪
૧૦૩૫ અખકો ફાગ મએ એસોરી આયો	૪૧૬
૧૦૩૭ સધ્યાં હો હો ગરજ નાહી તુમકો	૪૧૭

દાદરા.

૨૮ નદિયા કિનારે કાહા.	૧૪
૧૩૬ હારે કોઈ ખાંસરીસે બજારે	૫૪

નં.	પાનું
૧૯૧ કોનસી તલધ્યાંમિ નાહુંરે.	૭૧
૧૯૪ કામ્મે રૂસે બલમા મોરા.	૭૨
૨૭૮ બજની પચ્છેલીયાં મોરીરે.	૧૦૦
૪૩૧ હો ગયા દધ્યાં રાજ મેડા જોગી.	૧૫૬
૪૩૨ ખીરહનવે બાંસરી બજવે કીસન પ્યાસ.	૧૫૬
૭૧૩ મોરી રાધા હેરા ગધ કુંજનમે.	૨૭૧

ગજલો.

૯૫ ખુને દીલ અશકોંશે જબ મીલકર ગોલાખી હોગયા	૩૯
૧૮૭ ખારે હશરત કપ્પતક દીલમે ખટકતા જાયગા..	૬૯
૧૮૯ દીલકે દેનેસે કીસી રાહા મુજે ધનિકાર નહી..	૭૦
૧૯૩ જાંહાંદારે ફના પારો બકા અલ્લાહી અલ્લા હમ્મે..	૭૧
૧૯૬ યા મુજે અફશારે શીહાના બનાયા હોતા....	૭૨
૩૭૪ યાર થા ગુલજાર થા મેં થી ફેજાં થી મમ્મે ન થા	૧૩૫
૪૫૫ અય ખેસમજ સમજ કે યે મસહુદ કોન હૈ.....	૧૮૫
૭૭૨ મુલફુર પેચમે દીલ એસા ગીરફતાર હુવા..	૩૦૧

૫૬.

૨૭૫ કીસકા કોન સંગાથી રે બાબા	૯૯
------------------------------------	----

ગરબો.

૭૫૪ નિદ્રાલુ દીસે તારાં નેન કાનુડા.	૨૮૬
--	-----

લાવણી.

૭૦૭ તુમચે વેયનીચે નાત.	૨૬૬
-----------------------------	-----

પીલુ ધનાસરી.

ગજલ.

૯૩૦ ક્યા ખિજાં આઈ ચમનમેં સજ ગુલ જતા રહા. ૩૭૧

ગરબો.

૮૫૯ ગરબે રમવાને ગોરી નીસર્યા રે લોલ. ૩૪૧

પીલુ કાફી.

ગજલ.

૫૬૯ સુના હૈયે ઉતકુ મનજુરે નજર તેગ આજ-
માઈ હૈયે. ૨૧૧

પીલુ ખરવા.

ગરબા.

૭૩૩ જરતોશવી જેજેકાર જગતમાં જાણીતો ૨૭૭
૭૫૦ હું તો આવીરે જગદર્શન મેલો જોવાને ૨૮૬

ખરવા.

૫૬.

૧૦૯૧ ગાયન મંડલી ગાયન ગાયે ૪૩૭

સાખી.

૪૫ મુઝાં વલેથી, વદે મુકુમારી ૨૧

પરવા માંડ.

ગરબી.

૧૦૯૫ કેમ જાણી નવરોજના રંગમાં..... ૪૩૯

ગોડગીરી જીલ્લો.

ગજલ.

૨૦૭ ખુદાને ક્રીસ ગજલ ભીતર.. ૭૬

કોસીયા.

કુમરી.

૯૧૨ ઈન સાંવરીયાકી લટક ચાલ..... ૪૧૦

આહુંગ જીલ્લો.

ગરબા.

૫૯૬ બગીચાં બગીચાં બગીચાં રે..... ૨૨૪

૭૪૮ ગામ છે ગામ છે ગામ છે રે ૨૮૫

જીલ્લો.

દાદરો.

૫૫૫ સખી કોઈ રામસે મીલાદિ મુજે ૨૦૬

ગજલ.

૬૦ યા કમાં અખરને ઐક તીરે નિજરા મારા.. ૨૭

ગરબી.

૭૫૯ સખી જેમ રાખે પ્રભુ તેમ રહીયેરે. ૨૯૩

ધાટો.

લાવણી.

૫૭૭ કાલી ઘટા કોહર બન જાઈ. ૨૧૫

ગરબી.

૭૪૨ ચાલો સજની ચંદની રજની. ૨૮૨

આમર છંદ.

૭૭૪ પાક નામ જીભથી વદી ચાલો બધા તમો. . ૨૭૮

લાવણીઓ.

૨૭૯ તુજેગે અલખેલે નયેન મારે. ૧૦૦

૭૭૮ દારણ વનમાં વિશાલ. ૨૮૦

ઇંગ્રેજી રાહાપર.

૩૦ રાખ રહેમ રખ બખશીશગર. ૧૫

૧૦૫૭ જસા કરન વસા બરના. ૪૨૬

૧૦૮૮ આલા અદના સુખથી પલશે. ૪૩૬

ઇંગ્રેજી ગાયનો.

૧૫ Just before the battle mother. ૭

૧૭ Beautiful star in heaven so bright. ૮

૨૯૮ A Lover's confession. ૧૦૭

૨૯૯ Poor old Joe. ૧૦૮

૩૦૦ Ten little negroes. ૧૦૮

૧૦૪૬ Chinese song. ૪૨૨

૩૨૫૯

ગાયન ઊત્તેજક મંડળી.

જલસો ૧ લો.

સુકરવાર તા. ૨૮ મી એપ્રિલ ૧૯૭૧.

૧. યમન કહ્યાણુ—ધૃપદ.

એ તકત હોં તિહારી આસ દાસ જનમ જનમકે,
હમારે કુખ બંજન આખ કૌસરકે. તકત હોં
તુમમે ન કહો જાય, તુમ તક મેરી દૌર,
મોકો કોઝી નાહોં દૌર, બિના પાવનપરકે. તકત હોં

૨. યમન કહ્યાણુ—ચતરંગ.

ચતુરંગ રસ સૌ ગાવૈરી, ગાયન ગુણિજનરી, આજ
મહંમદશાહકે ધર કાજ. ચતુરંગ રસ

નાદિર દિરદાની તદાની દિરિયાનારે તોમ્ તન નિતાનને
તનનન નાદિર દિરદાની તદાની તદાની દીમ, તનનન દીમ્
તન દીમ્ દીમ્ તનનનનનનનનનનન ધિલાં ધિલાં ધિલાં ધા—
ચતુરંગ રસ

(૨)

સારે સારે ગગરે ગગરેસા, પપગગરેસા, સારેગમ પપ
ધધ પપ ગગરે ગગરેસા; સારેગમ પપ ધધ પ ધધ પ નીની
ધા નીનીની ધાધા પપ નીની ધાધા પપ ગગરે ગગરેસા.

ધિરકિટ તોમ્ ધિરકિટ તોમ્, ધ્રુમકિટ ધ્રુમકિટ, તિરકિટ
તિરકિટ, તકતક તકજક, દિગ દિગ દિગ ઠિંક નિંક નિંક
દિગ દિગ, દિગ દિગ દિગ દિગ દિગ દિગ દિગ દિગ, આમો
આમો આમો ધયા, આમો આમો આમો ધયા, તિયા ધયા
તિયા ધયા, તિયા ધયા, તિયા ધયા, તિયા ધયા ઉઅ ઐઆ--
અગુરંગ રસ.

૩. યમન કહયાણુ--ખ્યાલ.

સુમિરણુ. તોગ—તું કરીમ, રહીમ, રખ હિમ—
સુમિરણુ.

હૉ અંદહ યુનૈતગાર તું અમશનહાર, દાતા વેગ
સમનકો સદારંગકો દીલિઅ ધમાન. સુમિરણુ.

૪. ઝિઝોટી પાહાડી—ટપ્પો.

કિથે યુઝરી રૈનવે માહિરા યાર. કિથે
અલો જા અપની ધુતમે ધતની ન માની મોરી સૈનવે,
માહિરા યાર. કિથે.

૫. કહયાણુ—ગજસ.

- બાદ તૂઢ મહકલે શાહાનૈહ મુઆરક બારાદ,
સાકિયા બાદૈહ પૈમાનૈહ મુઆરક બારાદ. ૧.
- બિન્શીન્ બર્સરે મસ્તનૈહ અજલ તાબ અબદ,
દૌલતે શર્મિદી જનાનૈહ મુઆરક બારાદ. ૨.
- સાકિયા બાદૈહ ગર નસ્તે બક્ર સાકીરા,
ગર્દશે નર્ગશે મસ્તાનૈહ મુઆરક બારાદ. ૩.
- લબલબ બજેમુબા જમશીદ બિદહ સાકિયે મયે,
લબો યારે લબે પૈમાનૈહ મુઆરક બારાદ. ૪.

૬. કહયાણુ—ખ્યાલ.

ગુર બિન કૈસે ગુણુ આવૈ, ગુર નહી માને ગુણુ નહી
આવૈ, બેગુણુ કૈસે ગુણી કહાવૈ. ગુર?

સીખસે સિખાવૈ સખકો, ચરણ ગહે ગુંડ દેવતકે, તબ
આવૈ અચપલ તાલ સુર. ગુર બિન?

૭. ઝિંગેટી—કુમરી.

એક રે જની મોરા તોરા જિયરા.—એક રે જની
યાર મિલે દિલદાર ગુમાની,
પ્રીતિકી રીતિ નવેલી રે, જની મોરા તોરા જિયરા.
એક રે જની

૮. કહ્યાણુ—ગજલ.

- એ સિતમગાર બલા તૂને યેહ ક્યા કામ ક્રિયા,
દિલ મેરા લેકે મુજે મુકતમે બદનામ ક્રિયા. ૧.
- તૂતો હૈ એન્સે દિન રાત સદા ઐર મૈને,
ગમકે હથોસે ન અક્ રોજની આરામ ક્રિયા. ૨.
- વાયદેહ આનેકા ક્રિયા તૂને ન આયા અખતક,
વસ્લકા તેરે અખસ મૈને સરંજમ ક્રિયા. ૩.
- ગૈર દુશનામ સનમ તૂને ખુશીસે રખસત,
મેરે કાસિદેકા કભી દેકે ન ઇતનામ ક્રિયા. ૪.
- વાયદેહ મૂઠસે ખુશદ ન ક્રિયા તૂ અક્સોસ,
હમને સૌ ખાર તેરે મિલનેકા પૈગામ ક્રિયા. ૫.

૯. કહ્યાણુ—દાદરો.

છૈલ મોરી અંગિયા મસક ગઇ, નેક સીધે હમસૌ ન
મોલૌ. છૈલ મોરી.

હાહા કરતિહૂં, પૈયાં પરતિહૂં, ન મિલૌ કૌ લૌ. છૈલ મોરી.

૧૦. ઝિન્નેટી—હોરી.

લાલ કૈસે ઝલકેરે ગોરે મુખપર અખીર ગુલાલ. લાલ કૈસે
ધુંધટ પટમે મોહ લિયો મન, સુંદર બદન રસાલ. લાલ કૈસે

૧૧. ઝિબેટી—હોરી.

બૈઠી હૈ રાધા, પ્યારી અરી કૈસે બૈઠી હૈ રાધા;
 હોરી ખેલનકો આખે કુંવર—કૈસે બૈઠી. પ્યારી અરી.
 કૈસે ભિગોઈ મૈ સ્યામ સુંદરકો,
 ભીંગ ગઈ તન સારી. અરી કૈસે બૈઠી હૈ.

૧૨. કહ્યાણુ—લાવણી.

મેરે પિયાકા નવરંગ પાગ ચલી મૈ દેખનકો,
 ખુલ રહી ફુલવારી ચંપા કલી આઈ બાહારનકો,
 ગફલત કર બિછવેને કાટા આગ ભઈ તનકો.

કુલ.

બિચ્છૂ મોટા રંગીલા, સાઈબાઈ બિચ્છૂ મોટા રંગીલા,
 બિચ્છૂ મોટા રંગીલા, માજ ઉતરણુ ગેલા ચેહરા;
 ઉતરણુ ગેલા ચેહરા, એતી મજ લેહેરા વરતી લેહેરા,
 લેહેરા વરતી લેહેરા, કોણી તરી મનુશ ધારા સચ્ચેરા;
 જીવ હૈરાન જાની મોરી,
 દંખ ચલા બિચ્છૂ લેહરી, બ્યાકુલ પ્રાણુ આય ધેરી. ૧.

તલપ તલપ જીઈ જાય સખી અખ ડ્યા કરં બહેના,
 અખ પાણી મુસે નહીરે ભાતા નહીરે જાન રખના;
 સખ સખિયન મિલકર ઉતારે સખ મેરા ઘહેના.

(૬)

કુલ.

લઈ આલી ખેજર, સાઈખાઈ લઈ આલી ખેજર,
લઈ આલી ખેજર, અંગી અંદન લાવા ફાર ;
અંદન લાવા ફાર, પંખા ઉડાવ સીતલગાર,
જાતો જાન પ્રાન મોરી,
દંખ ચલા બિચ્છૂ લેહરી, બ્યાકુલ પ્રાણ આય ધેરી. ૨.

૧૩. કહ્યાણુ—૫૬.

કુલહિન માંગ સંવાર લે સારી,
પિયકે મિલનકી આજ ત્યારી. કુલહિન માંગ૦
ગુણુ અવગુણુ લે ચલી હૈં પિયપૈ,
માફ કરે તકસીર હમારી ;
પેદા કિયેકી લાજ પુમહીકી,
આન પરી અખ શરણુ તિહારી. કુલહિન માંગ૦
સુનિયોંરી મોગી સંગકી સહેલી,
સખ મિલિ મોકો બનરી બનાવો ;
અખકો મિલનો હમારો તિહારો,
આજ સુહાગકી રાત જો પ્યારી. કુલહિન માંગ૦
કરિ સિંગાર અખ કુલહિનિ ઠાડી,
ભૂલ ગઈ તનકી સુધિ સારી ;
કેહત કખીર સુનો ભાઈ સાધુ,
અપને પિયાકી મૈ બલહારી. કુલહિન માંગ૦

૧૪. જંગલો—ગર્ખાં.

બોલું બોધ તે મૂલુજી રંગ, સહિયર સહુ સ્નેહ ધરેરે,
ગાંડાં પ્રીતિ તે વિદ્યાસંગ, સુચેનથી ચેન કરેરે. ટેક.

વિવેક વધારી જહાલ પ્રીત, સળે અંગે બહુ પાર;
પાલ તરુણ ને વૃદ્ધ સંગ, નિજ વર્તન વાંચો નાર.—સહિ° ૧.

મિત્ર શત્રુ વિદ્વાન મૂર્ખ, કરિ પારખ લો પાર;
વિચારિ સાવધ થઈ સમે, કરે જસ જય જયકાર.—સહિ° ૨.

કરે વિનોદ યુણિજન સંગ, સત્સંગથી છે સાર;
દુરજન હિંદર ન પાલવો, વિષ કૂકશે વારંવાર.—સહિ° ૩.

હડી વેલાં કામ જાટવો, સહુ સાથે ધરે પ્રીત;
ધરખરચ ભુખ હાર રીત, રાખજો બહુ નિયમીત.—સહિ° ૪.

સેવો સત્ય સ્વતંત્રતા, ક્ષમા શૌર્ય સંતાપ;
નિરવિકાર બૂધણ પેરજો, ઝવેર કંચન લે હાંપ.—સહિ° ૫.

ભાવે બજજો ખસને, જગ લીલા નહીં પાર;
અહિંતાહિં સુખ બહુ પામશે, એજ નર્મદ સિક્ષા સાર.—સહિ° ૬.

૧૫. ઇંગરેજી ગાયન.

“Just before the battle mother.”

• • • •

(૯)

૧૬. ખમાચ—ખયાલ.

ખિરા નાગર વેલ અપને સાહિબકે કારણ કહી.

ખીરા નાગર વેલ.

અંપા ઐસી કામિની, કહીં કેસર ઐસો રંગ,

પાનનિ જૈસી પાતલી, કાંઈ ઝૂક ઝૂક લાગે અંગ.

ખીરા નાગર વેલ.

૧૭. ઇંગરેજી—ગાયન.

“Beautiful star in heaven so bright.”

* * * *

૧૮. ઝિંજોટી—ટપ્પો.

રમઝુમ ઝુમકિયાંવાલા નીમાડા લાલ પિયાલા, કલાલો
મદ મદ ભરદે. રમઝુમ૦

જતી તૂં હટ લીજો દમકા દમક જો શેરી યાર ખરા
નૈનાવાલા. રમઝુમ૦

૧૯. ઝિંજોટી—હોરી.

પિચકારી ભરિ મારી ગિરધારી રે,
દેખો દેખો, ચુંદરિયાં મોરી રંગ દહિ. પિચકારી૦
ભરિ પિચકારી મોરે મુખપર મારી,
ભીગ ગઈ તન સારી. પિચકારી૦

૨૦. ભોપાળી—ગજલ.

- લાલૈહ રૂપા સમન્ બરા સેવે ખાને કીસ્તી,
સંગદિલા સિતમ્ગરા આફતે જાને કીસ્તી. ૧.
- હર અમને કિ રસ્ત હમ્મે નર્ગેસ દસ્ત બસ્ત હમ્મે,
કુદર રાકર શિકસ્ત હમ્મે ગુન્મેહ દહાને કીસ્તી. ૨.
- દામ્ નિહાદૈહ મેં રવી મસ્ત જૈબાદૈહ મેં રવી,
શુસ્ત કુશાદૈહ મેં રવી સખ્ત કમાને કીસ્તી. ૩.
- અબતૂઅતો ચો માહે નૌ બુદૈહ જૈ માહે નૌ ગિરૌ,
આફતે જાન્ મન્ મરૌ કિત્તૈ હમ્મે જાન કીસ્તી. ૪.
- ખાફાની ગુલામ્ તો મસ્ત શુદૈહ જજમે તો,
જમે મયે બદેહ બાઅો તૂહે રવાને કીસ્તી. ૫.

૨૧. ટાડી—તીલાણી.

મંદિલવા મોરે બાજન લાગીલો, આજ ખેરે ઘર આનંદ
બધાઈ. મંદિલવા૦

ઝેરી મન ઉમગિ ઉમગિ હુલસાધલો, સ્યામ સુંદર રંગ
મરતિ આધલો, સગરી સભા મિલિ મંગલ ગાધલો, તક્
ધિલાં તક્ ધિલાં, પૂમકિટ પૂમકિટ, મૃદંગ બાજત, નૃત્યકારી
નૃત્યકારી, નૃત્યત નૃત્યત, તાતા થઈ તાતા થઈ થૈયા, ગગરે
ગગરે પધનિસા, નાદિરદિર દાની તુમ્દિરદિરદિર દાની, તર-
રતાલ સુનાકે થૈયા થૈયા ગાવે. મંદિલવા૦

२२. काजीगडो—गजल.

जिसे छिक्का तीर कारी लगे,
उसे निदगी जगमे लारी लगे. १.

न होवे उसे जगमे हरगिज करार,
जिसे पार जनीसे पारी लगे. २.

न छोड मुहयत दमे भर्ग तक्,
जिसे छक्का पेकरारी लगे. ३.

येह है आर्जू आराके पारको,
पारा तेरी पात प्यारी लगे. ४.

अगर तू बलीके सुभन्को सुने,
रक्षिओके दिल्को कटारी लगे. ५.

२३. काहानरो—ज्याल.

गोरे गोरे मुअपर पेसर सोहे,
आरे सोहे नैमनि कजरारे. गोरे गोरे०

सीस कूल मुअ जीरी सोहे,
कुंठमाल पहने आरे मोतियन गजरारे. गोरे गोरे०

२४. आसावरी—गजल.

येही कैहतीथी लली पेदेहनशीन,
नहीं जाती अदमसे मुदाकी कसम्;
गमे कैस सीवा मुसे कुछ नहीं गम्,
उसी कुश्तैह नाज्जे अदाकी कसम्. १.

રૂકા પાયા જો લેલીને મળનુંકા,
જી કહા ક્યો હો ખૂંકા મેરે સર્વે સહી;
ન તો મૈને કિસૂ સંગ પાતભી કી,
મુઝે મેરેહી રામો હયાકી કસમ્. ૨.

મેરે ગિરિયુહમે જાવેહૈ સખરે સકૂન,
મેરે અઝકોસે ટપકેહૈ કતરેહૈ ખૂન;
ન તો ખાઓ કુમઝી જરે જખૂન,
મેરે સર્વેકે કન્દ કપાકી કસમ્. ૩.

શખ્ હિજરમે અઝકોકા ખૂન પહા,
ઉસે દેખેસે રંગ રાકૂકા ઉડા;
નહીં ધસમે મુખાલગૈહ અક્ જરેહ,
મુઝે તેરેહી રંગે હિનાકી કસમ્.- ૪.

તેરે કૂશૈ હમે ગૂઝકા હૈ હાલ ખતર,
યેહી કહ્યો જો જાના હો તેરા ઉધર;
તુઝે કાસિદ મોજ નસીમ્ સહર,
મેરે હિજરકી શખ્કે બકાકી કસમ્. ૫.

કભી કેહતાયા ફેર ગિજાલોસે જા,
કહો ના કેહ ધધરસે કીધરકો ગયા;
કભી કેહતાયા તુહિ ખતાદે સવા,
તુઝે લેલીકે જીલ્ક દુતાકી કસમ્. ૬.

કભૂ સાગર વસલ ન મૈને પિયા,
કભૂ જખમ જિગરકો ન મૈને સિયા;
ગમે રંજો તખ્ખકો અજીજ કિયા,
મુઝે ધરકકે જોરે જફાકી કસમ્. ૭.

(૧૨)

નતો પાઈ હૈસ કભી કુલોંકી ખૂ,
 નતો ખૈઠાહૂં મૈં કભી બલખ જૂ;
 અખ તો બેકલી દિલ્કી ગઈ ન કભૂ,
 મુઝે જાનીકે અપને વફાકી કસમ્. ૮.

૨૫. ભૈરવી—૫૬.

ઊધા મનકી મનમેં રહી. ઊધા૦
 ગોકુલ તે જખ મથુરા પધારે;
 કુંજન આગ દહી. ઊધા૦ ૧.
 પતિત્ અકૂર કહાં તે આઝમે;
 કુખ પર દાગ દહ.
 તન તોલા ભર ના રહી ઊધા;
 જલ ખલ ભસમ ભધ. ઊધા૦ ૨.
 હમગી અંખિયાં ભરિ ભરિ આપે;
 ઉલટી ગંગ વહી.
 સૂરદાસ પ્રભુ તુમરે મિલનકો;
 જો કછુ ભઈ સુ ભઈ. ઊધા૦ ૩.

૨૬. ડેશ—ગજલ.

ગઈ ચક્રવર્તક જુ હવા પલટ,
 નહીં દિલ્કો અપને કરાર હૈ;
 કહં ગમ્ સિતમકા મૈં ક્યા ખયાં,
 મેરા ગમ્મે સીનૈહ ફિગાર હૈ. ગઈ૦ ૧.

(૧૩)

ઘેહ સિતમ્ કિસીને ના સુના,
 લાખોંકો કાંસી બેઝુનાહ;
 કલ્ મેં ગો ઉન્કી તર્ફસે,
 જી દિલપૈ ઉન્કે ગુબાર હૈ.

ગાઇ. ૨.

ન દયાયા જોરે ચમન્ ઉને,
 ન દયાયા ગોરો કફન્ ઉને;
 ક્રિયા કિસિકો યારો ફફન્ ઉને,
 બેઠિકાને જિન્કા મજાર હૈ.

ગાઇ. ૩.

વલે દેહલિ શહેર થા ચમન્,
 ક્યા હર તરેહકા થા ચમન્;
 ખિતાબ્ થા સો મિદ ગયા,
 આપ્ રહા ઉજડા દયાર હૈ.

ગાઇ. ૪.

સખ રાજ ફૂલોંમેં જો પુલેં,
 ક્યાં પારે ગમકો વે નિગલેં;
 ઉન્હે તૌફ કૈદમેં જાપ્ મિલે,
 કહા પદલે ગુલ્કે મેહ હાર હૈ.

ગાઇ. ૫.

કહે ઝફર ગમ્ પુમ્હે અશરકા,
 તો ખુદા પુમ્હે રખે ખર્મલા;
 પુમ્હે હૈ વસીલૈહ રસૂલકા,
 વહુ પુમ્હારૈહ હામિયેકાર હૈ.

ગાઇ. ૬.

૨૭. પીલુ—ટપ્પો.

હો નિજારા નૈના દા, અસાદે જાન સલામત,
મિલદા ન બુલદા આ લલા. હો

નજર ગુજરતી હરકત અસ ગમ, સુન સાજન,
મોરા વારી ક્યો છલ ચલા. હો

૨૮. પીલુ—દાદરો.

નદિમા કિનારે કાન્હા ખાંસરી બજાવે રે. નદિયા

હરે હરે ખાંસરી બનીરે મુરલિયા,
લાગે જિયામે મોરે આશ રે. નદિયા

૨૯. ઝિંગોટી—ગજલ.

અહાર આઈ હૈ ભેદે બોલેહ્યે, ગુલ્શૂંસે પૈમાનૈહ;
રહે લાખોં અર્સ સાફી તેરા આબાદ મૈઆનૈહ. અહાર. ૧.
હસી રમક પરી પર જાન, દેતા હૂં મૈં દીવાનૈહ;
અદાજિસૂકી હૈ આંકી તિછી, ચિતવન્ ચાલ મસ્તાનૈહ. અહાર. ૨.
નિમૈ ક્યોં કર હમારા ઇસ્ પરી પૈકરસે યારાનૈહ;
બુહ બેપરવા મૈં સૌદાઈ, બુહ સંગીન્ દિલ્ મૈં દીવાનૈહ. અહાર. ૩.
હમે આના મિલે ક્યોંકર, તેરી મહફ્લમેં જાનાનૈહ;
મેરી સૂરત્ ફકીરાની, તેરા દર્બાર શાહાનૈહ. અહાર. ૪.

ગુજર યારખ ગુલિસ્તાંમે, હુવા હૈ કિસ્ શરાખીકા;
 કિશાખે ગૂમ્તી હૈ નાલૈહઅ, બુલ્બુલ હૈ મસ્તાનૈહ. અહાર. ૫.
 ખતાઅં શમય ખજમ હુસન્, યેહ કેસી હૈ દિલ્સોઁ;
 તુમે પર્વા ન હો ઔર જન્ દે જલ્જલકે પર્વાનૈહ. અહાર. ૬.
 ગિજલે દસ્ત બોલે દેખકર મજનૂંકી મૈયતકો;
 યેહ વહશી મર્ગયા ખસ્ હો ચુકા આપાદ વૈરાનૈહ. અહાર. ૭.
 ચલો ખસ્ ચલકે લેટો રાત્ કમ્ હૈ ખન્ ચુકી જુલ્હે;
 હટાદો આઈનૈહ જનૂંસે, રખ્દો હાથ્ સોરાનૈહ. અહાર. ૮.
 હમારે ઔર તુહારે ઇશ્કકા શુહરૈહ હૈ શૈરૈમે;
 કોઈ સુનતા નહીં અખ લલિયો મજનૂંકા અફતાનૈહ. અહાર. ૯.
 યેહ ડ્યા ખાઈસિ હૈ ખેમૂજખ, ઉલજ પડતાહૂં કાનોસે;
 દિલ્ સદ્ આફ મેરા ગેસૂ, જાનાત્કા હૈરાનૈહ. અહાર. ૧૦.
 યેહ દુનિયા અંદ રૈજૈહ હૈ, ગનીમત્ હૈ ગનીમત્ હૈ;
 કોઈ દમ્મે ન સાફી હૈ, ન શીશૈહૈ ન પૈમાનૈહ. અહાર. ૧૧.
 ખતાજી હાલ્ ડ્યા તુમ્સે, મૈ અપને દીન્તા ઇમાંકા;
 ફકીર મસ્ત હૂં મૌન્સ, મેરા મજહૂપ્ હૈ રિંદાનૈહ. અહાર. ૧૨.

૩૦. ખોદા રાણીને સલામત રાખે.

‘God save the Queen’ એ રાહાપર.

રાખ રહેમ રખ અખશીરાગર,

નામવર વીકટોરીયા પર;

રહે તું રહેમવંત.

(૧૬)

રાજ તાજ કાજ રેહેમ નજર,
મેહર તપ્પત ને રાજદંડપર,
માંગતા ચાહીએ પદર,
રાણી સલામત.

પાદશાહી લંબાવ અચ્ચાલ,
અમલ કર જાહેજલાલ;
ફાલ અનામત.

ભાલ શાનશાહી બાલગોપાલ,
પાલ રાણી જુગ જુગ શાલ,
એશ કુટુંબશે મનશ હાલ;
રાણી સલામત.

દાદ દેશની લે દાદગર,
કાહાડ કેહેર કુશમન ઉપર
પાડ ધાડ રાખત.

શંપળ સુખ દર્દ દાવર,
સુકાળ દર રહ્યોત ધર;
આપ્યાદ ઉદયોગથી કંકર,
રાણી સલામત.

જલસો ર જો.

શનીવાર તા. ૧૬ મી શપટેખર ૧૮૭૧.

૩૧. નઠ મહાર—ધૃપદ.

નથો પવન નથો ખાહર નહિ હાય મેહદી કુસુંભી રે. નથો
નથો પિયા પિયારી, પહરે કુસુંભી સારી, કંચુકી;
માગ સોધે ભીની અલકે સુગર ખની કુસુંભી રે. નથો

૩૨. શુદ્ધ મહાર—ચતરંગ.

દાનમ અગુરંગ દલ બાજધયે, એ અંદ્રકે,
જાબહી કોકિલા ખરગે સંગ અલ અલત; ધાએ. દાનમ
નાદિરદિરદાની તદાની તદાની તનનનનનનન તનનન-
નનનન ધાકિટતક ધુમકિટતક ધિકતા નકત કિટતક તકધુમ
કિટતક ધા. દાનમ

સા સા સા ગ મપ ધધ પમ ગગરેસા, નીધ નીધ પમ-
ગરેસા, ગગરેસા નીધ નીધ પમ ગગરેસા, સાસારેરે ગગ
મમ પપ ધધ નીની ધધ નીની ધધ પપ મમ ગગરેરે સા.
દાનમ

૩૩. શુદ્ધ મહાર—તીલાણો.

ઉમડ ધન ધુમડ ગરજે, ખરસે મેહરવા, ખરસ અંદરી
અલત પુરવૈયા સનનનન તનનનનન ઝીંગરવા ખોલે કારી
ઝનનનનન. ઉમડ

અમકે અમકે મનવા, ધનન ધનન ધન ગરજે ગરવા;
સનનનનન તનનનનન મનનનનન, મોર ખોલેં અહૂં ઝોર,
સુન મન ભાવન ગરે લગાઈ, ગાઈ બજાઈ તાન માન કર
કર ધાધા કિટ કિટ હૈયા. ઉમડ૦

૩૪. શુદ્ધ મહહાર—ખ્યાલ.

ખાજત તત વીતત ધન શિષર સખ ખાજે સાજન ધર-
કાજ સુહાગ રાજ. ખાજત૦

ઈંદ્ર રાજ ભયો દુલહ નવલ બરસકી સુખારક ખૂંદ-
નકો સેહરા મોતિયનિ ચંવર, ઝર લાયો સદારંગ મહમદ-
શાહ છત્રપતીકો જશન શુભ ધરી શુભ દિન આજ. ખાજત૦

૩૫. નાયકી કાહાનરો—ખ્યાલ.

માધોબનકે મોરવા ખોલેં મા ખોલેં દાહરવા ધન ગરજ
ઝિંગરવા ઝિંગારવા ઝનનનનનનન. માધોબનકે૦

કારે પીરે ખાહર ઉમડિ ધુમડિ આઘે રુમઝુમ બિજુરી
અમકે પવન અલત પુરવાઈ સનનનનન. માધોબનકે૦

૩૬. હેશ મહહાર—ખ્યાલ.

બેદરદી ધર ઝ્યોં નહીં આતા, સજન બિના ઝોમાસા
જાતા. બેદરદી૦

જંચી જંચી માડીવારી અજબ ઝરોખા ચઢિ અટારી
જોગે ખાટ. બેદરદી૦

(૧૯)

૩૭. નટ મહહાર—૫૮૫૯.

- નિશિદિન યરષત નૈન હમારે,
નિશિદિન યરષત નૈન હમારે. ૧.
- સદા રહત પાવસ રુપુ હમ પર,
જામતે સ્યામ સિધારે. ૨.
- દગ અંજન ન રહત નિશિયાસર,
કર કપોલ ભયે કારે. ૩.
- કંચુકિ પટ ભૂષણુ નહ કપ્પ હું,
ઉર પિચ્છ બહત પનારે. ૪.
- આંસૂ સલિલ બહત બધિપ્યાકુલ,
નહીં જાત રસ ટારે. ૫.
- સૂરદાસ પ્રભુ ગોકુલ બુડત,
કાહિ ન લેત ઉપારે. ૬.

૩૮. ગોંડ મહહાર—૩૫૪૩.

સુખ જો યરસાતકા કીસમતમે મરે ના થા બદા,
ભરી યરખામે વુહ પદેસી હવે હમસે જુદા. સુખ જો
અપરેમે પારે દોમનમે શમીમ અજ યાર જુદા,
મન જુદા ગિરિયા કુનમ અપરે જુદા યાર જુદા. સુખ જો

૩૯. સોરઠ મહહાર—૫૫૫૫.

અરપાકી આધિબહાર રે તું મત જા સ્વામી ધરસૌરે. અરપાકી

(૨૦)

જો તેરા જિય આહે મૌજ કરનકો, થેહી મહીને ચારે,
અપાઠ સાંવણ બાદો કુવાર. તું મતં અરપાકીં.

૪૦. સોરઠ મહહાર—ખ્યાલ.

દાદુરવા ખોલાધરે બદરિયા ગરજાધરે મા, પિય ખિન
અકેલી મોરા જિયરાં ડરામ્મે. દાદુરવાં

શાખ રંગસે કોઈ થોંજ કહિયો, તુમ ખિન કછુ ન
સુહામ્મે, તુમકો નહીં કછુ મોરીરે ખખરિયાં સૈયાં હો. દાદુરવાં

૪૧. નટ મહહાર—ખ્યાલ.

અમ્મે બદરા કારે કારે,
હમારેકું તુ નિપટ હૈ પારે,
ઐસે સમૈ પરદેશ સિધારે. અમ્મેં

ધક તો મારવાં બનમે પુકારે,
મોહે જરીકો અધિક જરાવે,
નહીં કોઈ અપને પિયકો મિલાવે,
ઉડળ મુરવા એ દઈ મારે. અમ્મેં

૪૨. હેશ મહહાર—દુમરી.

દેખી ઐસી અતુર સુધર સુંદર નારે,
નૈનનિ સૈનનિ ઝટક મન લેત માર. દેખીં

ગોલ ગોલસી દોલ ધાઠ
સખ સખિયનકે સાથ, આધ બગીચોમે,
તોર ફૂલ ગૂંથનકો હાર. દેખીં

૪૩. ગોંડ મહહાર—કુમરી.

સરક બાલમવા મોરી બિદિયાં હિરાની
 હૂંઠન દૈ સૈયાં પૈયાં તોરે લાગૂં,
 સખિયાં સહેલિયાં તાંનાં દેગી. સરક૦

બપટ ઝપટ મોરે હાથસે ગધ ગિર,
 જપ્પ સુધ આવે પઠાવે મુરાગી,
 મોરી કહૂં દિવરનિયાં જિઠનિયાં તાંના દેગી. સરક૦

૪૪. ગોંડ મહહાર—કુમરી.

કરકે કંકનવા મોરી છાંડદે કલાધ,
 મુનેા લંગરવા મેં ગારી દોંગી તુમકો,
 મોરી બહિયાં ના પકર ધરવા જાને દે. કરકે૦

ગરજિ ગરજિ બાદુર ખૂંદનિ ખરસે,
 કુધયાં પરત મોરી અંગિયાં બિજાઈ લો,
 અંખિયાં લજાઈ લો,
 હસિ હસિ હમરા અંતરા છાંડદે સમંત્ર માનસે. કરકે૦

૪૫. અશ્વો—સાખી.

મૂર્છા વલેથી, વદે સુકુમારી, હારિ હવે હૂં ભારી,
 'હેવે ક્યમ થાયે,' રડ તે ડુસકે, મુરાનિને સંભારી.
 લજ તયારી, જોયે જ્યમ જ્યમ, ત્યમ ત્યમ બહુ મૂંઝાય,
 શાણી સમજીક, લવ ન જણાવે, પહાર જે ભીતર થાય,
 જેવિ ઉમંગી, હુતી મુરંગી, તેવિજ આશાભંગ,
 ચટપટી મનમાં, વરહરિ કરવા, જડવા કુંદન નંગ.

(૨૨)

૪૬. સિંધુરા—૫૬.

જગડે સોસે ડ્યા બયો,
જાકે રામ હૈ રખવારે હો. જગડેં .

દેખ દેખ પિયારે સમરમે,
તૈયાર દોદલ ખરે;
ચિમની ખરચે ભર દૂધકે,
ગજધંટ બપર ધરે. જગડેં

દેખ દેખ પિયારે ખંભમે,
નરસિંહ હો અવતરે,
હિરનાકુશકો મારકે,
પ્રહલાદ રક્ષા કરે. જગડેં

દેખ દેખ પિયારે સભામે,
જાંહાં કપટ પાસા પરે,
દુષદિકો ચીર બઢાયકે,
દેખવ દુઃસાસન હરે. જગડેં

દેખ દેખ પિયારે લંકમે,
શંકટ વિભીષણપૈ પરે,
તુલસી સરાહત રામકી,
જિતને અવધમે પગ ધરે. જગડેં

૪૭. ગૌરી—ગરબી.

ગોકુલ ધરથી યુજરલી ઉતરી રે લોલ,
માથે મહીની મટુકી ઉતાર રે,

અલગોની આલ પલો લાગશે રે લોલ,
પાછોની આલ પલો લાગશે રે લોલ. ગોકુલ

કાન્હા હું તો છોડી છું મિજ ભામની રે લોલ,
કાન્હા તું છેરે ગઉનો ગોવાલ ન્ને. અલગો ગોકુલ

કાન્હા મારે આઢણ ચંપા ચુંદડી રે લોલ,
કારી કામરીનો આઢણહાર ન્ને. અલગો ગોકુલ

કાન્હા હમારે જમવાને સીરા લાપસી રે લોલ,
ખાટી છાસડીનો પીવણહાર ન્ને. અલગો ગોકુલ

કાન્હા હમારે પોઢણ શુંદર ઢોલીયા રે લોલ,
કુટી ખાટલીનો સૂવણહાર ન્ને. અલગો ગોકુલ

૪૮ બેહાગ—કુમરી.

કાન્હા મોરી રે ગગરિયા ફેરી રે,
દેખો દેખો રે લંગરવાને બરજોરી રે. રામા મોરી

મેં જમુના જલ બરન જાતીથી રે, ખીચ ડગર મોસે
કીનીસર રે, ચલ છાંડદે આલમ નહીં તો દોંગી ગારી, એસી
ક્યા કીની મોસે ચતુરાઈ. રામા

૪૯. ઝિજ્ઞેષી—ટપ્પો.

હો નિજરે દિયાં હાંવે નૈનોદી, એ ગમનં વખ મે
બુલી ગધયાં વ. નિજરે

આ શેરી રેડી ટેડી તાન વખ મીયાં ગુજિયાં ગમનં.
હો નિજરે

(૨૪)

૫૦. ઝિંજોટી—કુમરી.

નીંદરિયાં ન આવે સારી રૈન, બલમા તોરે લિયે હો.
નીંદરિયાં

દિન નહીં ચૈન રાત નહીં નીંદરિયાં રે, સેજરિયાં
ન સોજી સારી રૈન, બલમા. નીંદરિયાં

૫૧. ઝિંજોટી—કુમરી.

સેજરિયાં બિગાની જી ના જાયો, મોરે સ્વામી. સેજરિયાં

ચાર દિનનકી મેં બાલીરે બાવરિયા, ધુલક ગયોરે
જૈસે મોતિયન પાની. સેજરિયાં

૫૨. મુક્તતાની—પંદ.

અપ્પ તુમ કપ્પ સુમિરોગે રામ, અપ્પ તુમ

ગરબ કુલીમે જપતપ ક્રીનો, નિકલ હુવા બેઠમાન.
અપ્પ તુમ

બાલપનોસો બેલ ગંવાયો, તરુણપનોસો કામ. અપ્પ તુમ
હાથ પાંવ જપ્પ કાંપન લાગે, નિકલ ગયો અવસાન.

અપ્પ તુમ

ઝૂઠી કાયા ઝૂઠી માયા, આખર મોત નિશાન. અપ્પ તુમ
કહત કપ્પીર સુનો બાધ સાધો, થેહી ઘોડા થેહી મૈદાન.

અપ્પ તુમ

(૨૫)

૫૩. દેશ—ખ્યાલ.

દેશરે પધારે મારુજી, મને તો લઈ ચાલો, યુમાની
ઢાલા હારે. દેશરે°
ધન દેશરોકો મરમ ન જાને, મ્હાને લગન લાગોછે
ગુહારે. દેશરે°

૫૪. ખમાચ—ગજલ.

જાને મન-જાને મન-જાને મન-જાને મન.
કરકે તનહા મુઝે, ઐ દોસ્તો ગુલ્શામ ગયા;
ગમ અલમ સૌંપ ગયા, તાકતો આરામ ગયા. કરકે° ૧.
ડ્યા ઉસે ખત મેં લિખું, ડ્યા મુંહ જુખાની ખોલું;
કાસદ અપતક ન ફિરા, લેકે વુહ પૈગામ ગયા. કરકે° ૨.
વાદહ કર કર જો ગયા, રાખકો ન આયા હરગિજ;
ધનિતજરીમેં તેરે, મુઝકો સુખહ શામ ગયા. કરકે° ૩.
કપ ખુશ આતા હૈ મુઝે, ખાગ ખહાર ગુલશાન;
ગુલ તો સખ ખાર હુવે, નિસકા ગુલનદામ ગયા. કરકે° ૪.
નિસમ લાગરકો મેરે, દેખકે કહેતે હૈ તખીય;
નિદગી ધસકી કહાં, નિસકા દિલારામ ગયા. કરકે° ૫.
મેંને દેખા જો કહીં, રશકે કમર કોડે પર;
મેં કુખારા વહીં, ફિલ્કૌર લખે ખામ ગયા. કરકે° ૬.
નારહ ઐયૂંહું, તસવ્વર મેં રાખો રોજ મુદામ;
રોના ધન અશમોકા, હરગિજ ન સુખહ શામ ગયા. કરકે° ૭.
જીકર વાજદઅલી કર, રખકી મિલાવેગા વહી;
દામમેં લેકે મુઝે, વુહ જીતે ખુદ કામ ગયા. કરકે° ૮.

(૨૬)

૫૫. બેહાગ—ખ્યાલ.

જસોદે આજ સુખારકબાદી આવે. જસોદે

જસોદાકો પુત્ર બચો, બચો શ્રી માહન, ધર ધર
આનંદ બધાવે. જસોદે

૫૬. બેહાગ—કુમરી.

મેં તો પિયાકો ઢૂંડન જાજી, જોગનિયાકો ભિષ લેકે. પિયાકો
નગરી રે નગરી દ્વારે રે દ્વારે, અરી મેં તો પિયા પિયા
રાખદ સુનાજી. જોગનિયાકો પિયાકો

૫૭. કાફી—ઠપ્પો.

હો મીયાંવે જાને વાલે તૈનું અમ્લાદી કસમ ફિર આ
નૈનાવાલે. હો મીયાંવે

અર્જિદા જંદા તુસી મન લે જંદા, આ સજન ગલે
લગજ સરશાર મતવાલે. હો મિયાં

૫૮. કાફી—૫૬.

લે ગયો મેરે ચીર મુશરી. લે ગયો
કમ કઠ્ઠૈયા કદમ ચઢિ ખેડે, હમ કાદી મિજ બાલ
જમુનામે. લે ગયો

૫૯. કાફી—કુમરી.

તેરે નૈના મતવાલે સુલતાને આલમ તુદ લોચન મદમાતિયાં.
એક રાજના એક સાજના ગલે ડાલું મોહિ બિસારના,
એક અંદ્રુપ એક બકતરૂપ ગોરે ગોરે અખતર છતિયાં. તેરે

૬૦. જીલ્લો—ગજલ.

આ ક્રમાં અપરુને એક તીરે નિજરા મારા;
જિસકે લગતેહી નિગર, હો ગયા પારા પારા. ડ્યા૦ ૧.

કિયા તુઝે ઔર ન થા, હસ્તીકે જંગલમે શિકાર;
મુઝે દિલ તૂને જો, સૈયાદ હમારા મારા. ડ્યા૦ ૨.

રાત તન્હાઈમે આયાયા, તસવ્વર તેરા;
નિકર તેરાહી કિયા, આહકા નારહ મારા. ડ્યા૦ ૩.

હમને ફૂંકીથી કલી, ઉસકી તરફ લાલાકી;
ઉસને શોખીસે હમે, ફૂલ હજારા મારા. ડ્યા૦ ૪.

ધરિકખાજીકે લિયે, હમને ખિજાઈ ઔસર;
પાસા મિરતેહી ગોયા, રંગ હમારા મારા. ડ્યા૦ ૫.

ગૈર આ ચીજ હૈ, મહફલસે ઉઠાડૂં પલમે;
આ કહૂં કહે નહીં સક્તા મૈ તુહારા મારા. ડ્યા૦ ૬.

હેત્ર દુનિયાકે લિયે કુછ ન સિકંદરને કિયા;
આપ કૈ રૈજ નિયા, કિસ લિયે દારા મારા. ડ્યા૦ ૭.

૬૧. હાલીંગડો—દાદરો.

તિહારો મન મૈલા ન હો, ડારું ગરે ખિચખહિયાં. તિહારો

આં સાલૂકા આઠનારે, ખૂંદ પરે રંગ જાય,
પરાએ સૈયાંસે ખાત ન કરિયે, આજ રહે કલ જાય. તિહારો

ફૂલમેં ફૂલ ગુલાબકારે, ધૂપ પરે કુમલાય,
પરાએ સૈયાંસે પ્રીતિ ન કરિયે, ભાર ભયે ચલ જાય. તિહારો

૬૨. ભૈરવી—ગજલ.

બૈરી હૈ દલગીર ઝ્યોં, તેરા દિલરૂપા આઝવેગા;
 જો ધરાદહ હૈ તેરા, સોધ ખુદા પર લાવેગા. બૈરી ૧.
 સોંચમેં બૈરી પરી, નાજુક બદન ઐ ગુલ બદન;
 ગમકે ખાનેસે પરી, ચેહરા તેરા કુમલાવેગા. બૈરી ૨.
 સિરમેં સંદલ ડાલકે, બૈરી હૈ નાજુક પરી;
 આખે રાખ નમંકી હવાસે, દરદે સર હો જાવેગા. બૈરી ૩.
 આંખ નહકે ખાલોંતધ, ધતર મલતી હૈ બહુત;
 ખૂબસૂરત હો નજાં તૂ, કિસીકા નજર હોજાવેગા. બૈરી ૪.
 ખામપૈ બૈરી પરી નાજુક બદન ઐ ગુલ બદન;
 આ કિરોજશાહા બાદશાહ, દેખે ઉઠા લેજાવેગા. બૈરી ૫.

૬૩. વિલાસ—ધૃપદ.

સીસ મુકુટ મણિ વિરાજે, અવણ કુંડલ અધિક છાજે,
 અધર લાલ ચિત્રક મુદર, જસુમતીકો પારોરી. સીસ
 આગૈ ગાય પાછૈ ગાય, ઇતિ ગાય ઉત ગાય,
 ગુપાલ લાલ ગૈયનિસૌ, હોવત ન ન્યારોરી. સીસ

જલસો ૩ ને.

રવીવાર તા. ૨૪ મી ડીસેમ્બર ૧૯૭૧.

૬૪. ઝિઝોટી—ધૂપદ.*

ધતના કોઈ કહે જાય મેરી આરતે હરિસૌ કર નેર
નેર, બેગ ધર આય જિયા ખિરહન, વ્યાકુલ તરફત સહે
ન જાય ખિછોરણકો કુખ ભારી. ધતિના

ને ઇકે પત્ર ગોપિયનસૌ હોત નિયારે કપ્પહુ ન નિ-
હારે, સો હમસૌ નિકુર ભયે માધોખન જાય સ્યામ સુંદર
ના સંભારે. ધતિના

૬૫. ઝિઝોટી—અતરંગ.

અતુરંગકો બેદ ગુણિયનમેં ગાય, કરિ સ્નાન ધ્યાન
મન સૌંચ સમઝ. અતુરંગ

તનુમ તનન દિરદિર તારે તદરે દાની નાદિર દિર
તુમ દિર દિર દિર દિર દિરદિર દાની. અતુરંગ

નીધ પધ નીસા રે પમ ગરે સા, રે ગમગ મપ નીસા
નીધ પમ ગરે સા, સાસારે રેરેગા ગગમા મમપા પપધા
ધધની નીનીસા સા ની ધ પ મ ગ રે સા.

નકધિત ધાકિટતક ધિત ધીના કિટતક તકધુમ
કિટતક કરતી કિરનક તકલાન તકધાતી ધાકડાંન તક-
ધાતી ધા. અતુરંગ

* ઉસતાદ હમદાદખાનનું રચેલું.

(૩૦)

૬૬. ઝિંબેટી—ગજલ.

રાજી હું હમ ઉસીમેં જો કુછ દિલરખ્યા કરે,
આહે જફા આ જોર કરે યા વફા કરે. રાજી હું.

દિલસા રફીક નિસકા જુદા હો ગયા હો યાર,
બુહ અપની બેકસકો ન રોખે તો ક્યા કરે. રાજી હું.

નિસને હમારે દોસ્તકો હમસે જુદા કિયા,
બુહબી મુરાદ અપની ન પાએ ખુદા કરે. રાજી હું.

કહતા મુએઉલ્લીન હૈ તુમ્હે મેરે દોસ્તો,
આસા સખોંકી મુશ્કીલેં મુશ્કીલ કુશા કરે. રાજી હું.

૬૭. ઝિંબેટી—કુમરી.

આસા દેદે રોખો હમારે મનઁ આસાઁ
કાચી કલી કમનારકી, જાને પિયાકે ખોલ,
કાચે હમ પરદેસી પાવને હું, હસે હસે ધૂંધટ ખોલ. આસાઁ

૬૮. ઝિંબેટી—દાદરો.

તુજ ખિન રોયાં નિકસિ નિયરા જાય રે. તુજઁ
આઠ પહરકી યૌસઠ ધડિયાં તલપ તલપ નિયરા
જાય રે. તુજઁ

૬૯. ઝિંબેટી—ગજલ.

જો સખજહ રુદે ઉગતેલી પૈરોંકે તલે હમઃ
હસિ ગર્દશે હફિલાકસે, કુલે ન ફલે હમ. જો ૧.

- રેતે હૈ રાખો રાજ, ઇસી ફિકરસે યા રખ;
 ગુન્હેગી તરહ બાગમેં, ગુલ હો ન ખિલે હમ. જો. ૨.
- અર્માન બહુત રખતે થે, હમ દિલકે અમનમેં;
 ખેડે ન ખુશીસે કબૂ, સાચ્ચેકે તલે હમ. જો. ૩.
- જિસ ગુલપૈ નજર કરતેહૈ, આતૌહૈ નજર ખાર;
 ગુલશનકે તલે જાતેહી, કાંટોમેં રહે હમ. જો. ૪.
- હમ વહુ ન કલમ થે, કિસી માલીકે લગાચ્ચે;
 નર્ગસકે નિહાલોમેં, થે આસિક્કે પલે હમ. જો. ૫.
- અફસોસ કે ઇસ દિલકા, કનૂલ ખિલમે ન પાયા;
 કોઈ દિનકો જલે જાતેહૈ, માટીમેં મિલે હમ. જો. ૬.
- અખ પહલેહી આગાજમે, પામાલ હુવે હાય;
 ફરિયાદ કરે કિસ સતી, કિસમતકે જલે હમ. જો. ૭.
- કુખ અપના અખસ કહતેહૈ, બેદર્દકે આગે;
 આખે ખસ હો જહાં આગિરે, હરગિજ ન ટલે હમ. જો. ૮.
- જંદાન ખુસીખતમેં, બલા કિસકો ખુલાવેં;
 રહતેહૈ વજીરીહીસે, દિન રાત મિલે હમ. જો. ૯.

૭૦. ઝિંજોટી—કુમરી.

કાચ્ચેકુ રૂથી જાચ્ચે, ધરાદહં તેનું નથ જુલનદી
 ધનાવે. કાચ્ચેકુ.

દીલીહી શેહેરદા સોના મગાવું, મેરી સોનેદી નથની
 ધરાદે ધરાદે શામ મેનુ નથ જુલનદે. કાચ્ચેકુ.

(૩૨)

૭૧. ઝિજોટી—ટપ્પો.

ચલ ઉઠ ચલે જાંદે યાર સાંનૂ લાની સહિયો ઘીલે બરે
રાજ દેનૂ. ચલ ઉઠ૦

દિલકાતા સરેશા એલી રંહદા છેલા ઈસ જાગે ખીચ ના
ચલો યાર સાંનૂ. ચલ ઉઠ૦

૭૨. ઝિજોટી—હુમરી.

સાથીડાવે યાર મારા કાને ખીરમાયારી. સાથીડાવે૦

ઘીલકે ઘીલ રંગ લાયા, મનકે મન રંગ લાયા, પ્રેમી
નજરાં ચુરાયા. સાથીડાવે૦

૭૩. ઝિજોટી—હોરી.

ચુલાલ દારી આંખમે સાવરા ખટકે, નચ્છેણા હટકે,
છાઅરા ભટકે. ચુલાલદારી૦

ઉમંગે જવાની, હારે રંગ સાવલા રસ જોખન મદ ટપકે.
ચુલાલદારી૦

૭૪. ઝિજોટી—હુમરી.

પહુંચાદો હમકો કોઈ ઉનતક સખ નિકસ જાત મોરે
જિયકી કસક. પહુંચાદો૦

ઉઘી માધી ખન યાદ આવત, મૈને જખમે સુની ચુર-
લીકી બનક. પહુંચાદો૦

૭૫. ઝિંજોટી—કુમરી.

છેલ છપ્પીલા ખાંકા તરવરિયા, નૈન લગાવત ખારખાર રે.
છેલ.

ખાલમ ખરછી જમધર બિધુવા, તરવારન છુરિયન
તીર કટારી, જાને આલમ મનકો છેદ કિયો, ઇક સૈફ
સરૌધ દૂતે નૈન કટારી રે. છેલ.

૭૬. ઝિંજોટી—ખ્યાલ.

નયનીદા માતી મારા મન નીકો લાગે એજ મા-
હારાજ. નયની.

નયની ગરાદે શહેબા મુતે છોટી જુમખે લગાદે એજ
માહારાજ. નયની.

૭૭. ઝિંજોટી—કુમરી.

નિરદયકી પ્રીતિ કરે ન કોઈ, ધર જાવોજ લાલા
જે ભઈ સો ભઈ. નિરદયકી.

નેહા લગાવે નહીં નૈનનમેં, કછુ લાજ શરમ જે ગહી
સો ગહી. નિરદયકી.

૭૮. ઝિંજોટી—કુમરી.

મન ધીર ધરતહૌ દિન ગિન ગિન, કૃપા નિધાન
દિયો દરસન, નહીં જાત પ્રાણ હમરે વુમખિન. મન ધાર.

(૩૪)

કાઠૂકી મૈ એક ન માનો લાખ કહે કોઈ ગિન ગિન,
ખિના પિયાસો નીંદ સખીરી કલ ન પરત મોહે ધરી પલ
છિન. મન ધીર૦

૭૯. ઝિંજોટી—દાદરો.

હજુએ ન આએ મોહન પીયા પારે રે. હજુએ.
સગરી રેન મોએ તલપત ખીલી ખીત ગધ નેના ની-
કશ આએ તારેરે. હજુએ.

૮૦. ઝિંજોટી—કુમરી.

અંચર માર પ્રાણુ લિયો હરિ લે ગયો મન મેરે સાંવરિયા.
અંચર૦

કરી કમાન જોખન લચકે ગયે ખરસોં બિલક બિલક
ખરસોં, બિદ્રાખન બિચ બટકી બટકી, અખતર હાથ
ખીચ બઈ ખાવરિયા. અંચર૦

૮૧. ઝિંજોટી—કુમરી.

બકિ રે સિપૈયા તોરી ચાલને એજ મોહે મારા હો.
બકિ રે.

નૈન તિહારે, લગ ગયે કારી રે, લૂટ ગયે જોખના
હમારા. બકિ રે.

૮૨. ઝિંજોટી—ટપ્પો.

સાડી ગલ માન લે સોહના તું આપે નહોં મિલદા
સરશાર સજન સોહના. સાડી૦

(૩૫)

ગિલા મેં કિસ્સે કરું તેરી બેવફાઈકા, જહાંમેં દોસ્તી
ન કરે કોઈ આશનાઈકા. સાડી૦

૯૩. ઝિંજોટી—ટપ્પો.

ચાલ પછાની, હમદમ તેરી નિજરે તો જાની મી-
યારે. ચાલ૦

સુન પાએ નાદાન ઉસ કુમામ તમામ, જૂંબે શેલખીમેં
હુવા અપના તો કામ તમામ. ચાલ૦

૯૪. ઝિંજોટી—કુમરી.

જાદુવારે ડરે ડરે જાય, અબમેં કૈસે કરું મોરી દૈ-
યારે. જાદુવારે૦

જબસે સુની મૈને તેરી ખાંસુરિયાંરે, જિયરા હો નિકસોહી
જાય. જાદુવારે૦

૯૫. કહ્યાણુ—ખ્યાલ.

હર્વા મોરા દે, મેં ગારી ફુંગી, ના ડરુંગી, તુમ તો બ-
લમા કાએ કરોગે. હરવા૦

હમી સન છાંડે રંગ રસકી ખતિયાં, ચતુર સુધર
સુંદર ખાલમ ઉલજ પરોગે. હરવા૦

૯૬. કહ્યાણુ—ખ્યાલ.

બધઆ દોરાવત આવેઆછો શુધડ બનામા. બધઆ૦
સદા રંગીલે છખીલે ફુલા બાંધે સીરપેચ બનામા. બધઆ૦

૮૭. બેહાગ—૫૬.

સંગત સાધુકી કરીએ, કપતી લોકનસે દરીએ
બલા ઇસિ જુગમે.

સંગત કરીએ સાધુકી, કે અગમ ખતાવે ખાત
સંગત કરીએ ગર્વાંકી, કે ફીર ફીર મારે લાત. સંગત°

સંગત કીતી નીચકી, આર ખાહયો સખ શૃંગાર
પુછડી પકડી બેસકી, સોવાર બએ ન વાર. સંગત°

સંગત કરીએ એસોકી, કે જેસો સીરકો ખાલ
કટે કટાવે ફેર આવે, તખુ ન છોડ ખ્યાલ. સંગત°

સંગત કરીએ એસોકી, કે જેસો કેળકો પાત
ફાટ ફાટ તુકડા હો જાય, તખુ ન છોડ સાત. સંગત°

હંશ સંગત હયે ખાટી, કે આર સારાવર જાએ
સાચી સંગત કમલકી, કે દોનો સાથ સુકાએ. સંગત°

સંગત કર અશરારકી, કે કુંમજતસે નીબતી નહી
સોનેકી ખો કુચ આર, પીતલકી ખો છુપતી નહી. સંગત°

સંગત કરીએ એસોકી, કે જેસો તંકતખાર
આપ જલે પર રીજવે, ભાગા સાંધે દાર. સંગત°

સંગત કરીએ એસોકી, કે જેસો ફુલ કપાસ
જીતે જી છાતી લગ રહે, મુખે જનાજે સાથ. સંગત°

(૩૭)

૯૯. કાફી—હોરી.

હોંદમે કેસો ફાગ મચોરી જોરા જોરી. હોંદમે.

ગોલનકે કુમકુમ બનામ્મે તોપનકી પીચકારી,
સીનેપે આઈ દઈ મુખપર અયશી તકતક મારી,
સોહાર કુનીઆમે મચોરી. હોંદમે.

તકખુનોકા રંગ બનાયા સુરગા રણહીમે જુજોરી,
ઉલટપુલટ હોળ આઈ લીલીડી ક્યા ખુખ ગુલાલ ઉરોરી,
શોહાર કુનીઆમ્મે મચોરી. હોંદમે.

ચઉદકા શાલ મહીના જોડકા મીરત ગેન પરોરી,
ગંગાદીન યાહુદીન મીલકે તખ્તકો નાશ કીઆરી,
પાપ રહમિતકો લીઆરી. હોંદમે.

હોંદકા તખ્તના ગુલશન બનાયા ખીલ રહી ફૂલબારી,
કરમ હીજોં ધનીકે નિકસે લૂટ ગઈ આગ બહારી,
કહાં હૈ વો કેસરૂ ક્યારી. હોંદમે.

૯૯. ખમાચનો જીલો—તીલાણો.

ગુમના તાના દરેના દરેના ધાની તધાની દે દે દે દે—
ગુમના.

તન નાદેરે તનનનન દીર દીર દીમ તદીમ દીમ તદી-
અનરે તદારે તરેધાની. ગુમના.

૯૦. ખમાચ—કુમરી.

દધિ ખેચન મેં ના જાજરી દેયા, અંચરા પકરી માસે
કરત રાર. દધિ.

લપકી અપકિ મોરી સિરકી મટકી ફેરી, સગરી
ચુનરિ વારી, અયેસેરી સૈયાંજીસે મેં ગઇલા હાર. દધિ.

૯૧. ખમાચનો જીલો—દાદરો.

એ ગોરી આલીને નિજરા બર મારા રે. એ ગોરી
સૈયાં ફૂલ વારી એજી એ ફૂલ વારી,
દહીંકી મટકીયાં સુગન લાયે ઠારેરે—એ ગોરી
સૈયાં તેરી તીરછી નજર મયેકો પ્યારીરે,
જાદૂસા કર ડારા રે, નીજરા બર મારારે.—એ ગોરી.

૯૨. કાફી—કુમરી.

સખીરી મેં પનિયાં કેસે જાજરી, સખી નાગર નટવર
ખડો મુકુટ વારો, હઠ કરત દિઠાઈ ખંસી ખટ જમુના તટ
પનિયાં કેસે જાજરી. સખીરી.

ઉત્રક ઉત્રક યો લેત યહ અપતર કરત દિઠાઈ ખંસી ખટ
જમુના તટ પનિયાં કેસે જાજરી. સખીરી.

૯૩. કાફી—દાદરો.

કનૈયા જો આવે મોરી ગલિયામેં, આવે મોરી ગલિયામેં,
મોરી ગલિયામેં. કનૈયા.

(૩૯)

હા જમુના જલ ભરત જાતથી, ખીચ મિલી ત્રિષભાન
બલીરે. કનૈયા

૯૪. પીલુ—ટપ્પો.

હગી મચ્છેદી જાન નેણદે નાલ મે તો હગીરે. હગીં
ધરાક છુપાઆ વારીવે છુપદાખી નાહી આવે મીઆ
ધરાક શરાકત લગી. હગીં

૯૫. પીલુ—ગજલ.

ખુને દીલ અશકોશે જામ મીલકર ગોલાખી હો ગયા,
ફીર તો રમાલ હમ્મે સફેદ અખશર ગોલાખી હો ગયા. ખુને
ખાગમે ચટખા ગોલાખ આયા જુનુખી જોશમે,
અખ તો બલા અ પરીપેકર ગુલાખી હો ગયા. ખુને
ખુનકા દાવા કીઆ જામ ઉશ ગોલાખી પોશને,
સાફ રંગે કાગળે મેહેજર ગોલાખી હો ગયા. ખુને

૯૬. પીલુ—કુમરી.

એજ હારા મારજી ઢાલા, આર્જિદા ક્યાં નહીં સાડે
નાલવે. મારજીં એજીં

લાલ લાલ તંબૂવાકી રશમ ડારીરે, રો સાજન મૌલ
દે મિલાય. મારજીં એજીં

(४०)

८७. पीलु—कुमरी.

कौन लंजलमें आन पडी रे, मन अटके कारी गुल-
दनमें रे. कौन०

कोई छरआवे कोई सुरआवे,	
पार पार पांधी अलकनमें रे.	१.
लग हैरत है आन लगावत,	
आग लागि वाकि अट्टमें.	२.
मोहनि सुरत मोहनि सुरत,	
लाज भरि प्यारि अप्पियनमें.	३.
देजे पुराण मोहिका जमयां,	
छप प्यारि सुंदर मोहनमें.	४.

८८. जेहाग—असवारी.

नैननि कजरा उरै सैयां, नैननि कजरा उरै;
जैसी अंजल अतुर नारी, नैननि कजरा उरै.

अमकत आल अलत अपलासी, प्रेम प्रीति के जल,
रसकी रसीली सप सस अस कर, रही सदा रंग होन
निहारै. नैननि कजरा०

८९. लैरवी—५६.

बिधा ७ प्यारै स्याम भये जे पीर. बिधा ७०
कठन कठोर दरद नहीं जछे, आपर जत अहीर. बिधा ७०
भीरां कहे प्रभु गिरिधर नागर, नैननि भर आये नीर.
बिधा ७०

੧੦੦. ਕਾਲੀਂਗਡੋ—ਗਯਲ.

- ਦੂਰਸੇ ਆਘੇਥੇ ਸਾਡੀ, ਸੁਨਕੇ ਮੈਯਾਨੇਡੋ ਹਮ;
 ਅਸ ਤਰਸੇਤੋਈ ਘਲੇ, ਅਕਸੋਸ ਪੈਮਾਨੇਡੋ ਹਮ. ਦੂਰਸੇ੦ ੧.
- ਮੈਲੀ ਹੈ ਮੀਨਾਮੀ ਹੈ, ਸਾਗਰਮੀ ਹੈ ਸਾਡੀ ਨਹੀਂ;
 ਦਿਲਮੇਂ ਆਤਾ ਹੈ ਲਗਾਏ, ਆਗ ਮੈਯਾਨੇਡੋ ਹਮ. ਦੂਰਸੇ੦ ੨.
- ਯੌਂ ਨਹੀਂ ਲੇਤਾ ਹਮਾਰੀ, ਤੂ ਅਘਰ ਐ ਘੇਅਘਰ;
 ਯਾ ਤੇਰੇ ਆਸ਼ਾਕ ਛੁਵੇਥੇ, ਦਰੀ ਗਮ ਯਾਨੇਡੋ ਹਮ. ਦੂਰਸੇ੦ ੩.
- ਹਮਡੋ ਕੁਸਨਾ ਥਾ ਕੁਸਮੇਂ, ਯਾ ਗਿਲਹ ਸੈਯਾਦਕਾ;
 ਅਸ ਤਰਸੇਤੋਈ ਰਹੇਏ, ਆਘ ਐਰੇ ਧਨੇਡੋ ਹਮ. ਦੂਰਸੇ੦ ੪.
- ਤਾਕ ਅਘਰੇ ਸਮਨਕੇ ਮੇਂ, ਯਾ ਘੁਦਾਘ ਰਮ ਗਧ;
 ਅਘ ਤੋ ਪੁੱਛੇ ਖਸੀ ਕਾਕਿਰੇਥੇ ਘੁਤਯਾਨੇਡੋ ਹਮ. ਦੂਰਸੇ੦ ੫.
- ਯਾਗਮੇਂ ਲਗਤਾ ਨਹੀਂ, ਸਹਰਾਸੇ ਘਘਰਾਤਾ ਹੈ ਦਿਲ;
 ਅਘ ਕੁਛਾਂ ਲੇਨਕੇ ਐਡੇ, ਐਸੇ ਦੀਵਾਨੇਡੋ ਹਮ. ਦੂਰਸੇ੦ ੬.
- ਯਾ ਛੁਛੀਂ ਤਕਸੀਰ ਹਮਸੇ, ਤੂ ਘਤਾਏ ਐ ਨਯਰ;
 ਤਾਕੇ ਸਾਧੀ ਮਰਗ ਸਮਝੇ, ਐਸੇ ਮਰਨੇਡੋ ਹਮ. ਦੂਰਸੇ੦ ੭.

੧੦੧. ਕਾਲੀਂਗਡੋ—ਫੁਮਰੀ.

- ਗੋਰੀ ਘਲੀ ਫੁਸਮਾਡੀ ਯਾਰੀਰੇ, ਐਰੇ ਸੁਖ ਆਛ ਯਾਲਮ
 ਤੋਰੀ ਰਾਤਰੇ. ਗੋਰੀ੦
- ਐਕ ਘਨ ਫੁਲਾ, ਧੋਨਾਰੇ ਮਰੁਥਾ, ਫੂਲੇ ਘਨ ਫੁਲੀ ਕਪਾਸ;
 ਜਿਨਕੇ ਪਿਆ ਪਰਦੇਸ ਘਿਲਮ ਰਹੇ, ਤਾਪਰ ਕਰਫੁੰਸਿਗਾਰ ਰੇ. ਗੋਰੀ੦

(૪૨)

૧૦૨. કાલીંગડો અને પરજ—કુમરી.

આ કરું ન માનેરી, સખીરી માર મુકુટ વારે ઠીક
લંગરવા ડગર ચલત પનિયાં બરત ઠોલી કરત. ડયા કરું

સનદ પિયા મોસે માનત નાહી, બાર બાર મોસે ખર-
જોરી કરત. ડયા કરું

૧૦૩. હીંડોલ—સારંગમ.

સાગે સાગે સાગે મધની ધગમ ધમાની ધમ ગતી
ધગમ ગસા—સાગે

આખ બ્રહ્મ ભગત ઉપજો સગ મગધની હીંડોલ દીન
ખસંત પેહેલ પેહેલ પેદા, આ મેખોડતધ—સાગે

જાકો સુર ગ્રામ દોખામી જાણો મેદેરન પ્રીત મોખામી
જાણો કનક નાર જીલુલાવે રીજાવે ગાવે એસોહી મેખરાગ
હીંદોલ—સાગે

૧૦૪. ભૈરવી—રખાઈ.

લેલી દિલ મજનૂ કીતા, હમ ફિરે કુખકુ સેરા ખસેરા. લેલી
મદ હોરા હોરા હો કેશરી ને જીસ દમ અફસૂ બરી. લેલી

૧૦૫. ભૈરવી—તીલાણો.

તદાની દાની દરા દરા દીમ તનોમ, તનનન દિર તારે
તારે દાની દાની. તદાની

ઐ જુલજુલે મીસકીનકિ અજ ગુલજાર દૂર.

(૪૩)

૧૦૬. ભૈરવી—કુમરી.

યાર સાવરિયા તો તો મન લીનો રે, તેરી સાંવરી સૂરત
મેરે મન બાવે, ચલો ચલો કાન્હ જોખન રસ લીનારે. યાર૦

અધિક આંસુરી ખાજન લાગી સખ સુરન ઝૌર તીન ગ્રામ
ગાયન ગાયન ગાયનરે શ્રીજીની નારી સખ બધરે મગન. યાર૦

૧૦૭. ભૈરવી—૫૬.

ખીનતી જો મેરી રધુનંદનસે,
કુખંદ હમારે નીવારીએ. ખીનતી૦

તુમારે પદ પંકજ કુંજનમે,
તા હોશ હમારે સુધારીએ. ખીનતી૦

હમ એક અશીલ પતીત નહી,
પરલોક હમારે સુધારીએ. ખીનતી૦

તુલસી હરકી ખીનતી જો કરે,
બવ સાગર પાર ઉતારીએ. ખીનતી૦

જલસો ૪ થો.

સનીવાર—તા. ૨૩ મી મારચ ૧૮૭૨.

૧૦૮. કાફી—ધૃપદ.

આજ મેરે આઘેરી, આઘે મેરે પ્રાણનાય, કીની મુસે
રસકી ખાત. આજ

અચાનક આઘે જોસે, મોઘેકુ મીલે ઘોસે, છાંડત નાહી
મેરે ધાત. આજ

૧૦૯. કાફી—તીલાણો.

દીમ દાશ દરદર તુમ દરના, તનન દીમ દીમ દાશ દર
દર તુમ દરના, નાદર દીમ તુમ દર દીમ તના તના તનનન-
નનનન દેરે ના દેરે દેરે તાદીમ તનનનન ધાધા કીરતા કીરતા
નાધા કીરતા નાધા કીરતા નાધા. દીમ

દેલમ કરતી નમે કરતી સેતમ કરતી જોહાન;

ખમે ખુતદીલી કમરખંદી તુ દાનેવા ખુદા. દીમ

૧૧૦. કાફી—પદ.

તીરીઆં હર લાયો બિરહાની,

ઘોસો મેરે કંથ યુમાની.

તીરીઆં

(૪૫)

જાકી તીરીઆં તુમ હર લાગ્યે,
 આ પ્રભુ અંતર જાણી;
 આ દો ખીર ખરે સમુદ્રપે,
 રોકત સારંગ પાણી. એસોં તીરીઆં
 અમકત ઢાલ ફડકત નેળ,
 ગીરદ ઉડે આસમાની;
 લછમણ ખીર બાલિ સુત અંગદ,
 હનુમાન હચ્ચે અભિમાની. એસોં તીરીઆં
 કેહતિ મંદોદરી સુન પીઆ રાવન,
 ઇતની અરજ મોરી માની;
 રામકી તીરીઆં રામકુ સોંપો,
 રાજ કરે અભિમાની. એસોં તીરીઆં
 મેઘનાદ જેસો પુત્ર હમારો,
 કુંભ કરણ જેસા બાઈ;
 લંકા જેસો કોટ હમારો,
 સાથ સમુદ્ર કાંઈ. એસોં તીરીઆં

૧૧૧. કાફી—હોરી.

રંગમે કુખા દહંગી હાથ, કીસનજી પોંહચી ગીરી હચ્ચે.
 રંગમે
 બાંત બાંતકો રંગ જમાયો, છીરક નહારા બિદશ.
 કીસનજી રંગમે
 માતીખી દહંગી હીરાખી દહંગી, આર દહંગી ગલેકા હાર.
 કીસનજી રંગમે

(૪૬)

૧૧૨. કાફી—કુમરી.

આજાએ મદ પી મદ છકી કલાર નવાયે. આજાએ.
ધરિકે લગાંદવારી કુંડે જાદ મીઆં બરબર તું રસરી
મદ છકી કલાર નવાયે. આજાએ.

૧૧૩. કાફી—હોરી.

યા મિજમે હરિ હોલી મચાઈ, મુરલીઆંમે ફાગ સુનાઈ.
યા મિજમે.

ઉતસે નીકસી અતર રાધિકા, ઉતસે કુંવર કનાઈ, ખેલત
હિલ મીલ ફાગ પરસપર, સોભા બરનીના જાઈ, ધરોધર બાજ-
ત બધાઈ. યા મિજમે.

રાધાને શાન લીઆ સખીઅનસુ, સખ ઉઠ મીલકે
ધાઈ, પકડારે પકડા શામ શુંદરકુ, અખ કાંહાં ગઈ અતુરાઈ,
કાંહાં ગએ તેરે નંદ બાબાજી, કાંહાં તેરી જસોમતી માઈ, તેરેકું
ના લેત છોડાઈ. યા મિજમે.

મોરલી પીતાંબર છીન લીઆહે, સીરપર ચુંદર આઢાઈ,
ખેત્રી બાલ નેન ખીચ કજરા, નક ખેસર પેહેરાઈ, માનોની
કીનાર બનાઈ. યા મિજમે.

સુર કહે મોએ એઈ અંદેશી, આછખ ખીસરત નાહી, પુમ
અરત મોએ જુગ જુગ રાખો, મેહર કરો કનાઈ. યા મિજમે.

(૪૭)

૧૧૪. કાફી—ગજલ.

બેદાદ મુજે હિઆદ હુએ વહલાહ તુમાહરી,
 હઉશુકી કસમ અબ ન કરેં આહ તુમાહરી. બેદાદ
 લેલહા કદમ સરમકે કુએ સો નીકાલો,
 બાબરમેં હમ દેખતે હુએ રાહ તુમાહરી. બેદાદ
 આશાકી મુરાદ આઈ રકીમાંકુ અલમ હો,
 જાએ જો સવારી કબી દરગાહ તુમાહરી. બેદાદ
 હોતા હુએ જમીં પર ઉમે ખુરશેદકા ઘોડા,
 સુરત જો કબી દેખતા હુએ માહ તુમાહરી. બેદાદ
 બોસેં જો તલબ મેંને કીએ હંસકે વાહ બોલા,
 સરકારસે મોકુફ હુએ તનખાહ તુમાહરી. બેદાદ
 હુએ અશાકકા દરીઆ બસરે જોશ અમાનત,
 આલમમેં રખે આબર અહલા તુમાહરી. બેદાદ

૧૧૫. કાફી—હોરી.

સાંવરા મત મારો પીચકારી. સાંવરા

મત મારો મરજદાશુ રહીઆ, મએ હઉં કનેઆ કુંવારી,
 તુમ હો નીરલજ, મએ નહી વએસી, મુખસે દર્જગી ગારી,
 ફળેલી હોગી તેહારી. સાંવરા

પરનારીકો પલવ પડડયો, મોહન મનમે વીચારી,
 માત પીતા તેરે વૃધ બયે હુએ, રાજ કુંસકો બારી, કહું
 એહી સબ વીસતારી. સાંવરા

(૪૮)

એસી હોંસ હોવે જો મનમે, પરણી નૌતમ નારી, જાહે
પડાવો જસોદા માતકુ, મએ હર્ષ કનેઆ કુંવારી, હુંડત વર
માત હમારી. સાંવરા°

એએ લીધ મોરી નવલ સુંદરીઆં, જીવનને રસ બારી,
સુરદાસ પ્રભુ આપ કાંહાં જાહએ, આન મીલી ધીજ નારી,
પીતાંબર લીના ઉતારી. સાંવરા°

૧૧૬. કાફી—હોરી.

ધતનીકો કહીઓ હમારી, મનમોહન ધિજ રાજ સાવરેસે
હોનારી. ધતની°

કાગણુ માસે જાંજ દફ બાલે, ભીર ભધ મોપર બારી,
આરાવનકો મએ રંગ બનાઉં, મોરે નેના બને પીચકારી,
પીઆ છોડ હઉં મએ ઠારી. ધતની°

૧૧૭. કાફી—દાદરો.

ખીન દીનવા ધવન લીનો જાયરે. આ ખીન°
જો મોરે ગવનેકી ખખર લે આયો, જીમે પેઠી ખીસ
ખાયરે. ગવન°

૧૧૮. કાફી—ટપ્પો.

આસરા માનુ દમદાવે મેહેરમ યાર જીમી જમ જમવે.
આસરા°

શોરી તુ દીલખીચ જીમી તુ રાવે આવેરતી બુલા માનુ
એહી ગમદાવે. આસરા°

(૪૯)

૧૧૯. ઠાફી—હોરી.

સાંવરેસે કહીઆ મારી, કહીઆ મારી સુનધઆ હોરી.
સાંવરેસે.

સીસ નમાએ અરન ગૃહ લીના કરૂં ખીનતી કર જોડી,
અએસી ચુક કાંહાં પડી મુસે, પ્રીત પાછલી તોડી, સુદ હોના
લીની મારી. સાંવરેસે.

બુખન બશન સખી હમ છાંડા, ખાન પાન ખીસરોરી,
બબુત લગાએ જોગણુ બન બેઠી, તેરોરી ધેઆન ધરોરી,
બેગ કીડું ના આથે કીસોરી. સાંવરેસે.

૧૨૦. ઠાફી—હુમરી.

એ તો કબહુ ના આવે બાંકે ચાર મીઆં, તોરી ખીનતી
કરત મોરા જીઅરા ડરત. એ તો.

કબકી મએ ઉભી તુંસે અરજ કરેંછું, ઇતની અરજ
મોરી માન બલા. એ તો.

૧૨૧. ઠાફી—હોરી.

આજ ચલી આંરે મે ખેલું હોરી, મનમોહન કૃષ્ણ મો-
રોરી તે તો બાંધા પ્રેમકી દોરી. આજ.

હથોમિ થાલ ગુલાલ ફેંટમે ભરભર કુમકુમ જોરી,
અબકો ફાગ પીઆ બથો હએ બએરાગી, કેસર રંગ છિર
કીઆરી. આજ.

(૫૦)

૧૨૨. કાફી—દાદરો.

બજન લાગી ખંસરી શામકીરે. બજન૦

મએ જલ જમુના ભરન જતી હઉં, રસતેમેં મીલ
ગયો નીકો કહાન, અવન સુનત સુધ બુધ ના રહી, તનકી
સુધ ના રહી, મએ ગાંવકીરે. બજન૦

૧૨૩. કાફી—કુમરી.

છાંડ લંગરવા મુરક ગઈ ખાંહીરે, ધીત બયો કધુ મા-
નત કનાહીરે. છાંડ૦

દોર અપટ અટપટ કુંજનમે નાહક પકડો શામરે, નાહક
નાહક નાહકરે, અતુર છેલ છીવત મોરી ખાંહીરે. છાંડ૦

૧૨૪. કાફી—હોરી.

સાંવરો અજહુ નહી આયો, દ્રીગત દ્રીગત જર
નાજર લાયો. સાંવરો૦

લીખ પતીઆં છતીઆં ભર આઈ હવો અસંત પકાયો,
ઉનકુ દોશ કાં હમ દીજે, દાસીને ચીત ચોરાયો, ગુરખવાને
ગુરર પીલયો. સાંવરો૦

ખોજ બનસીકો સંગ છાંડકે માધુબન જકે અસાયો, દા-
સી કરી પટરાણી જકે, ગોપીનાથકો નામ લખયો, કંથકુ
બજકો કાહાયો. સાંવરો૦

અકરર ફર કાંહસે આયો, ધર ધર હોરી જગાયો,
અક હોરી મેરે જીઆમે જલત હએ, સપનેમે સુખ નહી
પાયો, શીરકે ફાગણુ આયો. સાંવરો૦

(૫૧)

બેદરદી મોરા દરદ ન જાણુયો, કામકો જોર પઠાયો,
સુરશામ ખીનતી કરત હચ્ચે, કરત મનકો બાયો, જલિયે લુન
લગાયો. સાંવરો.

૧૨૫. કાફી—દાદરો.

કેસે બોલેરે પપીઅરા પાપી દરે મોરા જીઅરા કહો. કેસે
સાંજ નહી બોલે, સવાર નહી બોલે, શીર બોલે માજલી
રાતે. પપીઅરાં કેસે.

૧૨૬. કાફી—ઢપો.

નેહાવે જોરાજોરી દા ચોલીદા નાલવે ગુમાનીરા. નેહાવે
ધરમ નહી બાવે પરદશ દેશીરાવે ચે ગુમાનીરા મેં તો
તાનુ મુખના મોરીદા. નેહાવે.

૧૨૭. કાફી—ઢપો.

કોણુ ગત બધલી મોરી, રેચે માઆં, પીઆ ન પુછે
એક ખાત. કોણુ ગત.

એક બન હું શકલ બન બન આઈ, ડાર ડારે કર
ખાત. કોણુ ગત.

૧૨૮. કાફી—કુમરી.

કનકઆ જરા બનશી બજા જરે, હં જમનાકે તીર
કનકઆ જરા બનશી બજા જરે.

બનશી બજાઈ મોરી શુધ ખીરાધરે, કનકઆ જરા
આરતો બજા જરે.

(૫૨)

૧૨૯. સિંધુરા—૫૬.

દેખારી એક બાલા જોગી, દાર મેર આયા હએરી. દેખો.
બાગમબર પીતાંબર હોડે, સેસ નાગ લપટાયા હએરી,
માથે વાંકે લીલક ચંદ્રમા, જોગી જટા બધાયા હએરી. દેખારી.
મંદીરસે નીકસી નંદરાણી, માતીઆન થાલ બરાયા હએરી,
લએાબીક્ષા જોગી જએા આસનપે, મેરા બાલક દરાયા હએરી.
દેખારી.

ના ચહીએ તેરી દોલત દુનીઆં, ના ચહીએ તેરી માયા હએરી,
અપને ગોપાલજીકા દરશણ પાઉં, જબ દરશણકુ આયા હએરી.
દેખારી.

સોના રૂપા પાટ પીતાંબર હએ મહઆં મેરી જોલીમેર,
મી કૂબણકા દરશણ પાઉં, મએ દરશણકુ આયા હએરી. દેખારી.
સ બાલક નીકસી નંદરાણી, અપની ગોદ બેઠાયા હએરી,
રાંબુ દરશણ પાએ રામા, સીંગી નાદ બજાયા હએરી. દેખારી.

૧૩૦. સિંધુરા—હોરી.

એરી કોઇ ઉલજ શામ કુંજનમે, મેં તો હુંડ ફીરી માફ-
બનમે. એરી.

એસેરી જતન બતા મારી સજની, જો પીઆ આધે
ફાગણમે. એરી.

ફગવા લઉંગી જબ જને રહંગી, એહી ખાત મેર
મનમે. એરી.

(૫૩)

૧૩૧. છુપ—ખંચાલ.

ઘેરી આજ સખીરી મચ્છે ક્યા કહું અપણે છુઆકી
ખાત. ઘેરી.

મારે મન સખી પીઆરેકી સુરત, ઘડી પલ છીન દીન
રાત. ઘેરી.

૧૩૨. ફેરા—ખંચાલ.

કર ના પકડીઓ રાજ મારી કર ના પકડ કરન પકડકે
છાંડદે બધાં મારી બાંચે ધરનકી લાજ. કર.

તુમ સરૌસીર માન સરૌવર, હમ પંછી નીકસરકેના
એક શુંદર અરજ કરત હું, પ્રીતમ ગીત મારી સુનીઓ,
કહન પ્રીતકી લાજ. કર.

૧૩૩. પીલુ—ટપ્પા.

હોરે મેરા પ્યારા નહી આપારે, કીન શીતન ખીર-
માયા સધાં. મેરા.

હોરે મચ્છેને હુંકા જગ સારારે, હીઆં કોઈ નહી અ-
મારા, મચ્છે તો દેવી રામ દુવધાં. હોરે.

૧૩૪. પીલુ—કુમરી.

મચ્છે તો આઈ આઈ સરન તેહારે મેઠા જગીઆ પાર
ઉતાર મેડ ખેહરેનુ એવતીઆં પાર ઉતાર. મચ્છે તો.

એ ઘટ ઘાટે ઘણો જલપાણી, ગેરી ગેરી નદીઆં
આજે કેસા જોગી પાર ઉતાર. મેડ. મચ્છે તો.

(૫૪)

૧૩૫. પીલુ—હોરી.

સંગ લીચ્છિ સખ નાર, કાહાના હોરીકે દીનનમે આચ્છે-
રી મેરે. સંગ૦

અપનેરી અપને મંદીરસે નીકસો સખ મીલ દેતી
અસીસ, રંગ મેહેલમે ફાગ મચ્છો હચ્છે, પીઆ મીલનકી
પાર. કાહાના૦ સંગ૦

૧૩૬. પીલુ—દાદરો.

હારે કોઈ બાંસરીસે બજારે. અરે૦
હરહર બાંસકી બનીરે મોરલીઆ, અરે કોઈ બીંદરાખ-
નમે સુતીરે. હારે૦

૧૩૭. ખમાચ—ખ્યાલ.

કાલી કામરીવાલાસે મીલજા નાવે. કાલી૦
મચ્છે અપના પીઆકુ હુંડન નીકસી, મીલ ગયો બાંસ-
રીવાલાસે. મીલજા૦ કાલી૦

૧૩૮. ખમાચ—હુમરી.

બલા આહલા મચ્છે તોરે મંદરવા, રચ્છેસ રચ્છેસ ગલે
લાગું પીઅરવા. બલા૦
ધતિની ખીનતી મોરી માનોછ અખતર, સાસ નનંદ
મોરી જુને પીઅરવા. બલા૦

(૫૫)

૧૩૯. સોરઠ—સારંગમ.

સા રે ગ મ પ ની ધ મ પ ધ મ ગ રે ગ સા, ની ની
ધ પ મં ની સા રે પ મ ગ રે ગ સા, મ પ ની સા રે ધ ની
ધ રે પ મ ગ રે ગ સા. સા રે°

ગમપ ગમપ ની સા રે પ મ ગ રે ગ સા ની ધ મ પ રે
ગ રે રે સા ની ધ પ મ ગ રે સા° સા રે°

૧૪૦. સોરઠ—ખયાલ.

નહી જનેદા મેડે હાલવે તુજ વેખન કારણ કઠન કઠન
રેન ખીતન લાગે ધરે આવરે. નહી°

પવન ચલત સનનન સનનનનન તકત ખડી રહી
આવે. નહી°

૧૪૧. સોરઠ—તીલાણી.

દરા દરા દીર દીર દીમ તાન દીરદીર તદીઅન રે,
તદીઅનરે તારેદાની. દરા°

દીરદીર દીમ દીરદીર દીમ તદીમ તાનદેરે, તનન તાન
તનન તાન તનન તાન તન નીતે નીતેના તારેદાની. દરા°

૧૪૨. ખમાચ—સારંગમ.

ગગસા ગમપ ગમનીધ મપ ધમ ગ, ધ નીસા સાની
ધપ મગરેસા. ગગસા°

ગમધનીસા સાનીધમ પધમ ગમનીધમ ધનીસા
ગગરેસા ધની સાની ધપ મગમસા. ગગસા°

(૫૬)

૧૪૩. ખમાચ—હુમરી.

મગ ચલત કાહાન કર અટકીરે મચ્છે દધ બેચન ભત
ખીંદરાખન છીન ઝપટ મટકી પટકી. મગ૦

નંદ ગાંવકી આનંદ ગુજરીઆં ચો તો હચ્છે નટ હટ
અપની હટકી. મગ૦

૧૪૪. ખમાચ—દાદરો.

કાંઈ લટક લટક ચલત મોહન આવે મન ભાવે અધુરી
અધુરી મધુરી મધુરી મોરલીરે બળવે. કાંઈ

ખાંધે કમરીઆં હાથે લકરીઆં બનમે ગઢિયાં ચરાવે,
સાંવલી સુરત મોહની સુરત મુખસે બીન બળવે. કાંઈ

૧૪૫. બેહાગ—ખ્યાલ.

શુધ આવે શુધ જાવે, ખાલમકીરે. શુધ આવે.
એમન મેરા, હાથશે છુટે, એ અધીકા પાત. શુધ આવે.

૧૪૬. બેહાગ—હુમરી.

રમતા જોગી આપારે ખાજુ, રમતા જોગી આપારે;
કાનન કુનડલ, ગલે સીંગછાલા ધર ધર અલક જગાઆરે ખા-
જુ, રમતા જોગી આપારે.

૧૪૭. આશાવરી—ગજલ.

સુખો હોનેકુ રાત બાકી હચ્છે,
એશ દીલબરકે સાત બાકી હચ્છે. સુખો.

(૫૭)

નહી શીશા શરાયકા ખાલી,
જમ સાકાકે હાત ખાકી હચ્ચે. સુખો.
સુખો નીકલા હચ્ચે કચ્ચા તજુસુલસે
પરીઓકીખી ખરાત ખાકી હચ્ચે. સુખો.
સાની ક્યા ખુખખનાયા, તુને ગજલ,
હાર સૌદાકે ગલમે ખાકી હચ્ચે. સુખો.

૧૪૮. કાલીંગડો—હેશી.

આવેગે રંગમે બીંગરે મોહન સંગ દધઆં. આવેગે.
મોર મુગટ સીર છત્ર ખીરાજે મોરલી અધર ધરેરે
બલા, મોહન સંગ દધઆં. આવેગે.

૧૪૯. કાલીંગડો—કુમરી.

જનકે હમ દાસી આ ના મીલે. જનકે.
ગોકુલ હુંડું, ખીંદરાખન હુંડું, હુંડ પ્રીતી જમના જલ
કાસી. આ ના મીલે.
નંદજીકો લાલા મેરે ખરે ખીસવાસી, પ્રીત લગાકર
શીઆ ગલે ફાંસી. આ ના મીલે.
આંધિકી દાલીપર કેઅલ ખોલે, તુમ કોણ નગરકો રહે-
વાસી. આ ના મીલે.

૧૫૦. કાલીંગડો—કુમરી.

રામા નીત થારે ગોપાલ રામા મોહે જમના જવા દે. રામા.
ખારા ખરસકી ખાલીરે જોખના ઉલટ પડો જંજાલ. રામા.

(૫૯)

૧૫૧. ભૈરવી—ચતરંગ.

ચતરંગ ગાઢએ મુનાઢએ ગુરનકુ, અનેક રંગ રૂપ
એર મદસુ જાને હોવે રસકી ખાન. ચતરંગ.

દીર દીર તુમ તનુમ તનુમ તનદેના તદદેદાની તોમ
તોમ તોમ તોમ તનના. ચતરંગ.

નધ નધ ખાતનસે રંગીલે બેદ સુરનકે ખતાવે સારંગમ
ગરસા ધનીસા ધનીસા મગસા નીસાગમ ધગ કીરના ધરકત
ધાકરાન ધાતુના ધુન ધુન કીટ કીટધા નકત્રી કીરતક ધુમ
કરતક ધુમ કરતક કરાંત ગીદ ગીનધા. ચતરંગ.

૧૫૨. ભૈરવી—ગજલ.

ખુદા જાને કે કીસમતમે હમારે ક્યા લીખા હોગા,
જો જાહેર હએ સો દેખીંગે વલે ખાતેનમે ક્યા હોગા. ખુદા
મુજે હએ ખોફે ઉસ દીનને ખતા વો કોનસા દીન હએ,
ઉતર કર શમસ જબ નીચે સવા નેજે ખરા હોગા. ખુદા
હસે કુછ ખોફે નહી મેહરકુ અએસે રાજે મેહશરકા,
શવાબ હએ જુસકે સીનિપર દરદે મુસતફા હોગા. ખુદા
હમારા વોહ બસીલા હએ કે જો હએ દોસ્ત અબલાકા,
નવાસા ઉસ પયમખરકા શહીદે કરખલા હોગા. ખુદા
ક્યામત હોવેગી કાયમ જમીન એર આરામાં ઉપર,
કે જુસ દીન દો જહાકે ખાગકા યુનઆ ખીલા હોગા. ખુદા

(૫૪)

૧૫૩. ભૈરવી—હોરી.

બલોરે પેચ મોપે ડારેરે રસકો તોરે ચીત્ર બનમે
કલેજવામે કસ ગયો. બલોરે.

નાસર ખીઆ સંગ હોરી ન એલું, એ ફાગણુ ગોરી
હચ્ચે દીન દસકો. તોરે. બલોરે.

૧૫૪. ઠોસી કાહાનરો—ધૂપદ.

અકબર આયોરે આલીરી સરવન સુનત જીમ બાજે
નાખત મંગલ ગાયો. અકબર.

ધોંસનકી ધોકાર સુનત, બલ બલ રમશામ ખેડો હચ્ચે
તખત, નવ રંગ આપ બળ તપ બળ ધુંવા બળ રાજ બળ
ઈદર જોકો પીઆરો. અકબર.

૧૫૫. ભૈરવ—ખ્યાલ.

એક પલ છન કબહુ ના ખીસરે એ બાઈ, લાલન નીત
નેનન આગે ઠાડો રાહી. એક પલ.

શ્રવન સુનત મોહન રસ જીજત હચ્ચે, સંદા રંગીમે મહ-
મદશાહ ખંદગી કરાહી. એક પલ.

૧૫૬. આશાવરી—પદ.

સમજ મન દમહી દમકા મેલા, વામે કોણુ ગુર કોણુ ચેલા. સમજ

કોડી કોડી માયા જોડી, સંગ ન ચલેગા અધેલા ;

અપની અપની કરકે દોડે, આખર જાન અકેલા. સમજ.

ટેડી પગડી સીરપે ધરતા, અપને મનમે છેલા ;

કહેત કખીર સુનો બાઈ સાધુ, પડ ગયા પ્રેમ જકેલા. સમજ.

જલસો પ મો.

બરેસપતવાર—તા. ૨ જી મેએ ૧૮૭૨.

૧૫૭. ખમાચ—ધૃપદ.

ખનસી ધુનસે ખજાએ, ખાજત શ્રી ખીદરાખન, ઉમડ
ધુમડ રહો સો ગન ગરજત ખાજત પ્રમાન. ખનસી.

દશ દશ ગરજત ગોપી ધુન દામની ધમકત નેના રત
નાર સોહી બાય દઉ ધનક ખાન. ખનસી.

૧૫૮. ખમાચ—ચતરંગ.

ચતરંગ રંસસો ખાત ખનાવે, ગાવે સખ ગુણીઆનકે
આગે, માહા ગુરણકી ખાત પાવે. ચતરંગ.

તન નાદીર દીર તન તન નોમ તોમ તોમ તન દીર
દીર દીર દીર દીર દીર દીર દીર દીર દીર દીર દાંની.
બલા ચતરંગ.

હલટ પુલટ ઉન ખહોત સુરણસે, નીની ધાધા નીની
ધાધા મધ નીસા, રે ગરે ની સા મગ રેર સા એકરાન
ધાકર ધાકર ધાકર ધીધી કરાનધા ધીધી કરાનધા ધીધી
કરાનધા. ચતરંગ.

૧૫૯. ખમાચ—ગજલ.

મેં વોહ નહી હું કે તુજ જીતસે દીલ મેરા ફીરજાએ.
 ફીરં મેં તુજસે તો મુજસે મેરા ખોદા ફીરજાએ. મેં વોહં
 ઇન્મીકીન હમ્મે કે જીધરકુ વોહ દીલરખા ફીરજાએ,
 મીસાલિ કીબલેનુમા દીલ મેરા સદા ફીરજાએ. મેં વોહં
 અલાહી વોહ ન ફીરે જીસકે ગમમેં મરતા હું,
 ખલાસે હલકપે ગો ખંજરે જફા ફીરજાએ. મેં વોહં
 ફીરે જમીન ફીરે આસમાં હવા ફીરજાએ,
 જીતોંસે હમ ના ફીરે હમસે ગર ખોદા ફીરજાએ. મેં વોહં
 ખીખરે દેવે જો ખાલોંકુ અપને મુખરેપર,
 તો કેઆ અજબ હમ્મે કે આઘ હુધીઘટા ફીરજાએ. મેં વોહં
 જો ઇસા આવે દમે મરગ મેરે ખાલોંપર,
 તો કેઆ અજબ હમ્મે કે આઘ હુધ કજા ફીરજાએ. મેં વોહં

૧૬૦. ખમાચ—ટપ્પો.

અમલારો માતો આવે, આવેછેજી હો, લાડી થારે
 કારણે. અમલારો.

રેન ગઈ સારી વે માજલ રતીઆં જોંકા ખાતો આવે
 થારે ખારણે. અમલારો.

૧૬૧. ખમાચ—કુમરી.

રામા મારા હંગલી પકડલીની કાચેરે, શામ તુમ નીપટ અ-
 નારી જીઅરા લરજેરે, દેખત રહી સખ પ્રીજકી નાર. મોરી.

(૬૨)

છોડા છોડાઈ શામ માએ ગેએલ પડી, મેં તો ખીનતી
કર કર હારી. મારીં

૧૬૨. ખમાચ—અસવારી.

અપ મએ કએસે આઉં, રાજ હો તેહારે પાસ. અપ મેં
પાએલ મારી ખાજની મેહબુબાં રખાવે, કુળે હએ
બેરીકો ખાસ. અપ મેં

૧૬૩. ખમાચ—દાદરો.

સખી સાવરે રે સખી સાવરે, રૂપ જોખન મન લલચા
મકુર મકુર મકુર મકુર મારલી બળવે. સખીં

સમ સુર તીન ગ્રામ ગાએ સુનાએ આહો નીકો બેદ
બતાવે. સખીં

૧૬૪. ખમાચ—કુમરી.

મારા કંથા ખાલમરા, થાથે ના બોલુંરે, મારાં

ચટક ચાનરી તેજ નેજરા, મુખરા ખાગ ખાહારા,
રૂઠરા શાજન આન મીલવે દો નેનોદા મારા. થાથેં મારાં

૧૬૫. ખમાચ—દાદરો.

જમના કીનારે કાહના ખંશરી બળવે. જમનાં

ખંશરી શુનત મારી શુધ ખીરાસની, ચીત્રબન દેત હો
દેખાહરે. કાહનાં જમનાં

(૬૩)

૧૬૬. અમાચ—હુમરી.

કવન ચુન ગારી દીનીરે, મએકા દેજને ખેચીને. કવન૦
તોરી એતની ધીટાઈ, મએ કચુ ન શોહાઈ, શ્રીજ
લાખન લોગાઈ પતલીની. કવન૦

૧૬૭. અમાચ—દાદરો.

બળવે કીશન કાનારે, એ પીયરા બાંસરી. બળવે૦
બંશીઆં શુનત મોરી મત બોહોરાની નીકશ જાત
મોરે પ્રાણુરે. બળવે૦

૧૬૮. અમાચ—ધૃપદ.

માઈ મેરે ખરજી ન માનત, એસોઈ હઠીસા તેરે કુંવર
કાહાન. માઈ૦

જમુનાકે નીર તીર કાહના ગઊવાં ચરવે, બાંસરી બળવે
ગવે નીકી તાન. માઈ૦

ગોવાલ બંનશ રંગ લીચ્છે, હમકુ હેરત હચ્છે, ધન ધન
જશોદા તેહારી શુધકી શાન, આનંદ ધન પીઆ જમુના પુલ-
નપર, લકુટી ધર આચ્છે માંગે દાન. માઈ૦

૧૬૯. અમાચ.—હુમરી.

પીઆરી શામ ખીરોગ, ખીરોગી મત કરોરે. પીઆરી૦
અવગઠ ઘાટ મુશકલ પેદા, નદીઆ નાવ રાંજોગ
અબકે ખીછરે કબહુ મીલોંગે. પીઆરી૦

૧૭૦. ખમાચ—તીલાણો.

તન નીતલુમ તનન દેરેના, દેરેના દીમ દીમ, તાના દરદર
દુમ, દરદર દીમ દીમ; તાના દરદર તદેરેનાર. તન નીતલુમ૦

તાનુમ તાનુમ તનદેરેના તાનાનુમ, તાનાનુમ, તાનાનુમ,
તાનાનુમ, તન નીતલુમ૦

૧૭૧. ખમાચ—કુમરી.

આજ કાલાન મોહિલીની ખાંશરી ખજાએકે. આજ૦
હર હર રાખ કરત જાત ગાગર શીર ધરત જાત, નીર નાર
બરન ચલી શુધ ના રહી શરીરકી. આજ૦

જંગલકે ખાંશવા કઠાએ ડાહું જડશે, ઉપજે ના ખાંશ ન
ખજેગી તેરી ખંશરી. આજ૦

૧૭૨. યમન કદયાણુ—ખ્યાલ.

જોખનકે શુમાનને ભુલી પ્રીત ડગર ડગર. જોખન૦
હે લાલ મેરે તું મનમે દરસ રાખે તો નીમે દાનો
ધર. જોખન૦

૧૭૩. છાંયા—ખ્યાલ.

જેલી કહી જો ના સુની પીઆ હમને ખાતે તાપર જાત
હે રસે. જેતી૦

કોણ સુને કાંહાંશું કહીએ, જાઓજી જાઓ દિનોકે
રહે જીનકે રહે દો રાત. જેતી૦

(૬૫)

૧૭૪. ઢેશ—ખ્યાલ.

માનુ પીઆ મદ રંગ થકી, વાકો નામ ખરેરી. માનુ
રસરાજ સંધઆં હમસે ન ખોલો પ્રીત કરીઆત બંગ-
તકી. માનુ પીઆ

૧૭૫. ઢેશ—ચતરંગ.

ચતરંગકો ગાવે રસ રંગતસે આર તીવર કોમલ દૃખ
બાલકર ધર તીવર અદ કોમલ સુરસે નેહારો નેહારો સુર
સંગતસે. ચતરંગ.

દીર દીર તાનાના દીર દીર તાનુમ તનાના તાના દીર
દીર દીર દીર દીર દીર દીર દાની. ચતરંગ.

ઉનનઆસ કોટ તાણુ જીણકે કઠણુ રંગીલે હે ખોલે મમ
પપ નીની સા સાની ધ પ મ ગરે ગીનતર કરતક ટુંદર કરતક
ધીતા ધીતા તાની નીકતર કરતક તરકત ધીનકત તકરાન
તકધા તકરાન તકધા તકરાન તકધા. ચતરંગ.

૧૭૬. બેહાગ—ધૃપદ.

ખાનકે ખન આઘેરી લાલ પટ પીતાંખર મોરલી અધર
ધરી મન સુધન સરવન કુંડળ ઝગમઘાટ મોર મુઘટ. ખાન.

ખરીજ હીલતી મીલ મીલતી નીકસ ચલી ધર ધરસ સ-
રદ પુનમ રાસ રચીઆ ખનસી ખટ. ખાન.

૧૭૭. બેહાગ—તીલાણો.

હીમ આદ તનન તનન દરના ધી ધીનના ધાકીટ કીટ ધુમ
કીટ કીટ કરાન નકતક ધુમકટ કીરતક તકતક તગરાન

(૬૬)

તગરાન ધરાન તકતક ધુમકટ કીરતક તકતક તગરાન
તગધા. દીમ૦

દેરેના દેરેના દીમ તાદીમ દીમ તનુમ તાદીમ ધીતી
ધીતી લાનના. ધી ધીનના૦

૧૭૮. બેહાગ—અસવારી.

પલખન મારી લાગી લાગી રે હો પીઆ ખીન. પલખન૦
સમજ સોચ જીઆમે હુલસાની કપ ધર આવે પીઆ
મોરા તોરે કારણ સગરી રતીઆં જગી. પલખન૦

૧૭૯. બેહાગ—કુમરી.

હમારી મંદીરઆ કચ્છે સુતી રામ નામકા પાસા જોગી
જગંમ જતી સેવડા. હમારી૦

આસા તૃણા મારકે જ પચ્છે મંડીઆમે સાથે પચન
ગુરકે જો જને સોહી માને. હમારી૦

૧૮૦. પરજ—ધૃપદ.

અંગ અંગ રંગરાણી અતહી સેહાંની પીઆ જીઆ મન-
માનીરે તું. અંગ૦

સોલહુ સીંગાર કીનો મુખ બોલત અમરત પાની, તેરે
મુખ દેખ અંધ જોતહુ લજની રે. તું૦

૧૮૧. પરજ—તીલાણો.

દીર દીર તનુમ તનન તનદેરેના તન દેરેના તન દેરેના
દાતી નારે નારે નારે નારે તુમદર તુમદર તુમદર તુમદર
તારેદાની તારેદાની તદરે તદરે. દીર દીર૦

એસે ગુણી ગુણ સાંધન આપ્પે સરસ રંગીલે સદા રંગ
પેઆરે તગલાન ધીરના તરકરતક ધાતુબા ધાતુબા. દીર દીર૦

૧૮૨. સોહેની—ગજલ.

કલસે તુ ખેકલ હોએ ઇઆર કેઆ તુને આજરં હએ,
કુછ તો હુવા હએ બલા જીનેસે ખેજર હએ. કલસે૦
નખજ મેરી દેખ કર કેહેને લગા ઇર્ધે તખીખ,
અખ તોએ અખનેકા નહી એ એશકકા ખીમાર હએ. કલસે૦
દરપર હએ તેરી નેગાહ તકતા હએ તુ કીસકી રાહ,
મુજકુ તો ખતલા બલા કોનસા તેરા દીલદાર હએ. કલસે૦
તુજકુ તો ખતલાવું કેઆ વાહબી હએ કાતેલ મેરા,
નાજો અદા ઉસકી જીન સુરતે તલવાર હએ. કલસે૦
રાતકુ છુપ છુપ કર તું રેતા હએ એા ઇઆર,
સીને તેરા ડાગ હએ કીસે ગયા પેઆર હએ. કલસે૦

૧૮૩. ભૈરવી—અશવારી.

એરી હએ મારી પેઆરી નનંદીઆંરે—
તોરે ખીરેને માએકુ દીની ગારી નનંદીઆંરે.
કેઆ રે કરે કછુ ખશ નહી મેરારે—
સાશુ નનંદીઆં લરેગી શારી નનંદીઆંરે.

૧૮૪. ભૈરવી—ગજલ.

નામ જીનેકા ન લે ઇઆર મેં મર જીવુંગી,
ઇઆર મેં મર જીવુંગી દીલદાર મેં મર જીવુંગી. નામ૦

(૬૮)

ખુલે બાલુથે શનમ શામને મત આપા કરે,
તેરેકુ કુચ હોએગા મેં શીર પટક મર જાવુંગી. નામ૦

પરી જાનેકી ખબર મેરે દીલમે હુધ શીકર,
બાંટુંગી સેરે સકર મેં પીરોકું મનાવુંગી. નામ૦

તેરી મેરી દોશતી આલમ કુનીઆં જાણે,
મેરેકુ કોઈ પુછેગા તો સાફ મુંકર જાવુંગી. નામ૦

તેરી ગલીકે સનમ લોક મુજે ડરાતે હય,
એસી તો મેબી નહી-લાકોંથે ડર જાવુંગી. નામ૦

૧૮૫. ભૈરવી—દાદરેા.

દરવજવામે ટટીઆં લાગ રહી શાધ્યાં હમારે બદ-
શવા ગઢલો.

બાંકી ધાબનીઆંકુ કોઈ શમજા લાવો, નેનાથે નેના
મીલાએ રહી. શાધ્યાં હમારે બદશવા ગઢલો. દરવજવામે.

૧૮૬. માલકોસ—૫૬.

દીન નીકે ખીતે જાતે હમે રામ નામકી સમરણ
કરલે. દીન૦

સકલ જગતકે ખીસે કામ,
જબ છાંડ ચલેગે ધરની ધામ,
નહી સંગ ચલેગા એક દામ,
જો દેતે હમે સો પોતે હમે. દીન૦

જલસો ૬ ઠો.

ભરેસપતવાર—તા૦ ૬ ઠી જુન ૧૮૭૨.

૧૮૭. પીલુ—ગજલ.

આરે હશરત કપ્ત્ર તક દીલમે ખટકતા જયગા,
મુર્ગ ખીશમીલકી તરાંહ લાશા ફડકતા જયગા. આરે
મર ગયા હું મએ કીસીકે હશરતો દીદારમે,
કપ્ત્ર તક લાશાભી મેરા રહે તકતા જયગા. આરે
જન જતી હએ મેરી ઉશ આરજે ગુલરંગમે,
તખ્ત એ તાબુત મીરાલે ગુલ મેહેલતા જયગા. આરે
દુખીએ કપ્તક જવાબે ખતસે આંખે શીઆદ હૈ,
રાસતા દેખા નહી કાશીદ બટકતા જયગા. આરે
ચુનકે અફશાં ખામપે બેહરે ખોદા મત જાધઓ,
અએ સનમ જો દેખ લેગા શર પટકત જયગા, આરે
અએ ઝફર કાએમ રહેગી જખતલક અકલીમ હોંદ,
અખતરે એકબાલ ઉશ ગુલકા ચમકતા જયગા. આરે

૧૮૮. પીલુ—તીલાણો.

દેરના દેરના દીમ તદીમ તનન દેરે આદન દીમ તનન
તન ગુમદરે તરૈદાની. દેરના૦

નીસગમ પમ ગમ પસા પમ ગ મગ નીસારે ની સા
ની ધાકરતક ધુમકરતક દીદગોંન તકધીલાંગ તકધીલાંગ
ધે. આદન૦ દેરના૦

(૭૦)

૧૬૯ પીલુ—ગજમ.

ઘીલકે દેનેથે કીશી રાહા મુજે ઇનકાર નહી—

ઘીલ તો મેં દેહી ચુકા;

પર મેરે હાલથે અખતક તુ અખરદાર નહી—

એ તમાશા હે નેઆ. ઘીલકે.

હમ તો મરતેહે તેરે હેજરકે મારે મારે—

મેરે પીઆરે આરે;

ફીર ગએ ચોકડો શીરપર મેરે આરે આરે—

અભી આના હો તો આ. ઘીલકે.

ના તો તકદીર ના તદખીરખી અન આવી હે—

ના દવા બાવી હે;

શરખશર અકલ તખીયોંકી ઇહાં જતી હે—

જખકે આવી હે કજા. ઘીલકે.

ખાદ મુદતકે હુદ્દિ આજ મુજાકાત નશીખ—

ન હુદ્દિ એક ખાત નશીખ;

મર ગએ પર ન હુદ્દિ વરાલકી એક રાત નશીખ—

વાહે એ તકદીરે ખાદા. ઘીલકે.

૧૬૦. પીલુ—કુમરી.

કેહું રે અરા હીંદુરાતાની તોરી નજર દેવાની. કેહું રે.

આરખી ગંગા પારખી જમુના ખીચ અરા મુલતાની. તોરી.

(૭૧)

૧૪૧. પીલુ—દાદરો.

કેનશી તલધ્યાંમે નાહુંરે બગલા પાણી જકાર ગયો. કેનશીં
ગંગાખી નાહી વારી જમુનાખી નાહી, નાહી અન્ને-
ધોયાકી ધાટરે. બગલાં

રાતી જો હું મેં રાજરે કુવરકી ચાહું તો પકડ મગાવુંરે.
બગલાં

૧૪૨. પીલુ—ટપો.

અજબ તરેહી સચ્ચેન સચ્ચેન મીઆવે. અજબ.

દીદ નેજરેનુ ફીર નહી આવંદા, શેરી કરે મીજમા-
ની મીઆવે. અજબ.

૧૪૩. પીલુ—ગજલ.

નંહાંદારે ફના યારે બકા અલાહી અલા હમ્મે.

જુદર દેખું નંહાં વ ફાયદા અલાહી અલા હમ્મે. નંહાંદારે.

કીસીકો કોઈ કામ આતા નહી વખતે મૂશીખતમે,

જુરે વખતોકા યારે આશના અલાહી અલા હમ્મે. નંહાંદારે.

ફીરશતે સુંગતે ફીરતે ખુશખો વચ્ચેશ લોગોંકી,

કે જીનકી રાત દીન લખપે સદા અલાહી અલા હમ્મે. નંહાંદારે.

બચા ચાહતા હમ્મે તું આફતસે તો કર યાદ ખાદા વાહેદ,

દોવા હમ્મે મોજી રહે બલા અલાહી અલા હમ્મે. નંહાંદારે.

(૭૨)

૧૯૪. પીલુ—દાદરો

કાચ્છે રૂસે બલમા મોરા ખેંચીરે કમાન મેરી બહરે
જવાંન. કાચ્છે રૂસે.

તોરે સીવા રાજ કાઉસે ના બોલું લેલે કીરીઆ મેં તે
બહી બદનામ. કાચ્છે રૂસે.

બલમાને બાંધી ઢાલ તલવારીઆ બુલ ગચ્છે તીર
કમાન. કાચ્છે રૂસે.

૧૯૫ પીલુ—ઢપો.

માનદાખી નાહી રાનુ કીવગીલા. માનદા.

અંખીઆં લાગી તેડે નાલમીઆવે, દીદાર બખરાનું,
બેપરવા જાની કરદા, એરાક લગાઆ તેડે બલા.

૧૯૬ પીલુ—ગજથ.

યા મુજે અફશારે શીહાના બનાયા હોતા,
યા મેરા તાજગદા યા ન બનાયા હોતા. યા મુજે.
ખાકસારીકે લીચ્છે ગરચે બનાયાથા મુજે,
કાશખાકે દરે જાના ના બનાયા હોતા,
ગરકે નકશિકા પચ્છેકાના બનાયા હોતા. યા મુજે.
ઠસ ખેરદને મુજે સરગસતા હેરાંન કીઆ,
કીહું ખેરમંદ બનાયા ન બનાયા હોતા,
યા મેરા તખ્ત મુસમાન બનાયા હોતા. યા મુજે.

(૭૩)

તારો છે એશકા ગર જરહ દીવાયા મુજકુ,
 ઉમ્મકા તંગના પએવાના બનાયા હોતા,
 તુને અપના મુજે જુતખાના બનાયા હોતા. યા મુજે
 અએ પરીહુર લખા નુર કદમસે તો કખી,
 રશકે ફીરદોસ મેરા કા શીહાના બનાયા હોતા,
 મીરાણે મજનુ મુજે દીવાના બનાયા હોતા. યા મુજે
 રાજે મામુર દુનીઆમે ખરાખી હએ ઝફર,
 અએસી અસતીસે તો ખીરાના બનાયા હોતા,
 બલકે ખેહતર એહાથાના બનાયા હોતા. યા મુજે

૧૯૭. પીલુ—કુમરી.

એજ મત છાંડોરે લાગી પ્રીત, નાદાની સધઆંરે, દેખી
 સધઆં તેરી પરતીત, માડી શીક માનો સધઆં મત છાંડોરે
 લાગી પ્રીત

જખશે ગએ મેરી શુધહના લીનીરે, શોએ રંગ પીઆ
 પરદેશ, શોતનીઆ દેગી મએકુ તાના જલ જાધઆંરે
 એશી પ્રીત

૧૯૮. ઝિંજોટી—કુમરી.

દોનો દસતોસે મએદી લગાકે પરી, અંખીઆં તુમારી
 મધસે ભરી. દોનો

બલીકી કુરતી કતાખોકી અંગીઆં, તેરે સીરપર દોપેટા
 જરીકા પરી. અંખીઆં દોનો

(૭૪)

૧૯૯. ઝિઝોટી—કુમરી.

અચ્ચેસી પ્રીત કાચ્ચેકુ લગાઈ ખાલમા, પ્રીત કરી કચુ
રીત ન જાણી. અચ્ચેસી.

દાસતી કરકે કદર ન જાણી, અચ્ચેસો ડાઘ કાચ્ચેકુ
લગાચ્ચો ખાલમા. પ્રીત. અચ્ચેસી.

૨૦૦. હમીર કહયાણુ—ધૃપદ.

સીસ મુંધટ સરવન કુંદલ બાલ તીલક ગુંજ માલ
પીતાંબર કટકંચની ખીરાળે. એ સોહે સીસ.

સંખ ચક્ર ગદા પદમ કર મારલી અધર ધરતરે
બીંદરાખન ચંદ ગોપીનાથ ખીરાળે. એ સોહે સીસ.

ત્રવંગી લાલ મદન ગોપાલ ગોપીનાથ ભગત વછલ બદ-
રીનાથકે પ્રભુ સપ્ત સુર છાંચે રહે ત્રીન ગ્રામ લેત તાણુ
મધુર મધુર. એ સોહે સીસ.

૨૦૧. હમીર કહયાણુ—સારંગમ.

ધધની ધપ મપ ધધપ ગગ મગારે ગા સારેસા ધધસા
રેરે ગમ ધધ પપ ગગ મગારે ગા સારેસા. ધધની.

પપ મધ સા સાની રેસા ધધ નીસા રેરે સાસા ધધ
પપ ગગ મગા મગા સાસા રેસા. ધધની.

૨૦૨. ઝિઝોટી—પદ.

બજન ગાવત હું નંદ દારે, રેસ રેસ કીરપા કરી-
એરે. બજન.

(૭૫)

બજન મથેશુ અંદન લીલક દીઓ, કચુ ઓસે દયા દાતા
કરીઓરે. બજન૦

કરે મેં તપાસીઆ નામ તેહારે, ખેઠ રહું જલ ગંગ
કીનારે, મએ કુધ ખેચું તુમરે રાહારે, છતર સીસ માલા ધરી-
ઓરે. બજન૦

સખ સખીઆન મીલે રંગ મેહલમે, અખતરકે લલત
કરીઓરે. બજન૦

૨૦૩. ડેરા—કુમરી.

સુનો તુમ યાર પરદેશી ખમન કયેસે નીભાવોગે. સુનો૦
નદીઆં જોરસે મેહતી ખવધઆ સુજ નહી પડતી,
ચોકરે અપને હેમતકુ લગા દેઓ પાર મોરી નધઆં. સુનો૦
ખાખપન ખેલમે ઓયા, જીવાંની નીંદભર સોયા,
બુઠાપા દેખકે રાયા, નખીજી આસરા તેરા. સુનો૦

૨૦૪. ડેરા—લાવણી.

કર પ્રીત મોહખત તોડી ખેદરદી દેવાના,
ખેદરદી દેવાના હુવા અપનેસે ખેગાના. કર પ્રીત૦
ઓક રીત પ્રીતકી ખાતાં સખી હમને કહીથી,
ધરા ધંરક મોહોખત ખાતર મેરે દીલમે લગીથી;
મનમોહન દીલભર પ્યારે મેં સમજતી તુજકુ,
મેં સંગ ચલુંગી તેરે તુ સુત મેરી અરજકુ. કર પ્રીત૦
મને રંગ આહાલ જડવાએ તમઆરી કરીથી,
કુલોંકી સૈજ ખીજવાકે કુંદીલાં જડીથી;

(૭૬)

રંગરંગકે છત તનવાએ જાલરાં લગીથી,
કોઈ સમેદાન રૈરાન કદીલાં જડીથી. કર પ્રીત૦
બેદરદી દગા તેરે દીલકા નહી માલુમ થા મુજકુ,
અધખીચ નાવ મેરી છોડી કોન ખોવેગા ઉસકુ;
મેને હાલ કુઝીરી લીની મેરા જંગલમે ખાસા,
ગોરે અંગ બબુત લગાઈ જાય દેખે તમાસા. કર પ્રીત૦

૨૦૫. ઠેશ—અસવારી.

આજ રહુંગી રાત પના મારે આજ રહુંગી રાત, થા-
કોર થારે ખંગલમે કાંઈ મેં તો આજ રહુંગી રાત. આજ૦
આંખે મોરે ખનગન ફુલે કોએલ રાખદ શુનાએ, મેં તો
જો પુઢું એ સખીરી સમજ સોચ ગરઆ. આજ૦

૨૦૬. ઠેશ—દાદરો.

જરા નચેનોસે નચેના મીલા, મીલારે પરદેશીરા ખાલમ,
પનીઆં મેં કેસે કે ભરું જરા નચેનોસે નચેના મીલા—
સાસ ખુરી મેરી નનંદ હટીલી, ચોલીખંધ કેસે કે ખાંધું
ખાંધું પરદેશીરા ખાલમ, પનીઆં મેં કેસે કે ભરું, જરા નચે-
નોસે નચેના મીલા.

૨૦૭. ગોંડગીરી જીલ્લા—ગજબ.

ખુદાને કીસ ગજબ ભીતર હમનકુ આન દાલા હયે,
ન રાકી હયે ન દેલખર હયે ન શીસા હયે ન પેઆલા હયે. ખુ૦

શીરે ધુસતાક ભૂંડું યુલયુલ યુલોંકુ દેખને ખાતેર,
 નરામયુલહયેન નરગેરાહયેન રહેઆહયેનલાલાહયે. ખું
 રાનમકી પાસ નીત જના ગલા અપના કટાનેકુ,
 નખંજર હયે નજમદર હયેન ખરછીહયેનભાલાહયે. ખું
 શેઅર અલશી કહે અકસરે કીઆ શીરી રાઅર અપના,
 નકમતર હયે ન ખેહતર હયેન અદના હયેન આલાહયે. ખું

૨૦૮. કાહાનરાની ખાહાર—ધૃપદ.

આઈ રિત ખસંત ખાહાર, ખાહાર અયુખન મોરે અયુ-
 ખન સપ્ત સુરલાલ. આઈ

ડાર ડાર પાત પાત સખી ખન ફુલી હયે, ઈંદ્ર લોક અતી
 રીજાએ. આઈ

૨૦૯. કાહાનરાની ખાહાર—તીલાણી.

આદતન દીરતન દીઅનરે, દીમ તાનુમ દીમ તનન દેરે
 ના દીમ દીમ તનનનન દેરેના તાનુમ દીમ દીમ તનનન દેરના
 દેરના દીર દીર તનનનનન દેરના દેરના તદાની તાના તુમદર
 તદેરેદાની તદાની. આદતન

એલેલી એલેલી એલેલુમ એલેલુમ એલુમ એલા એલા
 ઇઆ લાલે એલે લીલી લાલે દીર દીર દીરના તદેરના દીમ
 તનનન દેરેના નાદર દર તુમદર તુમદર ધીતલાન તુમ દરદર
 તારેદાની તદાની. આદતન

(૭૪)

૨૧૦. કાહાનરાની ખાહાર—ખ્યાલ.

કલીઅન સંગ કરતી રંગ રલીઆં ભવર ગુજર ફુલી
ફલવારી ચંદ્રે ચોર મોર ખોલે કોઅલકી કુક સુની હુક હી.
કલીઅન૦

લેહેર લેહેર લેહેર આવે સખ ખીરછન મોરી નાર ગરવા
ભરલા ખાગમે પોકારે કેલીવારે રામખોલ હર ખારખાર. કલીઅન૦

૨૧૧. કાહાનરાની ખાહાર—ખ્યાલ.

પીઅરવા મોરે ઘર આહલો, મેં કરંગી સીંગાર સીંદુર
તીલક પલમે પગડાઈં હરન ભરન ફગ અંજન બંજન
ખનાહલો. પીઅરવા૦

સુધ સુધાર લીઓ ચીર કુંદન જડત જડાવ નગીના
હીરા મોતી અન માલા, અનવટ ખીછવા ચોર ઝાંઝર નીરક
પરક છપ અપની મોરે મુસકાહલો. પીઅરવા૦

૨૧૨. ભૈરવ—ધૃપદ.

સંભુ ચંદ્ર બદની મૃગાનેણી હંસે ગવની કામની ચલી
હે પુંજન માહાદેવ. સંભુ૦

હાથ લીઓ અગર થાલ પોપનકી ગુથ માલ જાએસી
ચલત જાએસી ગેંદ ચાલ. સંભુ૦

૨૧૩. ભૈરવ—તીલાણી.

તન નાદર તાદીમ તનનના તદારેદાની એલલોમે એલ-
લોમે એલલોમે એલલી એલાલી એલેલા. તન નાદર૦

(૭૪)

હમકુ યા લાચાર કીઆ તુમકુ દલા યાદના તેંડી જી-
લકોંદી સુખો સામ બલધઆં લેના. તન નાદીરો

૨૧૪. ભૈરવ—ખ્યાલ.

પારા મુસે ખેલો ડું નહી હો ગઈ બિર. પારા
અંખવાકી ગરીબર કોયલ ખેલે, ચીરીયાં કરન લાગી
શાર. પારા

૨૧૫. ભૈરવી—ગજલ.

આરાકમે તેરે કોહે ગમ સેરપર લીઆ જો હો સો હો,
અચ્છેશો નીરાતો જીનદગી છોર દીઆ જો હો સો હો.
અફલકે મદરસેસે ઉઠ ઇશકકે મચ્છકદમે આ,
જામે ફનાએ ખે ખુદી અપ્પ તો પીઆ જો હો સો હો.
લાગકી આગ લગ ગઈ તન બદન સેલગ ઉઠા,
રખતે વુ જીદો જાનો તન કુછ ન બચા જો હો સો હો.
મુજસે મરીજકુ તખીય હાથ તુ અપના મત લગા,
મુજકુ ખોદાપે સોંપદે ખેહરે રજા જો હો સો હો.
હેજરકી સખ મુસીબતે અરજકી ઉસકે રખર,
નાજો અદાસે મુસકુરા કેહને લગા જો હો સો હો.
હસતીકી હમ સરાએમેં રાતકી રાત જો ખેઠ રહે,
સુખેહે અદમ હુષ નમુદ ફેર તો ઉઠા જો હો સો હો.
પુછો ન મુજ ખરાબસે ઇઆરો સલાહેકાર તુમ,
અપને તો અપ્પ રહે નહી હોરા બજા જો હો સો હો.

કુનીઆકે નેકો બદસે કામ હમકુ નેઆજ કુછ નહી,
આપસે જો ગોજર ગયા ફેર ઉસે ક્યા જો હો સો હો.

૨૧૬. ભૈરવી—૫૬.

જો ગંગે ગંગે શ્રી ગંગે. જો ગંગે.

અધઠીત પાપ કરત સુખ ભંગે, સુખ કરની કુખ હરંતી
માઠ કરાસનકે તારણ તરંગે. જો ગંગે.

નીશઢીન ધ્યાન તેરોહી ધરીએ નીરમલ કરત તુંધ
સખ અંગે. જો ગંગે.

કીરપા કીજીઆ તુમ આજ રોહીદાસપર મન અંગે તો
કોઠામે ગંગે.

૨૧૭. ભૈરવી—૫૬.

આદમ આદમ યાદમ દમદા ઇસ કુનીયાં ખીચ કીજી
કરે રમદા. આદમ.

નહી ભરસા ઇસ જીંદગીકા, જોગન હોકર સખ જગ
હુંડતા. આદમ.

૨૧૮. ચડાના કાહાનરાની બાહાર—ખ્યાલ.

છોટીલી છોટીઆં અંખીઆં સખ રસીલી નાહને નાહને
પાત રગવા અરે અનવાધરે. છોટીલી.

પહેલે કુલે નખીજીકે આગે યા રસુલા બગવાકે માલી
દરદસે પરદીલીનીરે. છોટીલી.

૨૧૯. બેલાવર—ખ્યાલ.

પીયા ખીન કેસેકે ભરીએ મા ધીરજ ધરીએ કલ ન પડત
ધડી પલ. પીયા૦

જગત જગત ગીનત તારે ઉન ખીના મોરી નેક ન
લાગી પલ. પીયા૦

૨૨૦. આસાવરી—૫૬.

મેરે ગીરધર ગોપાલ કુસરા ન કોઈ. મેરે૦

જકે સીર મોર મુંગટ અમરા પતી સોઈ,
સંખ ચક્ર ગદા પદમ કુંઠ માલ સોઈ. મેરે૦

આઈ ભક્ત કાજ જગત દેખ મોઈ,
અસવન જલ સીંચ સીંચ પ્રેમ ખેલ ખનાઈ. મેરે૦

પ્રેમકી મઠનીઆં જુગતસે ખીલોઈ,
દદમદ પ્રીતકાર લીઓ છાચ પીઓ કોઈ. મેરે૦

જલસો ૭ મો.

શનીવાર તા. ૧૭ મી આગસ્ટ ૧૯૭૨.

૨૨૧. ડેશ—ધૃપદ.

રામ નામ રામરણ કરો, તનકી કપટ કુર કરો,
તબહી કુછ કામ સુકળ હેવેગો તેહારો. રામ નામ૦

અબહુ તુ સોચ કાહે હોત હમ્મે અચેત અબ ખીત
જાત બચ્સ નીકે અબહુ સંબારો. રામ નામ૦

૨૨૨. ડેશ—અતરંગ.

અતરંગ રસ સન મીલ સુરસું ગાવે, કર ગેઆન ધેઆન
મનમે ખીચાર, તબ સબ ગુણીઆનમે કર દેખાવ. અતરંગ૦

ની તોમ તોમ તોમ તની તોમ તદરેદાની નાદીરદીર
તુમ દીરદીર તુમ દીરદીર તુમ દીરદીર તાના તુમદીર
તદરેદાની. અતરંગ૦

ગ મ પ ની સા રે પ મ ગ રે સા ની ધ મ
પ ધ મ ગરે નીસારે પ મ ગ રે મ ગ ની સા રે ની
ધ મ પ ધ મ ગરે. અતરંગ૦

તાન તાલ ખોલ લેહેકે આઘર પતરી ખેઠાવત ગાવત,
ગેઆન સરસ નીત અતહી છખીલે ધનતર કીરતક નક
લીકધા કરાનધા કરધાનધા કતીનાકરાન તારતાધા. અતરંગ૦

૨૨૩. દેશ—ધૃપદ.

ઐરી સખી આવન આયો ખરખા રત આધ નઐના
તપત શામ પીયારે ખીન૦ ઐરી સખી૦

સુરકો બેગી સ્વામી દરશન દીજે ધાયલ કપ્પ રહે
પુકારે ખીન૦ ઐરી સખી૦

૨૨૪. દેશ—ગજલ.

પસે મરગ મેરી મઝારપર, જો દીઆ કીસુને જલા દીઆ,
ઉસી આહે દામને બાદને, સરે શામહીસે છુજ દીઆ. ૧.

મુજે દફન કરચુકે જીસ ધડી, ઉસીસે કહેના કે આહે પરી,
ઓ જો તેરા આશકે ઝાર થા, તંધ આક ઉસકુ દયા દીઆ. ૨.

ન મઐ દીલ દીઆ ન જાન દીધ, વલે આહાતુ મને ન કદર કી,
હસી બાતપર અરે હાં મીયાં, યે કહા ઉસે ન ખીલા દીઆ. ૩.

દર્મે ગુસલસે મુજે બેસતર, કહા હમ દમોને સોંચકર,
કંઈ જ ન જાવે ઉસકા ઢલ, ઉસકી લારા પરસે હઠા દીઆ. ૪.

મેરી આંખ ઝલકીથી ઐક પલ, તખ જીનેચહા કે ઉઠકેચલ,
દીલે બેકશરને આનકર, મુજે ચીઢકી લેકર જગા દીઆ. ૫.

ન તાર હઐ ન તન જાંરમેં, ન કરાર હઐ ગમ યારમેં,
મુજે શેઝ ધશ્ક નેઆન કર, જો મીસલે શમા જલા દીઆ. ૬.

મેરે સીરકુ જીસને કલમ કીઆ, યારે ખુશનો ઉનસે ખોત હુવા,
હસી બાતપર અરેહા ઝફર, તુને ધશ્ક અપના છુપા દીઆ. ૭.

(૮૪)

૨૨૫. ડેશ—કુમરી.

કાંધ જનું ખચ્ચેરન ખનસી ફેર ખજીરે મચ્ચે
કાંધ જનું

એ ખનસી મેરા મન હર લીનો કાનન બનક પરી
રે મચ્ચે કાંધ જનું

૨૨૬. ડેશ—ખ્યાલ.

માંની સીખ માની રાજ હો મેહેલે પધારે માહારાજ માંની
હતની ચરજ મેરી માનલે સાહેબા, લાડી યારે
જીમી હોજી બાકી રાજ મેહેલ પધારે માની

૨૨૭. ડેશ—તીલાણી.

તનુમ તનુમ તન દેરેના તન દેરેના તન દેરેના
તદેરેદાની તનુમ.

નાદીરદીર દીમ તદીમ તનુમ તનનદેરે તુમદર દીર-
દીર દીરદીર દીરદીર તદેરેદાની દીમ તનુમ.

૨૨૮. ડેશ—ખ્યાલ.

જન બુજકે રહીએ મેરા મન સેત લીનો ઠગીઅન
છલકે રે. જન

લાખો જતન કીએ એરી એમા તો મેરી એક ન
માની, કાહા કરે કચુ બસ નહી મેરા, તુમ રાજ હમ રાણી
હેરી હેરી એમા મેરા

(૮૫)

૨૨૯. ઢેશ—કુમરી.

કાંઈ ખેલો માહારાજ, ચપુર સુધડ સરદાર સીપાહી
અપની મોજ સીરતાજ૦ કાંઈ૦

ખાંધુત સમથેરે હાલ કટારી હાતાત ગેઉત ભાલા,
અલખેલા તુમી કુનીકરે જતા, તુમી ગરીબ નવાજ૦ કાંઈ૦

૨૩૦. ઢેશ—કુમરી.

દેરા કોઈ પીઆકો ખતા દીજે રે, મચ્છે તો લજંગી
જોગનીઆકો ખેરા૦ દેરા કોઈ૦

આ નગરી તોરી રાહે ના જનું અછપણ પીઆ
પરદેશ૦ દેરા કોઈ૦

૨૩૧. ઢેશ—ગજલ.

મેરે બાદ કંઈએક શાલકે યારે કલ જોએ નજર આ ગચ્છે,
દીખલાકે તેગ બ શીનેકુ સુજે ગમ જોદોડું ડરા ગચ્છે. ૧.

ન કીશકિ જુગફેંશિ કામ થા, ન કીશકિ ગેશુએ દામ થા,
હમકુ શીરકે સુદામ થા, જાની અમકે પેચામેં આ ગચ્છે. ૨.

તુમ ધુંડતે હો કીરાકા ઘર, હીંઆં હચ્છે આશકેકે નગર,
ઈન બશાતીવાજોકે થે જગર, જોકે તુમારા જુલમેં ઉઠા ગચ્છે. ૩.

મેરા તનશે રારકુ કલમ કીઆ, મેં ખુશ જોનાશે ખોત હુવા,
ન હે હસિકા કીશુથે ગીલા, જોકે રારત થી શો મીટા જચ્છે. ૪.

મેરા દેલમે જીરાકા ડર થા, ઉશકુ સંગ લે તુમ આ ગચ્છે,
બલા મંગા જીકુ જલા ગચ્છે, નચ્છે રારથે આગ લગા ગચ્છે. ૫.

(૮૬)

મુવે પરખી મુજશે ખફા રહા, મેરી લાશકે તંછ દેખકે,
કંઈ ગાલીઆંખી મુના ગચ્છે, કંઈ ડોકરાંખી લગા ગચ્છે. ૬.
કહે ઝફર અચ્છે દોરાતો, પહોડો ફાતીઆ તુમ હીંઆં,
મેરી તુઠી કબરપે થી નીશાં, જાની ઝોખી આકે મીટા ગચ્છે. ૭.

૨૩૨. દેશ—ખ્યાલ.

મારજી ચાંદની રાત, સેલરીઆં કીઝી ના ચાલિ,
મારજી ચાંદની રાત°

ઉભી ઉભી મૃગાનેણી અરજ કરેછે, લાદી જીરા
ગોરે ગોરે ગાલ. મારજી ચાંદની રાત°

ચાંદની રાતે છીટક રહે તારે, બિર ભઈ ધરે
આવ° મારજી°

૨૩૩. દેશ—કુમરી.

ઝો ભાલી મારવારન થારે દેશ રૂંડે° ઝો ભાલી°
ચંદર સરીખો થારે મુખરો ખીરાજે, ઝોર ખીરાજે
છે થારા બાંહીરે ચુરે° ઝો ભાલી°

૨૩૪. મેઘ—ધૂપદ.

માઘરી શામ ધને તમે દામણ દમકત પીતાંબર
પરથર હરે° માઘરી°

મુકત માલ બગ જલ કઈ ના પરત છબ ખીસાર
માન લે નીકીમાન હરે હરે° માઘરી°

૨૩૫. મેધનો જીલ્લો—કુમરી.

એક કામીની બનબન આવે ચતુર નાર ચોરમાન
સવારે મદમાતી પ્રેમ જગાવે. આજ એક કામીની૦

સામરો કનકાઆ મોમે માનત નાહી ભોરાંહી આન
જાગે, ખીંદરાબનકી કુંજ ગલનમે નારદ ખીન બનવે.
એક કામીની૦

૨૩૬. હમીર કલ્યાણ—ધૃપદ.

બુંદ પવન પુરવાહી બહે, ગરજ ગરજ ગરજત ધન૦ બુંદ૦
ઉમડ ઉમડ ધુમડ ધુમડ ઉમરાત ધનધોર ઉઠત બાણ
છુટત પ્રાણ લરજત ગરજત૦ એ ધન બુંદ૦

૨૩૭. હમીર કલ્યાણ—રોબાઈ.

બાજ મારા દેલ બદેસતે આશકે ખેચારા શુદ૦ બાજ૦
બાજે અકલસ ખાને મારા આશકે અવરા શુદ૦ બાજ.

૨૩૮. ઝિન્નેટી—ટપો.

ની માડા છેલા છમ્પેલા મમ્પેલા મમ્પેલા હીરદાની
મમ્પે વેખ રહીઆં કહ્યાં ની માડા૦

શોરી ફકીરોદા મન રાજી રખના, કીહોદા ન દીલ
મમ્પેલા મમ્પેલા૦ ની માડા૦

(૯૯)

૨૩૯. ઝિંબેટી ખીહારી—કુમરો.

એ ખીદસ ખાલમ ધન ન અકેલી લગતે શરાવણ
ધર આવરેં એ ખીદશાં

જરે કાગા દર્જીગી ધાગા, સેનિમે ચોંચ મદાજીગીરે
પંચ ઉપર કલમ લીખીએ, જરે ખીદશા ધર આવરેં એ ખીદશા.

આર ગંગા પાર જમુના ખીચમે ચંદનકા રખેરે,
ઉસ રખ ઉપર કાગ ખોલે, રાંછીકુ બચન સુનાએરેં એ ખીદશા.

૨૪૦. છાંયા—ખ્યાલ.

એ સોગરીમ રામ કીરપા કીજીએ, દયા જાદ
દયા ધન દયા નીધાનં એ સોગરીમં

જો બલ દેત હીઅરા હનુમતે સો બલ દીજીએ, મો
પર કીજીએ કીરપાં એ સોગરીમં

૨૪૧. છાંયા—ખ્યાલ.

કરને ના પાઈરી આજ મેં જીઆકી ખાત ખીઆસુંં
કરને નાં

ઉધોજી મએ તુમારી બલધઆં લેત હું, અપ મોએ
સે ચલો ઉનહીકે પાશુંં કરને નાં

૨૪૨. કહ્યાણુ—ગજલ.

તફરકા હોતા હયે અયેસાની યુલઅનદામ કહીં,
મએ કહીં શીરા કહીં સાકી કહીં જામ કહીં. ૧.

(૮૯)

- દેલકી ખેતાખી હીંઆં ઈચ્છેરને ન દેતી હયે મુજે,
દીન કહીં રાત કહીં મુખહે કહીં શામ કહીં. ૨.
- એક દેલ દીજીએ કીસકીસકુ સભી માગે હયે,
જુનદે ચ્ચાર બાલા કહીં જુલકે સીએહ કામ કહીં. ૩.
- નામે ખર નામા લેખું યા મેં જખાંતી કેહ દર્ઠી,
ખતકે પુરજેયે લીખું કાસદે ના કામ કહીં. ૪.
- દેલભી ચ્ચાર જાને કેશએતને સભી કી હએ નજર,
ગુલ કહીં ગુનઆ કહીં જુલજુલે બદનામ કહીં. ૫.

૨૪૩. બેહાગ—હુમરી.

ગુગરવા મોરા બાજે બાજેરે ગુગરવા મોરાખા સાચ
મોરી જાગેરે ગુગરવા.

મુન પાવે મોરી સાસ નનંદીઆં તેહે . ન આવે લાજરે
ગુગરવા.

૨૪૪. બેહાગ—ખ્યાલ.

અખહુ લાલન મહીકૌરે અખહુ લાલન મહીકૌ દીન
ખીત ગએ હએ તુમરે મીલનકૌ તરપ તરપ જીઆ તરસેં
અખહુ લાલનં

ઉમંગે નએના બાદલી કીશી જર લાગે હીઅરા મોરા લરજે
ખીજલીશી ચમકે મેહા ખરસેરેં અખહું

(૯૦)

૨૪૫. બેહાગ—કુમરી.

પ્રીતી કામન કરસો જીઅરા યેરાગી બધલારો પ્રીતી.
એક તો પ્રીતી કુજો જીઅરા યેરાગી બધલા મારલી
ખજાવે સુંદર કાહાનઈઆં પ્રીતી.

૨૪૬. બેહાગ—દાદરો.

નેન લગાએ જાલમ જોર સીપઈઆ સઈઆં નેન
લગાએ જાલમ જોર.
કુર ગએ મેદી ખખર ન લીની મવલા મેલાવે કુજી
ખાહારવે સીપઈઆ.

૨૪૭. કાલીંગડો—ગજલ.

ખુદીકી પરસતી જો ગેહરી રહેગી,
તો મસતીમે કબ યાદ તેરી રહેગી. ૧.
તવકકુલકી તોકલ ઉરેગી હવાપર,
મગર ઉરાકી દુરી દોહોગી રહેગી. ૨.
ન કર જીહમ જાલમ કીસીઈ તો ઉપર,
તેરે ધરમે જાખતગ કચેહરી રહેગી. ૩.
ન કર ઉમ દોલતપે ધતની ગરૂરી,
ન કીસકી રહી હયે ન તેરી રહેગી. ૪.
ફકીરોંકા ચમલા ભરેગા ન જાખ તગ,
તેરે ધરમે દીન રાત ફેરી રહેગી. ૫.
અગર દીંકી તુજકુ દોલત જો આહે,
તેરી ચરખ ખીચગી ફરેગી રહેગી. ૬.

(੬੧)

੪੪੮. ਲੈਰਵੀ—ਫੁਮਰੀ.

ਅੱਘ ਤੋਰੀ ਘਾਂਝੀ ਘੀਰਘਨ ਮਨ ਘਸ ਕਰ ਘੀਨੀ
ਘਾੜੀ ਘਾੜੀ ਘਟੀਘਾਂ ਕਰਕੇ੦ ਘਘ੦

ਸ਼ਾਨਢ ਕਹੇ ਮੋਰਾ ਭਰਾ ਨਈ ਮਾਨੇ ਢਾਰ ਢੀਨਾ ਮੋ ਪਰ
ਯਫੁਰਾ ਕਥੁ ਕਰਕੇ੦ ਘਘ੦

੨੪੯. ਲੈਰਵੀ—ਫੁਮਰੀ.

ਘਲਤਝੀ ਘੇਰੀਝਾ ਯਫੁ ਕਰ ਗਘੋ੦ ਘਲਤਝੀ੦
ਘਲੋ ਸਘੀ ਭਘਰਾ ਢਮਾਰੀ ਘਪਨੇ ਮਨ ਘਸ
ਕਰ ਗਘੋ੦ ਘਲਤਝੀ੦

੨੫੦. ਲੈਰਵੀ—ਗਯਲ.

- ਘੁਲਘੁਲੇ ਘੇਢਾਨੇ ਪੁਛਾ ਘੁਲਸੇ ਘੁੰ ਰੇਘੇ ਘਢਾਰ,
ਘਘੇ ਘੁਲੇਰਾਨਾਂ ਤੇਰੇ ਢਮਨਸੇ ਝੁੰ ਲਪਟੇ ਢਘੇ ਘਾਰ. ੧.
- ਘੁਲਨੇ ਕਰ ਘਾਝ ਗੀਰੇਘਾਨ ਘੁੰ ਕਢਾ ਰੇਰੇਝੇ ਯਾਰ,
ਘਸਮੇ ਘੁਲਫੁੰਨੇਝੇ ਮੁਯਘਾਂਝੀ ਯੰਘੇ ਢਘੇ ਨੇਝੇ ਘਾਰ. ੨.
- ਝਾ ਨਯਝਤਸੇ ਗੇਰਾਂ ਸੁਰਮਾ ਢਘੇ ਘਸਮੇ ਝਘਾਰਝਾ,
ਘਾਰੇ ਝਾਫੁਲਸੇ ਕਮਰ ਝੁੰ ਕਰ ਨ ਲਘਝੇ ਘਾਰ ਘਾਰ. ੩.
- ਸੁਤਰਘੋ ਮੇਨਾਂਘੋ ਸਾਝੀ ਨੁਘਮਘੇ ਘੰਘੋ ਝਘਾਘ,
ਸਘ ਮਝੀਝਾ ਢਘੇ ਵਲੇ ਤੇਰਾ ਝਝਤ ਢਘੇ ਝਨਤੇਯਾਰ. ੪.
- ਯੋ ਘੁਲੇ ਝਘਸਾਰੇ ਯੰਨਾਂਝੀ ਨ ਝਾਝੀ ਢੀਲਫੁ ਤਾਘ,
ਝੁਪ ਰਢਾ ਘੁਨਘੇ ਘੇ ਘੁਲ ਗੇਰਤਘੇ ਢੋ ਕਰ ਸ਼ਾਰਮ ਸਾਰ. ੫.

(૬૨)

૨૫૧. માલદોસ—ખ્યાલ.

પીર ના જાણી પીઅરવા, દેખી તેહારી અનુકી રીત૦ પીર૦
હમસે અબદબદ અનત ખીલમ રહે, દોણુ ગાંવનકી
રીત૦ પીર૦

૨૫૨. તોડી ગંધાર—ખ્યાલ.

લાડીલા ખનાખન આયા આવો મોરે ધર, નીકી સમ
દન સમધી મીલ ખેડે, સુખ ધડી સુખ દીન આજ૦ લાડીલા
આવો ગવો નાયો સુખ સખીઆં સાચ્ચેલડી, ધસિ ખનરેકુ
ચીજવો સુખ ધડી સુખ દીન આજ૦ લાડીલા

૨૫૩. જોગી આશાવરી—પદ.

જતન ખીન મુરગને ખેત ખીગાડ
સો જોગો જોગો મેરે પ્યારે૦ જતન૦
પાંચ મુરગકી પચીસ મુરગલી,
થામે ચંચલ તીન ચકારે,
અપની અપને રસકે ભોગે,
ચલત નેહારે નેહારે૦ જતન૦

જલસો ૮ મો.

શનીવાર તા. ૯ મી નવેમ્બર ૧૯૭૨.

૨૫૪. બેહાગ—ધૃપદ.

ઉત્તમ ગામ્મે ગામ્મે સુતામ્મે સખ ગુણીઅન મીલ
શામ્ય સુરનકી ઉપજસુ કરત માન૦ ઉતમ૦

સુધ ખાંતી સુધ સંગતકે બેઅરે નેહારે કર દેખાવ સખ
ગુણીઅનમે બાદી બેબાદી અનબાદી સમબાદી કે બેઅરે
કર બખાણ૦ ઉતમ૦

૨૫૫. બેહાગ—અતરંગ.*

સુર સામ્ય સાધ સમરાગ પરન, બેઅરે કર અતરંગ
કર દેખાવ, રખ ગેઅાન ઘેઅાન કરતારકા નીત તખ નામ
બધી ગુણીઅનમે પાઅે૦ સુર સામ્ય૦ .

દીદગીના દીદગીના દેરના દેરના લન નાદીર દીર
તુમ દીર દીર દીર દીર તુમ દીર દીર દીર દીર દીર દીર ની
તોમ તોમ તોમ તની તોમ તદરે ધીના ધાકરતક ધુમકરતક
દીદગીન તકધીલાન તકધીલાન૦ સુર સામ્ય૦

મ મ ગ પ ની સા સા ની પ મ પ સા ગ સા સાગ
મ પ મ ગ રે સા ગગ મમ પપ નીની સા પ મ ગ રે
સા ગમપની મપ ધા પ મ ગરે સા૦ સુર સામ્ય૦

* ઉક્તતાદ્ ઇમદાદખાંતો બનાવેલો.

(૬૪)

સમ અસમ બેસમ અતીત અનાધાત ઉત્તનચાસ
કોટ તાન કઠણ જાય ગેઆન સરસ રખ નીરંકાર કર-
તારકા દીલ ખીચ નીત ખીચાર૦ સુર સાચ૦

૨૪૬. બેહાગ—૫૬.

મોસમ કોણ કુટીલ ખલકામી૦ મોસમ કોણ૦
તુમસન કા છપી કરના નીદ તુમ ઉર અંતર જામી૦ મોસમ૦
નંહાં સત સંગત વાંહાં અતી આલસ, ખીસીઅન સંગ
ખીસરામી; શ્રી હરી ચરન છાંડ આર બજ, નીસદીન
કરત ગોલામી૦ મોસમ૦

બર બર ઉદ્ર ખીસે કાં ધાવત, જેસે સુકર ગરાંમી;
જીનેદીની તન તાહી ખીસારયો, અચ્ચેસો લોન હરામી૦ મોસમ૦

હું મતીમંદ કુટીલ ખલકાચ્ચેર, સખ પતીતનમે નામી;
તુલસીદાસ પ્રભુ હરહંકુસાડુખ, સુનીઆર ગુપતીસ્વામી. મોસમ૦

૨૪૭. બેહાગ—કુમરી.

ખાણુકે મંદીર ખાળે, સખ સોચ્ચે મુરખ જાગર૦ ખાણુકે
હું તેહારી સેવા કરત હું સદારંગકે કાળે૦ ખાણુકે

૨૪૮. બેહાગ—દાદરો.

મોરી સંઘઆં જેઠણીઆં નહી માને૦ મોરી૦

પતીઆં બરન મત જાચ્ચે મોરી સજની નંદકો કુંવર
તોહિ પીછાણ૦ મોરી૦

(૯૫)

૨૫૯. બેહાગ—ધૃપદ.

નચ્છેના બર તેહારેરી રૂમ જુમ આવત૦ નચ્છેના૦
ખીહરી હલકે માનુ ધન શીહરી લાગત, અપક અપક
ઉગડ જાત, મેરી જાન તારેરી૦ રૂમજુમ૦ નચ્છેના૦

૨૬૦. બેહાગ—તીલાણી.

તાનુમ તદેરના તનન દીરદીર આદતનદેરે નાદીમતોમ
તનારે દીર દીર દીર તના તદાની આદન દીમ તનન દેરે
તદેરના દેરના દેરના દાની તના તદાની દરાદીમ તનન
દેરે૦ તાનુમ૦

દીમ દીમ તોમ તોમ તનનનનન દેરેના દીર તાનાતાના
તદીઆનરે દીમ તનન આદનમુ દેરના દેરના દીમ તનોમ
તના તદાની તના તદાની દરા દીમ તનનદેરે૦ તાનુમ૦

૨૬૧. બેહાગ—રોઆઈ.

જાકે હો સમજાઈઓ મેરી તરફસે ઉસે૦ જાકે૦
રાતકે સપનેકી ખાત ડ્યા લીખું કાશદકે હાય,
લીખના મુનાથેય નહી દીલમે સમજ જાઈઓ૦ જાકે૦

૨૬૨. બેહાગ—ખ્યાલ.

ખ્યાલમરે મેરે મનકે ચીનતે હોવન દે, હોવન દેરે
મીત પીયરવા૦ ખ્યાલમ૦

સદારંગ છ ન જાઓ બદેશવા, મુખ નીંદરીઆં સોવન
દેરે૦ ખ્યાલમ૦

(૯૬)

૨૬૩. સીંધ—ટપો.

રાજી જનવે ફરીરોઢા, હોલી આસન રખનાં રાજી
સાધા ખુખ સદા સુખ નીદ પીઆરે, સોરી દીલ ખીચ
ખાદશા, રાખદે રાગીરં રાજી

૨૬૪. સીંધ—ટપો.

હોનીજરૈનનો ધકર આરવે, કોઇ દમકરણે દીદ દીદાર
કુનીઆદાં હોનીજરૈ
હસતી મસતી લેદમ જનદે સોરી જોદમ આદમદા આદા,
ખેજુનીઆદાં હોનીજરૈ

૨૬૫. સીંધ—કુમરી.

ક્યા ચેટક દે ગચ્છો, વે ઇઆર માનું ક્યા
દરદ અપના વારીવે, કીસન શીનાવી મીયા, તનસનકા
શીખ લે ગયોં વે ઇઆર માનું ક્યા

૨૬૬. સીંધ—કુમરી.

જાડુ જાડુરે સાંવલીઆ જાડુ દાલીયા, નેનો વાલીયા
જાડુ દાલીયાં જાડુ

તેરી કુમક ચાલપર મીરજા ખે પરવારીયા, તેરે કાલે
કાલે જીલફે, કાનો ખીલીયાં જાડુ

(૬૭)

૨૬૭. હમીર કહયાણુ—ખ્યાલ.

ચમેલી કુલ ચંપા ગુલાબ ગુંડ લાગે રે માલણીયાં હરવા
નચ્છાશાકે ગરે દારું ચમેલી૦

મહમદરાહ રીસ સેચ્છેરા ખીરાજે ચ્ચાર સોહે સોહા
બાગા૦ ચમેલી૦

૨૬૮. હમીર કહયાણુ—ધૃપદ.

ગરજત ઘન તપકત બન ભીંજ બસન કુંપત તન
આતાંસી હેરાઈરી૦ ગરજત૦

ગરજ ઘટા ધ્રુમ છાંહી, નઈ બેલ હલ હલાઈ, તેસે
હર ભોમ છાંહી, કુંદ કુંદ ચપલાસી ચમકાઈ આઈરી૦ ગરજત૦

૨૬૯. ઝિંઝોટી—ગજસ.

જલવાહ જો ઉસને દેખાયા મેરા જી જનતા હયે,
પ્રીર ઓદાઈ નજર આઈ મેરા જી જનતા હયે. ૧.

ઉઠ ગઘ મેરી જીબાંસે તો જોહાંકી લેજત,
જો મજા ઇશ્કમે પાયા મેરા જી જનતા હયે. ૨.

મેં ખતાવાર હું ખત ક્યું કે લીખું અચ્ચે સાહેબ,
જેસા લોગોને સીખાયા મેરા જી જનતા હયે. ૩.

કોન કહેતા હયે તેરે ઇશ્કસે અનજનન રહા,
જીતે જી તુને જલાયા મેરા જી જનતા હયે. ૪.

અચ્ચે “ઝફર” ઉસ ગુલેખંદાંકી મોહખત તુજકું,
દમખદમ ઉસને સતાયા મેરા જી જનતા હયે. ૫.

૨૭૦. વાઘેશ્વરી કાહાનરો—ધૃપદ.

અરજ રેખ્ય ગંધાર મધીઅમ પંચમ ધધવત નીખાધ
એ સમ સુર સુધ નીકે ખોલાએ ગાએ ધૃપદ મદ સુન
લેહો ગાએન ગુણી૦ અરજ૦

આરોહી અવરોહી નીકે ઉલટ પલટસે હોત નીખાધ
ધધવત પંચમ મધીઅમ ગંધાર રીખ્ય અરજ.

૨૭૧. દરબારી કાહાનરો—ખ્યાલ.

ફલહન તોરી આઘી લાગે છબકે ચલન સલુની રંગ
બીને બનર૦ ફલહન૦

એ તનસે મુખ દેખાકે છુપા લીની સદા રંગીલી દલ-
મલન૦ ફલહન૦

૨૭૨. કાફી—કુમરી.

એસી બંશીઆં સામને બજાઈર૦ એસી૦

બંશીઆં બજાઈ સુધ ખીરાઈ, બંશીઆં બજાઈ મન
લીનાર૦ એસી૦

૨૭૩. કાફી—ગજલ.

અરકે પરીથે શીકલે મેરે દીલરખાકી હયે,
જો દેખતા સો કહેતા હયે ખુદરત ખુદાકી હયે. ૧.

બદલા હવાને રંગ શીહાહી ધતાકી હયે,
લા સાકીઆ શરાબ રહેમત ખુદાકી હયે. ૨.

(૪૯)

પીતા નહીં શરણ કહ્યું એવજી કીયે,
કાલખમે મેરે રે કીશી પારશાકી હમ્મે. ૩.

અપ્પારા રાજ હસારીએ કહેતા ઉઠુંગા મયે,
લુટા મુજે જીતોને દોહાઈ ખુદાકી હયે. ૪.

૨૭૪. જંગલ પીલુ—દાદરો.

આઈ ગીરોડા એલેરે આઈ
ગોરીકે મુખપર ખેશર શેએ,
જેશે અંદરમાહકી જોતરે. આઈ

૨૭૫. પીલુ—પદ.

કીસકા કોન સંગાથી રે બાબા, કીસકા
જીઠીરે માયા જગત બુલાયા, કહેત પુરાણકી પોથીરે બાબા કી
દોલત દુનીયાં માલ અજનાં, માત પીતા સંગ નાહીરે બાબા કી
આપહી આપે એકેલારી જાના, હોતે મરાનકી માઠીરે બાબા કી

૨૭૬. પીલુ—ખ્યાલ.

આ મુખ લે ધર જાવું પીયાકે નહીં હરમે કહ્યું ટંગલું
ન શીખો આ મુખ લે

ગોનેકી બાજણ બાજ રહી હમ્મે, અંગનામે ઠાડી લજાઈ.
એસો મેરે પીયા રે અંગનામે ઠાડી લજાઈ નહીં હર

(૧૦૦)

૨૭૭. પીલુ—કુમરી.

મોરી અંખીયાં તુમ સંગ લાગ ગઈયાં, હજી લાગ ગઈ
લાગ ગઈ લાગ ગઈયાં મોરી.

તુમરે નામકો મેં સુમરણ કરું હું, મેં તુંઈ તુંઈ જપ
દીધા મોરે સંધ્યાં મોરી.

તુમરે ઘરસે મેં અપ કીત જાવું, મેં હીર શીર લાવું
પીયા તોરે પછ્યાં મોરી.

૨૭૮. પીલુ—દાદરો.

બજની પચ્છેલીયાં મોરીરે હોજી કકરીલા હએ ઘાટ
બજની.

હજી એક તો મેં ખીરહાકી માતી રે કુલે સંધ્યાં હએ
નાદાન બજની.

૨૭૯. લાવણી.

તુલેગે અલખેલે નયન મારે,
નીરા મદી ગેરદ ખાલે દારે,
અંગી બર નવતીઆ ખાહરે,
બરાં મધે કરી વેડે આરે,
નેત્ર કુલ લાલ જાસુંદી,
કુર અસતાં જગ નાકે બંદી,
કંદી કાંકડા તુ જાગ છંદી કુર અસતાં
ભાંગ રખીલા શીરી ખરવા,
ગળ્યાંત પાંચુઆ હાર હીરવા,

(૧૦૧)

ઠીકચ ચાલતી ઉભીગ કરવા,
 કોણ કોણાચી શોધ કરવા,
 અસી ફાવસી કધીગ સંધી,
 દુર અસતાં જગ નાકે ખંદી,
 ફંદી ફાંકડા તુ જગ છંદી૦ દુર અસતાં
 નયેન જસે ચક્રીર ભીરકાવી,
 ભવધયા કમાણા કરકાવી,
 અચ્ચેરી ગચ્ચેરી લાચ ગુરકાવી,
 ગાલા વર નયણી થરકાવી.
 સુધી ખેલે ના માહા ખંદી,
 છંદ ગાતો આણુંદ ફંદી,
 ફંદી ફાંકડા તુ જગ છંદી૦ દુર અસતાં

૨૮૦. કાલીંગડો—૫૬.

રખસે મીલા રહેરે સાંધ, તેરી સખી ખાત ખન આધ૦
 રખસે મીલા૦

કાયા માયા કુચ ના રહેગી, નેકી સંગ ચલેગી;
 અસી ખંદગી કર તુ ખંદ, વાંછી પુછે ના સાંધ૦ રખસે૦

૨૮૧. કાલીંગડો—૫૬.

કોઈ કછુ કહેરે મન લાગારે૦ કોઈ
 મનખી લાગા, દીલખી લાગા, તન ગોદરી મન
 ધાગારે૦ કોઈ

સાચસે મેરા સાહેબ રાજ, જ્યોડેસે મન જાગારે૦ કોઈ

(૧૦૨)

૨૮૨. કાલીંગડો—કુમરી.

કુરી ગુંદી મેદીઆરે, સધઆ સાધિયારદી વેં કુરી ગુંદી.
નારાખી ગુંદાવારી, મુઆખી ખોરા, બલી લગદીઆં
એંદી બેંદીઆં વેં કુરી ગુંદી.

૨૮૩. કાલીંગડો—કુમરી.

નથનીદા રે માદન મોતીં નથનીં
મેં જલ જમુના ભરન ભતહું લપક ગયો મુખ
ધોતીં નથનીદા રેં

૨૮૪. કાલીંગડો—કુમરી.

ઉજ્યારી ભધરી રાત ખારી ભધરી રાત. ઉજ્યારીં
આપ ઉજ્યારે વારી, જગ ઉજ્યારે, પીયા ખારી
ભધરી રાતં ઉજ્યારીં

૨૮૫. કાલીંગડો—દાદરો.

આ બેગી આધયો ખીલમ મત રહીયોરેં આ બેગીં
જો તું સંધ્યાં ખીદશકુ જાધયો, સોતન મત લાધયોરેં,
સોતન મત લાધયોરેં આ બેગીં

૨૮૬. ઝિંજોટી—ગજલ.

- મુરઘાને કફસ કરતે હૈં સખનગમે સરાઈ,
ડ્યા ફસલે બાહારીકી ચમનસે ખખર આઈ. ૧.
- આશકકુ નરગેસને કુંઈ આંખ દેખાઈ,
કર આક ગીરેખાન નસીમે સેર આઈ. ૨.
- ઈસે યારકી મીલનેકી ઉમેદ મુજે થી,
કાંહાં રાહ ગઈ બુલ કળ તુ કીદર આઈ. ૩.
- જીસ ધરમે બહમ રહેતેયે મુદતસે હમ આર યાર,
ખાલી મુકામ દેખ મેરી ચશ્મ ભર આઈ. ૪.
- બિમારકી લે જલ્દ ખખર અપને મશીઆ,
ડ્યા કાયદા ઉસીસે અજલ કામ કર આઈ. ૫.
- અયેસાખી કુંઈ રસવા હુવા હોગા,
આફત જો ખીલકે જીગર આફગાર પર આઈ. ૬.

૨૮૭. ભૈરવી—કુમરી.

સઘ્યાં મેં તો ના પેનુંગી આસમાની ચુરીયાં. સઘ્યાં
દીલી શહેરસે ચુરીયાં મંગાઈ અખ તો મોરી નાજુવાની
એ પુરાની ચુરીયાં.

જલસો ૯ મો.

શનીવાર તા ૦ ૧૮ મી જાનેવારી ૧૮૭૩.

૨૮૮. કેદારો—ધૃપદ.

સરદ સોહાઈ માઈ જે મન ભાવન સુખ ધામ્મે સરદ
અમ્મેસી નીરમલ શશિકી આંદની કમ્મેલ રહે હમ્મે, જે
મન ભાવન, જેસે લાગત ચંદ્ર જીયા ધામ્મે સરદ

૨૮૯. કેદારો—તીલાણી.

દાનીરે તદેરના દેરના દેરના તનનરે તનરે, તાનન
નીતનનારે તદાની તન આદન તનન નીતનનારે તનનનરે
તદાની તદરેદાની તદાની રેદાની ૦ તદેરના ૦

ના દર દર દર દર દર દીમ તનનન તદીમ દીમ
તનનનન દરદર તનનન દરદર તનનન આદાની દાની તદાની
તરેદાની તદરેદાની તદાની રેદાની ૦ તદેરના ૦

૨૯૦. કેદારો—ધૃપદ.

બાંકે ખીહારી, કુંડલ કુત સરવાન બંક, રાજત અતી
સુકુટ બંક, છટા બંક, પેચ બંક ૦ બાંકે ખીહારી ૦

અલકે કપાલ બંક, પલખાનન કોઈ બંક, તીલક બાલ
ખીસાલ બંક, નેણુ બંક ૦ બાંકે ખીહારી ૦

(૧૦૫)

૨૯૧. ઠેદારો—ખ્યાલ.

અનઠન કાંઠાં ચલે હો, એસે મન ભાખ્યેરી સુગર સામરે
સહુને કનાઈં અનઠનં

એસોહી લાગત જેસો દુલ્હો અંદ્ર, છુટ લુગમે દેત
દેખાઈં અનઠનં

૨૯૨. ઠેદારો—ધૃપદ.

હો અનવારી, હો ખીરજ અધુ, અસ કર ખેંકો મુરલી
અજાવત નીપટ અતુરં હો અનં

મહમદશા પીયા મનકે ભાવનવી આજ મારે ધર
કાજું હો અનં

૨૯૩. ઠેદારો—તીલાણી.

દીર દીર દીર દીર દીર દીર દીર દીમ તનદીમ દીમ
તોમ તદાની, આદાની દાની તદાની તેલે લાંનાં તુમદરેનાં
તદારે તદરેદાંનીં દીરં

દીરતે લેતે લેતે લેતેલાના તદીમ દીમ તનનનનનનન
દરા દરા તનુમ તનુમ તદીમ દીમ તનન આદાની દાની
તદાની તાંનાં તુમદર તદરેદાંનીં દીરં

૨૯૪. ઠેદારો—ખ્યાલ.

ગોરી હટ જી ન કરીએ, પીહરવા તુમરે ઢીંગવા હસ
રસ અતીયાં કરીએ ગોરીં

જો કહુ આવે અપને મંદીરવાશુ ગરવ ન કાજીએ
મેહેરખાન ઉનશુ ઉનશુ લગા લીના ગોરીએ ગોરીં

(૧૦૧)

૨૯૫. કેદારો—ખવાલ.

ઐરી ઐ નયન, ઐ નયનને ખેર કીચો અત મુસે ના જાનુ
કોન જનમકે ખેરી હચ્ચે મેરેં ઐરી ઐ નયનં

નીરખત ઉનહીકે રૂપ મોહે ખીરહા દીચો, કીની ખાવરી
હુતન દહી મારનકો કાહા કોસું ઐરી ઐ નયનં

૨૯૬. કેદારો—ધૃપદ.

ઉધો જાચ્ચે કહો મેરે ખનમાલીસુ મેરે મુખકે ખચનં ઉધો
ગોકુલકો છાંડ કે મથુરાં તજ દીનો, કુખજા સંગ પ્રીત
કરી કોણુ રીતં ઉધો

૨૯૭. કેદારો—ગજલ.

ખચ્ચેઠ કર ગચ્ચેરોમે તુમને વો જો કલકી ખાત હચ્ચે,
ધ્યા કરે ઉસકી સેકાચ્ચેત હમ કે હલકી ખાત હચ્ચે. ૧.

હોકે સરકશ વો જો ખલ ફરતી હચ્ચે હમસે જુલ્હે યાર,
ઐ સરાસર અપનીહી કીસમતકે ખલકી ખાત હચ્ચે. ૨.

દેતી હચ્ચે જાખ ચશ્મ મુજકો તેરી હકમે કાલે હામ,
પુછતા શીર કોન અચ્ચે કાતેલ અજલકી ખાત હચ્ચે. ૩.

ઝર મહેલ પરદેકા દેખા પરદહીમે કુચ કહા,
હમને હચ્ચે પરદેશીન કાખ ખેમેહેલ કી ખાત હચ્ચે. ૪.

હચ્ચે હમારા નામ વો મજમુ હચ્ચે આમાલ ખદ,
અક હચ્ચે જીસમે નહીં હુશનો અમલકી ખાત હચ્ચે. ૫.

મુપ કુચ દીલમે હચ્ચે કુચ જાહેરમે કુચ ખાતેનમે કુચ,
અચ્ચે ઝફર ધ્યા સુનતા યારાંને દગલકી ખાત હચ્ચે. ૬.

ପ୍ରିୟେତ୍ର ଗାୟନା.

298. Ballad—A LOVER'S CONFESSION.

Believe me beloved,
Could I my tale unfold,
'Twould be such a tale
As no tongue has ever told.

Yes much and more oh ! could I tell
Were I but to begin,
Forsaken I must ever be
If you I do not win.

For none have I so cared,
As I have done for you;
To thee ever looking, for
Happiness in view.

Offended should you ever be,
Most sorry should I be,
This sympathetic heart of mine
Will truly break through thee.

If we live or die in this
Painful situation,
Do not mistake then, this
Love for veneration.

Ah ! how could one, who ever felt
The force of purest love !
No change in me you e're will find
But will surely keep my vow.

299. Song—POOR OLD JOE.

Gone are the days when my heart was young and gay,
Gone are the friends from the cotton field away;
Gone from the earth to a better land I know,
I hear their gentle voices calling "Poor Old Joe."

CHORUS.

I am coming I am coming, for my head is bending low
I hear those gentle voices calling "Poor Old Joe."
Why do I weep when my heart should feel no pain,
Why do I sigh that my friends come not again;
Grieving for forms now departed long ago,
I hear their gentle voices calling "Poor Old Joe."

CHORUS.

Where are the hearts once so happy and so free?
The children so dear that I held upon my knee;
Gone to the shore where my soul has longed to go,
I hear their gentle voices calling "Poor Old Joe."

CHORUS.

300. Comic song—TEN LITTLE NEGROES.

Ten little nigger boys, fuddling over wine,
One got so jolly tight, leaving only nine.
Nine little nigger boys, when they lost their mate,
Laughed till another died, then there were but eight.

CHORUS.

One little, two little, three little,
Four little, five little nigger boys,
Six little, seven little, eight little,
Nine little, ten little nigger boys.

(୧୦୫)

Eight little nigger boys, funniest under heaven,
One went to sleep at last, then there were but seven,
Seven little nigger boys, got in such a fix,
One split his head in two, then there were but six.

CHORUS.

Six little nigger boys, all agreed to wive,
One soon was done for, so left only five,
Five little nigger boys, set to scrub the floor,
One in the cellar fell, then there were but four.

CHORUS.

Four little nigger boys, all went out to tea,
One with a muffin chok'd, leaving us but three.
Three little nigger boys, getting in a stew,
One went crying to his mā, and left t' other two.

CHORUS.

Two little nigger boys, fighting all in fun,
One doubled t' other up, then there was but one.
One little nigger boy thought his work was done,
Left this shocking world by sudden combustion.

CHORUS.

(૧૧૦)

૩૦૧. કાહાનરો—ધૃષ્ટ.

સોહિ સેરા, આધયે માલન, સખ સુખ પાયાં સોહિં
મોતીયનકી લર નીકે મુખપર સોહિ, નીકી લાગે માનુ,
આયોરી સદા બરસનં સોહિં

૩૦૨. કાહાનરો—ખ્યાલ.

બેલી યારવે મીયાં, ગુમાની હરા તાંડાંવે, યા અલ
બેલીં બેલીં

તુ કરીમ, રહીમ, સતરાજ ખયાર, તું તો પાલન-
વાલાં બેલી યારં

૩૦૩. સિધુરા—ટપો.

મેઘા અજબ બરસનલા, લાગે હો પનીહારન અનં મેઘાં
નીશ અંધીઆરી કરી ભાવે અખતર જોખના બરસન
નહીં જાએ, હો પનીહારન અનં

૩૦૪. સિધુરા—કુમરો.

નેક નજર મારો મન બરા કર લીનો આલી સાંવલીઆને
જોરાજોરી બાટ ચલત ખંસીઆ બજાઇં નેક નજરં

નીદ નહીં આવે રાખી દીન રે રજનીરી, મોરી રાખીન
યન ખીન ખીરહા સતાવે, ઇતની ખીનતી મોરી સનદસું
કહીઓ જાએ નેક નજરં

(૧૧૧)

૩૦૫. બેહાગ—રેખતા.

ક્યા મઝા સુખચેનસે કધા ખુશી આરામસે રેન જો ગુજરીયો યાર૦
હોને લગી હમ્મે ફજર, બજને લગા ઓ ગજર,
અબ તો કુવા માંગલે હજરતે ઉસ નેનસે૦ રેન જો
ક્યા લીખું કીસમતકી ખાત, ક્યા ભિજું કાસદકે હાથ,
લીખના મુતાસેબ નહી દીલમે સમજ જામઝો૦ રેન જો
સીસા તેરા મધસે ભરા ખાલા મેરે હાથમે,
બરબર કેહેતી હું યાર દો નેણા એક સેનસે૦ રેન જો

૩૦૬. ભૈરવી—રેખતા.

માલુમ ન થા મુજકુ યાર તેરી ખેવફાઈ માલુમ૦
તુમ તો કેહેતીથી પ્યારી ઉમરાં કરેગી સ્થરી,
દો દીન ખી ના નીબાઈ, બસ દેખી આસનાઈ માલુમ૦
અયસા જો હમ સમજતે, તો દીલ કષ્ટ ન દેતે,
આરાક કષ્ટ ન હોતે, ન કરતે આશનાઈ માલુમ૦
ડરડર જોદાસે જાલીમ કર ખાત મોહિખતકી,
ક્યા તુમને તો હમારે મીલનેકી કસમ ખાઈ માલુમ૦
સખી મુસાફર આથે એ નગરી હથે પરાઈ,
દો દીનકા જીકર કર લે નેકી બદી ખુશઈ માલુમ૦
મઠીમે મીલ રહા હું આરાકકી કુવા લીજીઓ,
ધીરજ દીજીઓ અથે મુરતેની એલાહી માલુમ૦
અથે દીલ પીછાના મેરા હેમતકા કહા ન માનો,
ખુદરત તેરી એલાહી

(૧૧૨)

૩૦૭. ભૈરવી—સારંગમ.

નીસાગમધ નીધપમ ગરે સા સા ગ સા ધનીસા
મ પ ગ મધ નીસાપમગ મનીધ પમગરેસાં નીસાં

ગમધનીસા ધનીસા મગસા સાનીધ નીધપ ધપમ
પમગ મગરે ગરેસા નીસાગમધ નીસાગમ ગરેસાન્સાસા
નીની ધધ પપ મમ ગગ રેસાં નીસાં

૩૦૮. ભૈરવી—ધૃપદ.

પ્યારી તોરે નયન કયસે, મૃગહી કટક જ્યસે,
અતહી અનોક અયસે, પ્રીતમકો પ્યારે હયં પ્યારીં

હંસન ગજગતી ચાલ, માતનકી ગલે માલ, લોચના
ખને હયે લાલ, સીસ ખાલ કાલે હયેં પ્યારીં

ભંઉકી ભકુટી કમાન, મુખહી સો ચંદ્ર જાન, પ્રીતમસે
કરત માન, પ્રેમ ખાણુ ગરે હયેં પ્યારીં

ભરતત ખીરા ખીમિક, ઉનકી ખુખી અનેક, દોઉનકે
પ્રાણુ એક, પીંજર દો ન્યારે હયેં પ્યારીં

૩૦૯. ભૈરવી—તીલાણી.

તદનુમ તદનુમ તનદેરેના ઐ દાનાતુમ તનન
તનદેરેના તાદાનીં તદનુમં

મન મશત જામે એશ્કમ અજ ખુદ અખર નદારમ

ગર સર રવદ દરીશહ પરવાએ સર નદારમં ઐ દાનાં

(૧૧૩)

૩૧૦. ભૈરવી—કુમરી.

એજ મેરે ભારે આથે સંધ્યાં, મથે દાર અપટ
પરીહું પધ્યાં ડારે ફીરે ગર બધ્યાં એજ.

અંતકાર જ ન ઠારે ગોસંધ્યાં ગૃહ પકડે મારી
બધ્યાં મોરાદઅલીકી લાજ તુમહીકો રાખો સંગ એક
હધ્યાં એજ.

૩૧૧. ઠેરા—ખ્યાલ.

હે રાત પીયા કારણુ ખેડી સધન મના દીયાં હે રાત.
જગ મગ જોત જગાદે મારી સજની, કુલવન સેજ
ખીજા દીયાં સો નનદીયાં હે રાત.

૩૧૨. આસાવરી—ખ્યાલ.

મેરે આંગન જોગી ખીન બજવતરી, મારે જીઆમે
સુખ ચેન ન આવત મેરે.

કોન દિશાસે આથે સદા રંગીલે, સખ જોગીઆન તો
રસકે ભાખી મેરે.

જલસો ૧૦ મો.

શનીવાર તા. ૧૯ મી એપ્રિલ ૧૯૭૩.

૩૧૩. છાંયા—ધૃપદ.

કરત હો મોસું નહાકી હય જુહી જુહી ખતીયાં
ખનાએ ખનાએ કરત.

વએ તો મહમદશા હમહું જનત, તુમહું જનત,
સદારંગકી પ્રીત અત સાચી કરત.

૩૧૪. છાંયા—તીલાણી.

તુમ તાદરેના તદ્રેધાની નાદ્રે તનદ્રીઆનારે આધાન
તુમ તન તદારે તુમ.

હજરે શાલે આપાદત કુનદ નેમાજી નીસ્ત,
કસેકે એસ્ક ન દારદ ખુદાએ રાજી નીસ્ત તુમ.

૩૧૫. છાંયા—હોરી.

ભિર ખજાઇ મુરલી કાહાના ગોકુલમે અત ધુમ
મચાઈ ભિર.

ખ્યાકુલ ભધ ખ્રીજ રાધકા સખ મીલ ધુન સુન સુધ
ખીસરાઈ ભિર.

(૧૧૫)

૩૧૬. છાંયા—ધૃપદ.

આજ મનાય લઈરે સોવત રૂશી નાર, હું તો તિહારી
પ્યારી પીહરવાં આજ.

વારૂંમે ધન કુતીયનકો જીન સેનન દીધો હયે
ખતાએ કીનો મનકે કાજ આજ.

૩૧૭. છાંયા—તીલાણી.

તોમ તોમ તનન તન દેરના તારેદાની યલાલુમ
યલાલુમ યલાલાલે તોમ.

નોદ્રેદ્રેતોમ ટુમદ્રેદ્રેતોમ તન દેરના તદાની તોમ.

૩૧૮. છાંયા—હોરી.

દેખ હોરી ધુમ મચી હે ધન ખીંદરાખન નીપટ
લાડિલે પારી દેખ.

મુજતે લાલ છત્રપાલ લાલ અખ દેવી ચરણ ઠઠ
ડારી દેખ.

૩૧૯. છાંયા—ખ્યાલ.

પ્યારી નવેલી લાડિલી લાડકી લાડ કરે લાલન સંગ
રસરસકી ખતીયાં કરત પ્યારી.

રએસ રએસ આંગનહી ડાલે સંગ લીધો તરની
ખોહી પ્યારે અછલ જોખન ઢંગ સદારંગ એસી સીતલ
પ્યારી.

(૧૧૬)

૩૨૦. છાંયા—ખ્યાલ.

કહા મોસે ખેર પરાંરે સહયાં, જા ન કરે એ
મોસે રારં કહાં

સાસ નનદ મોરી જનમકી ખેરનીયાં, હું બેઠી તન-
મારં કહાં

૩૨૧. છાંયા—ખ્યાલ.

સુરત ખીસારીરે ખાલમવે, હું તો તિહારી ખાત તખ્તી
પીછાણીં સુરતં

મનકી મન સાંખે કહે ના આરનસે મેં હારીરેં ખાલમવેં
સુરતં

૩૨૨. કહયાણુ—ખ્યાલ.

કાંઈ તકસીરવે મેરમ ઢોલાવેં કાંઈં

મીયાંવે અયસી જનમ જનમહી ખરહીવે કેહા નાલ
ખોલાવેં કાંઈં

૩૨૩. કહયાણુ—ખ્યાલ.

દાદરવા ખોલા લાઈ એરી એરી એરી માં દાદરવાં

નીસ અંધિઆરી કારી ખીજલીસી ચમકે, પીયા ખીન
કછુ ના સોહાએં એરીં દાદરવાં

૩૨૪. કહ્યાણુ—ગજલ.

- દીલ લગાયા યારસે ઉસ દીલકા છુડાના મુશ્કેલ,
એશ્કકા જમ્મ લગા, ઉસકા સીલાના મુશ્કેલ. ૧
- હોશ્ન હયે દામે બલા જુલ્હ હયે દો કાલે નાગ,
જુસકે તંઈ નાગને દશા ઉસકા જુલાના મુશ્કેલ. ૨
- આતશે એશ્કને બોહોતોકા કીયા ખાનાખરાખ,
આગ દરીયામે લગી ઉસકા જુજના મુશ્કેલ. ૩
- યાદ કરનેકુ લીયા હાથમે મનકા મનકા,
દીલ ઉપર બોલે પડે મનકા ફેરાના મુશ્કેલ. ૪
- તીફલે નાદાન હઠીલા મેરા ગમ હયે ખારે,
મકતમે એશ્કકા તાલીમ દેલાના મુશ્કેલ. ૫

૩૨૫. સંકરો—ખ્યાલ.

જાંની જી જાંની ખાલમવા એસે પીહરવા તિહારી
પ્રીતકે લછનવાં જાંનીં

ખાત ખનાવત, ખન નહી આવત કેહત સખહી
ખાલમવાં જાંનીં

૩૨૬. બેહાગ—ખ્યાલ.

લંગર હીઠ મગમગ રોકત બલજેરી સજની કાથુ-
ધહો પનીયાં ભરત સાગરકુ જાજી એં લંગરં

હું લાજનમે મરી જાત હું વાંતો છાંડત ખાનન સખ
રસ નંદકે ઢાઠા નીર જાંવા યુણી કુખર તીય જસોદાકે
ગામ રાજ કરૂઆં ગોકુલ ગામં લંગરં

૩૨૭. ઝિંનેટી—રેખતા.

- સુસતાક સુલાકાતસે ખોલવાવો તો આજી,
 કુછ પ્યાર મોહોખતસે ખેલાવો તો આજી. ૧
- કયું કરહો મોઝે સર ઝે સખ ઝે વસ્લે તુમારી,
 કુછ અયેસા બાઝાના મુજે ખતલાવો તો આજી. ૨
- રહેતા હયે મુજે તુજ લખે દાદકાહી શોક,
 બોશોકે લીયે મુજકુ ના તરસાવો તો આજી. ૩
- કરની હયે તેરે છોટેકુ કુચ અરજ તમાનાં,
 ખેલવતે નીસત અપની જો ફેરાવો તો આજી. ૪

૩૨૮. ઝિંનેટી—રેખતા.

- દરદ દીલ કીસે કહું કોઈ તો ગમખાર નહી,
 યા ખુદા તેરે સીવા કોઈ મદદગાર નહીં. ૧
- સતકા ઉસ નેતકા તકલીફ મેરી કુર કરે,
 જો યુલામીમે રહા ઝોખી યુનેહગાર નહી. ૨
- દો દીલાવર દો બાહાદર હયે જવાંમરદ કે વસીઈ,
 હયે સર દીયા રહિ બોદા ઉસમે તો તકરાર નહી. ૩
- મેહેરબાનીકી નજર કીજયે ઝો હજરત શાહ,
 મેં ના છોડુંગા કદમ આપકે જનહાર નહી. ૪

(૧૧૯)

૩૨૯. સિંધુરા—હોરી.

આજ મેરે આઘેરી કુંવર ખાલમજી કર હોરીએ
સાજાં આજાં

માનવતી સખ ગરવ ગહેલી, મેરી જાત સખ
લાજ, નીરગુણ જાની દયા કીની મુપર અયસે ગરીબ
નવાજાં આજાં

૩૩૦. ખમાચ—હોરી.

આજ મેં ખીન હોરી ખેલે તુંસે નહી જાજાગી બન-
માજી જો હો સો હોં આજાં

રંગખી ડારકે ના પીંડ છાંડુંગી, અખીર ગુલાલસે મુખ
ભીજુંગી, એ દોર ધુપ આર છીન અપટમે અંગ દુખે
યા આર ફટે, કરમ રૂકે યા ધુંધટ ઉખરે મેરી લાજ
ન રહે દારી જો હો સો હોં આજાં

૩૩૧. ધરજ—હોરી.

પીયા ખીન કયસે ખેલું સખી મેં તો પીયા ખીન
કયસે ખેલું સખી મેં

ફાગ દીનન મોઝે કછુ ના સોહાઝે, કીનપે રંગ મેં તો
ઢોલું સખી મેં

તન મન તરસત હું ચત ચાવે, કંથ હુંઢકે મેં
દોરું સખી મેં પીયા ખીન

માતનલાલ પીયા તેરાહી દેરા, હસ હસ ધુંધટ ખેલું
સખી મેં પીયા ખીન

(૧૨૦)

૩૩૨. પીલુ—હોરી.

છખીલે છેલ ખેલે હોરી આજ રંગ હથે ખીજમે
સખી અલોરી૦ છખીલે૦

ખીંદ્રારે બનકી કુંજ ગલનમે પકડ કહાન બરજોરી,
અખીર ગુલાલ ઓર રંગ ઉડાવત કોઈ સાંવરી કોઈ ગોરી૦
આજ૦ છખીલે૦

૩૩૩. ભૈરવી—કુમરી.

હેજી મોરી આલી પતીયાં કેસે જાજોરી, અધ
ખીચ ઠાડા મધ રાકત પીયા ઠીઠ લંગર૦ મોરી આલી૦

કહા કરંરે કછુ બન નહી આવે, સનદ પીયા મોરે
ગથેલ પડે૦ મોરી આલી૦

૩૩૪. ભૈરવી—કુમરી.

કેસે ભરં પતીયાંરી ગુધ્યાં, પનઘટવા રોડો ના૦
કેસે ભરં૦

ધર મેરા દુર હથે ગાગર શીર ભારીરે, જસોદા તેરે કનક્યાં
માનત નાહી૦ કેસે ભરં૦

૩૩૫. ભૈરવી—ગજલ.

પરા હથે બલ અજબ અંદાજકે અબરમે જાનામે
ત દખે ધરા તરેહકે પમ્પેચોખમ રાખે ધજલામે. ૧

આયા કતરે પસીનેકે હથે ખતે સખજ જાનામે
તમારા હથે ખીલે હથે માતીચોકે ફુલ રાહામે. ૨

અશીરીમે તેરી દીવાનેકી હયે જોશ પુરવેસત
કંઈ દીનશે જો ગુલ હોતા હયે અરપા રોજે જીનંદામે. ૩

હશીસે ઉસ લખે લાલીકે હું દંદાં નજર આયે
દુરેના શીક્તા ગોયા બર દીયા હયે દુરજ મીરજામે. ૪

જીનુ સદ આફરીદ સદ મરહુમા શાખારો હયે તુજકુ
ન છોરા નામકો એક તારબી તુને ગીર્યામે. ૫

ઝફર તેરે સખુનકે રખર કીસકા સખુન ચમકે
સખુનકી તાપ તાકાતબી નહી રેહતી સખુનદામે. ૬

૩૩૬. વીલાસ—તીલાણો.

તનુમ દેરેનુમ દેરેનુમ દેરેનુમ તદરેદાની આદન
તનુમ તાનુમ તદરેદાની૦ તાનુમ૦

યલેલુમ યલેલુમે યલેલી યલાલાલે તાદાની તરેદાની૦
તાનુમ૦

૩૩૭. વીલાસ—ખ્યાલ.

મેરે મન લીનો લોભાએ ઈન સુરજનવા૦ મેરે મન૦
સગરી રેન મોહિ તલપત ખીલી, ના જનું કછુ
કીનો તોનવા૦ મેરે મન૦

૩૩૮. વીલાસ—હોરી.

ગંજ સફરકે ઠાર હોરી માચ રહી૦ ગંજ૦
કુતખાતકો રંગ બનો હયે, નીજંમુદીન આલીય
ખેલાય૦ હોરી૦ ગંજ૦

(૧૨૨)

૩૩૬. વીલાસ—ગરબી.

જાની બુધર રંગ ભરેલા,	
આવો મારે આડલે અલખેલારે°	જાની°
બેડી છાપ તમારી હું લઈને જો,	
શું કરશે દુરજન કહીને જો,	
હું તો રહીશું તમારી થઈને°	આવો મારે°
વાહલા તુમ સાથે પ્રીત ખંધાણી જો,	
મુંને નહી ગમતી ખીજી વાંણી જો,	
પ્યારા હાથ તમારે વેચાણી°	આવો મારે°
દીસી°દગમગ ચાલ તમારી જો,	
લઈ સરવેના હાથજ વાલી જો,	
દાસ ગોપાલ જાય ખલિહારી°	આવો મારે°

જલસો ૧૧ મો.

શનીવાર તા. ૨ જી આગસ્ટ ૧૯૭૩.

૩૪૦. વાઘેશ્વરી કાહાનરો—સારંગમ.*

ગ મધ ની ધ પ મ ગ પગ મગરેસા સારેસા ની ધ
નીસા રે ગ મ નીધ પમ ગ રે સાં ગ મધં

ની ધ પ મ ગ મ ધ નીસા રેસા નીધ નીસા રે ગ
ગ મધ નીસા રેસા ની ધ પ મ ગ રે સાં ગ મધં

મમમ ધ ધની ધગ ગમધ નીસાની રેસાની ધ નીસા
રે ગ મગરેસા રેસા નીધ સા નીધ નીધ પમ ગ મગ-
રેસા સા ગ રેસા ની ધમની ની ધપમ ગ રે સાં ગ મધં

૩૪૧. દરબારી કાહાનરો—ધૃપદ.

પ્રસાદ ભયો પ્રસાદ શાહેકો અળ દીન દીન મન દીન
કર ચાલં પ્રસાદં

દાતાબે દાતા દીઓ ચાહે તોકો પ્રસાદ ભયે નરપતી
ભુવપતી છત્રપતી અકબર શાહે દીનો જલ થલં પ્રસાદં

* મંડળીને માટે ખાસ બનાવેલો, બનાવનાર કામચલાઉ ઉમતાદ મોરારબા.

(૧૨૪)

૩૪૨. દરબારી કાહાનરો—ચતરંગ.

ચતરંગ સખ મીલ ગામ્મો, હો રેહો ગ્રણી ગ્યાન,
સરગમ ભેદ ઉપજવત અમ્યા, તરને રંગરો ગામ્મે, તીર-
વટ સુનામ્મે, પરન મૃદંગ ભેદસો અલાપકાલ૦ ચતરંગ૦

નાદરદરદીમ તદીમ તદાની તનદરેના દીમ તેમ તાન
તનદરેના તનદરેના, ધાકડતક ધુમકડતક કડાનધા નકત્રી
કીડતક કીડતક કીડતક તકડાન તકધા૦ ચતરંગ૦

સાસાગ ગમધ નીધપ ધપમ ગપ મગરેસા, સાસારે
રેરેગ ગગમ મમપ પપધ નીધ સારે ગમ પરેસા ધપ
મગરેસા૦ ચતરંગ૦

૩૪૩. દરબારી કાહાનરો—ધૃપદ.

સખ ખીધ પ્રવીણ સુર ગ્રંથ જાણે એસી ગાયક તીયનમે
બૃધ ના સુની૦ સખ૦

સમ સુર તીન ગ્રામ એકવીસ મુરછના ખાવીસ મુતિ
આરોહી અવરોહી તાકે લધુ ગુર ખેવરે આકારતે કર
દેખાવે રીજવે સુર નર મુની૦ સખ૦

૩૪૪. દરબારી કાહાનરો—તીલાણો.

તોમ તનદરેના નીત્રોમ તદરેદાની યલાલી યલી યલી
યલા યલાયે૦ તોમ૦

નાદ્રેદ્રે પુમ દ્રેદ્રે પુમદ્રેના તદરે તદ્રેદાની યલાલી યલી
યલી યલા યલાયે૦ તોમ૦

(૧૨૫)

૩૪૫. અડાના કાહાનરાની બાહાર—ગજલ.

અમનમે આઈ હયે ડ્યા ખુરાનુમા બહાર બસંત,
તરાંહ તરાંહકે કીયે હયે અજબ સીંગાર બસંત. અમનમેં

અમેલી મોઘરા ઓર કેતકીકા ડ્યા મજકુર,
હયે આજ સરદખી ખોસતાંમે ચોખદાર બસંત. અમનમેં

આખ્રમે પહેને હુવે ડ્યા જરદ ચંપાઈ પોશાક,
ગલેમે ડારે હુવે હયે મોતીઓંકા હાર બસંત. અમનમે.

ખુલી હયે કેતકી ઓર રાયે ખેલ ગુલલાલા,
ખરા હયે સરવ કદ અમનમે ઓ બાહાર બસંત. અમનમેં

ખરે હયે મુજરેકુ સખ દસ્ત બસતાકે સજરે,
કયુ તો કીજીયે કુસ તરકુકુ ગુલનર બસંત. અમનમેં

૩૪૬. દરબારી કાહાનરો—ખ્યાલ.

કેસે મધવા ભરી લેના જાગે કી કરાં ખારે અકલ
ઉલટ ગઘ સમજ સોચ મન કરે સીંગરવા વારે વારે
લપટાયં કેસેં

સોચના ના કરી ફીર દરદ કોપે નગર દીઠ અબ પકર
ખરે ઓસેઈ નિપટ નર કોન જતનસે સમજ સોચ ધર
આગેં કેસેં

૩૪૭. વાઘેશ્વરી કાહાનરો—ખ્યાલ.

ધર જાને દે છાંડદે મોરી બધયાં, હાહા કરત તોરે
પધયાં પડતહું મોહનસે ઝધરધયાં ધરં

નગર બગરકે લોકવા સુનત હયે ચરચા કરત શ્રીજ
નારીયાં જાવોજી જાવોજી તુમ આવોગે ગાલીયાં મોહનં ધરં

૩૪૮. ગોંડ મહહાર—પદ.

પીયા ખીન લાગત બુંદ કટારીં પીયાં

જીનકે પીયા પરદેશ ગવન કીનો,
એ ડું જીવે ખીચારીં પીયાં

અંબુવાકી ડારીપર પપધયા બોલે,
કોયલ બોલત કારીં પીયાં

ઝીનિ ઝીનિ બુંદન બરસત મેહા,
રમજીમ બરસત બાદલ કારીં પીયાં

સુરદાસ પ્રભુ તુમરે મીલનકે,
આખર કહાંત ખીચારીં પીયાં

૩૪૯. ધનાસરી—પદ.

ભટકત કોન ફીરે રે ગોસંધયાં સંધયાં ભટકતં
ધટ માહે ગંગા ધટ માહે જમના એ તીરથ કોન
કરે ગોસંધયાં

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ધટ માંહી તુંઈ
બસેરે ગોસંધયાં

(૧૨૭)

૩૫૦. ભૈરવી—૫૬.

કધુ કહું ના ગયા સમજ મારે રામરે જોખન હમસે
ખીદા માંગે. કધુ.

એરે જોખનકે ચાર દીનન હથે, લુટ ગયે તો નીધાન
મારે રામ. કધુ.

સગરી રેન માએ તલપત ખીલી ભાર બધ ગલે લાગ
મારે રામ. કધુ.

૩૫૧. સારંગ—સારંગમ.

મ પ ની સા રે સાની સાની સાની પમરે ની સારે
પપમ રેમસા નીનીની સાની પમ રેમરે. મપ.

સાસા સા રે ની નીનીનીની રીરીરી મમમમ પપપ
પની મપ સાસા સારે નીની પની મપની સારે સાની
પમરે. મપ.

૩૫૨. સારંગ—ધૃપદ.

અરજ તખત પર બેઠે રાગ બાદશાહી રેખખ રહઅત
બસાએ ધ્યમ પંચમ નીખાધ સુર કુળે પેહેરાય દીન
દેખ યાતે ચહું ચારે કર જોર રહત દરબારસુ. અરજ.

કુગન અરજ છત્ર ધરે બાદી સુર વજર કર બિબાદી
બખશી બરસમ ઉમરાવનરે અનબાદી ગુણી સુનીમ
જાણતે ખીચારસુ. અરજ.

૩૫૩. સારંગ—ખ્યાલ.

પીયા મોરે ગર આધણા રે મા રેસ રેસ કરંગી
આનંદવાળી પીયા

ગાવે બળવે ગુણી ગંધર્વ મીલે છેલ છેલ મન
ભાવે પીયા

૩૫૪. સોરઠ—૫૬.

સુરત હર નામસે અટકી,
ઘોર સકલ ભ્રમ જાલં સુરતં

સોવત જગત ખીસરત નાહી,
આત પડી અટકી;
જેસે પપમયા ખાત બુદ્ધેઠાં,
લાગ રહી રટકી. સુરતં

કુમત મટકીયા સીરકે ઉપર,
સો મટકી ઝટકી;
જેસે સરીતા સીંધુ સમાની,
શીર નહી પલટી. સુરતં

દયા ધરમ ઘોર મિદ ખુરાઈ,
સો મનસે સટકી;
નામકે પીછે પાર ન પાવે,
જેસે કલા નટકી. સુરતં

તીરથ ખીરથ સખી કર આઘે,
સંતનસે ઝટકી;
કહેત કખીરા સુન બાઈ સાંધુ,
નાહક ક્યું ભટકી. સુરતં

(੧੨੯)

੩੫੫. ਕਾਲੀਂਗਡੋ—੫੬.

ਭਜਨ ਘੀਨ ਧੀਕ ਅਤੁਰਾਧਿ ਭਨਨੰ	ਭਜਨੰ
ਭੀਅ ਨੀਅਕੇ ਪਰਮੁ ਭੀਤਕਾਰੀ,	
ਸੋ ਹੁਯ ਅਤੁਰ ਸੁਭਨਨੰ	ਭਜਨੰ
ਅਲਾ ਭਨੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ,	
ਸੰਭੁ ਭੁਲੇ ਧਿਆਨੰ	ਭਜਨੰ
ਨਰਕੀ ਨਾਰ ਕੀਯੋ ਨਾਰਦਕੁ,	
ਅਧਸੋ ਹੁਯ ਅਭਿਮਾਨੰ	ਭਜਨੰ
ਸੁਰਦਾਸ ਭਗਤਨ ਅਸ ਫੇਰਾਵ,	
ਕਹੇ ਗਏ ਘੇਦ ਪੁਰਾਨੰ	ਭਜਨੰ

੩੫੬. ਕਾਲੀਂਗਡੋ—੫੬.

ਹਰਸੇ ਲਗਾ ਰਹੋ ਹੈ ਭਾਧਿ	
ਤੇਰੀ ਅਨਤ ਅਨਤ ਅਨਭਖੰ	ਹਰਸੇੰ
ਫੁਨੀਯਾਂ ਫੋਲਤ ਮਾਲ ਅਭਨਾ,	
ਅਨੀ ਅਘੇ ਫੇ ਭਾਧਿ;	
ਅਕ ਅਘੰਘਾ ਅਸੋ ਫੇਘੋ,	
ਭੋਭ ਅਘਰ ਨਹੀਂ ਪਾਧੰ	ਹਰਸੇੰ
ਅਸੋ ਭਜਨ ਕਰੇ ਖਟ ਭੀਤਰ,	
ਛੋਡ ਕਪਟ ਅਤੁਰਾਧਿ;	
ਸਾਖੁਕੀ ਸੰਗਤ, ਗੁਰੁਕੀ ਸੇਵਾ,	
ਭਘਛੀ ਭੀਲੇ ਰਧੁਰਾਧੰ	ਹਰਸੇੰ
ਦੁਪਰਲਾਦ ਰੇਨ ਫੀਨ ਧਾਵਤ,	
ਸਭਨਾ ਭਨਤ ਕਸਾਧਿ;	
ਹਰੁਕੀ ਸਰਘਰੀ ਫੋਨ ਕਰੇਗੋ,	
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਰਾਘਦ ਸੁਨਾਧੰ	ਹਰਸੇੰ

(૧૩૦)

૩૫૭. કાલીંગડો—૫૬.

દાતાર તેરો ધ્યાન ધરો ૦ દાતાર૦

મેરો કીયો કછુ બન નહીં આવે,

તેરો કીયે પર શુકર કરો ૦ દાતાર૦

ઢોહરો.

મેરો ચીતવ્યો હર ના કરે,

અબ કહા કરે અચીત,

હરકો ચીતવ્યો હર કરે,

તો તાપે રહું નચીત ૦ દાતાર૦

૩૫૮. ભૈરવ—૫૬.

સધન બન છાયોરી દ્રુમ બેલી મય ભાવન અત
પ્રકાશ બરન બરન પોપે રંગ લાયો. સધન૦

બોલન કોકીલા લાગી મોર અત જાકે ભોર સુરજ
નસબ લાગી આનંદ કરન ચંહુઓર રંગ બરસાયો. સધન૦

૩૫૯. ભૈરવ—ખ્યાલ.

બહોત દીન પીછે દરસન પ્યારે તેહાર૦ બહોત૦

ઉન સંગાય સું ગરવો લગા લીનો બટ પરો લોકનકી
લાજ૦ બહોત૦

૩૬૦. ભૈરવ—ખ્યાલ.

ભાર બધણા પ્યારે મતવાલેસું ગરવો લાગો હમારે
હમ તુમ કર રંગ રસકી ખતીયાં ભાર૦

આપ પીયે આર મોકું પીલાવે મનકો ભેદ ન બ-
તાવે, ઉમંગ સચરનો લાગત હયરી દરસ હેત મોઝે રસીલી
છતીયાં ભાર બધણા૦

૩૬૧. ભૈરવી—૫૬.

કૃપા ધન તુજે કાં ન કરણા,
શુક સનકાદિક વંદિતી ચરણા. કૃપા૦

ઉત્કંઠા મની પાય પાહાવે,
લાગલી નીસદીન જગદાભરણા. કૃપા૦

ધ્યાન ભજન મી કાંછી ન કેલે,
અંતરીં આઠવી તુઝયા ચરણા.૦ કૃપા૦

નીજ દાસાચા હાચી મનોરથ,
પુરણ કરીસી કધી તુઝયા સ્મરણા. કૃપા૦

૩૬૨. ભૈરવી—કુમરી.

અપ્પ ના બજવો શ્યામ, મુરલીયાંરે૦ અપ્પ ના૦
હરેહરે ખાંસકી ખંસી બની હયે, નીકસ જાત મોરો
માન૦ અપ્પ ના૦

૩૬૩. ભૈરવી—ગજલ.

અશ્કને તેરે મુજકુ દીલ, ડ્યા ડ્યા સેતમ દેખા દીયા,
 અશો ખુશી એ હંદગી, સારા જોહાં ભુલા દીયા. ૧.
 માતસે આગે મર ચુકા, નેકી બદીસે ડ્યા ગરજ,
 હસતીસે લેકે તા અદમ, જામે બકા પીલા દીયા. ૨.
 હુંકં ફીરં મેં યારકુ, આપની ફીકરમે એ તરફ,
 આપીમે આપ મીલ ગયા, પરદા જો મેં ઉઠા દીયા. ૩.
 મેરે સખુનકુ સમજો તુમ, ઉસમે નહી હયે કુછ ગલત,
 આપી ખુદા હુવા એ દમ, જાલકે ખુદો મીટા દીયા. ૪.
 ઉમમે અપને આપમે, આપી શહમજકે ચુપ રહા,
 જાલકે મીલાવે મુજસેતી, હસકે મુજે ગેલા દીયા. ૫.

૩૬૪. જોનપુરો—ખ્યાલ.

સખ ખેરાગ લીયો મા નજન મીલાવો બઠલવાં સખ
 પ્રીતમ પાયો નેજમદીન આલીયા જનમ જનમકે
 દુખ ભુલીયે માં સખ

૩૬૫. દેવગીરી—ખ્યાલ.

શુરંગ ચુંદરીયાં દે રંગાએ બાલમવા, અખહુ લાલ
 પેનુંગી રસ રસ કર નીકા બનાવેં શુરંગ
 મારે મનમે અખ હું આવત, સદા રંગીલે મહમદરાહ
 સદારંગીલ દાર્દી ખેગી પીને પીલાવેં શુરંગ

જલસો ૧૨ મો.

શનીવાર તા. ૧૪ મી જાનેવારી ૧૮૭૪.

૩૬૬. સામ કલ્યાણ—ધૃપદ.

આલીરી હું તો અકેલી અલખેલી કુંજનમો ફુલ તો
અમેલી ચુનનવેકુ જઈ બુકીરી. આલીરી.

મગ મીલે નંદલાલ, માસે કીનો એહી ખ્યાલ, બઈ
એહાલ મુકતન માલ દઈ છુટીરી. આલીરી.

કરકી કંગન ફુટી, મોલીઆંદી લર તુટી, ઉછલકે આન
અલ મગમે લુટીરી. આલીરી.

કેહેત મીયાં તાનસેન તુમ મીલે પીયા તખ તઈ
છુટીરી. આલીરી.

૩૬૭. યમન કલ્યાણ—ખ્યાલ.

પલકનસે મગજરે, એરી એમા. પલકન.

તપત ખુઝાવું ગરવા લગાવું, તન મન ધન સખ
વારે. એરી. પલકન.

૩૬૮. યમન કલ્યાણ—ધૃપદ.

આનંદ બયો માઈ મેરે પ્રાણનકો આધાર જખસે
દખી પીયા તોરે સુખ. આનંદ.

તન સુખ મન સુખ રેમ રેમ શીતલ બયે ભુલ મઈ
તન મનકો દુઃખ. આનંદ.

૩૬૯. યમન કલ્યાણુ—ખ્યાલ.

મારે રેરે આજ સુનતો એ ગુમાની મેજીં મારેં
મુલખ ખીગાના છાંડ નહી જાના મેરા મીયાં,
મુજવે નીમાનીદા દેલાં મારેં

૩૭૦. કલ્યાણુ ઝિંબોટી—કુમરો.

નાજીકરો મારે જીવ સેજરીયાં તોરી ના ચહરેં
નાજીકરો

ભીચી અટરીયાં ચંદન કેવરીયાં, કયસે આઝે મેરા
પીં નાજીકરો

સેજ ચહડત મોરી પાયેલ આજીવે થર થર કાંપે મોરો
જી નાજીકરો

૩૭૧. ખનાચ જલ્લો—ટપ્પો.

ધતિના ના કીજીયે અરમાન જાની યારવેં ધતિના
દીલ ખીચ સમજ જીજ ગ્યાન ધ્યાન જાની યારવેં
ધતિના

શેરી કુનીયા આલમ હુઆ બદા જાની યારવેં ધતિના

૩૭૨. કાહાનરો ખાહાર—હોરી.

ખાલા જોખન ધુમ મચાવેરીં ખાલા

અંજુવા મોહોરે કેસો ફુલે, હમારે ખાલમ કજી
આવેરીં ખાલા

૩૭૩. કાહાનશે બાહાર—ગજલ.

- ક્રીસ મેઝેકે રંગસે બનબનકે આતી હયે બહાર,
હુશ્નોકુ અપને અજબ ધજસે દીખાતી હયે બહાર. ૧
- ચાંદની હયે, સચ્ચેર હયે, ચ્ચોર બાદ ચ્ચે ગુલ રંગ હયે,
ગર નહી રાકી તો ક્રીસ કાફેરકુ બાતી હયે બહાર. ૨
- માહાતાબીકે મઝમે માહા હયે મિહતાબમે,
હેફ હસકે હેજમે ક્યા મુક્ત બતી હયે બહાર. ૩
- જુમતી જુમતી ઝમકતી જુનઝુલાતી ચાંદની,
બે ચ્ચો ગુલર પાસ નહી ક્રીસકું ખુશ આતી હયે બહાર. ૪

૩૭૪. પીલુ—ગજલ.

- ધાર થા ગુલબર થા મેં થી ફેજાં થી મચ્ચે ન થા,
ચ્ચે લાચ્ચેકે પાખસે બના ક્યા હેના થી મેં ન થા. ૧
- મેંને પુછા આપકા ક્યા હો ગયા હુશ્નો સબબ,
હસકે બોલા ચ્ચો સતમ શ્યાન બોદા થી મેં ન થા. ૨
- હાથ ક્યું બાંધે મેરે હેલા અગર ચોરી ગયા,
ચ્ચે સરાહા મુખીચ્ચે ધુજદે હેના થી મેં ન થા. ૩
- ચ્ચે ઝફર ચ્ચે ડાઘ કેસા દીલમે મેરે રહે ગયા,
બાને બાગે યારમે ખલકે બોદા થી મેં ન થા. ૪

૩૭૫. અમાચ—કુમરી.

મેરે સંઘ્યાં કરે ચતુરાઈ, ચતુરાઈ નીકુરાઈ તોરી
કમર કલાઈ મેરે સંઘ્યાં

જાગ્યા જાગ્યાને નીજમે પીયા તટ જમુનાપે ઠારે
ખંસીયા બજાવે કેસે છબ્બ નીરખતં મેરે સંઘ્યાં.

૩૭૬. કાફી જલ્લો—લાવણી.

ગુલ ચમનમે ખીછુ છુપા બડા ઝેરી હયે,
ફું કરકે બાગમે જાઉં મેરા ખેરી હયે.

મીજલસમે હુવા પોકાર કામના ખેલી,
મેં લજંગી જોગનકા ખેષ હાથમે ઝેલી,

કાનોમે, કુંડલ ડાલ ગલે ખીચ શેલી,
મેરે સંગકી સાહેલીયાં સાથ શીરે ચલખેલી.

ગુલ ચમન.

મેં ગઈ બાગમે ખીલ રહી હરીઆલી,
દરખતપર બંવરા શીર રહે ડાલી ડાલી,

બંવરેને ક્રીયા પોકાર નહી હયે માલી,
માલીકી માલન બડી હયે જાડુવાલી,

તું નીકલ બાગ જંગલ બડા લેહેરી હયે.

ફું કરકે ગુલ ચમન.

(੧੩੭)

ਝੁਲ ਝੁਨਵੀ ਝੁਨਵੀ ਦਰਘਟ ਉਪਰ ਘੁਲ ਗਈ
 ਘੀਝੁਨੇ ਮਾਰਾ ਫੰਘ ਮੈਂ ਨੀਝੇ ਗੀਰ ਗਈ,
 ਦੋਹਾ ਦੋਹਾ ਹਮਾਰੀ ਘੁਣਨਾ ਕੇ ਘਘ ਮੈਂ ਮਰ ਗਈ,
 ਮਾਲੀਝੀ ਮਾਲਨ ਹਮੇ ਘੁਲੁਸਾ ਕਰ ਗਈ,
 ਘੀਝੁਨੇ ਮਾਰਾ ਫੰਘ ਘਗਨ ਲੇਹੇਰੀ ਹਯੇ॥
 ਝੁੰ ਕਰੇ॥ ਗੁਲ ਘਮਨ॥

ਰਾਘਦਾਂਕਾ ਘਰਾ ਫਰੀਘਾਵ ਨਹੀ ਝੀਨਾਰਾ,
 ਸੀਰ ਉਪਰ ਕਲਗੀ ਝਰੀ ਘਲਕ ਰਹੇ ਤਾਰਾ,
 ਸਾਹੇਲੀ ਘੁਦਾਏ ਵਾਲਿਨੇ ਘੀਝੁ ਉਤਾਰਾ,
 ਝੰਦ ਸੁਨਾਏ ਮਨਘਾਵ ਝੇ ਗਘੇ ਪਾਰਾ ਪਾਰਾ,
 ਝੋਘਘਲੀ ਘੀਝੀ ਝੰਦਝੀ ਗਨ ਘਾਰੀ ਹਯੇ॥
 ਝੁੰ ਕਰੇ॥ ਗੁਲ ਘਮਨ॥

੩੭੭. ਸਿਧੁਰਾ—ਧ੍ਰੁਪਦ.

ਧਨ ਤੇਰਾ ਘੋਘਨ ਮੀਠਾ ਸਥਾਨੁ ਲਾਗੇ॥ ਪ੍ਰੇਮਝੇ॥ ਧਨ ਤੇਰਾ॥
 ਘਘ ਲਗ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨੁ ਘਗਸੇ ਘਨੋਠ ਘਯੋ ਪੇਰ ਥਕਨ
 ਲਾਗੇ ਪ੍ਰੇਮਝੇ॥ ਧਨ ਤੇਰਾ॥

੩੭੮. ਸਿਧੁਰਾ—ਛੋਰੀ.

ਘੀਘਮੇ ਮਘੋ ਧਮਸਾਨ ਘਾਘ ਮੈਂ ਤੋ ਤੁਮ ਸੰਗ ਘੇਲੁੰਗੀ
 ਝਾਗ ਘਗ ਸੈਘਾਂ॥ ਘੀਘਮੇ॥
 ਤੁਮ ਘਾਤੁਰ ਝੇ ਝੇਰੀਝੇ ਘੇਲਝਘਾ, ਹਮ ਹਘੇ ਘਤੁਰ
 ਸੁਘਨ॥ ਘਾਘ ਮੈਂ ਤੋ॥ ਘੀਘਮੇ॥

(૧૩૯)

૩૭૯. બેહાગ—હોરી.

પધ્યાં લાગું કર જોરી શ્યામ માસે ખેલો ન હોરી
પધ્યાં.

ગઢવાં ચરાવન મેં જો નીકસી, સાસ નનંદજી ચોરી,
સગરી ચીર રંગમે ના કુખાવો ઇતની સુનો પાત મોરી.
શ્યામ માસે.

અખીર ગુલાલ લપટ ગયો મુખપર સારી રંગમે
ખોરી, સાસ હજારન ગાગી દેગી પાલમ ના જીસેં છોરી.
શ્યામ માસે.

કુગવા ખેલકે તુમને ગોહાવન, ક્યા ગત કીની
મોરી, સખ સખીઅન ઉસતાદકે આગે, હુઈ હું ઘોરી
ઘોરી. શ્યામ માસે.

૩૮૦. બેહાગ—ધૂપદ.

આલીરી અલખેરી શુંદર નાર તોરે પ્યારે પીઆકે
મન માની અગી. આલીરી.

મુખપર લટાં છુટી પહેલી ખીલાર રહે, ગલે માતી-
આંદી માલા પેહેન આઈ. આલીરી.

૩૮૧. બેહાગ—હોરી.

અપ્પ ના જાજીંગી ખીજમે લાલ મચ્છે તો હોરી ખેલનકુ.
અખીર ગુલાલ છુરાવન પાતર—મુખ મીદનશે મરેલી.
લાલ.

(૧૩૯)

૩૮૨. બેહાગ—ખ્યાલ.

મેઘી લાવનદે હરીઆલે બન બનમેં મેઘીં
મેઘી લગાવન આઘ તોરી શાલી બે માગે શાલી દેં મેઘીં

૩૮૩. ઝિંબેટી—હોરી.

કુલહને ચલ તોએ પીયાને બોલાઈ, તું તો બોહોત રહે
બાબુલ ધરે કુલહનં

બેલીઆનાકો બેલ સખીયનમે બોહોત કરી લરકાઈ,
છાંડ ચલી કુલહન પીયરકો, માબાપ આર બાઈ કુલહનં

ધ્યાન ધરીસો સગલપ બાગી, અંત જાંઠાંકી હુ-
બાઈ, ચલી બને અબ રહેત કાઠાં હયે, નેનન નીર
બહાઈ કુલહનં

નાહે ઘોઘે કર બસતર પેહેની, સખી બનત બનાઈ
સુન સુનકે સખ આયે ખીદાકો, કુટુંબકે લોક લુગાઈ કુલહનં

ચાર કહાર ખરે ડાલી લે આએ, સંગ પીરે હાત
નાહી, અબ કાંઠાં મીલના હોત કાંઠાં હયે, શીર મીલને
ના પાઈ કુલહનં

૩૮૪. બેહાગ—હોરી.

હોરીકે દીનનમે મોસું છેલને લાગ લગાઈ હોરીકેં

તોરાહી તો મન કછુહું ન જાનું, સાચી કહો ખીજ
રાજ છેલને લાગ લગાઈ હોરીકેં

આનંદ ગનદ પીયા, તુમ હો રંગીલે તુમ ઝીતે હમ
હારી, છેલને લાગ લગાઈ હોરીકેં

(૧૪૦)

૩૮૫. પરજ—હોરી.

મેં ખીરહાદી જલી નનદીયાં તુમ ન જલાઓં મેં
સુનીયો લોક ઓ સુનીયો ખમના તુમ સુનીયો પંડિત
શ્યાની, હરીલાલજીને મોરી લગન ધરાઈ, માત પીતા દો
અપણી ગરજકે મોરી કદર ન જાની નનદીયાં મેં

૩૮૬. ભૈરવી—હોરી.

મેં તો આપહી રંગમે ખોરીરે કનઘ્યા મોપે રંગ ન
ડારો મેં તો

ગુણકો કરમ મોહિ એકહી નાહી, અવગુણ બરી
મેં સારીરે કનઘ્યા મોપે

સગરી સખી મીલ ખનખન આવે, ખાજત દફ ઓર
નસતાલો કનઘ્યા મોપે

ખીંદરા જો ખનકી કુંજ ગલનમે, હમસે કરત ખલ
જોરે કનઘ્યા મોપે

૩૮૭. પરજ—સારંગમ.

સાનીરેસા ની ધપધમ ની ધ પ મ ગ મગરેસા
નીસાગમ પધ મપ ધની ધની સા ગરેસા નીસારેસા નીધ
મપ ગમ નીધો સાનીરેસા ની

મધ મધ નીનીસા ધનીસા ગરેસા નીસારેરે સાનીધપ
મની નીધપમ ગરેસા નીસાગરે ગમ ગમ પધની ધની
ધનીસા ગરેસા મગરેસા નીસારેસા નીધ મપ ગમ નીધો
સાનીરેસા ની

(૧૪૧)

૩૮૮. ૫૨૪—તીલાણો.

તનુમ તનન દેરે તન દેરે તાદીઆરે નાદ્રેરે તુમ
દ્રેદ્રેદ્રેદ્રે દ્રીઆનારે ધીતલાન૦ તનુમ તનન૦

નાદ્રેદ્રેદ્રીમ તનન દ્રીઆનારે તનદેરે ધીતલાન યસેસ-
લમુ યલેલમુ ધીતલાન નાદ્રેરે તુમ દ્રેદ્રેદ્રેદ્રે દ્રીઆનારે ધી-
તલાન૦ તનુમ તનન૦

૩૮૯. ૫૨૪—ખ્યાલ.

મારી હેલીએ નંદકો બેહારી મુસે રસ રહોછે મારજીને
કાંઈ છંદ લાગી૦ મારી હેલીએ.

અવગન થોરે થાને રૂપ ધણેરો દેખત અંદ્ર સાબાવે.
મારી હેલીએ.

૩૯૦. ભૈરવ—સારંગમ.

રે મ પ ની ધ પ મ મ ગ રે ગ રે સા મ પધની
સાની ધપ મગરેસા૦ રે.

આરેહી અવરેહી સુન લેઆ સખ કોઈ, ની ધ પ મ
ગ રે સા૦ રે.

૩૯૧. ભૈરવ—ધૃપદ.

બેલી લગત મૃગા નેણીકે અંગ સંગ કંચન અંબ
માનો લાગત પ્યારી૦ બલી૦

સીસપર શીફલવારોં, બવન પર ધનુષવારોં, કુચન પર
નારંગી, દસન પર લાલી૦ બલી૦

(૧૪૧)

૩૯૨. ભૈરવ—તીલાણો.

યલમનુ યલેલી યલાલે યલમનુ યલેલી યલાલે, તન
નાદરદાની તુમદરદાની દીતરામ તદરેદાનીં યલમનું

અપ્પ તો સારી રેન ગુજરી, હિન્નમે રહેતે રહેતે,

અપ્પ તો તેરા આહ હોગા, શુભાકે હોતે હોતે

તન નાદરદાનીં યલમનું

૩૯૩. ભૈરવ—ખ્યાલ.

બનમાલી બને મુશરી, કુંજ ખીહારી, ગીરિવરધારી
સંગ સોહે રાધા પ્યારી, પ્રીપબાનકી ફુલારીં બનમાલીં

મારકો મુકુટ સોહે, કેસરકી આડ સોહે, બૃકુટી તિલક
ખીચ છુટી લટકારીં બનમાલીં

૩૯૪. ભૈરવ—ધૃપદ.

મેરે તો અલ્લા નામકો આધાર, જીને રચ્યો સંસાર,
કામ ક્રોધ લોભ માયા તજે બંબલં મેરે તો

જીને રચ્યો અરસ કુરસ જમીં આસમાન રચ્યો
નિરંજન નીરાકાર સાચી મેવા કરે પરવરદેગારં મેરે તો

કાયકુ હુયે ગુનેહગાર કાયકુ લીજીયે એ તો બાર,
મુખ સવાદ સપહી તજીયે બંકો નામ ખીખાગાર, કહે
મીયાં તાનસેન જનમ જીયા નહી વાર વારં મેરે તો

(૧૪૩)

૩૯૫. ભૈરવ—૫૬.

ઉડો મેરે કાહાન કુંવર, નંદકે કુહારેં
 ઉડો મેરે ખીજકે કુંવર, નંદકે કુહારેં ઉડો
 કમલ લલીત પ્રફુલીત ભયે ભવર ગુન જારે,
 જ્ઞાનુકે પ્રકાશ ભયો મલીન ભયે તારેં ઉડો
 ગરથસે નાજરાજ છુટી, દેવતા ઉખારે,
 જમુનામે ગેંદ ગીરી ગજાલ ખાલ હારેં ઉડો
 કાલી નાગ નાથ લાય, કંબુ ભયે કાલે,
 તાનસેન કહે ખારે ધ્રુવ પ્રહ્લાદ તારેં ઉડો

૩૯૬. ભૈરવ—૬૫૬.

મૃગા નયની ચંદ્ર બદની ચમક બદની ગજ ગમની
 હંસ ગમની પીક પરની આગમ નીગમ પાયો ઘટ અંત
 ખીસારં મૃગા

ચુંપ ચટક તેરી કલન પરત મોહે કોકિલ કંઠ ગલે
 મોહે મોતન માલં મૃગા

૩૯૭. ભૈરવ—ખ્યાલ.

ઐ ખેરાગી રૂપ લીયે કર સુમરણ ભબુત રમાયે
 ઐ ખેરાગી

સોવત ઉચત ગઈ નેનન તે નીરંકાર કર મન ગ્યાન
 ધ્યાન ધરતં ઐ ખેરાગી

(૧૪૪)

૩૯૮. ભૈરવ—૫૬.

લાલ ગોપાલ ઉમંગ ધર આગ્યે,
સખીયાં સાગ્યેલી રાખ મંગલ ગાગ્યેં બાલં
સોલા સીંગાર સોહિ અખતરકો,
મોર ધુકુટ કિત ઘોઝ લગાગ્યેં સખીયાં લાલં

૩૯૯. ભૈરવ—૫૬.

ઉઠ પ્રભાત સમરીગ્યે શ્રી ગણેશ દેવાં ઉઠ પ્રભાતં
અડનેકું પાત ફૂલ, ખાનેકું મેવા,
દંત ભુજ તરસુલ આર, કરત હું મેં સેવાં ઉઠ પ્રભાતં

(૧૪૫)

* ૪૦૦. ભુપ કહ્યાણુ—ખ્યાલ.

હેરી આજ સખીરી મેં ક્યા કહું અપને જ્યાકી
ખાત૦ હેરી આજ૦

મોરે મન સખી પ્યારેકી મુરત, બડીપલ છીન દીન
રાત૦ હેરી આજ૦

૪૦૧. ખમાચ—કુમરી.

અખ કખ તક તરસાએ રખો જી, તોરી નેણા બર
જખ દેખનેકુ હું ગરજી અખ૦

કદર પીયા મેં તોરે વારી, ખીન દામનકી ચેરી તેહારી,
હું રાજી જીસમે તેરી મરજી અખ૦

૪૦૨. દેશ—ખ્યાલ.

કેસરીયા ખાલમરા કેસરીયા ખાલમરા, તુ મારે મેહેલા
હોતાજી૦ કેસરીયા૦

પંડિતને પુછું જોશી ખામના, મુબ ધંડીસે આવે પીયા
મોરે અંગના, આવેગા મોરા મનકા મોતી, હુશનકા સરદાર૦
તુ મારે કેસરીયા૦

ઊઘા યારે દેશમે,
નીપજે તીન રતન,
એક દોલો કુજી મારવન,
ત્રીજો કસુંબલ રંગ૦ કેસરીયા૦

* ૪૦૦ થી ૪૦૪ સુધી જાહેર જલસો ૧ લો, શનીવાર
તા. ૧ લી આગસ્ટ ૧૮૭૪.

(૧૪૨)

૪૦૩. ઝિંબેટી—કુમરી.

દ્રીગ લાચન મદમાતીયાં, તેરે નેના મતવાલે સુલતાન
આલમં દ્રીગં

એક રાજના એક સાજના ગલે દાલું મોહિ ખીસારીયાં,
એક ચંદ્ર રૂપ એક બકત રૂપ ગોરે ગોરે અખતર
જતીયાં તેરે.

૪૦૪. મેધ—કુમરી.

પ્રીતકો નામ ન લે, સો ખિરહનરે. પ્રીતકો.

જો તેરા જી ચાહે પ્રીત કરનકો, સીસકો આસન ધરરે.
ખિરહનરે, પ્રીતકો.

જલમો ૧૩ મો.

તા. ૧૭ મી અક્ટોબર ૧૮૭૪.

૪૦૫. જીજીવંતી—સારંગમ.

નીસારે ધનીરે ગ મ પ મ ગ ગ મગરેસા નીસારે
ગરેસા ધની રેરે સાની ધપ મગરેસા નીસારે

મમપસા સા ની સા રે ગરેસા નીસારે ધનીરે ગ
મગરેસા રેરેસાની ધપ ધની ધપ મમપસાસા મગ મગ-
રેસા નીસારે

૪૦૬. જીજીવંતી—ધૃપદ.

દદ સુત સમુદ્ર સમાન બરે નીત સુર પાત જેસે કમલ
કંચન અપરે બરાંન ૦ દદ સુત ૦

જલ સુત રચપચ અચલ આભાર કીનો કાંસુ ખસુત
જેસે તુમારે ભુવે પર હરન ૦ દદ સુત ૦

૪૦૭. જીજીવંતી—ખ્યાલ.

દમકે દમીની દર મોહે લગે ઉમંગે દલ ખાદલ શામ
ધટા ૦ દમકે ૦

ઉસ ખાલમસે હું જા કહીયોરે, ચીઠીયાં ન બેજ
દધ, આધિ રાતે મારા પીયા ખીછરે, હોજીગી બેશગન
ખાલ જટા ૦ દમકે ૦

(૧૪૮)

૪૦૮. જોજોવંતી—ધૃપદ.

એ માઈ કૃષ્ણ કારો પાહો મોર મુકુટ ધરે પ્રાત
સમે સાંવરો નીહારો એ માઈ

જાપતે જીયા મોરે અટપટ લાગી આલી જોગ રૂપ
ધારો મૃગ છાલા ગલે ડારો એ માઈ

બેસર ખીસર ડાં, કર ચુરી ફેર ડાં, મોતી હાર તોર
ડાં, જમનામે ધસકે સખીકું આરા રમે પીયા મીલે બેગી
મોરી આલી હમતો નીરાસ ભામે ખીંદરાખન બસકે એ માઈ.

૪૦૯. જોજોવંતી—ધૃપદ.

ઈંદરકી અસવારી પપઈયા નકીબ કીનો, દેશ દેશ
ખખર કરત, કીનીહે તયારીં ઈંદરકીં

ગરજ નગારે પાળે, બદરૂંકી ફેજ ધાઈ, દુરવંત
નીરાન ખાન બુંદનકી તીર કારીં ઈંદરકીં

ધન ધમની રાજ ઘટામે બિલ ગોલા તોપ છુટે, કા
કરે ખરહન ખીચારી; કેહેત મીયાં તાનસેન મુન સામેલી
જનકે પીયા ખીંદરા તિનકે અભાગ બારીં ઈંદરકીં

૪૧૦. જોજોવંતી—ખ્યાલ.

હે નેનાં મોહો સજન નીહે, કહો કયેસે કટે દીન
રેનં હે નેનાં

હે કલ ના પરત ધડી પલ છીણું હે નેનાં

(૧૪૯)

૪૧૧. જોજોવંતી—તીલાણો.

નીતન તોમ તનોમ તનનનન નીતનનાર તનદેરના
દીમ તદાની દ્રેદ્રે તોમ તોમ તોમ તોમ તનનનનનનન
તદેરદાની૦ નીતન તોમ૦

નાદ્રેદ્રે નાદ્રેદ્રે તુમદ્રેદ્રે તુમદ્રેદ્રે તુમદ્રેદ્રેદ્રેદ્રે તનનનનન
તુમદ્રેદ્રેદ્રેદ્રે તનનનનન તુમદ્રેદ્રેદ્રેદ્રે તનનનનન ધાકીડતક
ધુમકીડતક ધીકતા નકત્રી કીડતક તકધીલાન ધા૦
નીતન તોમ૦

૪૧૨. જોજોવંતી—ગજલ.

હકને જો હકમે મેરે આહા મુજે મનજુર હયે,
આહ મેરી દાર હયે આર દમ મેરા મનસુર હયે. ૧
ચરખલી હયે દુરખીં ગિસ જુતકી સકલે ખરેહમન,
આર માથેપર સફકશે કસકમ્મેસે દુર હયે. ૨
અયે તસવવર મુજકુ પોહિંઆરો દરેજના તલક,
મય જહકો નાતવાં હું આર જનના દુર હયે. ૩
હમ જંહાંસે લેકે જાયગે દીલે પુર આખીલા,
અપના તોશા તો અેહી અેક આરા અે અંગુર હયે. ૪
જનતા સારા જમાના હયે ઝફરકો ઈશકમે,
આ તોરા દીવાન મજનુમે સેવા મરાહુર હયે. ૫

૪૧૩. જોજોવંતી—ગ્રંથદ.

ગુણીઅનકી રસના આર ખાસના ફુલનકી ખીલે આર
બોલે ખીના કેસે કર જાણીઅે૦ ગુણીઅનકી૦

હોતે હઅે ખર આમદ જખ મીજલશ મલુકનકી ગુણી
આર ગંવાર તિહાં પુરતહી પીછાણીઅે૦ ગુણીઅનકી૦

(૧૫૦)

મુકતા સખ એક રંગ, મોલ બાંત બાંતનકે આવેગે
ઝવેરી જખ ક્રીમતકું પીછાણીએ;

કેહેવે કવી ગંગ અટપટ બંવર એક રંગ નીકસેગી જાત
જખ ફુલન પર તાણીએ ગુણીઅનકી.

૪૧૪. જોજોવંતી—તીસાણો.*

દ્રેદ્રે પુમ તન પુમ તન તદારે તદ્રેદાની નદ્રેદ્રે દીમ
તદીમ તનુમ તનન દ્રેદ્રે પુમ દ્રેદ્રેદ્રેદ્રેદ્રે તદ્રેદાની.
દ્રેદ્રે પુમ.

આદાની દાની તદાની નીતારે તદ્રેદાની તદીમ દીમ
તનન તદીમ દીમ તનન તનન દીમ તનનનન ધનત્રી
કીડતક નક તીકધા કડાન ધાકડાનધા. દ્રેદ્રે પુમ.

૪૧૫. જોજોવંતી—ગજલ.

હમનેખી જાહેર કુછ અપની કારવાની કીછ તો હયે,
યાને પ્રીર તદખીર વસ્લે યાર જાની કીઈ તો હયે. ૧
ગમકે મેહેજરપર જીગરકા ઝાઘભી કર દેગા મોહોર,
કુછ અરાથે સીનેને અપની નીશાની કીછ તો હયે. ૨
શુનકે ખુશ હોતા વોહ અફસાન નઅે ગમકો મેરે,
કુછ પસંદ ઉસ શોખને મેરી કાંહાંની કીછ તો હયે. ૩

* ઉસતાદ ઈમદાદખાંનો બનાવેલો.

(૧૫૧)

જાપસે દીખલાઈ હયે સુરત તુને અયેસી નફસત,
 હો ગઈ સુરત કુછ અપની હંદગાની કીધ તો હયે. ૪
 દખીયે કરતા હયે ખુન કીસ કીસકા વોહ ધસ રંગસે,
 આજ પોરાક ઉસને અપની અરગવાની કીધ તો હયે. ૫
 આઈ હો ખાલીધ ગર મેરે તો સાહેબ કોઈ દમ,
 ઠેર જાઓ તુમને આખેર મેહેરખાની કીધ તો હયે. ૬
 આર સબ બાતે હયે અછી ઉસ પરી દશમે મગર,
 અય ઝફર એક ઉસમે આદત બદ જાવાની કીધ તો હયે. ૭

૪૧૬. કહ્યાણુ—રેખતો.

મનકી મુરાદાં બર દીજો પીર ખાનં
 જાયાહી કોટ, બુલંદ દરવાજા,
 મુનેરી કલસ વારી રૂપેરી છાજા.
 જોહી ચલ આવે, સોહી ફલ પાવે,
 મનકી ઉમેદાં બર દીજો પીર ખાનં.

૪૧૭. ઝિંજોટી—૫૬.

પાંડવ કોણુ કુમત તોએ લાગી,
 દીનાનાથ જયો રે અભાગી. પાંડવ
 જીવોકી વધ કચુ ધરમ ન કહીએ,
 અધરમ કીસે કહીએ ભાઈ;
 બડ બડ મુનીવર મીલકર ખેડે,
 ધ્યામે કોણુ કસાઈ. પાંડવ

(૧૫૨)

આરોધિવેદ તુમ પઠ પઠ જાણ્યો,

જ્યું બર લાધ્યો બારા;

રામણી નામકો મરમ ન જાણ્યો,

તો ક્યું કર ઉતરેગો પાર.

પાંડવ.

પઠ પઠ પોઠી બવન જો બર્યો,

અંતર ભેદ ન પાયા;

કહેત કપ્પીરા સુત બાઈ સાધુ,

કુનીયાં ધંધે લગાયા.

પાંડવ.

૪૧૮. અમાચ—કુમરી.

નયનીમે કેસે બલ દાલે હો રાજા નયનીમે.

રાજા માહારાજા પધ્યાં તોરે લાગુંરે, કબહુ ન પાઈ
તોરી પ્રીત હો રાજા નયણીમે.

૪૧૯. ઠેશ—ગજલ.

તાબ હસકે દેખનેકી ન લાગ્યે ચલે ગયે,

ક્યા ક્યા પરી જવાન થે આગ્યે ચલે ગયે. ૧

દારાં રહા ન જમ ન શીકંદરશાહ બાદશાહ,

તખ્તે જમીંપે સંકડો આગ્યે ચલે ગયે. ૨

આદમ રહા ન કોઈ પયમબર રહા નહી,

બાબી સરે જમીંપે સમાગ્યે ચલે ગયે. ૩

માલમ થા પેરે ઝુલેખાંકા હુસુક આહામે,

રૂકે હઝાલુ બેહુકે આગ્યે ચલે ગયે. ૪

દેખા નઝીર મેંને ચમનમે જો આપકુ,

મેદી બરે જો હાથ દેખાગ્યે ચલે ગયે. ૫

૪૨૦. અમાચ જીલો—ગજલ.

કલે આરાક કીસ માશુસે કુછ દૂર ન થા;
 પર તેરે અહદકે અગે તો અે દસતુર ન થા. ૧

રાત મિજલસમે તેરે, હુશનકે શેલિકે હજુર;
 સુમયકે સુખપે જો દેખા તો કહીં નૂર ન થા. ૨

જીક મેરેહી વો :રત થા સૌરેહા લેકીન;
 મૈને પૂછા તો કહા અયર અે મઝદૂર ન થા. ૩

ખા બજારિકે પરો ખાલ ન થે આદમકુ;
 વહાં પોંહ્યાકે ફિરેસ્તેગાખી મગદૂર ન થા. ૪

પરવરશે ગમકી તેરે, હાઅે સનમ કર દેખા;
 કોઇખી દાગ થા સીનેપે કે નાસૂર ન થા. ૫

મોહતે રાખ આજ તેરે હાથોસે મયખાનેમે;
 દિલે ન થા કોઇકે શીરાકી તરા ચૂર ન થા. ૬

દેદકે મિલનેસે અય યાર ખુશ ક્યું માના;
 ઉસકુ કુછ આરે સીવા દીદકે મંજુર ન થા. ૭

૪૨૧. ઝિંજોટી—કુમરી.

ધર અધર મધુર અંસી બજાય, હર લે ગયો મન મેરો
 સાંવલીયાં ધરં

સુન સુનકે તાન, નિકસત હે પ્રાન, સુન અંસી પુન
 બર્ષ બાવરીયાં ધરં

(૧૫૪)

૪૨૨. સ્નાવન—ખ્યાલ.

અપ્પહીસે ઘેર ઘેર આયોરે, શુન પારે મોરે, પવન
ચલત મીઠી ખોલરેં અપ્પહીસેં.

પવન બજનીયાં, મેઘા બરાલી, સ્નાવન કુલહા બેહાઅન
આયોરેં અપ્પહીસેં. _____

૪૨૩. સ્નાવન—તીલાણો.

તનુમ તનુમ તન દેરેના તદ્દેરેદાની તનન તનન
તનનના તાન દીમ તદીમ દીમ તનોમ દેરેના તદ્દેરેદાની.
તનુમ તનુમ.

નાદેરેદાની તુમદેરેદાની તનનનન દ્રીદ્રી તોમ તનન
તનનનનનનન આદાની તદાની દીમ તાના તદ્દેરે દાની.
તનુમ તનુમ. _____

૪૨૪. સ્નાવન—દુમરી.

સઘ્યાં મોરી બધ્યાં પકડ લેવા અપ્પ કેસે ઉતરં મેં
પારં સઘ્યાં.

એસી કઠિન મેં કીરપા કીજીયો ગુણ અવગુણ નનિ-
હારં સઘ્યાં. _____

૪૨૫. દેશ—ધૃપદ.

મારા મારજી મોહલીનાં મારી અ બેહરન થેં. મારાં
નામે યારા ધરને આયાછે વારી, નામ લીઆછે ખોલા,
અમલારે રતો માતો મારે મેહલે આધલો, તન મન
બોખન વારા લીઆજી ઈદ્રા કલીઆ બેહરન થેં. મારાં

(૧૫૫)

૪૨૬. ડેશ—ખ્યાલ.

હોજી હો સલોની ધનરાજ, રાજ ખવર માને હોજી
પારા લાગોહી રાજ. હોજી હો.

ધન ધન યાને હોજી કામનીજ ફોજરા સરદાર અતક
ઉતક યાને હોજી કામીનીજ હોજી નેણા પાર પધારો.
હોજી હો.

૪૨૭. ડેશ મહહાર—ખ્યાલ.

દધી મારે મોર ખોલે, તુજ પીયા ખીન કલ નહી પડે.
દધી મારે.

ધતના સંધેસા મોરા ઉનસે કહીઆ, જમનાજ દુર
રહી સોરરે. દધી મારે.

૪૨૮. કાફી—તીલાણો.

તુમ તાનાદેરેના દાની ગરેસાની ધપ મગ રેસા.
તુમ તાના.

દ્રેદ્રે તનુમ તનુમ તનદેરેના તનદેરેના તનદેરેના તદીમ
દીમ દીમ તનનનન તદ્રેદાની. તુમ તાના.

૪૨૯. કાફી—ગજલ.

શીહા અદર મેરી કબ્રોપે યારેને તાની હયે,
કોસી જુલ્ફકા મારા હુવે ઉસકી નીરાની હયે. ૧
પુજ આની હયે યું તો એક દીન જાન જાની હયે,
થુખો કુરકતમે આ જાવે તો ઉસકી મેહેરખાની હયે. ૨

(૧૫૬)

હીના મલતે હયે વો અગીઆર દસતો પાઅ દીલબરમે,
કલેજ યા કેઈ મીલતા શીકલ ખુંડીસાની હયે. ૩
ના છુટ જવેગી મેદી પાવ કીચલ દેખ તુંસેલા,
કે તેરે ઈશ્કેમે મજનુને ડ્યા ડ્યા આખ છાની હયે. ૪

૪૩૦. ખટ—કુમરી.

અનાયારે બિજ્યારે હગ મતવારે, તેરે ખિન અંજન
કજરા રેરે. અનીયારે.
મીર્ગ અનજન તોપે વારે વારે ઘર તોરે મીન વૃથું,
એક નેઆરેરે. અનીયારે.

આજ જાની કેહત માની મોહ લગત હસ પરારે,
શુગર પામના નજારે, રસકે બરે કુતારેરે. અનીયારે.

૪૩૧. પીલુ—દાદરો.

હો ગયા દધિયાં રાજ મેડા જોગી. હો ગયા.
જંગ સેહારેનુ હીરેદી માનુ, તખ્તે હજરેદા ભોગી.
હો ગયા.

૪૩૨. પીલુ—દાદરો.

ખીરહનવે ખાંસરી બજવે કીસન પારા. ખીરહનવે.
નદી કીનારે ગોરીયાં પુકારે, દામ ખર દામ પ્રીતમ
પારા. ખીરહનવે.

(૧૫૭)

૪૩૩. ભૈરવી—ધૃષ્ટ.

તુંધી ગત અગમ અપાર,
નારાયણ નીરંકાર;
તેરો આધાર હાથેરી,
હર ઘટ રહો છાંચે છાંચે. તુંધી.

બડ બડ ગચ્છે હાર,
ધુંડત સીર માર માર;
કહું ઉન પાયો પાર,
દેવ મુની ધાચ્છે ધાચ્છે. તુંધી.

તુંધી કરન પાર ચ્છે,
બવ સાગર સંસાર;
માગત હું ખીનતી કર,
ચરન ચીત લાચ્છે લાચ્છે. તુંધી.

જાદવ કરે ખીચાર,
અખ કોઈ નહી પાલનહાર;
જાકુ પરી હે વાર વાર,
પાલેગો ચાહે ચાહે. તુંધી.

* ૪૩૪. લુપ કલ્યાણ—ખ્યાલ.

બનરે બલધ્યાં લજીગી, આજ સોહાગકી રાત,
અલખેલા પાયાં બનરે.

ચંદ્ર બદન પેહરન પાકી લોચન ચમકત લેહેરીયા
બના અબનીકા મુખ તંબોલ ખીરી ગેંદ ગેન દજીગી. આજ
સોહાગકી બનરે.

* ૪૩૪ થી ૪૩૯ સુધી જાહેર જલસો ૨ જો, શનીવાર
તા. ૨૩ મી જાનેવારી ૧૮૭૫.

૪૩૫. કેદારો—ધૃપદ.

મોરલી વાલિસે મેરો મન લાગ રહ્યો ટેરે પીઆ,
કામ ધામ છોર થા દેવી હમ્મે દુવારેં મોરલી વાલિસેં.

સકલ લોક આકર ખીરહા ખીકા ખીકા રહે, આર કથા
કહી ના જાય, સુખદાસ ખીજ ખીજાસ, શામ શુંદર નવલ
સોચન ખાંકી તાન માન રસ આનંદ ભરીં મોરલી વાલિં.

૪૩૬. ગૌરી—લાવણી.

સજન નહવેગે દુરામાન ગરેગે પુરવીઆ દાવે કરી,
નાગ પંચમી સનવાર સયંકા આલા નાહી ધરી.
સહબાઈ મજા પીરાઈ કાં કોપ લાગે નારાયણ,
આતક પક્ષા પરી લક્ષ સખિયાએ રાત્ર દીન.
જસા વાલુવર માસા તજમત્ર કરીતો ઉદકા વીન.
તસી ગત મજાલા આલી કદી મી પાહીન મનમોહન.

બુલ.

સજના વાંચુન જીવ આલા પીસા,
કધીસા ભિટસીલ મજા રાજસા;
ધરની વર હોલે રહે ધસધસા,
નેત્રાતુન ઠાંકે આંસુ ફસફસા;

અરે અસા કસા વણવાસ મલા ત્વા કેલારે શ્રી હરી,
અસે વાઠતે મલા કી જાહન ખસાવે પંદરપુરીં સજનં.

(૧૫૯)

૪૩૭. ખમાચ—તીલાણો.

ઘાનીની ઘીમ તનન તન દરેના; તન દરેના દરના
તદારે તદરે. ઘાનીની ઘીમ.

દર દર ઘીમ, દર દર ઘીમ, તાઘીમ ઘીમ, ઘીમતા
તનનનના તનનનના, તના તા નારે તદરેની. ઘાનીની ઘીમ.

૪૩૮. ખમાચ—કુમરી.

ખમના સુગન ખીચાર, પીયા કપ્પ આવે મારે કુ-
વાર. ખમના.

આવો મારે ખમનારે, ખેડો મારે અંગનારે; આર
દર્જીગી ગલેકો હાર. ખમના.

૪૩૯. ભૈરવી—ટપ્પો.

લાલુવાલા જોખને કીસદે રાત રેણુ જોખન વાલે વે
મીઆં. લાલુવાલા.

ગુલખી કુલા ગુલનાર ફરમાનવે દાગ જીગર ખીચ
કાલા. લાલુવાલા.

જલસો ૧૪ મો.

સુકરવાર, તા. ૩૦ મી એપ્રિલ ૧૯૭૫.

૪૪૦. શંકરો—ધૃપદ.

અરનન ધર ધરેરે મારે ભુજંગ ભારી આપ બરહી
જાતા તેતા દુરજન દલમારં અરનનં

જખતે પકરવર કાડે છાંડે તાપર કનમલ તો દોણુ જોધ
તુંસે જંગ જોરં અરનનં

૪૪૧. શંકરો—તીલાણો.

તોમ તનન દ્રેદ્રે તનન તનદેરેના દીમ દીમ તનન નેત્રોમ
તદેરેદાની આદાની દાની તદાની તદારે તરેદાનીં તોમ
તનદ્રેદ્રે.

દ્રેદ્રે દીમ દ્રેદ્રે દીમ તદીમ તનનન નાદ્રેદ્રે દીમ તીકીત
ધાકીરતક ધીધીનાના તકધીલાન ધુમકીરતક દીદગીનધાં
તોમ તનનં

૪૪૨. શંકરો—ધૃપદ.

મોપર શુદીષ્ટકી નજર કરે. યા હજરત ગૌરા લાજમ
દસ્તગીર શકલ કલાની જગતે ખાર ખારં મોપર.

દીને ધમિાન ગ્યાન ધ્યાન એસે હજરત ભુપમે સોહાનીં
મોપરં

૪૪૩. શંકરો—તીલાણો.

દ્રીદ્રીદ્રી તાન દ્રીદ્રીદ્રી તાન દ્રીદ્રી તનનન તનનનનન
 ગુમ દ્રેદ્રેદ્રે દાની તદીમ દીમ તનન નીતરૈમ તદરૈ
 દાની૦ દ્રીદ્રીદ્રી તાન૦

ઝાદાની ઝાદાની તદાની તદાની નીતરૈમ તનનનનન
 તનનનનન ધીનધીનના ધુમકીરતક કરાન નકત્રી કીરતક
 નકલીકધા૦ દ્રીદ્રીદ્રી તાન૦

૪૪૪. ખેહાગ—ગજલ.

દેખલાઝ્મે દાગે દીલને ગુલેસતાં નઝ્મે નઝ્મે,
 વેહેસત દેખા રહી હયે ખીઆખાં નઝ્મે નઝ્મે. ૧.

જાગે જુતાંસે મુજકુ ધલાહી ખસાધયો,
 પેદા હુઝ્મે હયે જાનકે ખાહા નઝ્મે નઝ્મે. ૨.

મેં ધસિ તરેહ જનુ તેરે હાયોંસે તંગ હંઉ,
 લાઠી કાંદાંસે રેજ ગીરિયાં નઝ્મે નઝ્મે. ૩.

દરે હરમમે કોઈ નહી તેરે રાહા પર,
 કાફર નઝ્મે નઝ્મે હયે મુસલમાં નઝ્મે નઝ્મે. ૪.

કીસ તરેહ હો ગુજર દરે જાનાપે અહે નીઆજ,
 દરખાર નઝ્મે નઝ્મે હયે નેધેયાં નઝ્મે નઝ્મે. ૫.

૪૪૫. ભુપ કહયાણુ—ખ્યાલ.

શુધ ખોલ તમ્મે તહીન રૂપકે કીને મરોર૦ શુધ ખોલ૦
કર રહી માન માતલે પેઆરે કીને જતન કરો૦
શુધ ખોલ૦

૪૪૬. શામ કહયાણુ—ખ્યાલ.

યારદા માનુ નીતદા નેહારા વે૦ યારદા૦
કીતવલ મન જાણી મેં, કીતવલકુ કામ, એસકો તહી
કોઈ જોરા નેહારા વે૦ યારદા૦

૪૪૭. કાફી અને પીલુ—ગજલ.

- મુરગે દીલ મત રેખો યાંહાં આંશુ બહાના મને હયે,
ધસિ કફરાકે કૈદીઓંકા આપો દાના મને હયે. ૧.
- તરફના મત દેખના ખંજર તલે હયે શેદ દીલ,
એસકેકે મકતબને દસ્તો પાઉં હીલાના મને હયે. ૨.
- કાલ કરકે મુજકુ વો સંગદીલોને હું કહા,
કાલ હો જના વ લેકીન તરફરાના મને હયે. ૩.
- તેરેહી દીવારસે હમને સીર પટકા કીયા,
રોજને દીવારતક આંખે ભીલાના મને હયે. ૪.
- એ ઝરૂર તુ હમેશે ચાહીએ ધરાતર મુદામ,
અબ તુજે ચાલીશ દીન મેદી લગાના મને હયે. ૫.

૪૪૮. મુલતાની—સારંગમ.

નીસા ગમ પગમ ધગમ ગરૈસા, મપની સા ગગરૈ,
ગરૈસા; ગમપની સારૈ સા નીધ પમપ ધગમ ગરૈસા; નીસા.

ગમપ ગમપ નીસા રૈસા રૈસાની ધપમપ ગરૈસા,
ગગરૈ ગમ્ નીરૈસા રૈસાની ધપ ગમપસા પગમ ધગમ
ગરૈસા.

૪૪૯. મુલતાની—ધૃપદ.

મેરે નેન બરા રહે નીરાતીત, શામ સુંદરકી છબ રારશ
પીઆરી૦ મેરે૦

પુરકે લોક શામ, બેગી રહે આવ કરત; શાશ, નનંદ,
દવર, જોઠ, દેત ગારી.

૪૫૦. મુલતાની—ગજલ.

કોનશી જાએ જાંહાં જાકે છુપાવું તુજકુ,
આંખ પુતલીકે તલે આજ નીલાવું તુજકુ. ૧.

અશ્મેકુ મેં બંદ રખું, પલક ના ખાલું હરગેજ,
ના કીશી આરકુ દેખું, ના દીખલાવું તુજકુ. ૨.

પેલે તો શમા જલે, બાદ જલે પરવાના,
ઉશતરા મેંખી જલું, સાથ જલાવું તુજકુ. ૩.

રાતદીન દેખા કરું, તેગી એ તરીવીરકા નુર,
અઉદમી રાતકા મીયાં આંદ બનાવું તુજકુ. ૪.

(१६४)

४५१. डेदाशे—अयास.

शुगनवा अमके पीआरीके गरवा०
शुराछिघर मोती लतकन दमके शुगनवा०

४५२. डेदाशे—तीलाणो.

आद तनदेरेना तनदेरेना तधानी—तन नोद्रे तुम
द्रेद्रेद्रेद्रे धीतलान तदरेधानी० आद०

यललुम यललुम यलली यललालि—दीम तनननन
तननननननन तदरेधानी तधानी० आद०

४५३. डाङ्गी—टप्पो.

शांग अलादीआ बलवि ननोवाले भीआवे०
आ शारी में तो रेदी पीरहादी तांम० शांग०

४५४. जिंमोटी—गजल.

पुदाकु पुदाधमे हम देखते हैं ;	
पुदाकु पुदामे सनम देखते हैं.	२क.
अगैर अज तनलीके इसके नहि राय ;	
हमैराय इसीमे अदम देखते हैं.	१.
जुसे अश्म होवे सो देखे भगर हम ;	
भरहन इये सनम देखते हैं.	२.

- पीये कल अशराक शंशीर हो दम;
हो अयरकु उसकी अलम देखते हैं. ३.
- किसे है गर्ज जवे दश हरममे;
अहरसू उसे दमअदम देखते हैं. ४.
- कहे कोर् अरिफू तो ज्या उरकु भोलुं;
शहो और सादिकसा कम देखते हैं. ५.
-

४५५. पीलु—गजल.

- अय भेसमज समज के ये मशहूद कौन हैं;
हर शयमे देखले के ये भागूद कौन हैं. टेक.
- गरये भुला हो राज समीउल असीरका;
हर कालमे ये देख के मकसूद कौन हैं. १.
- आदम है कौन तीनते आदम कहाँसे है;
सुजदा किया सो कौन वो मसलूद कौन हैं. २.
- पिलवतमे कौन जाहूद मय नोश हो गया;
आभिद हुवा सो कौन वो भागूद कौन हैं. ३.
- किसकु अरीद कौन किया कौन वो भिका;
ये भोल कौन अयाज वो भागूद कौन हैं. ४.
- अय तो सिकूत सादिके शा और हो गया;
समज के भूदके कौन है नागूद कौन हैं. ५.
-

(૧૬૬)

૪૫૬. આશા તોડી—ખ્યાલ.

નેવડીઆં ઝાંઝીડી આન પડી મનેદાર૦ નેવડીઆં
ગેરી નદીઆં તારે ખેવડીઆં, મોઢલા લગાવે ખેડા
પાર૦ નેવડીઆં

૪૫૭. મીયાંની તોડી—ખ્યાલ.

અક્ષા જાને મોક્ષા જાને નખી અપી કાંઈ ભરાટા
જગતમે હસત હુસેત દે એત૦ અક્ષા જાને.

ઝહેરકે ફરજંદ અપીકે જગર ધોરા હુસને, ન
આપ કોસરકા દે જામ, ભર ભર હમ પીએ૦ અક્ષા જાને.

૪૫૮. ભૈરવ—પ્રભાત.

સગપણ સાચું શાનું બાઈ શું માયાને વલયું રે,
ગરજ ગરજે સહ મલેછે, અંતે રેહેશે અલયું રે૦ સગ૦

ધનને કાળે તન પીલીને બુમી ભેલું ભરવું રે,
ધડી એક તો ખોરી જાયછે, તારે તો છે મરવું રે૦ સગ૦

જાંચા જાંચા મેહેલ બનાવી કુલીઆ કુલીઆ ફરવું રે,
એ મંદીરમાં કોણ માહાલશે, તારે તો છે મરવું રે૦ સગ૦

બચકે બાંધયા વચ્ચ ને વાધા, ઘણું ધરણું ગરવું રે,
પટાલાં તારાં કોણ પેહેરશે, તારે તો છે મરવું રે૦ સગ૦

ધોડા હાથી માલ ખજાના, સુખ પાલમાં ફરવું રે,
એમાં જાણે કોણ માહાલશે, તારે તો છે મરવું રે૦ સગ૦

બજણ કરી લે મન વેરાગી, હટ હઠઆંના કુટા રે,
કહે કસેઆણ કહું નવ માને એમ દીવસ તને રહા રે૦ સગ૦

(૧૬૭)

૪૫૯. આશાવરી—૫૬.

સમજ મન સમજીને લાગ સુધરવા,
કુડાં કપટ કરેછે શું કરવાં

સમજાં

જેમ પ્રભુતનો પ્રેમ પુરે મલે,
એમજ ચાલ આચરવા;
ભર દરીઆ ભરપુર છે બચનો,
તેમાં જો ચાહે તું તરવાં

સમજાં

વીસ્વપતીતનો દોશ વીચારીને,
દોશથી લાગજ દરવા;
કપટ ઝપટ તજ ભજ ભગવાનને,
એજ ઉપાય ઉગરવાં

સમજાં

માત પીતા સુત બ્રાંત ન ભગની,
પામે નહી સ્થીર કરવા;
પીપલ પાશુની પેરે પ્રજા જોને,
વેગેથી લાગે વીખરવાં

સમજાં

દહાડા દસે દીસ ધાન ને ધનના,
ભંદાર લાગ્યો તું ભરવા;
મારું મારું કહે તે નથી તારું,
મમત કરે શીદ મરવાં

સમજાં

હાથે કરીશ તે તો આવશે સાથે,
વળી તને મલશે વાવરવા;
નહી તો જ્યાં જાવુંછે ત્યાં તું નહી મલે,
હોઠવાને કે પાંથરવાં

સમજાં

(૧૬૯)

વીખના કે અમૃતના છોડવા વીથે,
લાગથે એજ ઉછરવા;
સમજીને જો તું વગર સમજે શીદ,
છલ કરે લોક છેતરવાં

સમજા૦

આ કુનીઆમાં કમાવાને કારણ,
આવથો મુસાફરી કરવા;
ગાંઠની મુંડી ગમાવીશ ઉલટો,
એવું લાગથો અનુસરવાં

સમજા૦

હજી પણ લાગ અસત્ય વીસારીને,
સત્યના રાખદ ઉચરવા;
દલપતરામનો દેવ દ્યાલુ છે,
સમરથ સંકટ હરવાં

સમજા૦

જલસો ૧૫ મો.

સતીવાર—તા. ૨૧ મી વ્યાગસટ ૧૮૭૫.

૪૬૦. હીંડોલ—સારંગમ.

ધ સા ગ મધ નીધ ગ મગ સા, ધ મધ સા ગ
નીધમ ગ મગ સા. ધ સાગ.

મમગ મમગ મધસા ગસા ધ મધનીધ ગ મગ સા
ગમ ધ મધસા નીધમ ગ મગસા. ધ. સાગ.

૪૬૧. હીંડોલ—ધૃપદ.

પરવરદેગાર તાર તાર સંસાર ખાહાર પાહાર કરનહાર
એહી ખીચાર સોહિ પાવે રીધ સીધ જરી જંજલ. પર-
વરદેગાર.

લલીત માર્ક લોભ મોહિ તાર તેરે જગમે કીર્ક પાર પાર-
નકી ખાત છાંડ દેત બાવર ફીરત ચંચાર. પરવરદેગાર.

૪૬૨. મુક્તતાની—ખ્યાલ.

દો હટકે નેણા હમારે, મન મોહન ખાંસલી વાલોસે.
દો હટકે.

નેણ હમારે રંગ રસ ખચ્ચરણ, પીયા હમારે મતવાલે.
દો હટકે.

(૧૭૦)

૪૬૩. પીલુ—હુમરી.

કદર પીઆરે લાગે તુમસે નચ્છેણાં કદર.
જદસે ગયે મોરી મુદ્દહુ ના લીનીરે, ખીન રેખે નહી
ચેન. કદર.

૪૬૪. ખમાચ—હુમરી.

શુખોકી ઘડી મોરા હા મોરા જીવનહાર ખનરા. શુખોકી.
શીરા ચેનેદા હાંડા સેવરાખી સોહે ખના મોતીઅન
ચોક પુરા. હા મોરા જીવન. શુખોકી.

૪૬૫. ચમન કલ્યાણ—ખ્યાલ.

લંગર તુરક જી ન છુચ્ચો, મોરી ધગરીઆં મોરી, અખ
દહે ગારી, ખીજ નારી, નીરખ નીરખ હસ હસ દેત
મેચ્છે તારી. લંગર.

તુ તો માહાલીત પી અતસન લાગોહી આવત ધાવત
અત પાર પાર, મચ્છે સાનુ હેરત ઘેરત, હજી લાજન મરી
જત હું ખીજ નારી. લંગર.

૪૬૬. ચમન કલ્યાણ—ખ્યાલ.

અવગુણ ન કીજીચ્છે ગુણી સુનો કહા જાણે ગુણકી
ખાત હો ગુણી, ગુણી જાણ ગુણકી સાર. અવગુણ.

ખરી ખેર સમજજી નહી સમજત પાર ખેર કોણ કહે
એક પાર કહે લીને કોણ કહે પાર પાર. અવગુણ.

(૧૭૧)

૪૬૭. ઝિઝોટી—કુમરી.

અંખીયાં જો લગ મધરે, નાદાન મોરા રે. અં-
ખીયાં જો.

જપ્પ લાગી તપ્પ લગત ના જાણીરે, અપ્પ લાગી કુપ્પ
દે. અંખીયાં જો.

૪૬૮. ઝિઝોટી—કુમરી.

સાજન ખેગાના હુવા જાએ, મોરી નનદીરે. સાજન.
સુનીઆરી મોરી સંગકી સાએલીયાંરે સોતન લોખા-
એ લીઆ જાએ. મોરી. સાજન.

૪૬૯. સોરઠ—ખ્યાલ.

ધનીઆંમે રહીઆં સંધઆરી છાંએ ખાગમે સાનુ કેએલ
બોલે પાપી રે વપધયા, પીયુ પીયુ રટત. ધનીઆંમે.
ખીન કંથુ મોહુ કલ ના પરત ખીરહા બદેશી આનકે
સતાવે. ધનઆંમે.

૪૭૦. સોરઠ—ધૃપદ.

બોત દીન ખીતે અજહુ નહી આયે સામ, કેણસી
લીરીઆને મેરે પીયુ ખીરમાયો. બોત દીન.

એક તો અકેલી નાર કુજી બએરણ રાત, અજહુ નહી
આયો મેરે પ્રાણુ તરસાયો. આલી બોત.

(૧૭૨)

૪૭૧. સોરઠ—ખ્યાલ.

થારા નેણા મારી ડરી છે ઝંકાર, બલ નનકુઠ્યા વીરા
રાજા થારાં

ચલિને જુલાઉ સાહેબા બાલારાજ, કાંઈ કલપાવે મા-
કો જી, કહો તો મેં હેડું ચરે ચુંદરી રે કહો તો મેં દખ-
ણીરાંરે ચીરો અખાં થારાં

૪૭૨. સોરઠ જંબુ—કુમરી.

મારા રે ખીદેશી સંઘ્યા હો, અજહુ નહી આપલારે
માં મારાં

કારે પીરે બદરા રે લાગે દરકાવે રે મા, કોકીલાકી
કુક સુન જીઅરા લોભાના રે માં મારાં

૪૭૩. બેલાવલ—તીલાણી.

અહે એલલાલે એલલીલી એલાલે આમ ત્રેલી એલા
એલા એલા.

આમત્રે તનતોમ તનોમ તનનદેરેના તનદેરેના તન-
દેરેના તોમના આમત્રે એલીએલા એલાએલાં અહે એલલાલે.

૪૭૪. બેલાવલ—ખ્યાલ.

કવન બતરીઆં ગઈલા મા અખ મોહે દેવો બતા અતહી
અત મોરા ચોરવા ગઈલા.

લેન ગઈ સોઘ બાટવારે ઈતની ધરીમે ગઈલી કોઆની
ઓરે કવન બતરીઆં.

(૧૭૩)

૪૭૫. બેલાવલ—ખ્યાલ.

અપ્પ મોરી રામ રામ કહીયો કહીયો રે બાલમથુ
બેગ લેજાધમ્મો પતીયાં રે.

હતિની ખીનતી મોરી ઉન સંગ કહીયોરે સીચ્છેરી હોત
છતીયાંરે. અપ્પ મોરી.

૪૭૬. લલત—ખ્યાલ.

ખાસ ખસાવે પીયકે અંગમે. ખાસ.

જો ચાહે તુ પીયા મીલવેકો, લગી રહત જીસ દીન
આસ. ખાસ.

૪૭૭. લલત—ધૃપદ.

નુરી મન સમરણુ નીશ દીન રટ રે શાહેનશાહે
મદાર. નુરી મન.

જોહી જોહી ધાવત સોહી ફલ પાવત નેઆમત દેત
હજુરી, તાનસેન પ્રભુ હતિનોહી માગત તાન તાલ સમપુરી.
નુરી મન.

૪૭૮. કાલીંગડો—ગજલ.

આતશે દેલકા જો આંખોસે શરારા ચમકા,
લોક સમજે કે ફલકપરસે સેતારા ચમકા.

આતશે દેલકા. ૧.

દરદે ફેરકતમે જો સખ દેલકુ હોઈ ખેતાખી,
રાત રેનેમે કઠી, સુખહકા તારા ચમકા.

આતશે દેલકા. ૨.

(૧૭૪)

ચેહરા અઝબસકે બબુકાસા નજર આતા હયે,
ઈનદીનું નામે ખાદા રંગ તુમારા ચમકા.

આતશે દેલકા ૦ ૩.

સહતખાનેમે જો દેલદાર હુવા ખુરાશતાર,
આસમાન નુરસે ઇસ માહકે સારા ચમકા.

આતશે દેલકા ૦ ૪.

ઝરદર અશકકી દોલતસે હુએ હમ હમદમ,
ઝાઅફરાન ઝાર યહ તોરફા હે હમારા ચમકા.

આતશે દેલકા ૦ ૫.

બરફ ચમકે હે હવા આરકે બેદેલકુ સમજ,
ચકકે અંદરસે જો અનચલકા કીનારા ચમકા.

આતશે દેલકા ૦ ૬.

દેલમે આતસ જો કનવર ગમસે તુ ભરકાતા હયે,
ખુશ ચમકી વહી ફીર ઉસકુ દોખારા ચમકા.

આતશે દેલકા ૦ ૭.

૪૭૯. કાલીંગડો—૫૬.

કરમ ગત તારે નાહી તરે ૦ કરમ ૦

કાંઠાં બસે રાહુ, કાંઠાં બસે શશીરવી,
જોગ સંજોગ પરે ૦ કરમ ગત ૦

ગુરુ બશીષ્ઠ પંડીત મુની માની,
શોધકે લગન ધરે ૦ કરમ ગત ૦

(૧૭૫)

સીતા હરન મરણ દસરથકુ,
ખીપટમે ખીપટ પડું કરમ ગત૦

પાંચોહી પાંડવ ધીર પ્રતાપી,
ખન ખન રોત ફીરે કરમ ગત૦

સુરદાસ પ્રભુ અખ હુષ સો હુષ,
જક જક કવન મરે કરમ ગત૦

૪૮૦. જોગી આસાવરી—૫૬.

હરણી હરકુ પોકારી, સંકટમે હરણી૦
સંકટમે એક અંકટ ઉપજયો,
અરજ કરે મૃગ નારી;
દોહી કર જોર ખીનતી કરત હું,
તુ રખીયો લાજ હમારી૦ હરણી૦

એક ઔર ફંદીઆં ખાવર પુરી,
કુળે અગણ પજારી;
એક ઔર સવાવ લગોજી રહેત હયે,
એક ઔર ફંદીઆરી૦ હરણી૦

પલત પવણ વાંકી ખાવર જલ ગમ્,
સવાન ગએ સુસકારી;
ખાંભી મએસે ખીખધર નીકસે,
દસ ગયો અંધીકો શેકારી૦ હરણી૦

(૧૭૬)

તપ્પ વાંઘાં હરણી નામણુ લાગી,
ધન ધન કૃષ્ણા મોરારી;
સુરદાસ કહે પ્રભુ વુને,
અપની કરકે ઉપારીં હરણીં.

૪૮૧. ભૈરવી—ધૃપદ.

આઝમે કરીમ કરમ કરેશે બન આવત સુખ સંપત
શેા આનંદ ધર ખોડેં આઝમે
રાધસે કરે પરબત નાહી ન લાગે ખેર ઝસેા સાહેબ
મેરોં આઝમે

૪૮૨. રામકલી—ખ્યાલ.

ખ્યાલા મુજે બરદે, મતવાલે મોરે ખીત ગઈલી સગરી
રતીયાં, બઘલી ભારં ખ્યાલાં
હમ વુમ પીએ છકે છકાવે દુરજન લોકવા ના હસે, અબ
કરહી સોરં ખ્યાલાં

૪૮૩. ભૈરવી—ગજલ.

ફીર દોખારા અશકકા દેલપે અસર પેદા હુવા,
બાગમે તેરી મોહબતકા રાજર પેદા હુવા.
ફીર દોખારાં ૧.
અશક બરી રાત દીન હુયે અશમ ગીરીયાંસે મેરે,
હસિ કદર શયા કે અશકોંકા મોહર પેદા હુવા.
ફીર દોખારાં ૨.

દખકર ગુલશનમે કહેતે ખુલખુલ ઉસ માહસે,
ડ્યા ચમનમે દુસરા રસકે કમર પેદા હુવા ?
ફીર દોખારા ૩.

અખ મુજે તેરે બજુઝ આતા નહીં આરમો ચેન,
ફીર તુજે ડ્યું કર જુદાઈસે સખર પેદા હુવા ?
ફીર દોખારા ૪.

ઝખમ આલે હો ગચ્ચે છીલ છીલકે સારે જેસ્મકે,
દરદે દેલ રમઝાનઅલી રામો સહર પેદા હુવા.
ફીર દોખારા ૫.

૪૮૪. ભૈરવી—ગજલ.

ખાત કરની મુજે મુરાકેલ કભી ઐસી તો ન થી,
જેસી અખ હયે તેરી મચ્ચેફીલ કભી ઐસી તો ન થી. ૧

સે ગયા છીનકે કોન આજ તેરા સખરેં કરાર,
બિકરારી તુજે અયે દીલ કભી ઐસી તો ન થી. ૨

ઉસકી આંખોને ખોદા જાને ડ્યા કીયા જાદુ,
કે તખીઅેત મેરી માઅેલ કભી ઐસી તો ન થી. ૩

યકસ રખસાહને કીસકે હયે તુજે ચમકાયા,
તાખ તુજમે મચ્ચે કામીલ કભી ઐસી તો ન થી. ૪

અખકે જો રાહે મોહોખતમે ઉઠાઈ તકલીફ,
સખત હોતી હમે મંજલ કભી ઐસી તો ન થી. ૫

પાઅે દુખાં કોઈ જુંદાંમે આયા હયે મજનુ,
આતી આવાજ સલાસલ કભી ઐસી તો ન થી. ૬

(૧૭૯)

નીગે યારકુ અપ્પ ક્યું હચ્ચેત ગાફેલ અયે દલ,
વા તેરે હાલસે ગાફેલ કભી ઐસી તો ન થી. ૭

અશ્મે કાતેલ મેરે દુશ્મન થે હમીશ લેકીન,
જૈસે અપ્પ હો ગયે કાતેલ કભી ઐસી તો ન થી. ૮

ક્યા સખપ્પ તુ જો ખીગરતા હચ્ચે ઝફરસે હરખાર,
હું તેરી હુર સમાચ્ચેલ કભી ઐસી તો ન થી. ૯

૪૮૫. ભૈરવી—કુમરી.

છુરીઆં ન મારેરે, બલાં છુરીઆં.

છુરીઆંદ મારા કોઇ દમ જીવે, ઇશકોંદ મારા મર
જાએ. છુરીઆં.

૪૮૬. ભૈરવી—કુમરી.

ડાલીઆં લે આવો મોરી રે, મેં તો ચલી પીપાકે દશ
નગરં ડાલીઆં.

ચાર કાહાર મીલે ડાલીઆં લે આવો, મંજલ મંજલ
પહોંચાવો ડાલીઆં.

*૪૮૭. ચમન કલ્યાણ—ધૃપદ.

મુશકેલ કરે આસાન અલાહી મેરી,

દીન દુનીમે પીર મદદ તેરી. મુશકેલ.

નીરધનકો આધાર, ગરીબનકો નીવાર,

મુખકે દાતા, દુખ કાટો મેરી. મુશકેલ.

* ૪૮૭ થી ૪૯૫ સુધી જાહેર જલસો ૩ જો, રાનીવાર
તા. ૧૧ મી માર્ચ ૧૮૭૬.

(૧૭૯)

ગુણ અવગુણ મેરે સખ તુમ જાનો,
જલદી અપર લીજે સાંજ સવેરીં મુરકેલં.
અલધમિદ્ધ પર કરમ કીજે,
પાર ઉતાર આજં નાવ મેરીં મુરકેલં.

૪૮૮. યમન કહયાણુ—ખ્યાલ.

મોરલી મધુરી ધુન બાજે છનોમ છનોમ છુમ
છનનનનનનનં મોરલી મધુરીં.

બાજત પખાવત ધુમી કીતી ધીધીધીધી તાધીન તાધીન
ધીમ તનનનનનનન ઉકટતાસકી તાન લે, સપ્ત સુર મીલ
મંકા દાની જનનનનન છુમ છનનનનનં મોરલીં.

નેવર નેવર અનુવત ખીધુવા પાયલ બાજે છુમ છનન
છુમ છનનન છુમ છનનનનનનં મોરલીં.

૪૮૯. ઠેશ—ખ્યાલ.

ધીરા માંસે બોલા ધીરા માંસે બોલા, માતીરા ચુગેછે
ધીરા માંસે બોલા, બાધજી સુનેછે ધીરા માંસે બોલાં.

હું તો થારી દાસી વારી, થે મારા સાહેબા, રાજ એ દી-
હુંદી ગુંઠી માંસે બોલાં બાધજીં ધીરાં.

૪૯૦. કેદારો—ધૃપદ.

એ જગ જોગી ભોગી રોગી કાંહાં જગેં એ જગં.

મન સુમરન ગ્યાન ધ્યાન રસના રટના જાકે, અગન
પવન સીત કાંહાં લાગેં એ જગં.

(૧૮૦)

સુર નર મુની ગુણી જાકે ધ્યાન ધરત હયે, એ અ-
નુહદ સુર સાધે પ્રેમ પાઝાગે, અલખ પુરખકી ગત ખરની
ન જાએ તાનસેન પ્રીતપર માંગે. એ જાગ જોગી.

૪૯૧. ગૌરી—લાવણી.

પીયા ખીન દુઃખ મોહકુ બારે-ધુંડું મૈ કાંઠાં વુજે પ્યારે. પીયા.
લીયા મૈ જોગનીયાંકો ખસ-પીયા તોહિ ધુંડા દેશો દેશ,
રંગોમે રંગત રહો નહી રસ-કાલે સો રપે હો ગએ કેસ;

બુલ.

પીયુ તેરી સુરત ખીન નીસ દીન મોહિ ન ચેન,
દેખ પ્રીતમ જખ પ્રીત લગી તખ ફુટે કું નહી નેન;
રેજો મૈ જા કીનકે દારે. ધુંડું મૈ.

કીયા મૈ તનકા દેશ-લીયા વૈરાગ પીયુ તેરા,
ખનો ખન શીરતી હજો ફેરા-ધુંડીમે જલા જગર મેરા;

બુલ.

તન મસાલ જલા રહી લહુ પુરાઓ તેલ,
જલ જલકે ખન શીરી-ધુંડત હમારો છેલ;
કોપ કર હો ગએ કું ન્યારે. ધુંડું મૈ.

પત્તા મીલે તો બેજુ પતીઆં-લીખું મૈ મનકી ખતીઆં,
કટત નહી બીન ખીન રતીઆં-મીલે તો રખું મારે છતીઆં;

(૧૮૧)

બુલ.

પ્રીતમ વો દીન કાંહાં ગચ્છે થી મૈ જલ તુમ કુધ,
અપ્પ તેલ હોકે ન્યારે બચ્છે કહાં ગઈ તુમારી સુધ;
દરસ કપ્પ પાજી તેહારે. ધુંડું મૈ.
મીલે અંક બાર તો સમજાઈ—ખીનત મોરી કર જોડ સુનાઈ,
પધયાં પરંધરપે શીરા લાઈ—તન મન અગન બુજાઈ;

બુલ.

પ્રીતમસે પ્રીતી લગી સજનસે લાગો સ્નેહ,
મન તો મોહનસે લાગો નૈનોસે લગો નેહ;
શીરાઝ પીયુ પીયુ પુકારે. ધુંડું મૈ.

૪૯૨. શાહાના કાહાનશે—હોરી.

હોરીકે બનક મોરે કાન પડીરે, દેખોજી લાલા મોરી
સાસ બુરીરે.

અપનેરી અપની મંદીરસે નીકસી, કોઈ સાંવરી કોઈ
લાલ પરીરે. દેખોજી.

૪૯૩. ભૈરવી—ગજલ.

ગદા હજી તેરે દરકા ખરીદદાર હજી તેરા,
બેહોશ મયે નીચેમે તલબગાર હજી તેરા. ગદા.
તુક નકશા તેરે કદમોંકા તું બુજાપે લગાદે,
પડા હજી તેરે કુચેમે આકસાર હજી તેરા. ગદા.

(૧૯૨)

જાળી મયે કહાં છોડકે આ યાર અપ્પ તુજકુ,
જાપસે આયા જોહાંમે નીમકાપ્પવાર હળી તેરા. ગદા૦
અપ્પશેસ તું મલિક તું અપ્પરાનહાર તું,
તું હયે મેરા મુનસક્ મયે યુનેહગાર હળી તેરા. ગદા૦
દરદ તું આઝાર તું દારે ઐલાઝ તું,
તું હમ્મે મેરા તપ્પીય મમ્મે ખીમાર હળી તેરા. ગદા૦
સાકી તું સાગર તું જામે શરાપ્પ તું,
તું હયે મેરા મમ્મેખાના મૈ મમ્મેખુવાર હળી તેરા. ગદા૦
યાર તું માશુક તું તસખીહ વઝીફા તું,
તું હયે મેરા કેપ્પલા શીરૈઝ પરસતાર હળી તેરા. ગદા૦

૪૯૪. ભૈરવી—કુમરી.

કોઈ યાદ દીલાવો મોરી રે,
સધ્યાં સુધ ખીસારી નીયુર બયે—કોઈ.
દીન ન અયન મોહે રેન ન નીંદરા રે,
ધતિની અરજ સુનાવો—ખાલમવા—કોઈ.
નીસ દીન જીઅરા માનત નાહી રે,
પ્રીતમ પ્રીય મીલાવો—સજનવા—કોઈ.
પ્રેમ કટારી તનપે મારી,
છતીયન ધાવ સીલાવો—જાલમવા—કોઈ.
શીરૈઝકી આસ પીયા ધતિની પુરાવો,
ખીખ કંઈ ધોલ પીલાવો—લાલનવા—કોઈ.

૪૯૫. રામકલી—૫૬.

ઊઠ સજન ખોલોર ભધ હરી બજન ગારે,
પશુ પંછી જીવજંત સંત હો પુકારે. ઉઠ૦

ખોલોર હુધી બજત હર્ષ પ્રભુ નામો તેહારે,
સુખ ચેન સો હોવે આજ સુકળ દીન પીઆરે. ઉઠ૦

કરત હર્ષ કર જોડ ખીનત તેરે દવારે,
કુઃખ દલીદ્ર સંકટ મેરે પ્રભુ તું નીવારે. ઉઠ૦

જાકો સુભ નામ લેત પાપ ગચ્છે હારે,
સકલ જગત આમી તુને રચી જીગત બારે. ઉઠ૦

સુનો જગનાથ કીચ્છે પાપ હુચ્છે અપારે,
સાગર ભવ કોન બેદ ઉતર જાઈ પારે. ઉઠ૦

શ્રીરોઝ અંતર બજન કરે તોજ પ્રભુ તારે,
તન મન સેવા ખીન સદા રહે નીઆરે. ઉઠ૦

જલસો ૧૬ મો.

સનીવાર, તા. ૨૬ મી જુલાઈ ૧૮૭૬.

૪૯૬. કલ્યાણ—સારંગમ.

ધ મ ગમ ગરે ગમ રે ગરેસા ધનીરેસા પપ ધસા
રે સારંગમ રેગરેસા ધનીરેસા. ધ મ.

પપધસા રે સારંગમ રેગરેસા ધનીધમગરે ગમ
પધનીસા ધનીધમગરે ગમ રે ગરેસા. ધ મ.

સોમ્યમ સુરન સુર મધ સા રે ગ મ બનામ્મે પામ્મે
ગુરણ તમ્મે ભેદ, કર કર બુધ પ્રકારા રીજવન કારણ અત
પ્રવીન પ્રતાપસામ્મે પાલક સકલ પરન ખટ દરસણ
નીવાસ. ધ મ.

૪૯૭. કલ્યાણ—પદ.

૨૮ તું શ્રી હરિ રસના :

રસાણં એ, જો ન રટે, ભસના તુજ, નામ ખરું, ૨૮. ૧.

ધરી આ તરતતૂ, ભક્તીરસ, જો ન પીધો, જીવ્યું વૃથા. ૨૮. ૨.

સાચો તે અનુપમ, મિષ્ટ લહેરી, ખીજ જીકા, કદુ ઝેરી. ૨૮. ૩.

અશક્ય કેહવાને, નર્મદા હું, અનુભવે, તે તો જાણે. ૨૮. ૪.

(૧૮૫)

૪૯૮. કલ્યાણ—૫૬.

હારે મન અસાન રૂ લે બ્રહ્મ છાંડ અભીમાન.
હારે મન.

બ્રહ્મ પરિપૂરણુ નામ જો નારદન, પાપ હર ઇચ્છા
ધર. હારે. મન.

૪૯૯. કલ્યાણ—ખ્યાલ.

હેરી લાલ મીલે, હેરી અનુપ સુંદર રાજ ઈંદ્રરાની
સખન હોખલ. હેરી લાલ.

જો જાકી બમર સોહી યેગીતન યેગી મેહર ધત ક-
શરી મંદીર હો. હેરી લાલ.

૫૦૦. કલ્યાણ—ધૃપદ.

જો લો દેખો તાહીં ખારેકોં મોઝે ના પરત કલ.
જો લો.

નેણુ તરસત હે વીનકે દેખવેકો નાહી ખીસરત મોઝે
મોઝે એક પલ. જો લો.

ધરી ધરી પલછન મોહિકુ ખીતત કહા મોપે ડારી
જો લો સનેહ પ્રભુ સાચી કહત હો જાસું લગાધમે તાસુ
નીબાધમે એ લાલ.

(੧੮੬)

੫੦੧. ਕੁਝਯਾਯੁ—ਯਯਾਲ.

ਪੀਯਰਵਾ ਤੇਹਾਰੀ ਨੇਕ ਨਜ਼ਰਪਰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਛੋਗਧੀ
ਯਲਹਾਰੀ ਨੀਰਯ ਰਹੀ ਛੁੰ ਯਾਰ ਯਾਰੰ ਪੀਯਰਵਾ

ਮਨਕੀ ਯੁੰਦ ਤੁਮ ਯੋਲੋ ਨੇਹਾਰ ਹਸ ਹਸ ਪ੍ਰੀਤ ਨਯੋਲੀ
ਯਾਧੋ ਪਾਰ ਭਿਤਾਰ ਨੇਹਾਰੰ ਪੀਯਰਵਾ

ਮੇਰੇ ਮਨਕੀ ਪੁਨਯਾਧੀ ਲੀਕਰ ਯਾਰ ਸ਼ੀਸ਼ ਨਵਾਂਝੇ ਹਸਾਰਸ਼
ਪਾਰ ਭਿਤਾਰ ਨੁਹਾਰੰ ਪੀਯਰਵਾ

੫੦੨. ਕੁਝਯਾਯੁ—ਟਪੋ.

ਯਯਾ ਮਾਡੀ ਯਰਯ ਸੁਨ ਲੋਵੀ ਮਗਧਾ ਮੈਂ ਤੋ ਤਾਨੁ
ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਦੇ ਟੁਵਾਧਯਾਂ ਯਯਾ

ਤੂੰ ਢਾਤਾ ਮਾਡਾ ਯਯਰਾਨਹਾਰ ਸਢਾ ਡਾਰੇ ਕਰਮੇ ਯਰ ਯਾ-
ਮੀਨੰ ਯਯਾ

੫੦੩. ਧਮਨ ਝਿਯੋਟੀ—ਫੁਮਰੀ.

ਮਨ ਲਾਲਨਕੋ ਲੇਛਕਨ ਲਾਗੀ ਦੇਯ ਸਯੀਰੀ ਗੋਰੀਕੋ
ਸੀਂਗਰਵਾ ਰੇ ਮਨ ਲਾਲਨਕੋ

ਹਜ਼ਰਤ ਕਮਲਾ ਪੀਛਲੀ ਮੋਹਿਯਤ ਯੰਯਲ ਯਯਪਲ
ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੰ ਮਨ ਲਾਲਨਕੋ

૫૦૪. ડેરા—ગજલ.

મેરી આંખ બંધ થી જખતલક વોહ નઝરમે નુરે જમાલ થા,
ખુલી આંખ તો ન ખખર રહી કે, વોહ ખાખ થાકે ખ્યાલ થા. ૧.

દમે ખીસમલ, અય ખુતે અશવેગર, ખુશી ઇદકીસી હુઈ મુજે,
ખમે તેગ તેરા જો સામને નઝર આયા મીસલે હેલાલ થા. ૨.

કહો ઇસ તસવ્વરે યારકુ કહું કયું ન ખેઝરે ખુજસતે પય,
કે ચેહી તો દરાતે ફેરાકમે મુજે રેહનુમાએ વેસાલ થા. ૩.

મેરે દેલમે થા કે કહુંગા મેં ચેહ જો દેલપે રંજે મલાલ હયે,
વોહ જખ આ ગયા મેરે સામને ન તો રંજ થા ન મલાલ થા. ૪.

વોહ હયે ખેવફા, વોહ હયે પુર જફા, વહાં હુતફ કેસા? વફા કહાં?
ફકત અપના વેહમે ખ્યાલ થા, ચેહ ખ્યાલ અમરે મહાલ થા. ૫.

પસે પરદે સુનકે તેરી સદા તેરા શોક દીદ જો બદ ગયા,
મુજે ઇઝતરાખ કમાલ થા ચેહી વજદ થા ચેહી હાલ થા. ૬.

ઝફર ઇસસે છુટકે જો જુસત કી, તો ચેહ જાનાહમને કે વાકેઈ,
ફકત એક કેદ ખુદીકી થી, ન કફસ થા કોઈ ન જાલ થા. ૭.

૫૦૫. ખનાય—કુમરી.

મોકુ નીદીઆં ન જગાવો શામ દેજંગી ગાલી, તું તો
બયો નીપટ અનારી મુશે કીની બરજેરી, સગરી રયન
ખીતી તલપત સારીં મોકું

(૧૮૮)

એ દુઃખ કાંહાંસે કહુંરી સખીરી, પ્રીત કરી કચુ
રીત ન જાની, મેં તો ઉમંગ પીઆસે કર જોર હારીં મોકું

એસો છળખળ તુમ કરત શોતન સંગ, પ્રીત કરત જેસી
કરત ના કાહું સંગ, હમારે પીઆ સંગ મેં હારીં મોકું

૫૦૬. ઊંજોટી—ગજલ.

જર હોવે તો હરકોઈ હોવે દીવદાર ઉશીકા,
મુફલેશીમે ના કોઈ હોવે યાર કીશીકા. ૧.

રખતા હું મેં તુમથે તો ઉલકતકી ખોહોત ઉમેદ,
કથું હમથે ખફા હોતી એ શોદા હે ખુશીકા. ૨.

જંજીર ભલી તોફ ભલી મોહોત નહી આતા,
પર હક ના રંગે કીસકુ ગીરફતાર કીસીકા. ૩.

૫૦૭. ખમાય—સારંગમ.*

સાસા નીધપમગ મગરેસા સારંગમપ ગમ ધનીસા
નીસારે ગરેરે સા ની ધ પ મ ગં સાસા નીધપમગ.

મમપપસા સાનીધ મપધ મગ સારંગમપ ગમ ધ-
નીસા રે ગગ રે સારે ધનીરેસા નીનીધધમપધમ ગરેસાં
સાસા નીધપમગ.

* ઉસતાદ હમિદાદખાંની બનાવેલી.

૫૦૮. ખમાચ—ગજલ.

- ઉમ સખ સુકૃતમે ખાયા કીયે નાદાન રહે,
દીલને આહા જીસે ઉસકે લીયે હયેરાન રહે. ૧.
- ધું તો મુંહ દેખેકી હોતી હયે મોહખત સખકો,
જખ મેં જાનું કે મેરે ખાદ મેરા ધ્યાન રહે. ૨.
- કોરીઆલા મેરી તુરખતયે ચહરાના યારે,
નાગણી મુલફેંકા મારા ઘેહી પયછાન રહે. ૩.
- ખાદ મરનેકે મેરે કાષ્ઠપર ખેલા ખોના,
અરે માલી તેરે ગુલખુટોકી પયછાન રહે. ૪.
- જલદ લાદે અખર ઉસ યારકી તુ અયે કાસીદ,
કામ હો મેરા તેરા ઉમ જર હયસાન રહે. ૫.
- કભી કાખેકો ગયા ઘાહ ગયા દખ્ખેરે હરમ,
આહા ધસ ઈશ્કમે હોંદુ ના મુસલમાન રહે. ૬.
- હમ તો જાતે હયે મુખ્મે મુલક અદમકે લીયે ખારે,
કીસે સૌપુ તુજે તેરા અલાહ નીગેખાન રહે. ૭.
- હકતાલાસે તમનના હયે અલીગીહરકી,
તનદરેસ્તી રહે ધમાન રહે જાન રહે. ૮.

૫૦૯. ખમાચ—કુમરી.

સમજત નાહી પનઘટ પીયા મેં હારી, રાર કરત પ-
નીયાં બરત બધ્યાં ન છુઓ નારી. સમજત નાહી.

અવન સુનત અખેસો ધીટ લંગરવા, કરત રાર મો-
હોવન બનવારી, ઉમર કરત અરજ શામસે મત કરે પીયા
જીયાસે નેયારી. સમજત નાહી.

૫૧૦. ખમાચ જીલો—ગજલ.

- અગર ગફલતશે બાજ આયા જફાકી,
તલાશી કીઈ અરે જાલીમ તો કયાકી. ૧.
- વીસાલે યારસે કુના હુવા હમકે,
મરઝ ખરતા ગયા જો જો દવાકી. ૨.
- સખાને ઉસકે કુચેસે ઉડાકર,
ખુદા જાને હમારી ખાક કયાકી. ૩.
- અબી ઇસ રાહાસે આ ખુત ગયા હયે,
કહે દેતી હયે શોખી નક્ષ પાકી. ૪.
- ન કુચ શોખી ચલી ખાદે સખાકી,
ખીગરને પરબી જુલ્ફ ઉસકી ખનાકી. ૫.
- કહા ઉસ ખુતસે કે મરતા હયે મોમીન,
કહા મેં આ કહે મરજી ખુદાકી. ૬.

૫૧૧. સિંધુરા—કુમરી.

આજ મન ખસ ગઈ સાવરે દુર સુરતીયા પ્યારી
પ્યારી સખીરી કહા કહું તોસે, અપને જીયાકી ખીતી
સમરી વાહુકે ખીન દેખે કલ ના પરત મોહેરીં આજ મનં

હાહા કરત તોએ પૈયાં પરત હું, જો પીયાઓ ન
મીલો મોહેકો, હું તો ચેરી સનદ બધં તેરીં આજ

(૧૯૧)

૫૧૨. ખમાચ જીલ્લો—કુમરી.

એસી ચતર નાર કર કર સીંગાર, ઠારી અપને
દાર પીયા નીકસ બાહાર, એક પલખ લાગી હસ મેરા
મન લીનાં એસી ચતરં

એક ચંદ્ર બદન ચંદાસી કીરણ, આધથી સનદ
પીઆ નેક નજર, એક પાનોકી બેહેરણ હસ મેરા મન
લીનાં એસી ચતરં

૫૧૩. ખમાચ જીલ્લો—કુમરી.

નીપટ કથન મુસે હટ કીની સંઘ્યાં, બાર બાર સ-
મજાએ મોરી ગુઘ્યાં નીપટ કથનં

કર જોરત હું પઘ્યાં પરત હું સોતનકે જ ન જાએ
મોરે સંઘ્યાં નીપટ કથનં

રાત રહે સોતનકે દારે હમારી સેજ મત આવા
મોરા સંઘ્યાં નીપટ કથનં

૫૧૪. ખમાચ જીલ્લો—કુમરી.

દરસન ખીન અંખીયાં તરસ રહી, તરસ રહી ત-
રસાએ રહીં દરસનં

પ્રીતમ પ્યારે અબર ન લીની, ખીલગ રહે કધુઃ
આર સખીં દરસનં

(૧૯૨)

૫૧૫. બેહાગ—ખ્યાલ.

હે ચંદ્ર લગો કુખ દેન માઈ મોકુ લગો કુખ
દેન હે ચંદ્ર.

કાહા ગઘ ચાંદની, કાહા ગચ્છે તારે, મોકુ પડે નહ
ચેન હે ચંદ્ર.

૫૧૬. ઠેશ—કુમરી.

સુરતીયાંરે લાગ રહી હરસુ સુરતીયાં.

લાગત લગ ગઘ સખને જાની, મોરે મન ખસ
ગઢરે સુરતીયાં.

૫૧૭. કાફી—ગજલ.

લગાદી આગ ખીજલીકી, ચમક હે ખાનચે તનમે,
ખરસતા મે નહી ખેર ખાખ ઉડતી હે સાદનમે. ૧.

ખાહારે લાલો ગુલશે લગીહે આગ ગુલશનમે,
ગીરેખાં ફાડ ચલ ખેકીહે શેરકે દામનમે. ૨.

ચે શેદા શાદત હે હમારે શરપે હે કાલીલ,
તેરી તલવારકા દમ બરતીહે જો રગ હે ગરદનમે. ૩.

૫૧૮. ધરજ—ખ્યાલ.

ઠાકોર રે આધચ્છો રાજ મારો રાજ ખાકો સીરદાર.
ઠાકોર.

અરજ કરેછું મહમદશાહ રંગીલે ગરે લાચું જીને
સદારંગ કરેરો ઠાકોર.

(૧૯૩)

૫૧૯. ૫૨જ કાલીંગડો—૮૫૫૦.

પ્યારેસે લાગે નેણા, લાગે મારે નેણાં પ્યારેસે.
સાંવલી સુરત રસ બરી સુરત ખીન દેખે નહીં એન.
પ્યારેસે.

સપનેમે આંકે આન જગાએ જાગે હમારે ભાગ
બેહુનાં પેખારેસે.

૫૨૦. ૫૨જ કાલીંગડો—ગજન.

સખકુ એક લેના તેરી યાદને સોને ન દીયા,
બેકરારીને મુજે ગારૂલખી હોને ન દીયા. ૧.
રાતકી ખાત ખતાવો મેં તેરે વારી જાવું,
કોનસા દાગ થા દામાન મુજે ધોને ન દીયા. ૨.
કોન કાફર તેરે કદમે તલે આયા કીયા,
પુછા અસતીનસે આંજી મુજે રોને ન દીયા. ૩.
મેં તુજે દેખા કરું મેરે ખાગ ખાહરાં ચમન,
ઘરકોકા જામ તેરે ખાગમે ખોને ન દીયા. ૪.

૫૨૧. ખમાચ—કુમરી.

પ્રીતમ પ્રીત લગાડે સુરત મોરી કાંઠાં ખીસરાધ
રાંમં પ્રીતમં.

તેરે ઇશ્કમે પ્યારે, સખી દુઃખ હમને સોંપે સારે,
પ્રીઈં મયે મનકે મારે, કે મહલા મેરી લાજ ગુમાધરે.
પ્રીતમં.

(૧૯૪)

૫૨૨. ભૈરવી—કુમરી.

નધમ્મિર છુટા જામ્મે-જામ્મે ખાત્રુલ મોરારેં નધમ્મિરેં
જામ્મ ડાલીયાં દરવજવા આમ્મે-અપના ખીગાના
છુટા જામ્મે-ખાત્રુલ મોરારેં નધમ્મિરેં

૫૨૩. ભૈરવી—અજલ.

- અખ તો વો દીલ ફરીખસે-કામ પડા જો હો સો હો,
હુસ્ત પર ઉસકે નકદે દીલ-સદકે ક્રીયા જો હો સો હો. ૧.
 - હોતેહી ઉસકે ચાર ચરામ-લગ ગઈ મેરી ટકટકી,
જલવાહ તો ઉસકા આંખમે-છામ્મે ગયા જો હો સો હો. ૨.
 - હમકુ ઉસીસે કામ હયે-દીલમે વોહી તમામ હયે,
હોંડોપે જીસકા નામ હમ્મે-દર્દ સદા જો હો સો હો. ૩.
 - ના સહોં તુમ ન કુછ કહો-દેખ સમજકે ચુપ રહો,
અશકકા અખ દીલપે તો-કારી લગા જો હો સો હો. ૪.
 - હોનાથા સો હો ગયા-હોગા વોહી જો હોના હયે,
પુછો ન કુછ દીવાનોસે-બકતેહો ડ્યા જો હો સો હો. ૫.
 - નીચેકા હયે અજાખ મઝા-મોહોતે સખા તું જાને ડ્યા,
ખીતે હયે મયે જો બરમીલા-કેહતે હયે વાહ જો હો સો હો. ૬.
 - ચારને દીં હમે શરાખ-પીંકિ હુવે હયે હમ ખરાખ,
આહો ભલા કહો તુરાખ-ચાહો જીરા જો હો સો હો. ૭.
-

(૧૯૫)

૫૨૪. ભૈરવી—૮૫૫૦.

માનીવે બસંત ચારદી ચીરા જરીદા શીરબંધીયા
તોરા જરીદા સોનેરી વે० માની વે०

મુખડા તો તેડા બાગબાહાર મેડાં પેઆરા શોરી તું
તો જમજમ જીવી કળંની માની વે०

૫૨૫. ભૈરવી—ગજલ.

મત જા બેઠકે વાસતે ધતિના તો કેહેના માન,
જાના જાના મત કરે જાતી હે મેરી જાન. ૧.

સારે શહેર ગંદે કાચે આર બાંધે તાવીજ,
નખજ મેરી દેખકે લુકમા હુવે હયરાન. ૨.

૫૨૬. ભૈરવી—કુમરી.

અપ્પ મોરી છાંડે કલાઈ કોન ગાંઉકો છોડા એસો
દોટ લંગરવાં અપ્પ મોરી०

નંદજીકો કાહાન અતો માનત નાહી, ખીચ ખાટ
શકત ખરે સોં અપ્પ મોરી०

૫૨૭. રામકલી—તીલાણી.

આદતન નાદીમ તનુમ તનુમ તનુમ તનનનના ત-
નના દ્રેદ્રે તુમ તનના તન તુમદ્રે તદીમ દીમ તદેરના દે-
રના તનનનનન તદારે તદાની તરેદાની० આદતન०

(૧૯૬)

અલસ સખા ચુમરકુમ,
 બકારોઆર રવંદ;
 બલાકશાન મોહોબત,
 બકુએ યાર રવંદઃ આદતનં.

૫૨૮. ટોડી-મુલતાની—ધૃપદ. .

પવનકો તોલ કરે,
 ગગનકો મોલ કરે;
 રવીંદો હીંગોલ કરે—
 એસો કોણુ નરરેં પવનકોં

પથરકો કાટે સુત,
 બાંજકો પઢાવે પુત;
 ઘટમે બોલાવે કુત,
 એસો કોણુ નરરેં પવનકોં

ખીંજલીકો કરે વેહા,
 દવકો ચલાવે રાહા;
 નદીકો બેઠાવે ઠા,

નીર ભચ્ચો ભરરેં;

બડો દીન કે બડી રાત,
 તાકી કોણુ માત તાત;
 એતી જોઉ જાને આત,
 સોહી મેરો ગુરરેં પવનકોં

જલસો ૧૭ મો.

સતીવાર—તા. ૧૭ મી માર્ચ ૧૯૭૭.

૫૨૯. પુરબી—ધૃપદ.

હાકમ હાદી હકીમ કરીમ મહલા કરમ કીએ તે
બન આવે. હાકમ.

ગકુર ગકાર તું પાક પરવરદેગાર તુંહી સત્તાર તેરેહી
નામ સખ ગાવે. હાકમ.

૫૩૦. પુરીઆ—તીલાણો.

દરા દીમ તનુમ તનુમ તનદ્રેદ્રે તદીઆરે તદાની
તારેદાની તારેદાની આદાની આદાની તદાની તદાની દરા
દરા તુમ તાના નોદ્રેદ્રે તુમ તાના દ્રેદ્રે તુદ્રેદાની. દરા દીમ.

તનનોદ્રેદાની તુમદ્રેદાની તનદ્રેદ્રે તદેરના તનદ્રેદ્રે તદેરના
આદાની દાની તદાની દાની દાની દાની દાની. દરા દીમ.

૫૩૧. ફેશ—હોરી.

હેરે લાલ મુખ મલ ડાલુંગી, અબકે ફાગણમે કાંહાં
ગમે એતરાય. લાલ મુખ.

ઔરતસે જ ફાગ મચાચો, મોહ બતાચો આજ
મેંબી ભીજુંગી અપને ઉમંગસે, મુખસે મલુંગી મુલાલ.
લાલ મુખ.

(૧૯૯)

૫૩૨. કહયાણુ—ખ્યાલ.

કોમ્પેલીઆં ખોલી રે, એ ધુને કોન દેશ ઉનકી ખાત
મારે। મન લાગીલાં કોમ્પેલીઆં।

દીસ્ટ પરી જખશે લાલનકી, ઉનખીન રહીયો ન જાએ
કોમ્પેલીઆં।

૫૩૩. કહયાણુ—ખ્યાલ.

અચર છાંડ તન વારી જાઉં, હાહા કરતહું પદ્યાં
પરતહું, ખીનતી કરે તેહારી, ધરકે લોગ લોગધ્યાં જાગે,
અરે લોકવન ઇન મારી જાવું અચર છાંડ।

તુમ તો શરણા હોત હો, તુમ નહી હોત કરાર ખીન
પીઆરે નરનાગીં અચર છાંડ।

૫૩૪. ઝિજોટી—ગજલ.

હયે અજબ જોઝત શેકાર અફકન તેરે તીરોંકે ખીચ ;
જીસકા ચરચા હો રહા હયે સારે નકચીરોંકે ખીચ. ૧.

કલ જો દેખી શીકલે મજનુ, હમને તરાવીરોંકે ખીચ ;
એક મુસતહિસતખાન થા લાખો જંજીરોંકે ખીચ. ૨.

જુલજુલોં તુમકુ મુખારક હોવે ગુલગશતે અમન ;
લાલે એ ગુલ કાનકીજો એકરે દલગીરોંકે ખીચ. ૩.

વ ખુમારી અંખીઆં ખીખરે હુવે ખાલોંમિ ઇયું ;
જીસ તરેહ દો મસત જકરે હુવે જંજીરોંકે ખીચ. ૪.

(૧૯૪)

૫૩૫. ઝિંબેટી—ગજલ.

- મેં આરાક હું દિલસે જહુહે સનમ પર,
દિવાના હું ઉસકે વળૂદો અદમ પર. ૧.
- કિયા જબસેં એકરાર કાલુ ખલાકા,
હુવા તબસેં નાજાં મેં નકદે કદમ પર. ૨.
- કિસીમેં નહીં વા હે ઊસમેં ચે સારે,
વો કદિર હે અપને તો જોરે કરમ પર. ૩.
- જહાં દેખો મોજૂદે ઉસકી તજલિ,
મુકરર નહીં કુછ ચે દેરે હરમ પર. ૪.
- વો જૈસા હે અવલસે આપિર ખી ઐસા,
હે મુખતારે અફઝાલ ખુદ ખેશ કમ પર. ૫.
- શહા ખૈર સાદિક હે જાનાંસે વાસલ,
હે હુશિયાર હર આન ઉસદમ કંદમ પર. ૬.

૫૩૬. ઝિંબેટી—ગજલ.

- આદમકુ મલક કહેતે ચે ક્યા ખાક બનેગા,
સમજે ન કે સિર તા કદમ એદરાક બનેગા. ૧.
- થિ ખાક સમજ ઉનકિ કિસૂને ચે ન સમજ,
આદમ દમે હકસે નફસે પાક બનેગા. ૨.
- હેવેગા કોઈ દમમે ચે મસજૂદે મલાયક,
હે ખાકનશીં હાકમે અફલાક બનેગા. ૩.

(૨૦૦)

ઝોલાદસે હોવેગા હસીકે વા પયંબર,
જે સલ્લેઅલા સાહેબે લૌલાક બનેગા. ૪.

રેહે શાદ તુરાબ અપનિ હકીકતકુ સમજ કર,
શૂરતકે લીયે કાહેકુ ગમનાક બનેગા. ૫.

૫૩૭. ભુપ કલ્યાણ—ખ્યાલ.

સુગર બના ગાય બજાય, રીજાય સખનકો, મત-
કરસોં સુગર.

તાન તાલ બોલ લેહેકે અનજર પતરી ખેલાવત ગા-
વત હીઅરા અલંકાર અતુર સુગર.

૫૩૮. બીમપલાસ—સારંગમ.

નીસાગમ પગરેસા નીસા ગગરેસા નીસા સાની ધપ
મપનીસા ગરેસા નીસા ગમ પગમ નીધમ ગગરેસા
નીસાગમ.

પમગમ ધનીસા રેરેસા પગરેસા નીસા ગમ પગમ
મમ ગગ નીની ધધ પપ મમ ગગરેસા નીસાગમ.

૫૩૯. બાહાર—ખ્યાલ.

નઈ કલીઅનકો નયો રસ, નઈ રત, નયે કુલ, નઈ
ખેલ બાહાર હરીઆ લાવે. નઈ કલીઅન.

હર ડલીઅનપર લોને લોને પતવા તાપર બમર બયો
બસ. નઈ કલીઅનકો.

(૨૦૧)

૫૪૦. કામોદ—ખ્યાલ.

ઝપ્પ યત ઝાપોરી મા સરસ યના, ધન ધન યત-
રીકો લેહાન૦ ઝપ્પ યત૦

જડત જડાવકો કર કુંગના, સુહા બાગા પહેના,
સુગંધ સના, માતીઝનકો સીસ સેરા સોહો ઝે માનુ
ગઝેના૦ ઝપ્પ યત૦

૫૪૧. કામોદ—સારંગમ.

નીરે મગ મધપધપ ગરે નીરે પગરે નીરેસા મધસા
મધપ ગરે મપનીસા પગરે નીરેસા૦ નીરે૦

રેમપ ધધપ મપસા સારેસા સારે ગરે સારેસાની
ધપમપ સાધપ ગરેસા૦ નીરે૦

૫૪૨. તીલંગ—કુમરી.

કેસો છલબલ કીના મોરી મા, માધરી૦ કેસો૦

જાંગલી પકડ મોરે સપ્પ રસ લીનારે દધિ દધિ કર
હોરી મોરી મા, માધરી૦ કેસો૦

૫૪૩. સીંધ—હોરી.

જાઝેરે સંધયાંકો મનાઝેરે, મોરા દીનદીન ધટત
સોહાગ, સંધયાં નહી ઝાપોરે૦ જાઝેરે૦

સગરી સપ્પી મીલ હોરી ઝલત હઝે, મેરે પીયા
ધર નાહીરે; જીનકે પીયા પરદેશ બસત હઝે, કેસેકે કહું
શીંગાર રે૦ જાઝેરે૦

૫૪૪. ખમાચ—સારંગમ.

નીસા ગગ મમ પપ સા રેસાનીધ મપનીધ પમગ,
 મગ પમ ગરેસા સાની ધધની પધનીની સાનીસા સાસા
 રેગમગરેની;
 સારે સાનીધપ નીધ નીસા નીધ પમગ મગરેગ મપ મગ
 રેસા° નીસા°
 સાસા નીધની પધ નીનીસા નીની ધધ પરેસારેસા રેગમ મગ
 મગ સાસા,
 પરેસારેરેનીસા રેગમરેગ સાસારે નીસાનીધમધ,
 ધપનીનીસાનીસા સામગપ મગરેસા નીરેસા નીધપ;
 પરેસાનીધપ મગ પમ ગરેસા સાધનીધ પધ નીસા પમ
 ગરેસા° નીસા°

૫૪૫. ખમાચ—તીલાણો.

ષ્ઠાદતન દેરેના દીમ તનન તનના દીમ નારેનારે દોસ;
 નારે તદ્ધરેધાંની નીતદ્રનારે દીરદીર નતનોમ દીરદીરધાંની
 દીરદીર નતનોમ દીરદીર નતનોમ તદ્ધાની તારેધાંની તાના
 દીરદીર તનોમ તારેધાની° ષ્ઠાદતન°

તાનોમ તાનોમ તાનોમ તદ્ધરેધાની તદ્રનારે તદ્રનારે
 દીરદીરધાની દીરદીર નતનોમ દીરદીર તનનો તાનોમ નીત
 નોમ નીતાનદીમ તા(ઞ્ઞાઞ્ઞાઞ્ઞા)નદીમ તનોમ દેરે નતનોમ
 દેરેના દીરનારે તદ્રીમ દીર દીર તનદીમ દીરદીર તનનદીમ
 તદ્રાંગ તદ્રાંગ દીરદીર દીરના રેદીરના દીમ° ષ્ઠાદતન°

૫૪૬. પીલુ—કુમરી.

સો મેરી ગુધ્યાં કેસે ભિજું પાતી કદરકુ મેં સો મેરીં
એક તો અંધેરી રાતી, દુજે સુની સેજ નાગણ, તીજે
મારા ખાલા જોખન, હાએ તસ જતીં કદરકુ મેં સો મેરીં.

૫૪૭. સીંધ—ગજલ.

કહો જુલજુલકુ લે જાવે ચમનસે આશીઆં અપના,
પહરે ગર સદ હજાર અફસું ન હોગા બાગ્યાં અપના. ૧.
ઊઠા કર લે ચલી જુલજુલ ચમનસે આસીઆં અપના,
કહા ગુલસે કે લે ઇએહ બેવફા હમસે મકાં અપના. ૨.
હુઈ જબ બાગસે રખસદ કહા રેરેકે યા કીસમત,
લીઆયા હું કે હસલે ગુલ મેં છોરે ખાનમાં અપના. ૩.
અરે સંધ્યાદ હું ચાહીએ તો જી આર જનસે હાજર,
વ લેકીન તોક કમરીકી તરેહ કરકે નીશા અપના. ૪.
ન તુને ગુલ કીઆ અપના ન જુલજુલ બાગ્યાં અપના,
ચમનમે કીસ તરેહસા બનાયા ખાનમાં અપના. ૫.
યેહ હશરત રેહ ગઈ કીસ કીસ મજ્નેસે જુંદગી કરતે,
અગર હોતા ચમન અપના ગુલ અપના બાગ્યાં અપના. ૬.

૫૪૮. સરપરદા—ધૃપદ.

પ્રથમ રાગ સુર સાધ જોહી ગુણીજણ સુધ સુદ્રખાની
સુધ ગાવેં પ્રથમ રાગં

કુરત મધ ખીલમપદ કરલે સુનાવે, સમ સુર તીણ
આમ ઉતનઆસ કોઠ તાન કરલે દેખાવેં પ્રથમ રાગં

(૨૦૪)

૫૪૯. સરપરદા—તીલાણો.

દાનીતોમ તનદ્રેદ્રે તુમદરનારે તનન દીમ તનન દ્રીદ્રી
તુમદ્રેદ્રીદ્રી દાન૦ દાની૦

પપધની સાની ધપમ ગરેરે સાની સાની ધપ મગ
મગ સા સાસારે રેરેગ ગગમ મમપ પપધ ધધની
નીનીસા સાનીધપ મગ મગ સા૦ દાનીતોમ૦

૫૫૦. બેહાગ—ખવાલ.

હમારી સુધ પીયાને ક્યું ના લઈ૦ હમારી૦
આવન કેહે ગયે હજીયે ન આયે, તલપ તલપ
જુંદ ભઈ૦ હમારી૦

૫૫૧. ઠાફી—ગજલ.

- હરાતા આક સીરપે કુમતા મસતાના આતા હયે,
નહી માલુમ કીસ ધુનમે તેરા દીવાના આતા હયે. ૧.
- સમાલ બેડો અપ અયે મસ્તો જરા હેમ્યાર હે જામ્યો,
આ દેખો હાથમે શાકી લીમ્યે પમ્યેમાના આતા હયે. ૨.
- લુભાના દીલ ન તુમકુ નાજ માથુકાના આતા હયે,
જલાના હમકુ આતા હયે વો યા શરમાના આતા હયે. ૩.
- સહે ખુબાં અગર વોહ હયે અમીરે આશકા હજી મયે,
મુજે ખત યારકા આતા નહી, પરવાના આતા હયે. ૪.
- હજુર અપતો કલામે આશકાના ખુબ કેહેતા હયે,
કે જીસકે તર્જમે મજમુન ઉસતાદાના આતા હયે. ૫.

(૨૦૫)

મસ્તોંકે કુચેમે કબ્બ ગુઝરે હોતી હચ્ચે અપની,
હઝારે ઊંગલીયાં ઉડતે હચ્ચે મેરા દીવાના આતા હચ્ચે. ૬.

તસદ્દુક ચ્ચે જાન કહેંગા ઉગકે કદમોંપર,
કુસા કીસમત મેરે ધર વો રાહાના આતા હચ્ચે. ૭.

ગીરફતારે બલા છુટકે કફસસે ગૈરોંકે આ પોહોંચા,
કે જૈસા રામોંપર ખેતાબ હો પરવાના આતા હચ્ચે. ૮.

દીલ દીવાના સોદાહી મુવા જાંતા હઉં કુરકતમે,
મેરે માહબુબકા સાકી કહાં મચ્ચેખાના આતા હચ્ચે. ૯.

૫૫૨. ૫૨જ—હોરી.

મત મારો પીચકારી રે મેં તો સગરી બીંગ ગધ્ઠ
મત મારો.

બરી પીચકારી મોપે સીર મુખ મારી બીંગ ગધ્ઠ
તન સારી રે મેં તો મત મારો.

૫૫૩. ખમાચ—સારંગમ.

પસા નીસાધની પધનીપધ પમગમ—નીસા ગમ પધ
મપ ગમપ૦ પસાનીસા.

મમનીધ સાનીસાનીસારે સાનીધ પડેસારે ગ સારે
નીસાનીસા રેધની પધનીસા પધની પધ પમગમ૦ પસાનીસા.

(૨૦૬)

૫૫૪. અમાચ—દાદરો.

નૈન સણિને રાધા તેરે નૈન
 નેક ચીતોન ખીકે મનમોહના ખીન ધાંમનીકે ચેરે તેરે નૈન
 તનમનકી સુધ બુલી તબહી, જદ પીઆતે હસી દેરે નૈન
 રાધા બલ્લભ હીત પરમાનંદ, અલી પંકજમેં ઘેરે તેરે નૈન

૫૫૫. જુલો—દાદરો.

સખી કોઈ રામમે મીનાદે મુળે,
 પતા નંદલાજકા બતાદે મુળે સખી
 કહો ધનરાજસે ખાસે તેરે દીદારકે,
 અપતો તેરી આહ સતાતી હમ્મે મુળે સખી

૫૫૬. સાવન—ખ્યાલ.

ધીરે બહુ નદીયાં તુ ધીરે બહારે—સધ્યાં મારે ઉતરેંગે
 પાર ધીરે
 ગમ્મેરી રે નદીયાં નાવ એવતીયાં રે આન પરી માળે
 ધાર ધીરે

૫૫૭. ભૈરવી—કુમરી.

અપ્પ મોમે રાર ડ્યું મચાઈ મોરા સઠ્યાં—દગર ચલત
 મમ્મે તો ગાલી દેજીગી તુમકો છાંડ દે કલાઈ અપ્પ મોમે
 રાહાયાત મોમ્મે રોકત તોકત, સનદ પીયા તોરી દખી
 ચતરાઈ છાંડ દે કલાઈ અપ્પ

૫૫૮. ભૈરવી—ગજલ.

આ કહું દીલ માયલે જીલફે દેતા હું કર હુવા,
યે બલા અંગા ગીરફતારે બજા હું કર હુવા. ૧.

જસકુ એકતાંઈકા દાવા દેખકર વો આઈના,
હો અયા હયરાં કે પયદા હસરા હું કર હુવા. ૨.

દીદ એ હયરાં હમારા યા તુમારે જિરપા,
હમકુ હયરત હમે કે પયદા નંશ પા હું કર હુવા. ૩.

જો કુચ હોના યા હુવા હમપર તુમારે ઈશ્કેમે,
હમને ઈતિનાખી ન પુછા ડયા હુવા હું કર હુવા. ૪.

જસકો મેહેરામે ઈબાદત હોખમે આખરમે ચાર,
હસકા કાખમે કહો સેજદા અદા હું કર હુવા. ૫.

વો તો હય ખેઆશના મશહુર આલમમે. અફર,
ફીર ખુદા જાને કે તુજસે આશના હું કર હુવા. ૬.

૫૫૯. શહાના કાદાનરો—ખયાલ.

રાજ દુલાગીરા ખતરો આઈસો સોલે, પેહેને રાતાઈ
ચોલારા ખતરો આઈસો રાજદુલાગી

સુમકના સીર ઝેરા ખીગરે સુખ ઘડી લગન ધરાયા.
રાજદુલાગી

(૨૦૮)

૫૬૦. ડેશ—હુમરી.

મેરે ધરકુલી કેસર ડ્યારી આવો તો ખીહારી જી મોરે.
ચંપાખી કુત્રા ચંમેલી કુત્રી, કેવડેકી ખુખી હય ન્યારી.
આવો તો મોરે.

૫૬૧. ભૈરવી—હુમરી.

તોહે નીપટ લાજ ના આવે, તન મોરા તલપત જીઆ
ધબરાવે તોહે.

ધટ ધટ જીઆ મોરા તલપત રહીભારે, તોહે ખીન
નીંદ ન આવે તોહે.

જલસો ૧૮ મો.

સનીવાર, તા. ૧૦ મી આગષ્ટ ૧૮૭૮.

૫૬૨. યમન કહ્યાણુ—ધૃપદ.

પાર તેરો પાચો નહી અપરમપાર એ કિરતાર જીતે
તીતે ગએ સખ હાર હાર. પાર તેરો.

જોગી જગત જપ તપ કરે વામદેવ નારદ સકલ
દેવ સખનકા કુખ ગેઆન ધેઆન રહે અષ્ટજમ કરત
રહે નીત પાવત નહી. પાર તેરો.

૫૬૩. ઠેશ મહહાર—કુમરી.

વીજલી ચમકે ડર મોએ લગે ઉમંગ દલ પાદલ
શામ ઘટા. વીજલી.

લે આવોરી ઉસ નંદનકુ પાતી પાંચત આએ અટા,
હાર સિંગાર સખ તજ દર્જગી હોર્જગી ખેરાગણુ ખોલ
જટા. વીજલી.

૫૬૪. હમીર કહ્યાણુ—ખ્યાલ.

અરે અલખેલા મીત પિહરવા મોરા. અરે.

લાડ ગહેલા અતહી નવેલા સદારંગ સખ ખેલ ખેલા
સોમે પાએ કર રખુંગી હાર હમેલા. અરે.

(૨૧૦)

૫૬૫. છાંયા—ખ્યાલ.

કાનન ખતિયાં સુન હું ન માનત નેન શિખ લા-
ગોહી આપે મત આર આર કાનન૦

અરજ રહી અરજે નાહી માનત વાકે તો જીઆમે
આનન૦ કાનન૦

૫૬૬. ગોંડ મહહાર—કુમરી.

રૂમ કુમ અદરવા અરસે દામિની દામક પવણ ચલે
પાપીરે પપૈયા પિયુ પિયુ કરે૦ રૂમ કુમ૦

મહમદશાહ પિયા સદા રંગીલે ઉન ખીન જીઆરા
તરસે, નાની નાની ખુંદનવા મેહા અરસ રહે, ભીંજ ગઈ
તન સીરસે૦ રૂમ કુમ૦

૫૬૭. શ્રીરાગ—સારંગમ.

મધનીસા રેસા નીધ પરેપ ધમગરે ગમગરે સારે નીધ મ-
ધની સારેપ ધમગરે રેની ધમ ગરે ગમગરે સા૦ મધનીસા૦

ગમધનીસા રે મગરેસા રેની ધમગરે સા રે પ રે રે
ગમ પમ ગરેસા રેરેરે નીનીની ધધધ પપપ મમમ ગમગ
રેરેરે સા૦ મધનીસા૦

૫૬૮. શ્રીરાગ—ખ્યાલ.

ગજરવા બાળે બાળે બાળે રે ગજરવા બાળે૦

આઠ પેહેરફી ચોસઠ ધરીરે, જપત તેહારોહી નામ૦
મજરવા૦

૫૬૯. શીલુ અને કાફી—ગજલ.

- સુના હચ્છે ઉનકુ મનજુરે નજર તેગ આજમાઈ હચ્છે,
 ઈહાં શાએ શાહાદતને મેરી ગરદન જુકાઈ હચ્છે. ૧.
- હયા ચ્છે ખેવફા જબમે તખીઅત તુજપર આઈ હચ્છે,
 બજલચ્છે રહ કાલેબમે તેરી ઉલફત સમાઈ હચ્છે. ૨.
- હહુ ખેહતાં હચ્છે આંખોસે ખેઆલે તેગ અબરકે,
 દીલે નાદાનને મેરે ક્યા ખુરી તલવાર આઈ હચ્છે. ૩.
- ઉસીપર જાન દેતા હું ન પુછે તુમપર ક્યા ગુજરી,
 હમારે વાસતે ઉસને ખરી ઈન્જિ બીઠાઈ હચ્છે. ૪.
- સુચ્છે ગોરે ગરીબાં જબ ગયા વોહી તનચ્છે મહેસર,
 અદમમે ગુલ હુઆ ઉડો કેઆમત સીરપર આઈ હચ્છે. ૫.

૫૭૦. કાફી—૫૬.

- રધુ વીરસે જા કહીચ્છો મોરી, •
 કહીચ્છો મોરી સુનઈચ્છો મોરી • રધુ વીરસે •
 સુનો હનુમેંત અંજની નંદન
 કહીચ્છો સંદેશાકી હોરી,
 શીશ નમાચ્છે ચરણ અહ લીજો,
 કીજો બિનતી મોરી,—રામસું દોહુ કર જોરી • રધુ •
 મેં રધુપતીકી કીર્ત સુની હચ્છે,
 જીનકે ધણુષ જીને તોરી,
 તે જૂજબજ અવલી કીત દુગવટ,
 રાવન દુષ્ટ હનોરી—કેહેત હે જનકકી છોરી • રધુ •

(૨૧૨)

દીન નહીં એન, રેન નહીં નિંદ્રા,
આન પાન ખીસરેરી,
બન ઉપ બનમે આઈ પરીહું,
તેરેહી ધેઆન ધરેરી—રામ રામ મુખસે કહુંરી•રધુ•

કિતીક દૂર લંકા ઘટ તુમસે,
જનસે સૃષ્ટી રચેરી,
હે રધુનાથ કૌસલ્યાકો નંદન,
સુગ્રીવ કષ્ટ હરેરી—ભગતન પ્રતીપાલ કરેરી•રધુ•

કહે હનુમાન ધીર ધરે માત
લંકા કરંજી મેં હોરી,
શવન કુંભકર્ણ સખહી મારહું
મેઘનાદ હનુગી—દેઈ તેતીસ બંધ છોરી•રધુ•

ગુલસીદાસ પ્રભુ તેહારે મીલનકો,
અવધ આરા ગ્રહી થોરી,
પ્રાણ દાન દીજે રધુનંદન,
ગાઈ મેં કિર્તી તોરી—પરત અબ કહું બહોરી•રધુ•

૫૭૧. શાહાના કાફી—હોરી.

અપનેરી દીલસે એ કાગ મઆધએ,
આસર ગયો સો ફીર નહીં પાધએ• અપને•
લો ચુવારી ચંદન અતર અર્ગળ,
સત નામકો ગુલાલ ઉડાધએ• અપને•

(૨૧૩)

ધેઆનકી તાલ તાન તન મનકી,
ગતમે ગેઆનકો મિદંગ બજાઈએં અપનેં
એલ લે દીન ચાર સખીરી,
સત નામકી આજ હોરી નો ગાઈએં અપનેં

૫૭૨. પીલુ—હોશી.

કેહે દીને હમારી રામ રામ,
બકુ મીલે મોરા રામં કેહે દીનેં
નગર નગર ઔર હારે દ્રારે,
હોરી એલનકી ધૂમ ધામ ધામં કેહે દીનેં
ઉમંગે જોખન પિયા માનત નહી,
કેસેકે રખું મે હામ હામં કેહે દીનેં
ભુખ પેઆસ રાંધીકા છાંડયો,
ધેઆન તેરેહી અજબમે ભાખં કેહે દીનેં
કૃષ્ણનંદસુ ધતની હે ખિતલી,
મ્રભુ ડું છોરી એસી બામ બામં કેહે દીનેં

૫૭૩. ઝિન્નેટી—ગજલ.

આશોકોકુ દાગ દે, દેલકા છુપાના ડયા બલા ?
મુજ ખીચારે નાતવાંકા દેલ જલાના ડયા બલા ? ૧.
હમ જો આએથે તુમારે દેખનેકુ, અએ સનમ,
એક નજર દેખલાકે પ્રીર મુખરા છુપાના ડયા બલા ? ૨.

બોસતાંમે જાહે જુલજુલ ગુલસે કરતી હચ્ચે પોકાર,
દામે ઉલકતસે મેરે દેલકુ ફસાના ડ્યા બલા ? ૩.

જાનતેયે તુમ પીયા પીતમકી નગરી હચ્ચે કઠણ,
ઉસ ગલીમે સર દીવા, શીર જી બચ્ચાના બલા ? ૪.

આરજી કરતા હચ્ચે “શરદુદદીન” તુમારા, અચ્ચે સનમ,
મેહરબાં હોકર કે શીર દુરામન હોજનના ડ્યા બલા ? ૫.

૫૭૪. ઠેશ—ખ્યાલ.

રાત ચૂરા રંગ લાગા, રંગ લગાદે સાહેબા અચ્ચે ચુન-
રીજી કાંહિરે રાત.

પાંચ મોહોરદા ચૂરલા મંગાદે લાડી ધારા બૈયાંદા રંગ
રૂડાં રાત.

૫૭૫. કાફી—કુમરી.

કદર પિયા નૈયાં મોરી કેસે લાગે પાર, તું ખેવટ
અનાડી હું થાપી મચ્છા-કદર.

ના મોરે નૈયાં નારે ખેવૈયાંરે, આન પડી મચ્છાં કદર.

૫૭૬. ઝિન્નેટી—ગજલ.

કીસીકા દર્દ દેલ જાલીમ, તેગ ખેદાદ ડ્યા જાને ?
કે ગુજરી સાહેબકે દીલમે, મગર જલાદ ડ્યા જાને ? ૧.

કફસમે જુલજુલ રોતી હચ્ચે, અરે સૈયાદ ડ્યા કીન્ને ?
જાંહાં ખેદાદ હો હાકમ, વાંહાં શીરીયાદ ડ્યા કીન્ને ? ૨.

મેરે આરાકસે પું કહેના, વાંહાં મગરર મત કીન્ને,
એહી કહેના કે દીલસે યાર, સુજાકે દુર મત કીન્ને. ૩.

(૨૧૫)

૫૭૭. ઘાટો—લાવણી.

કાળી ઘટા કોહર બન છાઈ
મહેલોમે તડપ રહી પ્યારી
સુન અસારકા બયાન
પીતમ મત જા મચ્છેખાના
મેકો ખીન સીંગાર નહી ચમ્ચેન
મેં તો રેતી હચ્છે દીન રચ્ચેન

(ઝૂલ) કર કર ખીજલી જીઆ લરતે
ઉપરમે બાદલ ગરતે
મેરી સંગડી સચ્છેલીયાં લરતે
સખી છાયા અખર ભરપુર, પીયા હચ્છે દુર, સખર કર
નારી મહેલોમે તડપ

બાંદોડી બવન ભરપુરે
બનબનમે કુક રહે શારે
પીયા પીયા મચ્છા રહે શારે
હો ગઈ પીયા ખીન ભારે

(ઝૂલ) લીખું અપને દસ્ત પરવાના
પીતમ પ્યારેકો દેના
કાસેદ તું દેર મત કરના
મચ્છે તો દેજગી જોબનકા દાન, કહા મેરા માન, સખર કર
નારી મહેલોમે તડપ

(२१६)

५७८. ठेरा मल्लुआर—कुमरी.

तारा अंगलानी जीरकी छिवाड हुं तो जीयुंछुं माहा-
राज० तारा०

नवरंग मारी सारी जे जीजे अपार जीजे सीर
युलनर० हुं तो जीयुंछुं माहाराज० तारा०

५७९. अमाच—कुमरी.

केसे जेराजोरी मारी जैयां मरोरीरे, जलजोरी कर
पकडत हे, जतीयां करत जेराजोरी० मारी जैयां० केसे०

दोजो७ दोजो७ मारी अंगरी मुरक गछ, छतीआं
धरक गछ, जेसी ज्वा करतहो ठीयेरी० मारी जैयां० केसे०

५८०. अमाच—सारंगम.

सा नीसारे सा नीध मपधम, गम पम गरैसा
गमप गमप गमध मधनी सा नीसारे गरैसा नीधपम
गमपम गरैसा० सा नीसारे०

गमप गमप गमध गमध मधनी सा नीसारे
नीसारे नीसारंग मगरैसा गगमप मगरैसा रैसानिध
पमगम गमपम गरैसा० सा नीसारे०

५८१. अमाच—धृपद.

नैनको कमल कहौ, पैतौ मुरजय आली;
जैतौ कहौ, मृग नैनी, पैतौ सपकार हँ. १.

जैतौ कहौ भीनजल, पैतौ नहीं आव तीर;
जैतौ कहौ अंजनवै, स्वेत रंग सारे हँ. २.

(૨૧૭)

અપલ તુરંગ કહો, ધાયક વૈ પાયકસે;
દીપકકી જોતી કહો, વૈતૌ રૈન જરૈ હૈ. ૩.

સસી પેસે સીતલ કહો, વૈ કળાહીન બાલી;
તેરૈ નૈન જીત બૈકો, તીન લોક હારૈ હૈ. ૪.

૫૮૨. ખમાચ—ચતરંગ.

કાન્હ ચતુરચતુરંગ ગાવૈ, બજાવૈ અંસી તાન માનશૌ,
ઉર્પતિર્પલે ધીરીરીરીરીરીરી પમ્માદતિહિ રિંગવૈ૦ કાન્હ૦

નાદિરિ તુમનાદિરિ તુમનાદિરિ ચાલેલે ચાલેલે ચાલે
તાનેને તાનને તાને લોમ લોમલે તનમ તનમ મનમ
મનમ તુમ તુમ દાની દીની કહ્યુ જણાવૈ૦ કાન્હ૦

સપ્ત તીન એકધસ બાધસો ઉનચાસકે બેદ ગીણાવે
ધધપ ધધમ નીધ મગપ મગરૈસાની, સારંગમપધનીસા
સાનીધપમગરૈસા, જાવૈ શ્રીવૈ૦ કાન્હ૦

ધાટીતાકિત ધિતતકિત ધિતતાકતા તક ત્રકટ તકતા
તાકતા ગિદિગિન ધિટત ધિટત ધી ગિદિગિનાધા બજિ લ
ભિમ્મ બહુ પરન સુનાવૈયા મેષ ગોપાલલાલકો બાવૈ૦ કાન્હ૦

૫૮૩. કાલીંગડો—દાદરો.

મોકો પીયા મીલનકો જાનેદે અચ્ચરન મા; ન માનેરી ન-
નદીઆં નેક મયા કર મોપે રાર ન કર સાહેબકો માન૦ પીયા.

ધતની ખીનતી સુનો મોરી; સુન સખીયન ખાત
સારી; અપની મચ્છોજસે જાઉ પીયા પાસ કરકે મનમે
ગેઆન ઘેઆન૦ પીયા.

૫૮૪. ભૈરવી—ગજલ.

તેરે માનીન્દ અગર માહે મુનવર હો તો મય્યે જાનુ,
મુનવર માહા ક્યા ખુશીદે અનવર હો તો મય્યે જાનુ. ૧.
શોઆય્યે રૂપસે આઈના જો દીલકા પારા પારા હય્યે,
દીગર ક્યા ઇસકા સાજીનદા સીકંદર હો તો મય્યે જાનુ. ૨.
બ મીસલે કાહ તુજકો કહેરો બાહો ખીચકે લાંવે,
અસર ઇતિના એ આહો નાલેમે ગર હો તો મય્યે જાનુ. ૩.
અરે આ શુઉપ દીદા દીલ તો મય્યે તુજકો દેતી હું પર,
કુબુલ અપ્પ ચેહ નજર તુજકો સીતમગર હો તો મય્યે જાનુ. ૪.
અરે પરીયાં કહે એહ કૌન હય્યે કીસ બાગકા એહ ગુલ,
તુમારી સઈસે મેરા એહ દીલબર હો તો મય્યે જાનુ. ૫.

૫૮૫. માલકોસ—ખ્યાલ.

પાનન ખીડી બનાય્યે એવાય્યે તરપ તરપ તુમ મુંદ-
રકે મુખવાં પાન

અધરન દશન ચમકે જો દામનીસી કઉદત દેખેજો
ભવરં પાનનં

૫૮૬. માલકોસ—હોરી.

આહો ધપ ધોંકાર ધૂન મિદંગ તાલ લીયે ખીચ
મારલી ધૂન તોરીં આહો ધપં

એક ગાવત એક મિદંગ બજાવત એક નાચત દે
તાલં આહો ધપં

(૨૧૯)

૫૮૭. સીંધ લૈરવી—ગજલ.

- અમનમે આકે કોઈ દમ જો તું સખા ઠૈરી,
નસીમે જુલજુલ શેદ ખેળંખી આ ઠૈરી. ૧.
- જીનુને છોરાના એક કુતાર પેહરન મેરા,
અદનપર આક ફકીરકે એ કપ્પા ઠૈરી. ૨.
- ગયા ન જીતા હુવાકુ પારસે કોઈ,
ગલી સનમકી અજીને એ કર્બલા ઠૈરી. ૩.
- જો કાલ કરકે મેરી લાશકો કીયા પામાલ,
હમારા ખુન તેરે પાંઉકી હીના ઠૈરી. ૪.

૫૮૮. માલકોસ—સારંગમ.

નીની ધધ મગ સાનીધ નીસા ગ મગ સા નીધ
મધ નીસા ગ મધરા નીધ નીધ ગમસાં નીની ધધ.
મમગ મમગ મધ નીસા નીધ મધની મધની ગ
મધ સા ગસા મગસા નીધ નીધ ગમધ ધ સા સા મગસા
સા નીધ નીધ ગમસાં નીની ધધ.

૫૮૯. માલકોસ—ધૃપદ.

અતર અરમજ અખીર સુગંધ અનેક ચુલા ચં-
દાલ. અતર.

અનતસ ગુલાબ લીચ્છે સુખ સમાન મલીર જાત એ મન
મેરા ધુજ લીચ્છે ઉચ રાત હોત હચ્છે રચ્છે કાંપો. અતર.

૫૯૦. માલકોસ—તીલાણો.

ધાનિ ઘેતલાન ઘેત તનન નાદ્રદ્ર દીમ તનદ્રેના
તનનનનનનનના ઓદતન ઓદતન દેરેનુમ દેરેનુમ તાદીમ
તાન દેરે નીતનતોમ૦ ધાનિ ઘેતલાન૦

તદેરના દેરેના દીરીઅનરે દેરના દેરના તદાનિ દીમ
તનદીમ નીતદીમ તદીમ તાનદેરેની તનતોમ૦ ધાની ઘેતલાન૦

* ૫૯૧. મુલતાની—ગરબો.

સખી સરસ્વતીને સંભારીએ સુખ કાળે જો,
સમરણ કરતાં દુઃખ જાય સધળાં આળે જો૦ સખી૦

સખી જેને સુખ છે સરસ્વતી સુખ કાળે જો,
જાણીએ તે છે સુખી અતી વળી આળે જો૦ સખી૦

સખી બહુ ~~ખાઈ~~ ખીએ નહી સુખ કાળે જો,
થાશે સુખી શિએ કઈ વળી તે આળે જો૦ સખી૦

સખી શિએલી જે ભામની સુખ કાળે જો,
તે પિયુને થાશે કામની વળી આળે જો૦ સખી૦

* ૫૯૧ થી ૬૦૩ સુધી આશ જલસો * ગરબાઓના, સની-
વાર તા. ૧૨ મી અક્ટોબર ૧૮૭૮.

(૨૨૧)

૫૯૨. જંગલો—ગરબો.

આજકી માણિકઠારીયાં, મોહનજી આજકી માણિકઠારીયાં.

દુધ પૌઆ આર રાધતી કેરી,

ઉપરથી ચુવાર વધારીયાં. મોહનજી આજકી.

ખરશી પૂરી, આદા ચીરી,

ઉપરથી લીંબુ ખટાઈયાં. મોહનજી આજકી.

સેવ કંસાર ને કારેલાં કંટોલાં,

ઉપરથી સુરણ સવાદીયાં. મોહનજી આજકી.

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર,

બાવે કરીને આરોગીયાં. મોહનજી આજકી.

૫૯૩. માંડ—ગરબો.

પ્રભૂ પ્રગટયા સુરકાજ સૂર્ય વંશમાં જો,

ક્ષત્રિ કુલમાં ગણાય અવંતરમાં જો. ૧.

વાણી પરમ જ્ઞાલિ શિશુ રૂદનનિ સાંભળીજો,

સંભમ આલિ આવિ રાણિ સૌ ટોળે મળીજો. ૨.

સુણી દસરથ સુત જન્મ અવણુ તે સમે જો,

પ્રહ્લાનંદ તુલ્ય જાણું મન ખહુ ગમે જો. ૩.

ચારણ બાટ ગુણી ગંધર્વ રાજી યાયછે જો,

પાવણ ગુણુ રામ તણા મુખે ગાયછે જો. ૪.

હૃદય હર્ષવંત નગર નર નારી તણાં જો,

જીવે રાજકુવર કહિલે વિવિધ વારણાં જો. ૫.

૫૯૪. ધનાસરી—ગરબો.

તમે સાંભળોની સંત સુખણ, કળજીગ આપ્યો રે,
તમે દેખો દુનિઆના લોક, કળજીગ આપ્યો રે.

કળજીગ તો સત જીગને રે બિદે,
જેમ દિવાલીની હેલી રે,
સત જીગમાં તો શાધુ રે જાણને,
કળજીગમાં નહીં કોઈ રે. કળજીગ.

પ્રાણણ થઈ ખેતી રે કરશે,
ને ખોખના પીશે પાણી રે;
ભાળા મણુપ થઈ ભીંચા કેહેવાશે,
ગળે ગડાકુ તાણી રે. કળજીગ.

શ્રીમંત જાત થઈ તુલસી રે વાવશે,
માચી વિદ્યા ભણશે રે;
ચાખંડિની મુંગ રે વાશે,
પંડાત ખેતી રહેશે રે. કળજીગ.

શાધુ રે સંતને શાધિને મારશે,
ને હુઆની સંગત કરશે રે;
ચોતના દેવતા દિવો નહીં દેખે,
પીર મલિદા ખાશે રે. કળજીગ.

છળ છળ ભેદ કુદવા પડશે,
ને પ્રપંચ વરશે જાળ રે;
ભણ્યા હશે તે ભુખે મરશે,
હરામિ હશે તે તાળ રે. કળજીગ.

(૨૨૩)

ધાંચ મળી પંચાચ્ચેત કરશે,
ને પક્ષ પોતાતણે તાણશે રે;
ભિળી રે થાપણુ ઝાળવશે રે;
રાંડીરાંડા રડાવશે રે. કળજીગં
લખનાર થઈ ગળીનું કરશે,
ને ખાટાં નામા લખશે રે;
કુંભાર ગોળા વૈળણુવ થાશે,
કનખી તાણા તાણશે રે. કળજીગં
કાંટારે વચે કુદવા પડશે,
ને મોટરાં લાંચ ખાશે રે;
સાચાં હશે તેને ખાટાં કરશે,
ઝવો ન્યાય તોળાશે રે. કળજીગં
મોટાના ધરની વહુ દીકરી તે,
નહીં કરવાનાં કરશે રે;
સસરા જોડની જાંજી ન ધરશે,
માથે ઝંઘાડે કરશે રે. કળજીગં
વહુ સાસુનો જઘડા રે થાશે,
ને દીકરા જોડને હસશે રે;
સાસરિયાંના લાડ પાળશે,
માખાપ ખસતાં કરશે રે. કળજીગં
કળજીગનો મેહમા થયો પુરો,
ને વળતી હવે શું કહીએ રે;
કર જોડીને કહું છું તમને,
કુઃખ હૈયે નવ ધરીએ રે. કળજીગં

(૨૨૪)

૫૯૫. સરપરદા—ગરબો.

સાંમળીયાને વિનંતી કરીને, ઓધવ કેહેજો અરજી રે. સાંમ.
પ્રીત કરીને પરેહસ્યા છે, સ્વાર્થના છે ગરજી રે. સાંમ.
કુધ યા દહીના દામ તો દેવો, ખાઈ ખેડા છે કરજી રે. સાંમ.
લીધાં વચન તે નવ પાળો શીદ, મતી ફરીછે દરજી રે. સાંમ.
કાઠી કામળી ફેંકી શાને, નહીં મળ્યો શું દરજી રે. સાંમ.
સશી સુરતની કન્યા મોહી, વાહા કુખડીના વરજી રે. સાંમ.
શુધ્ધ પ્રીતમને ઓટલું કેહેજો, જેમ તમારી મરજી રે. સાંમ.

૫૯૬. આહંગ જીહલો—ગરબો.

બગીયાં બગીયાં બગીયાં રે,
મારો બાલમ બિરાજે સારી બગીયાં બગીયાં
માર મુંઘટ પિતાંબર ધારી,
કુંડળપર ચીત લગીયાં રે. મારો બગીયાં
વંદ્રા વનંતી-કુંજ ગલનરે,
સોલસે ગોપીને શામે ઠગીયાં રે. મારો બગીયાં
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર,
ચરણ કમળ ચીત લગીયાં રે. મારો બગીયાં

૫૯૭. સરપરદા—ગરબો.

જાવાદો મને શાને રોકેછો વાટમાં,
હારે દાણ લેવા સરીસાં નથી માટમાં. જાવાદો મને.
મારાં સમ નથી મારી ગાગરમાં,
હારે જળ બરવા જમનાજીના ધાટમાં. જાવાદો મને.

(૨૨૫)

હાંરે દાણ મસે તે વાટમાં ન રેકીએ,
હાંરે કહેશે તે પેલા લોકડાં. જવાદો મને.

હાંરે સધળી ગોપીકા ઉભી જમનાને તીરે,
હાંરે મારે જવા સૈયેરાના સાથમાં. જવાદો મને.

હાંરે રમક જીમક કરતાં આવો ને જાએછો,
હાંરે દામ આપોની હાથમાં રેકડાં. જવાદો મને.

હાંરે મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર,
હાંરે સ્વામીજી ધરમાં પુછશે. જવાદો મને.

૫૯૮. માંડ—ગરબો.

નારાયણ નામ લેતી તું પ્રાણી રે,
બદ્રીનાથ પ્રગટ્યા જીગ જાણી. નારાયણ.

નરદેહ આપ્યો તને નાથે રે,
આપ્યો વન વાવર તારે હાથે રે,
પડ્યુ રહેશે કોડી ન આવે સાથે. નારાયણ.

ગર્ભવાસે રક્ષા કીધી તારી રે,
લીધો જઠરા અજિથી ઉગારી રે,
તેને ઠેમ ખેડો વીસારી. નારાયણ.

તને પરધન ને પરનારી રે,
નથી બજતો તું દેવ મોરારી રે,
આગે શી ગત થાયે તારી. નારાયણ.

(૧૨૬)

વિના સમજ કહે માંહે માંહે રે,
ધનમાં જે ભચ્યું મન તારેરે,
તારે હાથે નથી તન તારે. નારાયણ.
કાયા માયા છે તારી કાચી રે,
તેના રંગમાં રહયો છે રાચી રે,
પ્રેમાનંદ કહે વાત સાચી. નારાયણ.

૫૯૯. માંડ—ગરબો.

મોહિલે પધારે માહારાજ, મણીધર મોહિલે પધારે,
નારી જીવેછે વાટ, મણીધર મોહિલે પધારે,
મારે શ્યોરે અપરાધ, મણીધર મોહિલે પધારે,
રૂધન કરે રાધા નાર, મણીધર મોહિલે પધારે. ૭૬૦
સીસો ભાંગયો સાંધતાં, મન ભાંગયો કુવેણુ,
માતિ ભાંગયો વીંધતાં, તેને નહીં સાંધો નહીં રેણુ,
મણીધર મોહિલે નારી જીવેછે મારે શ્યો. રૂધન કરે.
સોનુ કરીને સાટવું, કરમે નીકળું કથીલ,
ચીંતામાં ચતુરાઈ ધટે, મારા સોસે સુખાણા રાચીર,
મણીધર મોહિલે નારી જીવેછે મારે શ્યો. રૂધન કરે.
આજી આજી ઝુપડી, વળી વચમાં ઢાચ્યો બાજ,
દીકશને ધેર દીકશ, તેને પરણ્યાનો શો કાજ,
મણીધર મોહિલે નારી જીવેછે મારે શ્યો. રૂધન કરે.
ડુંગર ઉપર ડહાડી, નીચે ધડુકે નીર;
ચતુર હોય તો ચેતજે, મુરખ મનમાં કરેરે વીચાર,
મણીધર મોહિલે નારી જીવેછે મારે શ્યો. રૂધન કરે.

(૨૨૭)

૬૦૦. વાઘેશ્વરીનો બાહાર—ગરબો.

નર ચતુર સુજાણ પરનારીસું પ્રીત કયુ ન કીજીએ,
મારા વાહાલાજી શિખામણ આપું તે માની લીજીએ.

તમે પ્રથમ મળશેા દૂતીને,
તાં સર્વસ્વ લેશે ધૂતીને,
પછી ભરશે અંગ ભભૂતીને. નર ચતુર.

જીજી પ્રીત કરી પરનારતણી,
તેને હૈડે રૂધણ થાય ધણી,
તેજી કુળ લલ્લ કાંઈ નવ ગણી. નર ચતુર.

તને પ્રેમનો ખાલો પાધને,
તાં સર્વસ્વ લેશે વાહીને,
તને કરશે ખોખું ખાધને. નર ચતુર.

શું ખેડાછે સુછ મરડીને,
તાં કાળજું લેશે કરડીને,
નહી મેલે પાંસ આંતરડીને. નર ચતુર.

પરનારી પ્રીત નહી સારી,
પતી પોતાનો ના કેહે મારી,
તે સંગી નહી થાશે તારી. નર ચતુર.

૬૦૧. માંડ—ગરબો.

આધવ આધવ રાજ અમને,
ગોકુલીએ લઈ આલો હરી. આધવ રાજ.
આની કોરે ગંગા ન પેલી કોરે જમના,
વચમાં ગોકુલીઆનું ગામ રે. આધવ રાજ.

સેરી ભલી પણ સાંકડી રે,
નગર ભલું પણ દુર રે. ઓધવ રાજ્ય
અંધિરા કુવામાં ઉતારેછો અમને,
વળતી શીદ ખેંચી લોછો રે. ઓધવ રાજ્ય.

૬૦૨. ખમાચનો જીલ્લો—ગરબો.

દેશમાં સંપ કરે રે સંપ કરે.
હારે જે કાંઈ સંપ તજીને સુખ માંગે ;
તેના સુતેલા શત્રુ જાગે રે. દેશમાં સંપ કરે.
હારે તજી સંપ લગાડી આવે ;
તેમાં તુરત ત્રિજનને ફાવે રે. દેશમાં સંપ કરે.
હારે જે કાંઈ વીધાં જમીન સાફ લડતા ;
રાજ્ય ખાહીને રહ્યા હવે રડતા રે. દેશમાં સંપ કરે.
હારે તમે ઠેઠા ધરમના ઠાળો ;
જે જે ખાસે લાગે તે ધર્મ પાળો રે. દેશમાં સંપ કરે.
હારે કરિ સંપ કાંઈ હુનર હલાવો ;
ફરી દેશની દશા ફેરવાવો રે. દેશમાં સંપ કરે.
હારે કાંઈનું સાફ દેખીને શીદ દાઝો ;
તેને જીડાડી મારવા ન ખાઓ રે. દેશમાં સંપ કરે.
હારે માનો દલપતરામની વાણી ;
પક્ષપાત વિના સત્ય પ્રમાણી રે. દેશમાં સંપ કરે.

(૨૨૬)

૬૦૩. માંડ—ગરબો.

છંદ ગારી તારે આઢણે મેવાડા રે મલી. છંદ૦

માંજ પડે દીન આઢમે, માળી લાયો કુલ,
દારો કુલકુ કાંઈ કરે, પિયુ અમારો કુલ રે. મેવાડા રે.

હાથ દોરો કાંસકી ને, સીશ ગુંદાવા જાળો,
સામને મળ્યો સાહેબો મારો, છાતી ધડકા આપ રે. મેવાડા રે.

સાજન આઢ્યા આકરી, ધર ઘોડપર જીન,
એસા જો મેં જાણી તો, આપ્તક લેતી છીન રે. મેવાડા રે.

જલસો ૧૯ મો.

સનીવાર—તા૦ ૧૨ મી એપ્રેલ ૧૯૭૯.

૬૦૪. શ્રીરાગ—મુલકાક.

અક્ષા તું સાહેબ, કરીમ, રહીમ, કુદરત તેરી અપરમ-
પાર૦ અક્ષા તું૦

દુખીઅનકો દાતા, કરીમ રહીમ, મેરી આગુજી,
ગુનેહગારકુ ઇચ્છા જો માંગત સોહી દેવ૦ અક્ષા તું૦

૬૦૫. હમીર કહ્યાણુ—તીલાણો.

દ્રીદ્રી તાંનરે તના તદાંની આદત તન તન તદાંની૦
દ્રીદ્રી તાંન૦

યલલુમ યલલુમ યલાલી યલી યલા યલા યલા લાલિ૦
તાનરે દ્રીદ્રી તાંન૦

તનનન દીગદીગદીગદીગદીગદીગે ધું ધું ધું ધું ધું ધું
દીગદીગદીગદીગદીગ ટકટકટકટક ધુના કીટીક ધુંગ ધુંગ
ધુંગ ધુંગ ધુંગ દીદગીનધા કાનધા૦ દ્રીદ્રી તાંન૦

૬૦૬. યમન કહ્યાણુ—ખ્યાલ.

પિહરવા તેહારી નેક નજર પર વારવાર ગઈ હું
બલિહારી બરજ રહી હું બારબાર૦ પિહરવા૦

મેરી મનકી પુંજ આધલી કર બાર, શીશ નવારી
હસ રસ પાર ઉતારનહાર૦ પિહરવા૦

૬૦૭ હુમીર કહ્યાણુ—ખ્યાલ.

સૃજન રહી સૃજન નહી ઉલ્લે નેનાકુ કેસે સૃ-
જનિં સૃજન.

ચુલ છડી પર ગર્હ પ્રેમકીરે સદારંગ, ઉલ્લે નેનાકુ
કેસે સૃજનિં સૃજન.

૬૦૮. ધનાસરી-પુરીઆ—ખ્યાલ.

દેખ મીસીદીરે શોખદા કજરા નેનોદા, હમ તકત રહે
જાળે બને આખે પાનં દેખ.

જન જન અલ્લા માલ માલ અલ્લા બલા લગદીઆ
શોખદી આંખં દેખ.

૬૦૯. બીમપલાસ—હોરી.

મુખ બીંભે અનારી ગંવારં મુખ બીંભે.

ગોવાલનકે સંગ ખેલ રમ્યો હય,

ન જાણું પ્રગીકી સારં મુખ બીંભે

અંખ. કાટે બબુલ લગાવત,

અંદનકી કર ખાર,

સુરદાસ પ્રભુ આપ ન બનેગા,

અંધારું સરકારં મુખ બીંભે.

૬૧૦. કહ્યાણુ—હુમરી.

રંગીલે બનરે મેદી લાવન દેં રંગીલે

ચુંદ લાદે માલન કુલોદા સેરા, સેરા અંધાવન દેં
મેદી લાવન દેં.

૬૧૧. ભુપ—ગજલ.

- હુશિઆહ સેતમગરા માહેલકા તું કોણ હે,
સખરો કરાર લેગયા સચ તું બતા તું કોણ હે. ૧.
- પેહલે તો દેલકુ લેગયા જો કુચકે દેલમે રહેગયા,
નાજો અદાસે સુજકોરા કેહેને લગા તું કોણ હે. ૨.
- દખતેહી કડક ગયા પેહેલુમે મુર્ગ દેલ મેરા,
હર યા પરી હે તું મરદ બાદા તું કોણ હે. ૩.
- બેદ તું અપના દે બતા મુનસે ખસ્તે જાનકુ,
પરદેમે દેલકી ખીન કહે બોલ રહા તું કોણ હે. ૪.

૬૧૨. ખમાચ—કુમરી.

તરસખમ્મો સારી રાત સેને સૈયાં ના જાહમ્મો
તરસખમ્મો.

હમસે અમદખીદ ઉતસે ખેલમ રહે અબ ના મા-
નુંગી તોરી ખાત. તરસખમ્મો.

૬૧૩. જંગલા—કુમરી.

ઘેરી ઘે કાગા પિયા પાતી લે જાહમ્મો કદરકો મેં.
ઘેરી ઘે.

ચંઉ ઘોર મોરનકો શેર કોઝેલકી કુક મુને, પપૈયાકી
ટેક મુને, મુને નીંદ નહી આતી. ઘેરી ઘે.

(૨૩૩)

૬૧૪. કહ્યાણુ—રેખતો.

- આદમકે શરકો જો દમ ગયા સો શીર ના શીરા,
જરી ઈન ચશ્મસે જો નમ ગયા સો શીર ના શીરા. ૧.
- લરાઈ કરતે ચહેરેપર દોનો જુલફ શિહા,
ગુલે રખશારકા મોસમ ગયા સો શીર ના શીરા. ૨.
- અજબ હે મંજુલ મુસ તરપે મુજકું હેરત હે,
જંહાંસે જો કોઈ હમદમ ગયા સો શીર ના શીરા. ૩.
- ઉદાસ હોકે સનમ શુબહોકુ ચલા અફસોસ,
બાહાર રૈનેકે સખનમ ગયા સો શીર ના શીરા. ૪.
- ગરરી મત કર તુંજ હોશને અઘે માહેલકા,
અજલકી સામને રસતમ ગયા સો શીર ના શીરા. ૫.

૬૧૫. કહ્યાણુ—લાવણી.

જીવલગા બાગ કર દયા મલા રાવજાંદ્રા,
તું પ્રિય પ્રાણુ જાન વચનાસી માન સન્માન વાન સુખ
ચંદ્રાં જીવલગાં

ઝાંડે જીન લાઉની ખેતની કરવા,
ગુલાબ તખ્તે જાહજીર્હ સુવાસીક મરવા,
મુંદર આંખા બક મોધરા મોતીઆ ખરવા,

(જુલ) કોમલ અતી સુંગધ લગુન પત્ર કેતકી
નાર ચંમેલી અનેક માલતિ ગુલમઝેદી
ગુલબાસ સેવતી, રતીપતી એટ નરેદ્રાં

જીવલગા બાગ.

આરસે મહાલ લાલ નવખણી પારાધારી,
બંગલે ચાર ચોક ચાંદણી શોભા ભારી,
ઝાડે બિલોરી કુંદીલી રેશની સારી,

(જુલ) તે માધા માંતમાત એકાંતરા જસા
નીત વિલારા એ આનંદ ફારસા
ઉમે શુભ પોરાણક તેજસા
રત્ન જડીત શીણુગાર જડીતસા
માળા હંશનીચા હંશા શૂર શૂરદ્રા
જીવલગા પાગ

૬૧૬. યમન ઝિંજોટી—ટપ્પો.

દીલ લગા રેડા યાર તુજખીન કમલા ધરિક પિચાર
અપના હેરફેર દીલ લગા

સદકે કીતી હુંદ સાંદરે હમદમ, જીતે તું આંખી
અલફેર દીલ ભર દીલ લગા

૬૧૭. ઝિંજોટી—ધુમરી.

જાન લખોરી જાન લખોરી મેરા દીલ જાનીરા મેં તો
થારી ખીન દામોકી બંદીઆં જાન લખોરી

કોઈ કીસીનુ આહાદે કોઈ કીસીનુ આહદે મેં તો શોક
રંગદી કુંદીઆં જાન લખોરી

૬૧૮. ફેશ—દાદરો.

પુરહનકે પાત રસીલિ પવન રસ ડાલે હો પુરહનકે
વહે પુરવધ્યાં સખી સખ સોવત, સૈયાં મેરા નિપટ
અનારી પવન રસ

(૨૩૫)

૬૧૯. બેહાગ—ધૃષ્ટ.

મેરેરી નેનનકો માઈ મનમોહનજીકી મોહની સુરત
અતભાવેં મેરેરીં.

નીકે અધર તીક્રીખેત, નીકે મુસક્યાંન નીકે દસન
અમકે ચીતકોં ચોરાવેં મેરેરીં.

બનસીં દોઝોરે મીન મન ખેંચત, નીકે સુરત અનુ-
રાગ બડાવે ગુલાબકે પ્રભુ માધી રીઝ રીઝાવત કહીં ના
મનસુખ પાવેં મેરેરીં.

૬૨૦. બેહાગ—ખ્યાલ.

પરીઓપા પ્યારે મોરે આજકી રેન જી ન જગાવોં પરીં
સખ નીસ જગલી તોરે ઉમાહે, લેજાંગી બલૈયાં
ગરવા લગાવેં પરીઓં.

૬૨૧. બેહાગ—તીલાણો.

આદતન દ્રેના દ્રેના દ્રેના દીમ નાદ્રદ્રંતન નાના તુમ-
દ્રદ્ર તનના તુમદ્રધીલાંન તુમ દ્રેદ્રેદ્રેદ્રે દાનીં આદતનં.

નાદ્રદ્રદાની તુમદ્રદ્રદાની તદરદાની તદર તદર તરદાની
દાનીં આદતનં.

૬૨૨. ખમાચ—કુમરી.

ચંચલ નેના રતનારે હો, ખીખરે કાલે કજરારે મોઝે
ભાગત હો પ્યારે પ્યારે હોં ચંચલં.

કોતન બનજન મીન નીછાવલ ખીત મદ પીઝે મત-
વારે હોં ચંચલં.

(૨૩૬)

૬૨૩. ભૈરવી—કુમરી.

રામ મેં તો જોગન બન બેઠી, ખીરમાયા તુંજે કીન
શાતન૦ મેં તો.

કદર પિયાસે યું જા કહીઓરે, રૈન કદી તારે ગીન
કર૦ મેં તો.

૬૨૪. પરજ—તીલાણો.

દાની નીલુમ તનનદીમ તનદેરેના તનદેરેના તનદેરેના
તનદેરે તદરેદાની૦ દાની૦

એલાલી એલાલી માનુ નીલુમ તનનદીમ તોમ
તનનદી ગ્યો તનદેરેના૦ દાની૦

૬૨૫. પરજ—હોરી.

સુખ આહાત જીઆ કર લાગે, મારી હેલી રંગ
રસીઆ મોસું રંગ આહાદે૦ સુખ આહાત૦

રામ હઠી૦ પટ છતીઆં ધરકત કંઠન કરી જાઈ
ધન આંગે૦ સુખ આહાત૦

જોરવર પિયાકુ મેં માન સમજાઉં જોરવર કાંપત
આંગે૦ સુખ આહાત૦

૬૨૬. પરજ—પદ.

શુભ દીન બાળે મંદીલ રામા, બાળે ધા કરે કર કર
ધુમ કર કર કર ધીલાંગ કીર કીર ધા૦ શુભ દીન૦

ગાઠએ બજાઠએ ઓર રીજાઠએ નાદરદાની તુમદર
દાની યા થઈઆ૦ શુભ દીન૦

* ૬૨૭. યમન કહયાણુ—૫૬.

ભજલે ભજ મન તું ભગવાન,
કહાં ભયો તુંહી અજનન જનન° ભજલે°
ઉત્તમ દેહી તું પાયો હય ઐહી તું,
બુદ્ધ્યો હય વેહી તું છોડ શુદ્ધ શ્યાન° ભજલે°
‘હય કૃપા જાકી કાહુપે નહી ખાકી,
બુલે ક્યું શુદ્ધ વાકી મનસો તું માન° ભજલે°
વૃથાએ દિનદિન જાતે હય જો ગિનગિન,
પગછન છિન છિન રહ્યો હય અજનન° ભજલે°
શીર નહી આવે હાય રોવેગા તું વીસ ખાત,
જરા સુનો મેરી ખાત મત હો નાદાન° ભજલે°

૬૨૮. ગારા ઝિજોટી—૫૬.

દીનકો દયાલ છાંડ કવન રારણુ જાઉં,
એક નામ નિરંકાર સોહી ફલ પાઉં° દીનકો°
જાકે મુખ્ય રામ નામ સોહી ધટ સાચા,
રામ નામકો પ્રતાપ ત્રિભુવનસે જાંચા° દીનકો°
તુંહી રામ તુંહી કૃષ્ણ તુંહી ગુર દેવા,
ભગતનકી લાજ રખો ઐહી માનું સેવા° દીનકો°
તુંહી ગરિબન નવાજ મેં ગરિબ તેરા,
એકબાર કહો દયાલ તુલશીદાસ મેરા° દીનકો°

* ૬૨૭ થી ૬૪૪ સુધી ખારા જલસો ખુદાઈ ગાયનનો, સન્નીવાર તા° ૧૮મી અક્ટોબર ૧૮૭૯.

૬૨૯. સામ કહયાણુ—રેખતો.

મનકી મુરાદાં ભર દીજો પીર ખાજાં મનકીં
 ઊંચાહી કોટ, ખુલંદ દરવાજા,
 સોનિરી કલશ, વારી રૂપેરી છાજાં મનકીં
 જોહી ચલ આવે સોહી ફલ પાવે,
 મનકી ઉમેદાં ભર દીજો પીર ખાજાં મનકીં

૬૩૦. ઠાકી—ગજલ.

દેખું જખ ખૂખ હર તસખીર ખુદાવંદ તુંઈ તુંઈ હય,
 નવિસંદાએ હર તકદીર ખુદાવંદ તુંઈ તુંઈ હય ૧.

હમ હયાસી ગલે ફાંસી પડેશાંનીકી ડાલી હય,
 અગર કોઈહો જો દસ્તોગીર ખુદાવંદ તુંઈ તુંઈ હય ૨.

શુકાખીલ ગર કરો કરની નલાયક બક્ષીરાકે હય,
 હમારી દરગુજર તકસીર ખુદાવંદ તુંઈ તુંઈ હય ૩.

અરસ તક ખુશ મેહેશ માહ અખર વઝેર અમિન તું હય,
 સખી ગર કોઈહો જો અમીર ખુદાવંદ તુંઈ તુંઈ હય ૪.

તુંઈ ખાલિક તુંઈ માલિક તુંઈ ખાતેન ~~અધીર~~ હય,
 કિશોર હરદમ મેં તકરીર ખુદાવંદ તુંઈ તુંઈ હય ૫.

૬૩૧. ઠાકી—૫૬.

છોડ કહાં જાઉં મોહે રામસુ તો કામ હય,
 રામસુ તો કામ હય અરસો બદનામ હય ૧ છોડ

જાકે તેરો દાર ત્યાગ કહાં મેરો લગે કાગ,
 કહાં કહો આરામ હય ૨ મોહો છોડ

(૨૩૯)

નિસદિન ધ્યાન ધર, સસી રવી ધુંડહર,
ધ્યાય આઠો જામ હય૦ મોહ૦ છોડ૦

જગપિતૃ માતા વોહી દાની ખડ દાતા સોહી,
જોકો ઉર નામ હય૦ મોહ૦ છોડ૦

જાણુ ઐર અજાણુ સખી જાવે ન નિરાસ કખી,
દાની અયસો રામ હય૦ મોહ૦ છોડ૦

ન કિરોજ પહાન પુજું ઐર દેવ કાહે જુજું,
કામ વેકો દામ હય૦ મોહ૦ છોડ૦

૬૩૨. બેહાગ—૫૬.

મન વચ ક્રમસુ રટકે—હરકો સદા રહો આનંદ,
નમ તુંહી નાથ નિરંજન—રસના ગા કિરતકે છંદ૦ મન૦

બર તન મન ધન વાપે—કોવિદ મત હો મતીમંદ,
અરણુ ધકે સિસ નમાવો—સકલ સૃષ્ટિકો અંદ૦ મન૦

કૃય વિકૃય છાંડ દુઃખકો—દાસ બનો સુખ કંદ,
મઠરી લોગ તું બિષ ડુંખાવે—રદ-ક ગલે ખીચ કંદ૦ મન૦

સુપંથ છાંડ ક્રુપંથ ધાવે—હોય રહો તું પ્રત્યંડ,
રચના રામ નામસુ જાધડે—આંઠો જામ લડ બંદ૦ મન૦

ટક ટકા નૈન રજે હરિપે—નંગ ઉજલ નીરપંદ,
કેવલ કિરોજ આશ પુરોગો—દયા દુઃખ ઐર દર્વંદ૦ મન૦

(૨૪૦)

૬૩૩. ખમાચ—ધૃપદ.

મનથી હરને બળે રે મનથી, ખાવિંદ જે નિરંજન
જાહેર ભીતર રહે તોપણ હરપલ હાજર જણાયું મનથી.

ખૂબ રૂપ હરજગ જોઈ મુજ લાગણી ચમકત, રચના
તુંજ હાત જોઈ શુદ્ધ ખોલું કરે વખાણું મનથી.

૬૩૪. કાહાનરો—પદ.

કુણ હરિવન ભુંડિ સુલ કાહાડે ?

પામર ગરિબર નજર તું મીઠી કરું દરી.

સાચવટે હું કુનિયાં સેવું, જસમાં જૂતી પામુંરે;
બહું ધર્યું તે વાંકું પડે ને, ઝટ ખિન તકસિર છાંડે ૧.

લાડ લડાવી જિયે સ્હડાવે, પછી તે ઢાલી પાડેરે;
દઈ બરેસો ધાત કરે ને, અધવચ રણ લટાડે ૨.

ગઈગુજરીતે ભુલવીદે તું, એજ હુંકખિયો માયુંરે;
તુંવણ અહિ ખીજું શું આવે, નર્મદ અર્થ આડે ૩.

૬૩૫. ભૈરવી—પદ.

અરે ઓ મુસાફર જાગરે,

ભાર ભઈ હુવા વખત દૂચકાં અરે ઓ.

અસલ વતનકી રાહ મત ભુલે,

સુખ સંપતમે તું મત કુલે,

હરદમ નામ સાહેબકા તું લે,

લગી રહે તેરી લાગ રે અરે ઓ.

(૨૪૧)

સંબલકે ચલના બાટ બિકટ હય,
કદમ કદમપર ઇસકી રપટ હય,
ઝૈર બાટમારકી છીન ઝપટ હય,
નિભે જો હો બેલાગ ર૦ અરૈ ઝો૦

જખ તું અકેલા સફર કરેગા,
તો બારી બોળ કૈસે ચલેગા,
અપને બોજમે આપી દબેગા,
છોડ થેલી અટરાગ ર૦ અરૈ ઝો૦

ઇધર ઉધરકો મુખ મત મોડે,
સીધી સડકકી હદ મત તોડે,
બિના કસે તનકો મત છોડે,
ઢીલી મત દે બાગ ર૦ અરૈ ઝો૦

ઝૈર કીધર દીલ મત બટકાઓ,
ઉસમે તન મનકો અટકાઓ,
નાહક ધુંડી મત બહેનઓ,
કંછી લગે નહી યાગ ર૦ અરૈ ઝો૦

શાથી તેરે તો ઉઠ ગએ હય,
વાલી જાતે હય જો રહે હય,
તેરે દિનલી તો આ રહે હય,
રખલે સરપર પાગ ર૦ અરૈ ઝો૦

તોખા કર તુંલી ઇરશાદ હય,
સચે દીલસે જો એતકાદ હય,
જરૂર બક્ષેગા એતમાદ હય,
જાણુ તેરે બરે ભાગ ર૦ અરૈ ઝો૦

(૨૪૨)

૬૩૬. ઠેશ—લલિતવૃત.

પરમ ખલરે પ્રાણ તારક,
 પ્રણત ભક્તના પાપ હારક ;
 ચરણ પંકજે વંદીને સત,
 પ્રભુ હું માગું છું પાપની ક્ષમા ૧.
 પ્રભુ અતર્ય છે તર્ક શું થયે,
 મતી માણ્યની તો ભમી જાયે ;
 નવ કરી રાકે કોઈ કાપના,
 પ્રભુ હું માગું છું પાપની ક્ષમા ૨.
 પરમ દેવ હે, હે દયા ધના,
 અનુગ્રહે કરેછો તમે સદા
 પુરી કરે તમે ભક્ત કામના,
 પ્રભુ હું માગું છું પાપની ક્ષમા ૩.

૬૩૭. ઝિઝોટી—૫૬.

કચું રહે ગઈ ઓર ગુજર ગઈ રે ૦ કચું
 ઈશ દમકા કુચ નહીં હે ભરોશા,
 કોણ ધરી આવે છોર ૦ કચું
 રહેને ખસેશ કર ચુકારે,
 ઉઠ જગો ભધ ભાર ૦ કચું
 વાહીકી મરજીસે સખ કચું હે,
 કાહુકા નહીં ચલે ભરે ૦ કચું
 ધસ ખસતીસે વહી એ જાના,
 ફળ નહી કોઈ થોર ૦ કચું

(૨૪૩)

૬૩૮. બેહાગ—૫૬.

બંદે દમપર દમ કર યાદ ખુદાકી૦ બંદે૦
 રૈનિકે સ્વાનેમે યું કર દેખા,
 કોઈ ડુંગર બોલત મોર;
 કોઈ સોવે રંગ મેહલમે,
 કોઈ રેહવે અંધારી ઘોર૦ બંદે૦
 આસમાન ગુહિયાં ઉડાવે,
 કોઈ મનકી કરકે દોર;
 ઝોંકા લગે જળ પ્રેમકા રે,
 તપ કાંઠાં ગુહિ કાંઠાં દોર૦ બંદે૦

૬૩૯. કાલીંગદો—૫૬.

રઘુવંશી રાજ હે રામ કનૈયા,
 દશરથ સુત વાસુદેવકો છૈયા૦ રઘુવંશી૦
 અજોધ્યાકા રાજ મથુરેકો ખાસી,
 એક ધણુધારી એક મુરલી અભ્યાશી૦ રઘુવંશી૦
 અહલયા તારી કુબળ ઉગારી,
 શર્ણગત પ્રભુ ગુણિકા ઉધારી૦ રઘુવંશી૦
 રાવન મારે કંસ પછાડે,
 વિભીક્ષન તારે અકૂર ઉધારિ૦ રઘુવંશી૦
 સીતાપતિ ચમજી લક્ષ્મીકો સ્વામિ,
 વૃલસીદાસ પ્રભુ અંતર જામી૦ રઘુવંશી૦

(૨૪૪)

૬૪૦. ભૈરવી—૮૫૦.

ધ્યા રખાં સુન લીજીએ મોરી અરજી,
જો કુચ ચાહે સો તેહારી મરજી. ધ્યા
એ કુનિયાં ખીચ કોઈ નહી અપના,
જોભી લીયા સો અપની ગરજી. ધ્યા

૬૪૧. ઢેશ—૫૬.

હુરી યારો કોન પતીહારો મન લોભીરો. હુરી
કુટ ગર્હ ભીત ઉપર ગર્હ ટાળી,
મીમે મીલ ગયો ગારો. હુરી યારો
પખીન દેશરો શાયોઈ મીડો,
ગોડે ગાઠ રશાની આરો. હુરી યારો

૬૪૨. ભૈરવી—૫૬.

ખેતી કરો હુર નામકી મનવા વે. ખેતી કરો.
રૂપીઆ ન લાગે પૈશા ન લાગે વે,
આધી ન લાગે છદમકી. મનવા. ખેતી કરો.

૬૪૩. કાલીંગડો—૫૬.

રતનારે નેણા વાકે, સખી સુનિ સંગ બાલક કહાકે. રતનારો
કરતો નીર ધણુપકી શોભા, કીત સુકુટ શિર વાકે;
એ શોભા મોહુ બરની ના જાએ, રૂપ સમંદ સેવાકે. રતનારો
તોરેઆ ધણુપ ભિર બયો ભારી, પરશરામ ઉઠ બાગે;
અમારે ગુરકો ધણુપ ઉઠાયો, સો બાલક હુય કહાંકે. રતનારો

સૂર્ય ચંદ્રકોટી બદનકી શોભા, ગોરે શામ તન વાકે;
 રામ લક્ષ્મન કૌશલ્યાકો જાયા, દશરથ નામ પિતાકેં રટનારેં
 ઋષિકે જગ સંપુરણ કરકે, ઘર આમ્મે રાજકે;
 તોરત ધણુષ જનક જગ પૂરણ, સારન કાજ સીયાકેં રટનારેં
 સખિયાં સખે સીતા ઘર કારણ, પુજન ચલું ભૂમિયાંકે;
 તુલસીદાસ ખીધીઆન ખની હય, લેખ લીખે ખીધનાકેં રટં

૬૪૪. પ્રભાત—૫૬.

જાગીએ ગોપાલ લાલ ઉઠીએ બલ જાગેં,
 કાર થારે સુરખી ગ્વાલ કહત જનની
 કમલ નેણ કોતક દેખાઈં ઉઠીએ
 કેકઈ પર ચહડો કોઉ, તાહી ચતુર વદન દોહુ,
 નિકટ અપને આંગનમે ઉઠીએ
 વૃષભપર ચહડો એક, પંચાન નફની અનેક,
 ઝટા જીત ભસ્મ અંગ રૂંદ માલતાફું ઉઠીએ
 આસન ગજરાજ સ્વેત, સ્વચ્છાનન સૂરવિવેક,
 જય જય સખકોઉ કહત રાજેન્દ્ર ભાઉ ઉઠીએ
 તખ જસોમતી જીવન પ્રાણ, દરસ દીએ ભગવાન,
 સૂરદાસ મદન મોહન તાકે બલ જાઉં ઉઠીએ

જલસો ૨૦ મો.

સનીવાર, તા. ૩૧ મી જાનેવારી ૧૯૯૦.

૬૪૫. કહયાણુ—ખ્યાલ.

આઈરી મેં તોરે નગરિયાં તુમસન લાગ્રીલા મોરા
જીઆ અખરે મોરા જીઆં આઈરી.

ખાટ ઘાટ મોહે રોકત તોકત ખગજોરી મદવા પી-
આએ પિયાં આઈરી.

૬૪૬. કહયાણુ—અતરંગ.

અતરંગ સખ મીલ ગાઓ, શાનશાહે બાદશાહે લેહે
લેનેકે તાણનસું. અતરંગ.

નાદ્રિદ્રિ તનનનન તુમદ્રિદ્રિ તનનનન નાદ્રિદ્રિ તુમ-
દ્રિદ્રિ દાની દાની તનનનન. અતરંગ.

પ મપ ગૈમ પધ નીસા રેસા ગરે સાની ધ પ મ
ગ રે સા ની ધ પ મ ગ રે સા સારંગ રેગમ ગમપ
મપધ પધની ધનીસા સાસાસા રેરેરે સાસાસા નીનીની
ધધધ પપપ મમમ ગગગ રેરેરે સાસાસા ની ધ પ મ
ગ રે સા. અતરંગ.

યુંગયુનાના યુંગયુનાના ધીઠીકાઠી ધીઠીકાઠી યુંગ-
યુનાના યુંગયુનાના ધીઠીકાઠી ધીઠીકાઠી નકત્રીકાઠીતક
નકત્રીકાઠીતક ત્રીકાઠીતક ત્રીકાઠીતક ક્રીનક નકત્રીકાઠીતક
નકત્રીકાઠીતક ત્રીકાઠીતક ત્રીકાઠીતક ક્રીનક આમે આમે

(૨૪૭)

આમો ધ્યા ઝામો ઝામો ઝામો ધ્યા ધીનત્રાન ધીરનકતક
ધીધી ધાકીરતક ધુમકીરતક ધા ધીનત્રાન ધીરનકત ધીધી
ધાકીરતક ધુમકીરતક ધા ધા તીના તીના ધાતી ઘેતલાન
થુંગ નુંગ નુંગ નુંગ૦ ચતરંગ૦

૨૪૭. ઝિઝેટી—ટપ્પો.

સખી આતીવે મેં લખીઆં કબલક સમજા જાની
યાર બલાવે૦ સખી૦

દેખનદે મુસતાક રેંદી વેખ ન સકેંદીઆં ખીન દેખે
શેરી હસે લખીઆવે૦ સખી૦

૨૪૮. માંડ—કુમરી.

મદ પીએને દારૂ—દારૂ મેંકો લાગેરી નીકા૦ મદ૦

ના મેં વાંકે ધર ગઈ આર ના મેં વાંકો લીએ ખો-
લાએ, દારૂ આતર મારે આંગનીઆં ઝોલા આએ૦ મદ૦

૨૪૯. કહ્યાણુ—લાવણી.

યાંચે પ્રીતીચે પત્ર મલા આલે હોતે,
કાય સાંચુ સાંગમાં ખેહલે હોતે૦ ટેક.

કાલ રાત્રી સ્વપ્નાત પતિ નીજલે હોતે,
ત્યાંચે માડીવર ખસુન જનુ નાહલે હોતે,
પ્રેમ ખાલે રસ બરીત ગોડ ખાલે હોતે.

(ચાલ)

અન ભુલ પડલી કસી, વચન દીલે હોતે,
કુટે યુજરાત કુટે શહેર પુછે આલે હોતે.

૬૫૦. દરબારી કાહાનરો—ધૃપદ.

શાહે અકબર છત્રપતિ પાદશાહ મહાબળી મહાબાવે
મહાગ્યાનીં શાહે.

તીમુરકે બાબર, બાબરકે હુમાયુન, હુમાયુનકે અક-
બર, અકબર ઉકે પ્રાણ ધરં શાહે અકબરં.

૬૫૧. હમીર કહયાણુ—ખ્યાલ.

મેં કેસે ધાધરી બરંરે, કનૈયા, સખી સખ સંગકી
ગધરં મેં કેસે.

રૂપ ઠગોરી ડાર દીઓ હે, સુદ ન રહી મોહે તનકીં
મેં કેસે.

૬૫૨. પુરબી—હોરી.

ગુજરિયાં ગોરી ખેલત હોહોકર હોરીં ગુજરિયાં.

ઊધર ગયો ખુખતે ગુંગઠ, નીકો બનો હય ખુખરોરીં
ગુજરિયાં.

ચંચલ બવેં છકાતલે અંજન મુખરોરી, હસત ગાંઠ
પર જાત કપોલન ચમક ખચ્ચેસ કર થોરીં ગુજરિયાં.

૬૫૩. પુરબી—ખ્યાલ.

મેં તોડ વારીયાં જાવા, ધાલન સાંડ નાજ ગલા ક-
રવેં મેં તોડ.

છદકે કીતી હીતવલ છંદ માડી ઇતિ તું આના
ચલ શીરવેં મેં તોડ.

(૨૪૯)

૬૫૪. કાફી જીલો—કુમરી.

મોરી જૈયાં ન પકડ ગીરધારી શામ, તોરી બિનતિ
કરત કર હારી શામ૦ મોરી૦

હો જો ધરસે નિકસ જાતહી, ખીચમે મીલ ગયો
નીકો કનૈયા, જકજોરી મોંસુ કરત શામ૦ મોરી૦

૬૫૫. હીંડોલ—ખ્યાલ.

માડા ખાગ સાંડા ધર નહી આપાવે, કોહી લાની સ-
હીઓ માડે પારેનું માડા૦

ગુલ દીદઓ મન ખુદ વી જાં ફેશાંનીઓ મા
ગઓ ખુશ, ગઓ રક્તાર, ગર સવદ સરે પેશાંનીઓ મા૦ માડા૦

૬૫૬. ઘોડ સારંગ—ખ્યાલ.

પલ ન લાગી મોરી અંખિયાં, આલી, ખીન પિયા
મોરા જીઆ ધબરાવે, ચેન નહી આપે, ધડી પલ છીન
દીન રેન૦ પલ ન૦

ખીર પર્તગવા લે જાઓ સંદેસવા, પિંયાસન કહીઓ
અમારી ખીઠા, તુમારે દરશ કરત નેણ ખીરહ૦ પલ ન૦

૬૫૭. ઝિજોટી ફેશ—કુમરી.

મેં વારી સૈયાં વારં તન મન ધન સખહી તુમારે
કારણ૦ મેં વારી૦

તનસે જોગન મનસે ખેરાગન હમ, તુમારે ખીન
કદર પિયા, તુમ જુગ જુગ જીવો, કરં હુ નેણ બરકર
દરશન૦ મેં વારી૦

૬૫૮. દરબારી કાહાનરો—૫૬.

ધુંધટકા પટ ખોલરે તોહિ રામ મીલેંગે. ધુંધટં
 ઘટ ઘટ ખીચ રામ રમધ્યા-જુઠા પચરંગ ખોલં. ધુંધટં
 સુનેહ મહેલમે દિપ જોત હૈ-ખાજે અનહદ દોલં. ધુંધટં
 કહેત કખીરા સુનો ભઈ સાધુ-આસનપે મત ડોલં. ધુંધટં

૬૫૯. કાફી—ગજલ.

ઐ કૈ ખુશરો હોકે બિદાર સુના બ્યાન તો જરા,
 ખોલો દીદાન દેખો વૈરાન બાગે ધરાંન તો જરા. ઐ કૈ ખુશરો.
 જોહાન શેહેનશાહ તેરી તો ગઢ ગૈરોકે દસ્તોમે,
 તેરી ઝોલાદકી રહી બાકી નીશાન તો જરા. ઐ કૈ ખુશરો.
 જોહી બાગે અમન થા પુર રામર ગુલોસે,
 નીલાહ કરવો ખુમે સખપરે ખીઆખાન તો જરા. ઐ કૈ ખુશરો.
 બાદે એઅસ્તે ગુફેને કીઆ તુજે બેકામ,
 સુલુકે માલ ફના હાલ દેખો જોહાન તો જરા. ઐ કૈ ખુશરો.
 ખુતી દુશ્મનકી કાલોસે લખો બેજાન હુવે,
 નઆવો આપ તો બેજો જોહાંપહેલવાન તો જરા. ઐ કૈ ખુશરો.
 અએ ઈલાહી કેઆ ગજબ તેરે પરસ્તોપે,
 નહૈ ગમખવાર અબ ન કોઈ મેહરખાન તો જરા. ઐ કૈ ખુશરો.
 રખી ન્યામતો જો તુને લીએ વારીશોકે,
 દુઝદા નફસ પરવરાં દેખો મેજખાન તો જરા. ઐ કૈ ખુશરો.

(૨૫૧)

વતનકુ છોડ પરેશાન ખીઆખાન શીરતે હાએ,
અફસોસ આશ ન રહા શહેરે યા વૈરાન તો જરા. એ કૈ ખુશરો.
હોઁ આખ આખસે બક્ષો ફિરોઝ ઈશાંનકો
પુરો બર્કતે ખુદસે મેરે અરમાન તો જરા. એ કૈ ખુશરો.

૬૬૦. કાફી—કુમરી.

તેહારે ધુંધરવાલે બાલ-અત બવરાસે કારે,
લટ નાગનકીસી ચાલ. તેહારે
કદર પિયા તુમ પ્રેમકી ફાંસ કહુ,
યા મન મોહકો જાલ. તેહારે

૬૬૧. કાફી—કુમરી.

પિયુકી ચીત્ર બન પીતમ પ્યારે, મન ખેરાગી મોરા રે. પિયુકી
અપને પીયુપે તન મન વારં, જો વારં શો થોરા રે,
આવા પિયરવા ગલે લગાઉં, જગમે જીના થોરા રે. પિયુકી
આંધી આંધી રાત કોઅલીઆં બોલે, બનમે બોલે મોરા રે,
નદી કીનારે શારશ બોલે, મેં જાનું પિયા મોરા રે. પિયુકી
લટપટી ચાલ છાંડદે ગોરી, ઘટછી બથે પિયા તોરા રે,
જીસે પિયા ચાહે વાહી શોહાગન, ય્યા સાંવરા ય્યા ગોરા રે. પિયુ.

૬૬૨. કાફી—કુમરી.

બાલમજી પરદેશવા મેં કબ જાને દહંગી. બાલમજી
તનકે કપરે ઉતારકે ગેરવા મેં રંગ લેહંગી,
મહું પિયાકે સાથ કબ જાને દહંગી.

६६३. लैरवी—गजल.

- दीवाना तेरा आशके जल में हूं,
 शीघ्र तुजपे सुदतये आ हमार में हूं. १.
 दान तेरा गुल हय्ये तु हय्ये यश्मे नरगीश,
 तेरे पाग गुसतांका अक पार में हूं. २.
 इरेयो तेरे कय आता हूं जलीम,
 इरेयी जे तु हय्ये तो आ हमार में हूं. ३.
 जसे तुने मारा सुवा पेअदल आ,
 समजना तेरी जुलझैका मारा में हूं. ४.
 कीआ डेअपानेमे जलीमने हमकु,
 हकीकतमे अशा गुनेहगार में हूं. ५.
 तुले मेरे भीजनये छनकार ऊं हय्ये,
 ना अदवले तु हय्ये ना अदकार में हूं. ६.
 पीलाव शांकीआ शरअते रसके तुआ,
 तेरे दूरदली छशका पीआर में हूं. ७.

६६४. देश—अयाल.

- सुरत ज न बुलीआ पिया हमारी,
 में तो आअ हूं शरअ तेहारी० सुरत०
 गुलका करम माये अकपी नाछी,
 अवगुल जरी हूं सारी० सुरत०
 देश देशमे नाम तेहारा,
 रदत हय सय नरनारी० सुरत०

(੨੪੩)

ਮੇਰੇ ਮਨਥੇ ਸੁਰਤ ਤੋਹੀ ਘਾੜੇ,
ਐਕ ਪਲ ਮੈਂ ਛੋਟ ਨਾ ਨੇਹਾਰੀ० ਸੁਰਤ०

ਮੇਰਾ ਬਿਧਿਥੇ ਆਨ ਪਰੀ ਛੁੰ,
ਸੋ ਮੇਰਾ ਯੋਗ ਭੁਭਾਰੀ० ਸੁਰਤ०

ਨੀਲਭੁਦੀਨੇ ਕੇ ਲਾਲਕੁੰਦੀਨ,
ਮੇਰਾ ਤੇਰੇ ਘਲ ਹਾਰੀ० ਸੁਰਤ०

੬੬੪. ਮਦਹਾਰ—ਫੁਮਰੀ.

ਤਯੋਂ ਤੋ ਮੀਨਖੀ ਬਮਕ ਬਮਕ ਰਹੀਲੀ० ਤਯੋਂ ਤੋ०

ਗਰਜ ਗਰਜ ਘਾਟਲ ਘਰਸਨ ਲਾਗੇ, ਕਦਰ ਕਰਤ ਮੇਰਾ
ਭੁਭਾ ਖਕਖਕ ਰਹੀਲੀ० ਤਯੋਂ ਤੋ०

੬੬੬. ਘਟ—ਫੁਮਰੀ.

ਫੁਮਸੇ ਮੇਰੇ ਨੇਹ ਭਖਲਿਵਾ० ਫੁਮਸੇ०

ਹਮਾਰੇ ਕਹੇ ਫੁੰ ਐਕ ਨ ਮਾਨੇ,
ਧਨ ਘਾਤਨ ਮੈਂਡੀ ਸੁਖ ਯੁਖ ਰੈਡੀ,

ਕੁਠਲੁ ਪ੍ਰੀਤਯੀ ਰੀਤ ਕਰੇ,

ਅਦਨ ਅਦਨਕੇ ਪ੍ਰੀਤਕੇ ਲੰਗਰਵਾ० ਫੁਮਸੇ०

(૨૬૪)

* ૬૬૭. ખમાચ—હોરો.

આજ આય દેખોરી સજની,
કીસ છપ્પસે મેરે કાહન ખરોરી૦ આજ૦
હાથ લકરીયાં ખાંધ કમરીયાં,
કોઉ જાણે અજાણ ખરોરી૦ . આજ૦
માતો વીટ ખરજો નહીં માને,
મોરલીકી ટેર સુનાએ ખરોરી૦ આજ૦

૬૬૮. કાફી—હોરો.

જી ન જાઓરે આજ ગોરી પતીઆં બરન, યારે
મગમેં કાહન એકએક તો મારત પીચકારી તકતક૦ જી ન૦
સીસ ધુમન લાગે પચ્ચેર કાપન લાગે,
છતીઆં કરેન લાગી નાડી ધકધક૦ જી ન૦

૬૬૯. ઝિંબોટી—હોરો.

એસી કુમધામસે એલ રહે હોરી,
ખીંદ્રાબનકી કુંજનમેં એસી૦
થોર થોર દેખત વાહુ કારન,
એલ રહે સગરી જુગનમેં એસી૦

*૬૬૭ થી ૬૮૫ સુધી ખાસ જલસો હોલીઆનો ચની-
વાર તા. ૧૩ મી મારચ ૧૮૮૦.

(૨૫૫)

રાધા જીવ ડગ એસી લગત હે,
મારે નીલ ખીચ કુંડનમેં એસીં
રંગ ગુલાલ બીંજે તરની કે સંગ,
શામ સાંવરેકે સામ એજી નીકે,
લગત ફળ ગુંજનમેં એસીં

૬૭૦. ઢેશ—હોરી.

હોરી એલન ન જાની,
યા મન નિપટ અનારીં હોરીં
હાથમે ચાલ ગુલાલ ફેટમે,
શીરપર ઘડિયાં બારીં હોરીં
ઉઠીએ ભિટ સોદાગર આયા,
આ કરે બનજ બેપારીં હોરીં

૬૭૧. ઢેશ—હોરી.

મારા સૈયાં એલત હોરી,
રે મેં તો અંગનેમે યારીં મોરાં
બર પિયકારી ચુતરપર મારી,
બીંજ મધ મોરી નવરંગ મારી;
દાર સખી સખ યારી દેખત,
હા મધ આન ફજેતી હમારીં મોરાં

(૨૫૬)

૬૭૨. કાફી—હોરી.

નારી બરી તોને વારી, રે ખીજ નારી.

તોનાખી મારા ગારીખી ઘીની,

કીની ફજેલી હમારી;

રે લાલ ખેલત હોરી.

ખીજ નારી.

૬૭૩. કાહાનરો—હોરી.

સાંવરેને બનસી બજાધર,

મેં તો શુધ જુધ ખીસરી.

સાંવરેને.

સુનત બાંસરી સુધ સખ ખીસરી,

જુલ ગર્ધ અંગીયાં હમારી,

કહો સખી કાંઠાં ખેરન બનસી,

દેખું તો લાંગી ધીનાધ.

સાંવરેને.

૬૭૪. ડેરા—હોરી.

જામ્બોળ લાલા મેં ન ખેલુંગી હોરી,

કુંવર કાહનજી, પર મોરી બૈયાં મરેરી. લાલા.

દે દે ગારી મારી પીચકારી,

બર બર મૂઠી રેરી;

તાર ધુંગટ ગુલાલ મધ્યો મૂખ,

મન માને ઝક જોરી.

લાલા.

(૨૫૭)

ફાગણ માસે આનંદી આણે,
મેં મનમે ડર દોરી;
બીજી રંગસુ સુરંગ ચુંદરીયાં,
અંગીયાં ન રહેગી કોરી• લાલા•

તુમ હો નિર્લજ બનકે સભજ ધભજ,
એલો સંગ પરગોરી ;
એલો મથુરે ફર કુબળસુ,
ડ્યા રાધેકી ચોરી• લાલા•

છાંડ ખીંદ્રાબન નંદકે નંદન,
હગ ગયો શ્રીજ ભાગી ;
રસ કસ લેકર ઉઠ ગયો ભોરો,
સો ગત હોગી ચોરી• લાલા•

નંદ જસોમત દુઃખી કીચ્છે અત,
બુદ્ધો શુધ બુધ સોરી ;
ફિરોજ કહે વાકો જાય રીજાઓ,
વિનય કરે કર જોરી• લાલા•

૬૭૫. ઢશ—હોરી.

મોહિ અબ કેસે નીકસન હોરે દેયાં,
હોરી એલે કાનૈયાં• મોહિ•

સાસરે જાજે તો સાસ લરે,
પિહરે જાજે લરે મૈયાં;
ધતદર ઉતદર બુલ ગધ સંગ,
મોહન નાચે તાથૈયાં• હોરી•

(૨૫૯)

સારીભી ભાંજી, ચોલીભી ભાંજી,
ઘ્યાર ભાંજે ઝોરી ઘ્યારનીયાં;
રસીક પ્રીતમ પિયા કેસે ભાંજાઈ;
ઘ્યારલે કાલી કામરીયાં

હોરી.

૬૭૬. કાફી—હોરી.

કોઈ ઘ્યેસા કરેરે પિયાકા દીલ લગ્યાયં કોઈ
જંત્ર મંત્ર જાદુઈ તોણા,
લાખ જતન કર હોરી;
નવ લાખ તાવિજ રખી છતીઅનપે,
ઘ્યેક ન હુઈ કારી.

સખીરી.

ખીજકી સખી સખ ખેલે જો હોરી,
મેં ખેરન કુખિયાગી;
મેરે બદ્દાપર બુંદ નહી હય,
ઘ્યેહી દુઃખ મોહે બારી.

સખીરી.

૬૭૭. કાફી—હોરી.

મોહે સાવરેને ગારી દેઈ, ઘ્યે દેઈ,
મેંને કચુ ન કહી.

મોહો.

ધતિ મથુરાં ઉત ગોકુલ નગરી,
ખીચમે જમના બહીરી.

મેંને.

આપ તો શેઆને પાર ઉતર ગઘ્યે,
મેં તો તકલીકી તકલી રહીઘ્યે રહી.

મેંને.

(૨૫૬)

દોરકે પકડેં તો પકરા ન જાવે, ધારા દેખ ડરી
મનકી દૈયાં કચુ કેહે ના શકતહું,
મેરે દીલકી દીલમેં રહીએ રહીં મેનં.

૬૭૮. કાફી—હોરી.

કૌસરકા જામ ભરદે,
નજફકે ખસૈયાં. કૌસરકાં

ફુલ સરાદકી રાહા યિકટ હય,
આર ગુણ હારી દૈયાં,
અમકે પાર ઉતારે અલીજી,
તુમકુ નખીકી ફવૈયાં. નજફકેં

તુમારી કમર જુલફે કારજ સોહે,
તુમ ફલફલકે ચહરધ્યાં, •
અહેમદ તોરી આસ કરત હયે, •
કારી કામરીવાલે કનધ્યાં. નજફકેં

૬૭૯. સીંધ—હોરી.

શામ સુંદર તુમસે ખેલું હોરી રેં શામં

અખીર ગુલાલકી બાદર છાંએ,
ફગવા લઈ તુમસે બલજેરી રેં શામં

(૨૧૦)

૬૮૦. ભૈરવી—હોરી.

મદકે છેલ મતવારેને,
 માએ ભોરહી આન જગાધરેં મદકેં
 ઝટક લઈ મોરી ચુનરી અચાનક,
 કેસી ધૂમ મચાઈ રેં મદકેં
 ખુશ રંગ પિયા મેં ચેરી તેરી,
 દેતી મેં રામ કુવાઈ રેં મદકેં

૬૮૧. કાફી—હોરી.

પિયકારન મારત હોરી દૈયાં,
 એતો આઈ દગા દેકે નંદકો લાલાં પિયકારન
 નીકે રહો ઘરસે નીકસો,
 નગરમે નજર લગૈયાં;
 રૂપ સ્વરૂપ રૂપ સખનકો,
 મોહનકી ચિત્ર ખનમે તુનૈયાં પિયકારન

૬૮૨. ભૈરવી—હોરી.

કચુ એસી મંત્ર પઠ રંગ છેડકો રે આલી,
 હોરીકે દીનનમે ધન મન મોહન ખનવારી કચુ
 સકલ ત્રીઅનમેં કોણ શિખાચો,
 હું ન જાણું એસી કોણસી ડારી નારી કચુ

૬૮૩. ભૈરવ—હોરી.

ખેલીએ ફાગ, સજન સંગ આજ,
 રંગ હય કું ન લાવો ચીતરે. ખેલીએ.
 રૂપ રંગ જોખન સોહી અખ હય,
 એ સમે ખોહાર નહી ચીતરે. ખેલીએ.
 એસે ખેલારીસે આ કું ન ખેલ,
 જા તુમ ચાહોસો સખ હીતરે. ખેલીએ.
 શાહે નિજમ ધર ફાગ રચો હય,
 બલબલ જાઓ નીત નીત રે. ખેલીએ.

૬૮૪. ભૈરવી—હોરી.

લાલ મેં તો ખેલું રંગારંગ હોરી,
 અંતર ગાંઠ દેને પતિ હાથ પ્રીતમ કાહુકી ચોરી.
 પ્રેમ પ્રીતકો ગોલાલ બનાવો,
 એ હોતોમેં રેરી;
 એહી જનમસો ફાગ મેશ,
 નીશદીન કંઈ બલજોરી. લાલા.
 અપનેહી ઘટકો દફ બનાજ;
 હૃદય તાલ ટકોરી;
 તન ખેલ રંગ તાંત લગાઈ,
 તાન માન ગાજી ભોરી. લાલા.

(૨૬૨)

અતર ગુલાબ બની સુમતી,
ભાવ અખીરસુ ધોરી ;
બરું હર્ષ નેણા પીચકારી,
મારું પ્રેમસુ દોરી૦ લાલા૦

ખિર હમારી કોઈ રોવત હય,
ચુતરી લહુમેં ખોરી ;
ડોલત આનંદમેં સુંદર ધાગરિયાં,
જમને ડોરી ફોરી૦ લાલા૦

વથા એ ફાગણ બયો જાત હય,
જાગરે મૂર્ખિ છોરી ;
ફિરોઝ પિયાકો સુમરણ કરલે,
અવસર રહે ગઈ થોરી૦ લાલા૦

૬૮૫. સોહેની—હોરી.

હેરી જસોદા તુંસે કહંગી લડાઈ,
તેરે કુંવરને ધૂમ મચાઈ૦ હેરી૦

કાઉ કેસરસે મરકિયાં દધકી છીની,
કાઉ કેસરસે મરકિયાં ઢડકાઈ,
બાટ ચાલત મોઝે છેડત શાંમરો,
ચાંદ હસે આર ય્રીજકી લુગાઈ૦ હેરી૦

(૧૬૩)

* ૬૮૬. યમન કહયાણુ—ધૃપદ. .

પિયાસે માન કબહુ ન કરીયે, જોહી કહે તોહી તોહી
અલીયેં પિયાસોં માન૦

મરી શીખ સુન સુન જીએ ધરીએ, તખ સોતન
ના ધરીયેં પિયાસોં માન૦

૬૮૭. યમન કહયાણુ—ધૃપદ.

છત્રધીરા ધીઅનરે, કંપનરે, ખલ્લ ખાગત સુધ સુધ
પાળ પતાલ પનપટ૦ છત્રધીરા૦

સગમ જો જળરે ખલરે અનંતખાન અંદન૦
છત્રધીરા૦

છત્ર ધરે પૃથ્વિપાળ, શાહે જલાલ, જૂ પ્રથમ એસો
ગજદલ નરદલરે૦ છત્રધીરા૦

૬૮૮. યમન કહયાણુ—તીલાણો.

અત તનદેરેના આદાંની૦ અત૦

તનદ્રે દીમ દીમ તુમ દ્રેદ્રે દાની તરેદાની તાનુમ
દીના દેરેના તદ્રેદાની તાદાની૦ અત૦

* ૬૮૬ થી ૭૦૨ સુધી ખાશ જલસો ઉસ્તાદી ગાયનનો,
શનીવાર, તા. ૨૪ મી એપ્રેલ ૧૮૮૦.

(૨૬૪)

૬૮૯. કાહાનરૌ—ખ્યાલ.

સુધડ ચતુર મોરા પિયા સુંદરવા, આવન કીના મોરે
રંગ મેહેલ મંદિર આજઁ સુધડઁ

ભર ભર પાર કંચનકે થાલ, માતીઆન ચોક પુરાવ,
માલન લાવો હાર આજ હમારે ઘર કાજઁ સુધડઁ

૬૯૦. કાહાનરૌ—ખ્યાલ.

મોખારકપાદીઆં સાદીઆં તોએ દીની અતાએ
રસુલઁ મોખારકઁ

એસી શાદી હોવે કરેર ખરશનું સાદીઆં એઁ મોખારકઁ

૬૯૧. રાતકી પુરીઆ—ખ્યાલ.

નેણુ કજરવા કોઠિ કહે સેરા ગુંદ લાવોરે નેહરવાઁ નેણુઁ
અતર ગુલાબસૌં સૌંધી મેદી, આર ગુંદ લાવોરી
હરવાઁ નેણુઁ

૬૯૨. રાતકી પુરીઆ—ખ્યાલ.

કાએ ખિરમાયાવે મેડે પારદા જમાલઁ કાએઁ
કશિકદી ગલાંજન સદારંગ માન કીતાવે સંબાલઁ કાએઁ

(૨૬૫)

૬૯૩. ત્રીયાંકી મહહાર—ધૃપદ.

સુરંગ રંગ ન પેહેરે સારી કામન ગોરે ગાત કામ જો
સંવારે સુરંગ.

જાકે પચરંગ કિનારી ઇન્દ્ર ધનક બચોરી, ગગન
અહોરે માનો કામ જીગત પાંત બગવારી. સુરંગ.

અંધુજ મુખપર બેઠોરી, અલખ માનો જલધરકી છુટે
ધુરવારી, શશ બદન પર બુંદ સમજલકી, યા સમે આગમ ભેત
શાહે અકબરકો લસત દામનિ જખ મુસકાત પ્યારી. સુરંગ.

૬૯૪. ત્રીયાંકી મહહાર—તીલાણો.

દીલખરા ખેવશાધ મકુન તનદરે આ જાનેમન તો-
દાની દરા દીલદાર ખીઆ ખુંખી દરનન દરતન દરા દરા
દોસ્ત. દીલખરા.

યજલલમ યલી યલા દીમ તકધાધ ધધ પમગરેસા
ગ ધીધીના ધીજાંન વીટકીટીતક ધુઆ કત્તા કત્તા ધીનતા
ધીનતાન કીટતા ત્રીકધીત તગન ત્રીકીટીતકતા દીંગરધા
કધીના કાનકધાતી ધીનતકધા. દીલખરા.

૬૯૫. કેદારો—ખ્યાલ.

વે તો નવેલી નાર કા જાણે હીતકી સાર ગંવાર, તુમ
મુખડ અતુર બૈયાં પકડત હો બલમા. વે તો.

તુમ તો મહા જ્ઞાન અતપ્રખીન સખ ખીદ જાણતહો
પયછાનતહો, વે તો અપને ધરકી લાડ લડાઈ લાડલીકો
લીજો મનાય સરસ ગરવા લે લગાય કર પ્યાર. તુમ
મુખડ. વે તો.

(૨૬૬)

૬૯૬. કાફી—ધૃપદ.

બાંગંબર ઓઢે સાંવરો ઓઢે યા મેં જોગીઆરો
હુનર કોણું બાંગંબર.

શંખ રાખ્દ ધૂન સુન જીત તીત તેં જુરી આઈ
પ્રીજનાર, બલજાઉં બદન ખીલોક કુંવર રાધિકે બો હય
આસન મારેં બાંગંબર.

૬૯૭. કાફી—હોરી.

અખ જગ કેસે સોચે રહી, હેરી જગ કેસે સો રહી.
હેરી આલી મીન ખંજની અદક બૂખ બેનીં કેસે.

અલખ ઉલટ ઉનમાલ ધુનમાલ કુંદનકે લકરે
પરેરી, રાધા અત્ર ધુન અખ દેખ પ્રીજ હોરી હો રહીરી.
અખ જગ.

૬૯૮. ઝિન્નેટી—ટપ્પો.

મઝડીયાં છંડ ગૈયાં વે મૈકી કરાંનીવે રાવલાં
મઝડીયાં.

દીન દીનાં વારીવે-ખાલાપન સખ ખેલ ગુંવાયા માંડા
મીયાં-સો સૈયાં લડકૈયાં મુરખૈયાં મઝડીયાં.

૬૯૯. કાફી—ટપ્પો.

રે ગુમાની યારવે નાજ ના કર મેહી મુજ સસીધા
કોણુ સમાનવાલા દેં રે ગુમાની.

આ જાની આજ શેરી દીલ બેહેલાકે ટપા ગાજ.
રે ગુમાની.

(૨૬૭)

૭૦૦. હીંડોલ—ખ્યાલ.

અ માંસે ખોલરે તોરે મેં વાઈં બનરેં અ માંસેં.

અજીજ દીન અલસી ન કર માં સાફ દેખ બન
રીકો ધુંગર ખોલરેં તોરે મેં.

૭૦૧. હીંડોલ—હોરી.

કરલે પિચકારી કેસરાંકી અખીર યુલાલ ઉડાય
ખારે મહમદશાહં કરલે.

પવન સુગંધ શાલ લાલ રત બસંતકી ઉનાકુ ખો-
લાય ખારે મહમદશાહં કરલે.

જલસો ૨૧ મો.

સનીવાર, તા. ૩૧ મી જુલાઈ ૧૮૮૦.

૭૦૨ ગોંડ મહહાર—ધૃપદ.

શ્રીજ પર સાજ પાવશ દલ આયો. શ્રીજ પર.

ધુરખાં ધુંધી બઢી હય, દસો દશ ગરજ નિશાન બ-
જાયો. શ્રીજ પર.

અત્રક મોર ઈતર બચ્ચે દ્રોગન કરત આવાજ કોયલ.
શ્રીજ પર.

૭૦૩. મિયાંકી મહહાર—અતરંગ.*

અતરંગ રસકી નવેલી બની, ગાયો સખ ગુણીઆનકો
ચીજવો, મહા ગુરનંકી ખાત પાયો. અતરંગ.

નાદ્રેદ્રે તનનનન ગુમદ્રેદ્રે તનનનન નાદ્રીદ્રી ગુમદ્રીદ્રી
ગુમદ્રીદ્રી ગુમદ્રીદ્રી ઘાની. અતરંગ.

રે પપ રે પપ મપ ધધ પપ ધનીસા રે સા ગરેસા
નીસારે ધપ મપ નીનીપ ધપ ધાકીટીતક ધુમકીટીતક
ધુમકીટ ધીકતા ધીકતા કીરનક નકતરીકીટીતક નકતરી-
કીટીતક તકરાન તક ધાધાધા. અતરંગ.

* મંડળીના ઉસતાદ અલીહુસેનનો બનાવેલો.

(૨૬૪)

૭૦૪. ગોંડ મલહાર—ખ્યાલ.

કારી બાદરીયાં ધર ધર આવે, કોઈ જ પિયાસે કહે
ધર આવે. કારી.

સૈયાં ખીન સુતી સેજેપે અકેલી, અત ડર લાગે દેખ
અંધેરી, તાપ યાદ પિયુંકી પપૈયા ત્રીલાવે, જીયા કલપાવે. કારી.

૭૦૫. રાતકી પુરીઆ—ખ્યાલ.

સુગર બના ગાવો સખ મીલ દિદાર બક્ષ પિયા પ્યારે.
સુગર બના.

ચાર જુગ જીવો કુરૈશ બરસ રાહે અજમ જોલે
ધરણુ ધૂવ તારે. સુગર બના.

૭૦૬. તિલક કામોદ—ખ્યાલ.

એ મેં કદર પિયાકો કેસે પાવું, દોર અપટ સખી
ગલે લગ જીવું. એ મેં.

એસે રસકે રસીલે બાંકે સામલીયાકુ કોણુ બન હુંડન
જીવું. એ મેં.

૭૦૭. પીલુ—લાવણી.

તુમચે વયનીચે નાત

તે બાળપણા પુન હોત, સખી સાજની સાજની.

બાહેરચે માલ્યુષ એત તે ભીત ભીત બોલત. સખી.

તોંડાવર હાથ શીરવત, ધરાકાચા લાગના પોત. સખી.

કમર સોડા બાંધા ધોડા વાડા હય સે જરી,

આપલ્યા પતિચી સેવા ચાકરી કરન એત મગારી. સખી.

૭૦૮. ત્રિયાંકી મહહાર—ખ્યાલ.

અપ્પ અપ્પા રૂત આધ પવન ચલત ડર પાવતી
અનનનનન કર ગઈ અરસે. અપ્પ.

અનન અનન અન ખેલે જંગરવા, સનનનનન તન-
નનનન તાપર મોહન તાન લેત હય સનનનનન કરે ગઈ
અરસે. અપ્પ.

૭૦૯. ઠેશ મહહાર—દાદરો.

ખાજન લાગે ચૈદેશ ધન્દ્રકે નગારે મોર સોર કરત
લાગે તલપત મોરે પ્યારે. ખાજન.

કૈસે આવું મોચ્ચે ડર લાગે ભરગચ્ચે નદી નાલે. ખાજન.

૭૧૦. અલહીયા ખેલાવલ—ગજલ.

કીસ કદર મેં જો કરેં યાર બડાઈ તેરી,
અકલ હેરાં હે મેરી દેખ સફાઈ તેરી. ૧.

આફરીન કહીયે મીયાં તેરે તસવ્વરકે તહીં,
જીસને ઈસ ખુબસી તસવીર બનાઈ તેરી. ૨.

કયા કરેં કીસસે કહું કોણુ કરેંગા આસાન,
સખ્ત મુશકેલ હય મેરે હકમે જુદાઈ તેરી. ૩.

ઈહ જુદાઈ જો ન હોતી જાંહાં ખીચ પેદા,
કયા ખુદા ખાલીમી રહેતી હય ખુદાઈ તેરી. ૪.

રેતે મહેસરકુ ખુદ પુછેગા સખતીસે મુતે,
તો મેં અય દેસ્ત દીબાજીગા દુવાધ તેરી. ૫.

અય ખુ દા તેરા ડર છોડકે કાંહાં જાવેગા ગરીબ,
બાદશાહીસેબી બેહેતર હય ગદાધ તેરી. ૬.

૭૧૧. દેશ મહહાર—ખ્યાલ.

મેરી બીજોઈ મુનરીયાં, બરી બરી ખુંદમું બાદ-
રીયાં. મેરી બીજોઈ.

આવોજી કાદર ગલે લગાજી, તુમ ઝાળો કાલી કામ-
રીયાં. મેરી બીજોઈ.

૭૧૨. પીલુ—કુમરી.

તુમહી બસતહો પ્રીતમ પ્યારે તનમે, મનમે, નેણન-
મારે. તુમહી.

સાંવલી સૂરત, મોહની મૂરત, જાહુસા કર ગમ્મે સેનન
મારે. તુમહી.

૭૧૩. પીલુ—દાદરો.

મારી રાધા હેરા ગધ કુંજનમે, સામલીયા જરા બ-
નસી બજા જારે. મારી રાધા.

ગોકુલ હુંડં, બોંદ્રાબન હુંડં, હુંડ શીરી મુજતાન
મારી રાધા.

જો મારે રાધાકી બખર લખાવે, દૈયાં ધન દર્જગી
હુરાઈ. મારી રાધા.

૭૧૪. કાફી—કુમરી.

મોરી કર પકડ ન ગઇ બંગરી, મુરખ સખી ઐસો
દીત છેલ ખીચ યારો મગ મગ બરબોરી મોહો રેડિને
કહું ન માને મોરી કર.

હું તો નીર ભરન નીકસી પવનસુ પનઘટ ચલી જતી
હું, ઐસો છેલ સનદ વાહુસે મેં કરકે છુટી લખખન પા-
હાન મોરી કર.

૭૧૫. ડેશ મહહાર—ખ્યાલ.

તું જી ન જી મોરે ધીગસે પ્યારે બરખાકી આપ
બાહાર તું જી ન જી.

છોરતે હિરારે સઘરી બંદહું કર કરકર સખી સીંગાર
પિયાકે સઘરી બાહે દાર તું જી ન જી.

મન કુલે ધન ઉમડ ધુમડ ચમકત ખીજલી મેહા બ-
રસે, બુંડ પવન કુવાર મોરલા પપૈયા કરે પુકાર તું જી ન જી.

એ તો હય દીન સખ સાહેબકે અનંદ કરે હર બાર,
બરખા રત હય મોજ કરનકો, એહી મહિના ચાર, અ-
બાદી આવન બાદો કુંવાર તું જી ન જી.

૭૧૬. બેહાગ—ખ્યાલ.

પનિયાં કેસેકી બરે છોટી નનદી રે પનિયાં.

બારી ધરા સર સમરત નાહી, માથે કેસેકી ધરે
છોટી નનદી.

૭૧૭. ખમાચ—ખ્યાલ.

લાગીલા મારા નેહા, ખનસીવાલે સાંવરેસેં લાગીલાં.
છપ્પ નિરખત મારી ખૈયાં મરેરી, સામરી સનમ
છલખળ કીનો લાગીલાં.

૭૧૮. કેસુરી જીલો—કુમરી.

એક નાજુક મીલ ગમ્મે કામનીયા, એક દામનીયાં
એક કામનીયાં.

હાથ ગુલાબ સર ગજરા સોહે, દેખો ચલત ચાલ
જેસી દામનીયાં એક નાજુક.

૭૧૯. દેશ મહહાર—પદ.

હું આમ્મે બાદર કારે—સંગ લામ્મે ન પિયા હમારે. હું
આવનમે સખી પિયા મીલનકો—બેઠી માંગ સવારે;
આતક દાદર પિક પુકારે—માર કરે કીલકારે. હું
પવન બાગ પકડ પુરવાહી—ખન ધનચે અસવારે;
અમકત ખીજલી બાટ બતાવો—તો જાજ પિયાકે દારે. હું
તરવર ખેલ ખન સખ કુલે—જીવજંત સુખવારે;
બુંદન જોખન મત ભોંગાવો—ખીન પિયા હમ્મે ખારે. હું
પિયા મીલે તો કહીયો પપૈયા—બેગી દેશ પદારે;
કર જોડે કિશોર વંદત હમ્મે—સ્થિતી આન સુધારે. હું

(૨૭૪)

૭૨૦. ગોંડ મહહાર—ખ્યાલ.

તું ન જાહે, પિયા બરખા રત આઈ ખોલન લાગે
મોરનાં પેપૈયાં તું ન જાહે.

રેન અંધેરી કારી ખીજલી ચમકે, જો તુંમ ગવન
કીનો પરદેશ જો જો લરજત મોરા જીઅરાં તું ન જાહે.

૭૨૧. મેઘ મહહાર—ખ્યાલ.

હું હું ગરજે બરસે ચમકે, કીઉં લરજે જીઅરાં
હું હું ગરજે.

રેન અંધેરી પિયા ધર નાહી કાએ બાર દીઅરા,
જીમ જીમ જીમ જીમ હુંદ પરત હે લરજત મોરા જી-
અરાં હું હું ગરજે.

૭૨૨. ખમાચ તીલંગ—કુમરી.

નીંદીયાં. ખેરન કુપ્પ દે ગયો આલી મઅેકારે. નીંદીયાં
જાંચી અટરીયાં ચંદન કેવરીયાં રે ખીજલી ચમકે
ડર પાવે. નીંદીયાં.

૭૨૩. સ્નાવન—ધૃપદ.

મોરી પાતી લેતા જાયો, જાહે પતંગવા અરે તેરી
ચાંચ મઠા દોંગી સોનાસે. મોરી.

પાતી લેને કાસદ આયા, હાલે દીલાં દે મેં લીખ-
વાતી, ચીડીયાં બીજ ગદ મરે રેનેસે. મોરી.

(૧૭૫)

૭૨૪. ધનાસરી—ખ્યાલ.

મેરા મન હર લીનો મગવા જાત હઠીલી૦ મેરા૦
કહો કહે અરે લંગર તુરકવા મેં તોરા કા કીનો૦ મેરા૦

૭૨૫. ખમાચ—ખ્યાલ.

રેશુ દૈયાર મેને જીઅરા તરસે૦ રેશુ૦
નીરા અંબીયારી કાલી ખીજરી અમકે, અંગન સાવન
ભાદો ખરસે૦ રેશુ૦

૭૨૬. દેશ—ખ્યાલ.

ખરખત નેના રકત પિયા ખીન
ધરીધરી પલપલ છીનછીન દીનદીન,
કટત રેણુ તારે નીત ગીનગીન૦ ખરખત૦
ખીસરતસે મીટસેના એક ધરી,
તલપત જલ ખીન જોસે મછલી;
નહી આવે પિયારે ધર કુખરી,
કહો કેસે નજીર જીએ ખીરહન૦ ખરખત૦

૭૨૭. શાહાના કાહાનરો—ખ્યાલ.

નાનકરા નનંદજીના ઘૈયારે,
તું છાંડદે મોરી બૈયાં. નાનકરા૦
રેઅે રેઅે અંખીયાં લાલ કહેંગી,
નીર બહે ગીરધારી;
ખીન્દ્રાખનકી કુંજ ગલનમે,
જાઅે પોકાહેં મેં દૈયારી. નાનકરા૦

૭૨૮. ત્રિયાંકી મહહાર—ખ્યાલ.

ખરસન લાગેરી એ બદરીયાં સાવનકી કાલી અત
ભારી ડર પાવન લાગીં ખરસન.

ચમક ચમક ખીજરી ચમકે સીલી વયસ ખયાંને લાગી
યાતે ખારે ચોક પરી લાગેરી એ બદરીયાં સાવનકીં ખરસન.

૭૨૯. ભૈરવી—ગજલ.

આરાક તમામ દરપે તેરે હય ખરે હુએ,
લીએ નડ્ડળં સરખકક અપને ધરે હુએ. ૧.

તારીક હુમો તેરેકી મુનનેકુ અએ સનમ,
હુ બૈઠતે હય કબરોસે મુરદે પરે હુએ. ૨.

ક્યું પેચોનાખ કરતેહો હમકુ ગરીબ જાન,
આલમકે પેચ ઝુલફોમે હય અરે હુએ. ૩.

ચલતા હય દોર ઝુલઝુકા દીન રાત ખારકીખ,
સરો શ્રીકાર કરતે હો હમસે ફીરે હુએ. ૪.

સાખર હો માહુ દીનદો આર સખકુ આફતાખ,
ચલતે નહી ફલકપે તુજસે ડરે હુએ. ૫.

૭૩૦. કાફી ભૈરવી—કુમશી.

ગુધ્યાં નૈનાં લાગે અખ કૈસે છુટે—છુટે અખ કુઃખ
દેત. ગુધ્યાં.

અનંત ગાંઠંકી સખ ગુધ્યાં મારીવે—લાગે આંખ ના-
દાનમું ગુધ્યાં.

(૨૭૭)

* ૭૩૧. યમન કહ્યાણુ — સારેગમ.

મધનીરેગ પમગરે નીરેગરે સારે મધનીરેગ,
ગમપધની ધપમગરે ગમપમગરે નીરેગરેસારે. મધનીરેગ૦

ગગમધસા રેસા નીરેગરેસા રેસાનીધપમગરે ગમપધ
નીધપમગરે નીરેગરેસારે૦ મધનીરેગ૦

૭૩૨. બેહાગ—સારેગમ.

સાગમપની સાનીધપ ગમપમગરેસા૦ સાગમપની૦
મગરેસાની પનીસાસા ગમપમગરેસા૦ સાગમપની૦
પપનીસા સાગમગરેસા સાનીધપમગ પનીસા નીધપ-
મગરેસા૦ સાગમપની૦

૭૩૩. પીલુ બરવા—ગરબી.

જરતોરાતી જોજોકાર જગતમાં જાણીતો,
કારજ બહુ કીધાં સાર ગીતે રાણીતો૦ જરતોરાતી૦
કોમ સુધારે ધનવંતા બહુ, ધર્મ ધુરંધર હોયરે,
નિર્ધન પામે સુખ્યાડાં ભારી, ઘેર ઘેર આનંદ જોય૦ જગતમાં.
નાત અભિમાન આદકું જાણે, નિર્ધનની પુરે આશરે,
પારસી શેઠો ધર્મી સારા, કરે સુધારા ખાસ૦ જગતમાં૦
અબલા જાતી સૂધરશે ને, ધણિ ધણિ દૂવા દેશેરે,
વિદ્યાદાન તો સહુથી ચઢતું, રહો સદા રૂડ વેરા૦ જગતમાં૦

* ૭૩૧ થી ૭૪૭ સુધી ખારા જલસો બાળકોનાં ગાયનોના,
રવીવાર તા. ૧૯ મી સપ્ટેમ્બર ૧૮૮૦.

(૨૭૯)

નવરોજી સોહોરાખી બેહુ, કરે રડો કારભારે,
એ બેની મોટી મે'નતપર, સઘલો છે આધાર જગતમાં
ધનધન છે સખી તમને શોડા, નામ અમર સહુ અમરે,
પરમાર્થ પૂણુ જાળ કરજો, સૂખી અહીં તહીં તેમ જગતમાં.
(નર્મ કવિતા.)

૭૩૪. ચામર છંદ.

પાક નામ જીભથી વદી ચલો બધા તમે,
પાક કામ ને થકી મકાન પાકમાં જમે.
પાક કામમાં ઠસી પિરાજમાન હાકમે,
પાક હામ દીલમાં પાડી બજોજ આ સમે.
પાક રાજ પાક તાજ પાક કાજ આચરે,
પાક દેશ પાક ખેશ ખાતરે દુવા કરે.
પાક માત પાક બાપ પાક બાલ સાંપરે,
પાક રૈયતોં થકી ખુંદાનું નામ સાંભરે.
(કરેકુન નાટક.)

૭૩૫. યમન કહ્યાણુ—ખ્યાલ.

શામિ શું સુશાભીત સુંદર સાંજ,
રંગ રૂપે રોશન રખનું છે રાજ શામિ.
ખીલ ખાલ ખાલે ખુશાલી દીલ નવાજ,
પિરાજ છે રમણીક રચનાને કાજ રંગ શામિ.

(૨૭૯)

૭૩૬. યમન કહયાણુ—ધૃષ્ટદ.

વિદાય થાઓ વીર જનો રાખ્ય સિમાડ,
શરવીરો શુરાતન હિમતે દેખાડ. વિદાય૦

રથમાં થઇ સવાર, દોડછે શત્રુને ઠાર,
મ્યાનોથી ખેંચે બહાર તરવાર કાઢાડ. વિદાય૦

બાણોના ઘીએ પ્રહાર, ભાકી ભાલા મારે ઠાર,
ધાંકા થકી મારમમાર ચ્છાડ પછાડ. વિદાય૦
(હરિશ્ચંદ્ર નાટક.)

૭૩૭. માંડ—ગરબી.

બલાજન નાર બણાવો બાવેર,
વિદ્યા સાચ સરસ લાભ લાવે. બલાજન૦

શિખી સ્ત્રી ધર તરતું રાખે રૂ,
કો દી બૂલી અરાખે ન નાખે રૂ,
નિર્ભય થઇને રૂઠાં રૂળ વાખે. બલાજન૦

ધરના જન જોડ સંપે રહેશે રૂ,
જને જોવું તેને તેવું દેશે રૂ,
રૂસે રૂસ હિસાબજ કેહેશે. બલાજન૦

જેવી મા તેવાં છોર જોવાય રૂ,
સાની હોય તો સાની સુહાય રૂ,
મુર્ખી હોય તો મુર્ખ તે થાય. બલાજન૦

(૨૬૦)

સહુ સુધાશનુ મૂળ તો નારી રે,
સહુ સુધારાના ધરતી તે પારી રે,
શિખી નારી તેની બળિહારી૦ બલાજન૦
(નર્મ કવિતા.)

૭૩૮. લાવણી.

દારણુ વનમાં વિશાલ આશ્રમ ઋષિનો આ શાસ્ત્રે
મનોહર સુંદર આ શાસ્ત્રે,
સુંદર શા શાસ્ત્રે રૂઝું મન રચનાને જોએ૦

વાર વાટિકા ઉપવન આવીતહી વિવિધ વૃક્ષ વેલી,
કુલકુળ વિવિધ વૃક્ષ વેલી,
વિવિધ વૃક્ષ વેલી રે કરે બહુ પંખી જંગુ કેલી૦

આ પાસે વિદ્યાર્થીઓની કોઠડીઓ આવી,
જુજવી કોઠડીઓ આવી,
કોઠડીઓ આવી રે ગોઠવણ રમદલી ભાવી૦

આ પાસે લેપિત ભસ્મે ને અર્ચિત ચંદનથી,
ઋષિઓ અર્ચિત ચંદનથી,
અર્ચિત ચંદનથી રે વેદને ભણે જીવે મનથી૦

ધર્મ કર્મમાં તપર રેહતી ઋષિ પતિન દેખું,
દાહીને વેવલીઓ દેખું,
વેવલીઓ દેખું રે પવિત્ર ને સુંદર પણ પેખું૦

૭૩૯. કાલીંગડો—૫૬.

સગપણુ સાચું શાનું ભાધ? શું માયાને વલગુંરે?
 ગરબ ગરબે સહુ રહ્યુંછે, અંતે રેહશે અલંગુરે. સગપણુ.
 જાંચા જાંચા મેહલ બનાવી, કુલ્યા કુલ્યા ફરવુંરે;
 અં મંદિરમાં કોણ મહાજશે, તારેતો છે મરવુંરે. સગપણુ.
 બચકે બાંધ્યા વસ્ત્રને વાધા, ઘણું ધરેણું ગરવુંરે;
 પટોલાં તારાં કોણ પેહરશે, તારેતો છે મરવુંરે. સગપણુ.
 હાથી ઘોડા માલ બળના, સુખ પાલમાં ફરવુંરે;
 અંમાં જાણે કોણ મહાજશે તારેતો છે મરવુંરે. સગપણુ.
 (હરિશ્ચંદ્ર નાટક.)

૭૪૦. ભૂપ—ગજલ.

ફતેહ પોકારે દમ બ દમ, જીત્યો રાજાંસ રસતમ,
 વાગે નગારાં ધોમ ધોમ, ડંકાની ડાંગ ડમ ડમ. ૧.
 કાપા કાપી ના કમ કમ, મારે બરાડી ખૂમ ખૂમ,
 ગાળે પોકારી ગમ ગમ, થયો અયુબ ગુમ ગુમ. ૨.
 ફરીએ કૂચ જેમ જેમ, શહેર શહેર ગામ ગામ,
 ખીટીશ જુહા જેમ જેમથી ઉરાડીયે ઠામ ઠામ. ૩.
 વિક્ટોરિયા નામ નામ, લઈ બળવો કામ કામ,
 દુશમની આ ધામ ધામ, ખાલી કરે બેફામ ફામ. ૪.

૭૪૧. ખમાચ—હુમશી.

તુંજ મુખ અતિ સુખદાય થયુંજ,
 નેના તારી સર સમ, દંરા દેતી બહુજીં તુંજ મુખ.
 કરતી દયા તું રાજા મારી,
 વન મુળની હું દાસી તમારી,
 હું વારી ગઈ છું ખાલો મનજીં તુંજ મુખ.
 (હરિશ્ચંદ્ર નાટક).

૭૪૨. ગરબી.

ચાલો સજની ચંદની રજની ગમતાં ગીતડાં ગાવોજી.
 મધૂર વાંછી મોડે લલકારી તાલી વગાડી ચાલી.
 ગીતડાં ગાવોજી.

ગોરી ગામડી પોરી ગમતી ગમત રમતમાં રમતીજી,
 શોભે સોવાસન્સાદા રાણગારમાં સંસારે સુખ ના કમતી.
 ગીતડાં ગાવોજી.

મગજમાં અફલનું અબૂપણ આપણા હીરા મોતીજી,
 આમડીના ચલકાટ અવલ છે સૂનાં રૂપાં સમજોતી.
 ગીતડાં ગાવોજી.

હાથે કડાં, પગે ખેડી, નાકે કાને કાણાંજી,
 એ સહુ શેહરીયાં જંગલી જાણે, લુપ્તાં લુગડાં આપણાં.
 ગીતડાં ગાવોજી.

(૧૬૩)

૭૪૩. ઠહયાણુ—૫૬.

પ્રભુ પ્રભુતાને વંદી ખેલીયે,
ખાલ સીતા મહિમાએ. પ્રભુ પ્રભુતા.
અદ્ભુત સુંદર કઠિણ કોમલનો,
ભાસ અહીં જોવાય. પ્રભુ પ્રભુતા.
(લવકુશ નાટક.)

૭૪૪. કેદારો—૬૫૬.

મરતાં ઉગારી માતાજી ગુર આજને દાહડે સુખને
કાજરો મરતાં.
તજી પ્રિય રામે નિન્દાના બયથી, ફેલાવ્યું લોકોએ
રહી આવી રાવણસું, ગદ્ય સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી લાજરો મરતાં.
(લવકુશ નાટક.)

૭૪૫. ખેહાગ—ખ્યાલ.

નિશ્ચિત રેહ પુત્રી આજથી, આ આમમે રે. નિશ્ચિત.
પ્રતિપાળ મા પૃથ્વી સંગે તું કરશે નિર્વાહ,
સંગે તું રેહશે ગંગાજી આમે રે. નિશ્ચિત.
(લવકુશ નાટક.)

૭૪૬. કાલીંગડો—કટાવ.

રચના રલિયામની બાણી, રમણિક રસોડું નિહાણી,
રસોધઅન સંગે ચાણી, પકવાનને! સામન આણી,
તમે પેઠની પીડા ઠાણી, પ્રીતે તમ પેઠ પંપાણી,
તમે પેઠ બલ્યા ગામ બાણી, શીદ બાણી?

(૨૮૪)

નુહી બાલો, પેટ વાલો, વેઠ તાલો, થેઠ હાલો, સહુ જાણે,
સામગ્રી રસોઈની, રંધવારી રંધવારે રંગો, કાપી કૂપીને,
સોઈ સમારી, બાંત બાંતના, શાક બાજીને, અન્ન ધાનને,
કોડલ સોંગો, ફલ ફલાદી, તરકારીઓ, નાની મોટી, ખાટી
મીઠી, મોરી તૂરી, મસાલાતાજ, વધાર સાથે, નાખી ચૂલે,
સીજી બાફી, રંધીજ તલી, ધી તેલમાં, ઘડી દુધમાં, મહિ
માખણમાં, મિઠાઈ સંગે, સવાદિષ્ટ છે, ખાવા પીવા, બધે
હાથે, પેટ પંપાલી, પકવાંનો જે, ગણાય કેમેં, થાલી થાલીએ,
લોટે લોટે, કઠ્ઠી અમચે, લાપસી પૂરી, પેંડા બરફી, ઘેવર લાડુ,
પાખ ખૂર્ચો, સુતરફણીને, લીજી સાથે, આદાં ચીરી, રવતાં
કેરી, સહુ મલીનો, અષ્ટ બાજનો, જમવાને ચાલો, ચાલો,

નહી પટપટારે ઠાલો, એ ઠાલો,

રચના રલિયામની બાલો.

(લવકુશ નાટક.)

૭૪૭. રાણી સલામત.

(Good Save the Queen ની રહપર.)

રાખ રહેમ રખ બક્ષેશગર

નામવર વિકટોરિયાપર,

રહે તું રહેમવંત.

રાજ તાજ કાજ રહેમ નજર,

મહેર તખ્ત ને રાજ દંડપર,

માગતાં ચાહીયે પેદર,

રાણી સલામત.

૭૪૮. આહંગ જીલો—ગરબી.

ગામ છે ગામ છે ગામ છે રે,
મજ સ્વામિનું શુંદર ગામ છે

પ્રભુના પ્યારા ત્યારે વસેછે, સ્વર્ગ જેનું નામ છેરે મજ સ્વામિ.
સુખ ચૈન થકી સર્વ રહેછે, દુઃખ દરદનું ન કામ છે. રે મજ
ગાગ રંગ ને મોજ શોખમાં, આનંદ આડે જામ છે. રે મજ
જે જગમાં પુરણ પુણ્ય કરશે, તેનુંજ નિશ્ચય હામ છે. રે મજ
સાત વરણ સહુ ભિગી વસેછે, અધ્ધા ખુદા ને રામ છે. રે મજ
કુરૂપ સુરૂપ સહુ સાથ દીસેછે, કાલા ધાલા ચામ છે. રે મજ
ફિરોજ પ્રિતમનું શેહેર તે જોશે, ગાંઠ જેની પુન દામ છે. રે મજ

૭૪૯. કાફી—ગરબી.

વિનતિ વાંચજો પતિરાયા, .
શીદ ક્રોધ ક્રીધો તજ માયા. . . અહો વિનતિ.
ગલું વાઢયું લગાડી પ્રીત,
કયા ગામની એવી પ્રીત,
પ્રાણ નાથ કુર કેમ થાયા. . . અહો વિનતિ.
નહી નિસે નિંદ દિસે ચૈન,
એવું આવી પડયું દુઃખ સૈન,
લાવો દીલે દયા સાસુ જાયા. . . અહો વિનતિ.

* ૭૪૮ થી ૭૬૨ સુધી પ્યારા જલસો ૨ જે ગરબાઓના,
સનીવાર તા. ૨૩ મી અક્ટોબર ૧૯૮૦,

(૨૯૬)

દાસી સંભાઈ તમને વિયોગે,
 રાવું રાત્ર દીન દૈવયોગે,
 રાખી હાલે એવે ક્યાં ધાયાં ॥ અહો વિનતિ ॥
 જેમ લાખંડ ખાય છે કીટ,
 ક્ષય કાલજી મન નહી મીટ,
 કરે ઘેલી પિયુ ગુણ ગાયાં ॥ અહો વિનતિ ॥
 દેને ફિરિઝ પાતી પતિને,
 કરે જોડી કેહેજો આ ખતીને,
 છે સ્વામિ સ્ત્રીસુખના પાયાં ॥ અહો વિનતિ ॥

૭૫૦. પીલુ ખરવા—ગરબી.

હું તો આવીરે જગદર્શન મેલો જોવાને,	
હોંશ લાવીરે યદ્ય પ્રસન્ન, ખેલો જોવાને.	હું તો ॥
ભાંત ભાંતની છે દુકાની, નાની ને કોઈ મોટીરે,	
કોઈ ખરીદે પુણ્ય જશ ને, દાનત કોઈની ખોટી.	મેલો ॥
માડી બાજી બાજીગરેએ, લોક થયાં કે વશરે,	
લોભી લોભી ગરક થયા તો, દ્યુતે લીધો કર.	મેલો ॥
ધાલે દીશે કાપી ખીશા, ચોર થયા સાહુકારરે,	
સંભાલજો એનીઆ સર્વ, દીશે મડશે ધાર.	મેલો ॥
ગરિબ ધરમાં ચીડડે હાલે, જીવો અતિ ધનવાનરે,	
મોટે મેહલે મોટે ગુમાવી, રૂડી શુદ્ધ ને શાન.	મેલો ॥

અમીર વેશે ચોર ફરેછે, રાખી શેઠ કેહેવાયરે,
ઢાંબીઆ ખુશામતિયા તે, બાંકાં કૂકી ગાય. મેલો.

પુજારઆ હાથે માલા, પોથી બગલે ઝાલેરે,
ઘાત કરીને હાથ ધાય નહી, કીડી તપાસી આવે. મેલો.

ફિરોઝ આ અવસરનો મહિમા કહ્યો કંઈ નહી જાયરે,
ખ્યાલ કરી ને ચાલે સતથી, સ્વર્ગે સૂખી યાય. મેલો.

૭૫૧. દેશ—ગરખી.

હું તો ઘેલી થઇરે ઘેલી થઇરે,
વાંસલડી શુધ્ધુધ લઇગઇરે લઇગઇરે. હું તો.

કેવો હશે જસોદા જાયો,
જેનો ત્રણ લોકે ગુણ ગાયો,
દેખી મને હરખ ના સમાયોરે. હું તો.

મને જાણ હતી ના કશી,
હું તો જોઇને મુખડો હસી,
આજ મોરલી કુંદમાં ફસારે. હું તો.

એને હાથે હતી લાકરડી,
વળી ગોપ ગોપી ચાકરડી,
મુખ વાગી ભ્યારે વાંસલડીરે. હું તો.

મારે માથે ગોરસની મટકી,
સુણ ફિરોઝ જોઈ હું ચટકી,
મુજ મનમાં લાગી ચટકીરે. હું તો.

૭૫૨. માંડ—ગરબી.

હાથ લાગ્યું ડાહ્યું હવે કેમ થાશે રામજી. હાથ૦

આગલ જીવું સીંગ મારે, પડ પછાડે લાત;
કાણું વલી કડકણુંરે, કેવી અસીલ જાત. કેમ થાશે૦

જેડું બ્યારે ગાડીએરે, આવ્યો જાણે જમ;
એક તસુ પણ હોંડવાને, ખાય ખાપના સમ. કેમ થાશે૦

દોઢસો પુરાં ઘાસના ને, પાંચ પાયલી અન્ન;
ડાખાં તને ખવાડતાં તો, ખાણું સર્વ ધન. કેમ થાશે૦

હોંડ મારા ખાપુ તને, દેશું ધી ને લોટ;
ભાડત જો પાછાં જશે, થશે ખમણી ખોટ. કેમ થાશે૦

કાલે અડચો વાટમાંરે, ખાંધ્યા પુડે છોડી;
ખેલ તારે કારણે, ગમેડા દીધો જોડી. કેમ થાશે૦

વાટે મળ્યો વાણીયોરે, હસ્યો દેખી ઢંગ;
કદી બલદ ખરની જોડી, દીકીએ અપંગ. કેમ થાશે૦

ફિરોજ તને શું કહુંરે, ખેલ નથી એ કાળ;
ધર ધરેણું ગાંડું ગણું, માઠા થયા હાલ. કેમ થાશે૦

૭૫૩. ઢેશ—ગરબી.

ભાવે ભજો ભગવાનરે પ્રાણીયા. ભાવે૦

કોડી કોડી તે દન રાત જોડી, શુભ બુધ ગુમાવી જ્યાન;
બુજે બતી શી થાશે ગતી, કાલ કાળ લે જાશે પ્રાણ. રે પ્રાણીયા૦

વાડી ગાડીને સુત લાડ લાડી, તન મન લગાડ્યું ધ્યાન;
નાથ હરિની નવ ભક્તિ કરી, સર્ક નર્ક ગયો નંધ્યાન. રે પ્રાણીયા૦

(૨૯૯)

માગી ટાંગીને ભવ ભુખ ભાંગી, માતી છાતી શોભાવ્યા આન;
લાખપતિ કેમ ફરી મતી, સીધું દીધું ન કોઈને દાન. રે પ્રાણીયા.

ટાંકે દુકે ને વળી ભાગે ભુકે, ઠીક ઠાક ઠઠાઈ વાહાણ;
લુલું થશે ઝટ કુખી જશે, ભવે થવે આશું તોફાન. રે પ્રાણીયા.

પંથ પાળી વળી ભાવે થાપી, ગાજી માજી થયો પેહેલવાન;
યમકુતોજ્જેઈ શેશે તું તો, ન્યારે મારે તે વિખના બાણ. રે પ્રાણીયા.

હજીભી ચેત ભલા ભગિની ભેટ, નિશ દીશ ધરી હરધ્યાન;
કહે કિરોઝ તન મને તું રોજ, ખોજ તોજ ખરે ખુખીવાન. રે
પ્રાણીયા.

૭૫૪. પીલુ—ગરબી.

નિંદ્રાલુ દીસે તારાં નેન કાનુડા, કેળેરે હરિ ક્યાં ગયાતા.

માયાનું મંદિલ ક્યાં મળ્યું રે હરિ,
આઠણીયાં લાવ્યા મારે ઘેર કાનુડાં કેળે.

વાંસલડીરે તમે ક્યાં મેળી હો હરિ,
વેલણીયા લાવ્યા મારે ઘેર કાનુડાં કેળે.

કુલવાડીમાં તમે ખોહોવાણા રે હરિ,
મગમગતા આવ્યા મારે ઘેર કાનુડાં કેળે.

એવી રે તમને કોણ મળી હરિ,
લૂટી ધૂતી વાલયા મારે ઘેર કાનુડાં કેળે.

૭૫૫. કાફી—ગરબી.

કલજીગ તારી રચના ન્યારી બિદ ભરીછે ભારીરે,
ઉઘોગી મરેછે બૂખે, પેટ ભરે ધુતારીરે. કલજીગ

ભ્યાં છે ધાન્ય ઢગથી ભર્યું, મળે નહીં ખાનારીરે,
ચલીયાં છે ત્યાં ચારે મળે નહીં, બૂખે પીરે ભારીરે. કલજીગ

હુરાચરણને ખેત ચરેછે, સદાચરણ વેશધારીરે,
નીતિ ફલતો વિખ લાગેછે, શિખ લાગેછે ખારીરે. કલજીગ

પ્રીયા પતિની મારી ગરદન, ધાવ કરેજે કારીરે,
જગને કાળે ઢાંગ કરીને, થાય સતી મતવારીરે. કલજીગ

સખી શેઠા વાડી વેચે, ધર બાંધે બિખારીરે,
શેઠાણીની સાડી સરેલી, ચાકરડી જરતારીરે. કલજીગ

કુલિનને સહુ જૂલી જઈને, ધનસે બાંધે ચારીરે,
પતિ માગે હજારે રૂપૈયા, જો પરજો કુમારીરે. કલજીગ

ચોરી પર કરી શિર જોરી, માગે ન્યાય પુકારીરે,
અણધડકોટવાલ નિર્દોશિતના, પ્રાણલીચ્છે મારીરે. કલજીગ

દેવલ દેહડ દર્શન નામે, ચોરી કરે બજનારીરે,
ડ્યાંથી લાવે ધુપ ને દિવડા, મરે બુખે પુજારીરે. કલજીગ

ખુશામતનું સૈન્ય ફરેછે, ચોરની છે સરદારીરે,
કુક મારી જે જાંદરી કરડે, લાગે ફિરોઝ કહે ખારીરે. કલજીગ

૭૫૬. માંડ—ગરબી.

માછી તું મુઠ શીદ જાએ કુજનસે,
 શેના તેના ગુણ ગાયરે-પ્રીત જોઈ કીજીયે સુજનસે—માછી.
 ખાંધી ચકોરે ચંદ્રસે પ્રીતી-ઉડી ઉડી પછડાય રે-પ્રીત જોઈ,
 ભૌર કમળપર દિસે ભમેછે-નિસે મરે ગુંગળાયરે-પ્રીત જોઈ.
 કુર ખની શીદ ખાળી તું નાંખે-ધેલું પતંગ થઈ ધાયરે-પ્રીત.
 જાચ્યા સરૌવરે હંસ વસેછે-જાએ જો જલ સુકાય રે-પ્રીત.
 ખુની તે નાદ જીવો મૃગો ફસાવે-પ્રાણ લઈ હરખાયરે-પ્રીત.
 કશ્ન વિયોગે ગોપિએ રૌવે-કુખજ તે રીઝાયરે-પ્રીત.
 કહે ફિરૈઝ પ્રિત સર્વે કરેછે-ધન્ય જેથી નીભાયરે-પ્રીત.

૭૫૭. કાશીંગડો—ગરબી.

હરિ આપ્યાછો તમે, જો જો કાંઈ અડશે મને હો હરિ
 હું છું ખેટી ખિખભાણની, રાધા મારું નામ;
 દાન લેવું હોય તો આવજો હુંતો જીવુંછું ગોકુળ ગામ,
 ડગારી ધુમટાવાલી, બાજીબંધ ખેડખાવાલી;
 કાજલ વિના આંખડી કાલી, તુંછે કન્યાકુમારી હો હરિ
 સોના કેરે ખેડલેરે, ભરણ જાળી નીર,
 રતનજડીત ઉઢણીરે, નવલ મારો ચીર;
 નઠારી મુંઘટવાલા, ઉભો કાં કાહાન કાલો,
 બલી બાતે સિધારે, તજો પત કાં તમારો હો હરિ

(૨૬૨)

મારે ઘેરે ગૌ ગોવાલાં, ભેંસો વાછડી,
રેવુંછે ગોવાલ તારે, દૈશું ચાકરી;
મીઝળ શીદને રોકે, મચીછે ઠઠ લોકે,
વાટમાં નાર ટોકે, હસી રાલાવે ફોકેં હો હરિં.

૭૫૮. કાફી—ગરબી.

નવ કરશે યુરના સંગરેં	ખેહેન નવં
જેની સંગતમાં પ્રભુજી વિસારશે,	
કરશે નીતિના ભંગરેં	ખેહેન નવં
પાલીજ નાગને દુધ ખાંડ પાવો,	
પ્રાણ લઈ વાલશે ખંગરેં	ખેહેન નવં
હાથી નવાડી કાહાડા નદીપર,	
રાણશે ધૂલ ફરી અંગરેં	ખેહેન નવં
વાનરી સજવો સોલ સણગારથી,	
તોયં નહી જાય કાંઈ ઢંગરેં	ખેહેન નવં
મારી પતિને સતી થવા નીસરી,	
દેખીને લોક થયા ડંગરેં	ખેહેન નવં
લેપણ કીધાં લાવી ગધેડા,	
સ્વાન નવડાવીએ ગંગરેં	ખેહેન નવં
ગાય ફિરિઝ સુણો ચતુર સુજાણ,	
કાલો ન થાય ખીજો રંગરેં	ખેહેન નવં

(૨૯૩)

૭૫૯. જીલ્લો—ગરબી.

સખી જેમ રાખે પ્રભુ તેમ રહીયે રે,
 સુખ સાથે દુઃખો પણ સહીયે સખી જેમ.
 કોઈ દિવસે ગાડીએ ફરીયેરે,
 કો દી તડકે પગે પણ મરીયેરે,
 દીલે દુઃખ તેનું નવ ધરીયે સખી જેમ.
 જરદારી પેરી જે સાડીરે,
 નવ ગરવી થશે જઈ વાડીરે,
 છે સર્વ નદીએ આડી સખી જેમ.
 નહી રાજ મળે મીઠાઈ રે,
 કદી વાસી તુકડા ખાઈ રે,
 સંતોષી રેજે બાઈ સખી જેમ.
 કજી હીરા મોતીમાં ઝમકીયેરે,
 કજી ફાટી સાડીમાં દમકીયેરે,
 નહી ખાલી હાથેએ ચમકીયે સખી જેમ.
 કદી શેઠાણી હુકમ કહીયે રે,
 કદી આકરડી થઈ રહીયેરે,
 સંતોરા રાખી સહુ સહીયે સખી જેમ.
 કદી હસીયે વળી કદી રડીયેરે,
 નહી પ્રલબ્ધ સાથે વઢીયેરે,
 હરિસે રીસે નહી ચહડીયે સખી જેમ.
 કદી અંગે શાભાવીયે ફુલારે,
 કદી બેસીને ફૂંકીયે ચુહુલારે,
 કહે ફિરોઝ હરિ ના બૂલો સખી જેમ.

૭૬૦. ખમાચ જીલો—ગરબી.

રંગીલ રૂડી પુણેમ રાતે રીજાધયે,
એની ચાલો તો ગીતડાં ગાધયે૦ રંગીલ૦

જીવેા ચંદ્ર પ્રકાશ બહુ તેજમાં,
રાખેા નિદ્રા એ ધ્યાન નવ સેજમાં,
વહી જાશે જો વેલ પસાતાધયે૦ રંગીલ૦

ધરખાર સંસાર વેઠ નીતની,
અવકાશે રમત રૂડી રીતની,
શીદ નીતિ ગાના શરમાધયે૦ રંગીલ૦

રચ્યાં ત્રણે જૂવન જોણે જોમથી,
દિપ્ય કીધું આકાશ રવિ શોમથી,
તે ગુણો ગાવાજ નિત ધાધયે૦ રંગીલ૦

સાખી બુદ્ધિ પ્રભુ ન જોઈ સૂખને,
સર્વ થાડે ધણે છે શરણુ કુઃખને,
નહી ભય જોધને અકલાધયે૦ રંગીલ૦

હસી હસી લીમ્મો તાલ પ્રેમથી,
ફરી ભાવે બળે બલી નેમથી,
કહે કિશોર ગાઈ હરખાધયે૦ રંગીલ૦

(૨૬૫)

૭૬૧. પ્રભાત—ગરબી.

સંપત જતે ચાહે પતિજ ભળી ભાવથીરે,
 સાચો તે પ્રેમ જાંનીએ.
 સંકટ સમે સંગે રહેજ રૂડી નેમથીરે,
 સાચો તે સ્નેહ માનીએ. સંપત.
 દીન પછી રાત થશે, મટી અજવાણું જશે,
 રહેશે સદા ન એક રંગે;
 વાવો જો ખીજ દુઃખ, ખાશે તો ફળ સુખ,
 તેખી ન રહે નીત સંગે. સંપત.
 સ્થલવીન મુળ નહી, મુળવીન ફુલ નહી,
 ફુલ વીન ફળ કેમ થાએ;
 પાપ વીન નારા નહી, નાસ વીન સાસ નહી,
 મર્ગ વીન સ્વર્ગ કેમ જાએ. સંપત.
 ખાગ સોહાગ જશે, વન વળી ખાગ થશે,
 ભાગ્ય જૂમીના પણ જંગે;
 રંકો ગાદીએ ચહડે, નૃપો નીરાસ રડે,
 ઘેર ઘેર ભીખ પણ માંગે. સંપત.
 રીતુખી એક નહી, ચારે તે ચાલુ રહી,
 ફિરિજ છે ગુણ ન્યારા;
 ધન્ય નારી તે કહી, દુઃખ જે ચુપ સહી,
 કહે ધરે ધીર પ્યારા. સંપત.

(૨૯૬)

૭૬૨. ગૌરી—ગરબી.

રાજ બનસી બજાઇ શુધ વીસરીરે,
હારે વીસરી વીસરી વીસરી. હો રાજ

કાણે પીરમાવી લીધો મારા છેલડાને,
કીધો ધાયલ ગૌરી થરા નૈનાને. હો રાજ

મારા જોબનના પુર સખી જાયછેરે,
વિના છત્રપતિ ન પડે ચેનરે. હો રાજ

હું તો દસી જાણીને આવી મેહલમાંરે,
વિના ખાલમ પડીએ સુતી સેજડી. હો રાજ

જલસો ૨૨ મો.

સનીવાર—તા. ૧૯ મી ફેબ્રુવારી ૧૮૮૧.

૭૬૩. છાંયા—ધૃપદ.

એતી કહીએ ન જાય, મૂની પીયા મેં નહીં ખાલમ
તેપર જાત હો રસે. એતી.

કોણ કહે કાસે કહીએ હું, જાએજી જાએ ઉનીકે
રહે જીરાત. એતી કહીએ.

૭૬૪. છાંયા—તીલાંણો.

તાનુમ દેરેના તદીઅનરે તારે તદારે તારે ઘની
ધીલાંગ ધી તનનન તનદી તદાની. તાનુમ.

તાનુમ તાનુમ તનદેરેના આદતન દેરેના દીમ તદીમ
દીમ તાનદેરેના, ગમગરેસા ગમપમગરેસા નીધપમગરેસા,
ધીટકીટીતક ત્રીટકીટીતક ધીટકીટગીદગીન નકતીકઆન
કીરનકટીટકીટ ધા. તાનુમ.

(૨૯૮)

૭૬૫. જોજોવંતી—ખ્યાલ.

પતિયાં લીખું, અંગિયાં ભર આવે,
ધરકત છતિયાં, ધરહુ ન સોહાવે. પતિયાં

સુન ઉઘો માધોડી કુખજ,
હમારી પતિયાં કોણ સુનાવે. પતિયાં

પ્રેમકી બારી કાન ઉભડી,
ખિરહ ખીયાકી બેલ સંચાવે. પતિયાં

જોગણ હોકર સખ જગ હુંડું,
મન ખીન ધીરજ કોણ બંધાવે. પતિયાં

૭૬૬. યમન કહયાણુ—ખ્યાલ.

બનરા આઘણા માઈ હેરી આજસોં બનરાં
સદા રંગીલે છપીલે મહમદરાહે શુંદર બર પાઈલો
માં બનરાં

૭૬૭. કાહાનરાની બાહાર—ખ્યાલ.

સમન ગણી હમ રહીયાં લાલા દેદે તામેં બોલત
કોઝીલીયાં મદમાતી બાર બાર. સગન

૩ ૩ અરી નારી બદરવા ચમકત દામિની કોંદત
ચાંદે તેજ પપીયરા શોર મચાવત ડાર ડાર. સગન

૭૬૮. કાફી—ગજલ.

- ઝુલકુ જનાકી ખુલી જબસે પરીશાન હુઈ,
દીલ પરીશાન હુવા આશુકકા મેરી જાન હુઈ ૧.
- હશિ જબસે હય કીસુકા મેરે દીલમેં પેદા,
રહ કાફર રહી અપની ના મુસલમાન હુઈ ૨.
- દીલ મેરા જબસે ખૂતોંકા હય ખના ખુતખાના,
આક રસવા મેરી હર દસ્તો બિયાખાન હુઈ ૩.
- જબસે હસ ગમ્મેરતે યુસુફને દેખાયા જલવા,
બૂલ યુસુફકે ઝુલેખાં ગઈ કુરખાન હુઈ ૪.
- ગર મેં લેલીને પુકારા ન મીટા ઇશક મગર,
ખાદ મજનૂંકે અ નગરી મેરી વેરાન હુઈ ૫.
- વાહ પરી આ ગઈ જીસ ગતે સખુન મેહફીલમે,
ખબ્હું હસ ચાંદકે મુખરેસે પરસન ના હુઈ ૬.

૭૬૯. ઝિંબોટી—ગજલ.

- દર્દ દેલ મોર્ગે બિસ્મીલકી, તુંઈ જલ્લાદ ક્યા જાએ ?
યે ગમખ્વારી મેરે દીલકી, તુંઈ ખેદાદ ક્યા જાએ ? ૧.
- જો શાહ હો ઐશોમે ચકચૂર, કરે રૈયતકો રંજૂર,
જીસે ઇનસાફ હોવે દૂર, કહો ફરિયાદ ક્યા જાએ ? ૨.
- અ જોહાં જીતતકો કસ્તી હય, કોઈ ડર છોડે બસ્તી હય,
ભાં કીતની રંજો રાખી હય, ભલા આજાદ ક્યા જાએ ? ૩

ગયાથા મીલકે પીને મૂલ, કક્કસમેં ફસ પડા ખુલખુલ,
વો કખતક રો રહેગા ગૂલ, સોહી સૈયાદ ક્યા જાણે? ૪.

હોયે જો કુંદ કાનોસે, ઉસે તો કેહના તાનોસે,
પટક મત સર દિવાનોસે, ઉસે દો યાદ ક્યા જાણે? ૫.

શરામ હય શોખકા પીના, ન પી ખેશોખ જલા સીના,
સદા વો રાદ હૈ જુના, જો હો નારાદ ક્યા જાણે? ૬.

કિશોર યે જોહાં તો હય મેલા, બદોસે નેક હય મેલા,
બલા યા ખૂરા હય મેલા, કહો ઉસ્તાદ ક્યા જાણે? ૭.

૭૭૦. કેશ—લાવણી.

કમળાનિ સો મધુકર જેસા, હો,
તેસે તુમી મજલા સ્વામિં કમળાનિં.

લાવણી સ્વરૂપ સજદાર, હો,
બક્ષમધી એકચા નામીં કમળાનિં.

વારંવાર ગુણ કીતી આપહું, હો,
તુમચે અમી અંતરજામીં કમળાનિં.

આજ કોણીકડે ભાગ્ય ઉદ્દેલે,
આજ બહોત દિવસે આલે, હો,
કુબલીલા ધન સાંપડલે;
અઓચીત પ્રાપ્ત મશી ઝાલે, હો,
કુબલીલા ધન સાંપડલે. કમળાનિં.

(૩૦૧)

૭૭૧. સિંધુરા—હોરી.

આધરી સખ ગોકુલ બન બન રમેસ રમેસ ગિર-
ધારી મારારી૦ આધરી૦

કોઉ નાચત કોઉ મૃદંગ બજવત એર નાચત ગિ-
રધારી મારારી૦ આધરી૦

૭૭૨. પીલુ—ગજલ.

ઝુલફુર પેચમે દીલ એસા ગીરફતાર હુવા,
છુટના ફસવાર હુવા;
બેઠ બેઠલાએ નયા ઈશકકા આજર હુવા,
મુક્ત ખિમાર હુવા. ૧.

અપને બેગાનોસે લીધી તેરે સખખ આંખ ચોરા,
હય એ ઇનસાફકી જ;
હાએ ! ઇસપરબી નાતો મુજસે સરોકાર હુવા,
એર એ ઇન્કાર હુવા. ૨.

આક સેરાકી તેરે હીજમે છાની એસી,
હેશીયત તક ના રહી;
પાર તલુવોકે મેરે દસ્તકા હર ખાર હુવા,
કેસા લાઆર હુવા. ૩.

હય મુના મૈને કે છુપ છુપકે ચલ જાતે હો,
ઈસકા ખાએસતો કહે;
સમ ખતાવો કે એ ક્રીસે નયા ખાર હુવા,
કોન દીલદાર હુવા. ૪.

હમ દમો હમ શુખનો મુનિસો તમ રાજે સશીક,
 ન રહા કોઈ રશીક;
 દેદે ગમમે ન મેરે કોઈભી ગમખાર હવા,
 ગમ ફકત યાર હવા. ૫.

૭૭૩. ખટ—ખ્યાલ.

અતહી જધડવા કરહી મોરી સાસુ, હે મા!
 કસકર પિયા નહી પાસુ જીયરા રાહત ઉદાસુ, હે મા!
 અતહી.

નિસદીન મૈકો કળ ના પડત હય,
 મહેરખાન પિયા રીજીયે ખીજીયે,
 એકી ધરકા ખાસુ. કસકર.

૭૭૪. આશાવરી—હોરી.

હેરી મેં ગેતકુલ ધૂમ મચાઈ, પિયા બદેશ મેં પાઈ,
 અંકેલી ખીરહન આન સતાઈ. હેરી મેં.

સહી ન જત જેસે ઉનકે ખેરી કરત ચઠાઈ,
 બોલ બોલ બાણુ જમ લાગત તનમે ખીંદત આઈ. મેં પાઈ.

કોક કોક ડર પાવની લાગત, જીયામેં હુક બડાઈ,
 ખીતો બસંત ફાગ રત આઈ, કામ કેલ અદકાયન,
 બેગી મુદ સદારંગ દુઃખ દીનો સુખદાયન. મેં પાઈ. અંકેલી.

૭૭૫. સીંધ કાફી—ગજલ.

તુમારે દોરેમે હમને સાકી,
 અજબ એ દોરે શરાબ દેખા;
 ઉધરતો વાઅજ ગીરા પરા હય,
 ઇધરકો જાહદ ખરાબ દેખા.

જો એક જખીમે જીજસે કુલ હો,
 આર એક કતરેસે હોવે દરીયા;
 તમામ આલમમે તુને હમદમ,
 કોઈખી મીસલે હયાબ દેખા.

હું મસ્ત મેં ખોવાર ઇધરકુ આયા,
 મગર એ બાબતી ઉસકુ લાયા;
 કે મેરે ખૂંકો શરાબ ગુલગું,
 દીલો જીગરકુ કયાબ દેખા.

નહી હય ઘોઠા કુચ ઇસમે અએ દીલ,
 કે હય એ ઘોઠા તલેસ્મે આલમ;
 જો કુચ સુનાયા સો હય ફિસાના,
 જો કુચ દેખા સો ખુઆબ દેખા.

નીયાજ એસા વલી એ ખરહક,
 કે પીર મુર્શદ હય આલીયોંકા;
 ખતાદો ઉમતમે ઇસ નખીકી,
 કોઈખી ખીમ્તુ તુરાબ દેખા.

(૩૦૪)

૭૭૬. સીંધ—ટપ્પો.

દેહન સૈયદ મરદાને અલીજી બુન્દે તખ્ત મકાન
અલીઅન૦ દેહન૦

પંજતન પાક કી ઝીઆરત અલીઅ રશાન શકલ
મહાંન અલીઅન૦ દેહન૦

૭૭૭. અલહીયા બેલાવલ—ખ્યાલ.

દીલોના યાર મીલે, અબ મત મીજીયાં વે રખ
મીલાવે૦ દીલોના૦

રેન દીના માનુવે ધ્યાન તું સાંડા વે મીયાં, મૌલા કરે
તું ચેનદા રહે૦ દીલોના૦

૭૭૮. બેહાગ—ખ્યાલ.

દેખો સખી કનૈયાં રોકે થાડા હય વેલ, પનીયાં બરન
કૈસે જાહં મોરી આલી૦ દેખો સખી૦

હું જમના જલ બરન ધરસે જાતી ખીઅમે મીલ
ગથા અ નંદકો છેલ૦ દેખો સખી૦

૭૭૯. દરબારી કાહાનશે—ખ્યાલ.

આવો મોરે ખમના,
પિયા તો ખીન રતિયાં કૈસે કટે મોરી૦ આવો૦

આવો પિહરવા ખાર કરે તોય,
સખ દીન રહું રાજીવે૦ તો ખીન૦ આવો૦

(૩૦૫)

૭૮૦. કાફી—હોરી.

આજ હોરીકો એલેયા કનૈયાં આજ
હતસે આધ શામ બામિની,
ઉત અમ બાન દુળારી;
ઉતસે આયો નંદકો છેયા,
તો હોરી આજ એલેયા કનૈયાં આજ

૭૮૧. કાફી—હોરી.

રંગમે ભીંજ દોંગી પાગ,
કનૈયા હોરી એલું તો રંગમે.
ચુવા ચંદન આર અરગજ,
એલું હોરી પિયા સાથ;
ખીજકી સખી સખ હીલમીલ આધ,
તો હોરી એલે દીનાનાય,
કનૈયા હોરી એલું તો રંગમે.

૭૮૨. સીંધ ભૈરવી—હોરી.

કહીયાર મૈ જોગન બધર,
જો પિયા મીલ પરદેસ હુંડન ખન ગધર. કહીયાર.
ખિરહ હોરી મન સીલગી હય,
તન ગથો સખ ક્ષધર;
અંગ બલૂત ગુલાલ રમાધ,
ભગવી ચુનર ખની નધર. કહીયાર.

નૈનત નીત પિયકારી ચલાવે,
એહી હમારી દધરે;
ફિરૈઝ પિયા જો હોરી ન એસો,
કુઃખ પડે સોહી સધરે.

કહીયોરે.

૭૮૩. આશાવરી—ગજલ.

ન તો દીયા ખચન ન તલાક દીયા—એભી ન દીયા વોભી ન દીયા;
ન તો લીયા એ દેલ ન તો જન લીયા—એભી ન લીયા વોભી ન લીયા.
પી પએમાના પ્યારે મુલકા—યા તો કુજ મેરે ખુનકા;
ખસ તોડ ડોકરસે મયે પીયા—એભી ન પીયા વોભી ન પીયા.
ચાક ગીરેખાંન ઐર સીનકો—પ્યારે લગા તેરે સીનકો;
ગયા સૌજનગર હસ રસીયા—એભી ન સીયા વોભી ન સીયા.
યાતો દેલ મુજકો દે પ્યારા—યા તનસે જન કર દે ન્યારા;
મુજે દે આરામકા તકીયા—એભી ન કીયા વોભી ન કીયા.
ખસ પડે ફિરૈજ, અજલકે—નેકો બદો તો ગએ ચલકે;
કોઈ મુલેહ કોઈ કર કજીયા—એભી ન જીયા વોભી ન જીયા.

૭૮૪. બૈરવી—ખ્યાલ.

નૈયાં કૈસે લાગે પાર, સૈયાં રે એવૈયાં નૈયાં.
ગેહરી નદીયાં, નાવ પુરાનીરે, મૌલા લગાવે બેરા
પાર નૈયાં.

(૩૦૭)

૭૮૫. ભૈરવી—કૃમરી.

માપેરે સીતમવા કર ગયોરે, નનદી રાતકુ સુંપનવા.
માપેરે.

નંદ લાઈ ચુનરીરે શાતન લાઈ હાતકો કેંગનવારે.
માપેરે.

૭૮૬. ભૈરવી—ગજલ.

ગજલ હે ઉસ પુતે કારેરે અપના દમ નીકલતા હય,
નયા તાજુત ઉસકે કુંચેસે હરદમ નીકલતા હય.
વો કલ્પ આતરમે લાતા હય, મેરે આજુરદા હોનેકે,
સમજ રખા હય જાલમને, ફસા દીલ કમ નીકલતા હય.
અના દેતા હય કુચા ફકરકા તેહરેકુબી સીધા,
કે જોસે જનતરીમે તારકા સબખમ નીકલતા હય.
શહી દીસે નહી વાકેફ, મગર ઈતિના તો વાકેફ હું,
કોઈ રાતકો ઈયા કરતા હુવા માતમ નીકલતા હય.

જલસો ૨૩ મો.

સતીવાર, તા. ૧૫ મી ઓક્ટોબર ૧૮૮૧.

૭૮૭. બેહાગ—ધૃષ્ટ.

રટત પ્યારે પ્યારે તેહારે—હસ યસ સરસ ઉચારે—
નામ વિમલકી નીસ દીન જપત માલ. રટત.

જપ જયોં તપ ભવનમે—વનમે તનમે ધરે સુજન
મન વોહી ધનમે—મૌના અમૌના અમૌના—જવી સતી
બનકે બજ કુપાલ. રટત.

ધટ રાખી ખટ અજરકી—હરકી ડરકી કર નિ-
શાન પટમેહિ બરકી—રહાઈ સચાઈ રચાઈ—પયો બચો
યમસે સ્વર્ગ સમાલ. રટત.

બજ સ્વામી તજ અસતકે—મતકે ગતકે પથ
ફિશજ અત તુમ કતકે—જનોં સુજનોં બખાનોં—હરી
વરી તનસે જગ દયાલ. રટત.

૭૮૮. બેહાગ—સારંગમ.

ની સા ગમ પ મગ મગ રે સા, નીનીપ નીનીપ
નીસા ગમ પગમ પ નીપ ધમ પમ ગમ ગસા નીસા.

ગમપની સાસા નીનીપ ધપમગ પમપ સાનીસા
ગરેમ પમગસા નીનીગ મપમ ગસા નીસા નીસા ગમપ
નીસા ગમગ સાનીપ મગસા. ની સા ગમ.

(૩૦૬)

૭૮૯. બેહાગ—ગજમ.

અજબ અરાર ગાનકી સુનતે ગમ રહા હોવે,
એક બારખી રહેમ કરે ને ખુદા બક્ષા હોવે. અજબ
હેવાનખી ને સુનતે હો જતે હમ્મે આરાક,
ને બેવક્ષા સંગ દીલ હો આખી વક્ષા હોવે. અજબ
હમ્મે ખીલી વા અજમતી કુલકે આરામકી,
શરાબે હોરા વા હમ્મે જીયે દરદો દક્ષા હોવે. અજબ
શીરપે ગીરા અફલાક તો પમખાં મીરાલ લગે,
આરામ હમ્મે એ જીનદાંમે ને લાખો જક્ષા હોવે. અજબ
કિશ્તકે અજીને ગાતે રહેા સુખો સામ,
ખુશ હો ધલાહી તુમપે દાનો જાંહાં નક્ષા હોવે. અજબ

૭૯૦. બેહાગ—૫૬.

એરી માધ સાંવરે ગોવીંદ હાથ બકરીયાં ખાંધ ક-
મરીયાં ચાલત ડાલત પંગો એરી.

જમનાદે નીર તીર ગઉઆં ચરાવે મારલી બજ-
વત જુમો એરી.

૭૯૧. બેહાગ—ધૃપદ.

ગુરખિન જ્ઞાન નહી, ગુરખિન ધ્યાન નહી,
ગુરખિન આતમા, ખીચાર ન લહત હૈ;
ગુરખિન પ્રેમ નહી ગુરખિન નેમ નહી,
ગુરખિન શીલ હું સંતોષ ન લહત હૈ. ગુરખિન

ગુરુખિન ખાસ નહી, બુધિકો પ્રકાર નહી,
 ભમહુંકો નારા નહી, સંશય રહત હૈ;
 ગુરુખિન ખાટ નહી, કૌડીખિન હાટ નહી,
 સુંદર પ્રગટ લોક, વેદ થાં કહત હૈ. ગુરુખિન.

૭૯૨. બેહાગ—ગજલ.

કહેર હમ્મે અમ્મે અશમે તર રાના તેરા દીન રાતકા,
 શોર હમ્મે આરો તરફ ક્યા જોર હમ્મે ખરસાતકા. કહેર.
 મેવકા હમ્મે વો કભી વામ્મેદા વફા કરતા નહી,
 અતખાર આમ્મે મુજે કોરા તરેહ ઉસકી ખાતકા. કહેર.
 કુચ્છ નહી કાસીદકા પમ્મેગામે જખ્ખાની માતખર,
 જખ તલક લામ્મે ન ખત લીખવાકે ઉરાકે હાથકા. કહેર.
 જીલફે ઉસકી નુર આરેશસે સખે માહાતાબ હૈ,
 આરેજ ઉસકા જીલફસે હમ્મે માંદ અંધીરી રાતકા. કહેર.
 લેકે દીલ શીર મુહ દીખાતા હમ્મે નહી આશકકો વોહ,
 યાર ક્યા હમ્મે આરાના હમ્મે વોહ તો અપની ધાતકા. કહેર.

૭૯૩. બેહાગ—ખયાલ.

નીંદ ન આવેરે મા કોનકે સીખામ્મે મદકે છકામ્મે આધિ
 નીંદ ન આવેરે મા.

મુનચોરી મોરી મુધર પડારાન,
 પીઆ ખીન કહો રેન કેસે જાવેરે મા. નીંદ ન આવેરે.

૭૯૪. બેહાગ—ખ્યાલ.

કહો કેથે રેન ખીટાનેકો, પીઆજી કહો કેસે.
અવધ ધટી પીઆ હજી ન આએ,
પારા બથે પરદેશવા;
તુમ સુનો નગાર જોડાની,
પીઆકી કહાનીરે—કહો કેથે રેન ખીટાનેકો.

૭૯૫. બેહાગ—ખ્યાલ.

ના જા તુ મેરે નૈનસે પ્રિય બાર બાર મૈ વારીવે
કર લાખ જતન હાસ ઠારી. ના જા તુ.
જખ લગ પ્રિય જીય હિય બિચ હૈ,
કિરોઝકો સુખ મુખ ઐનન ચૈનન સૈનનસે. ના જા તુ.

૭૯૬. બેહાગ મલહાર—કુમરી.

બાલમવા મોરારે ઉનખીન રેન અકેલી તકંત હું. બાલમવા.
સદારંગ રતીયાં નહી બાવે સધરી રતીયાં ન સોહાવે. બાલમ.

૭૯૭. બેહાગ—પદ.

દોહિ ધડીકી સાંસ—કરે મન લાખ પરસકી આસ.
તનકે ધૂહકો નહિ બરેસો—પલમે હોવે નારા;
તખબિ નિલયકો બાંધત જૈસે—જીવન અગનીત માસ.
કુંદન કંચન બઢતી દેખત—રહેત મધન તું આસ;
કોડીબી નહી સંગ ચલે જખ—છોડ ચલેગો આસ.

(૩૧૨)

પીવન તુમ્હણા બહોતહિ રાખે—કામ ઘેનુકી છાસ;
અમૃત ફલકો ત્યાગ કરી—તું આવે ખારે ઘાસ.
પાતકમે નિશુ દીન ગુમાવે—નહિ બડતી અવકાસ;
રામ નામ સૌં ઝઘડી હોવે—પંચ દૈત્યકો દાસ.
અજહુહિ હૈ સમય સમઝલે—નાચ હરીકો રાસ;
ઐસી કરની કર ફિરોઝ કે—રહે જાવે કુલ. ખાસ.

૭૯૮. બેહાગ—ધૃપદ.

ઉમડ ધુમડ આયોરી ધન ગરજત બરસત આતહી
મોહે સુખ પાયોરી. ઉમડ ધુમડ.

એક ધન ગરજત દામીની દમકત મોહે મીલે સુખ
પાયોરી. ઉમડ ધુમડ.

માર કરત શેર દાદુર બોલત કોકીલાકી કુક સુનત
આતહી ખીરાજે છમ આનંદ ધન પીયા ચીરનજી રહે કરે
અકબરશાહે. સુખ પાયોરી. ઉમડ ધુમડ.

૭૯૯. બેહાગ—પદ.

આપનયો આપહી મૈ ખીસરે,
જૈસે સ્વાન કાચ મંડીરમે ભમી ભમી બુસી મરે. આપનયો.
ભ્યો કેહર પ્રતીખીંચ નીરખીંકે આપહી કુપ ગીરે,
ભ્યો ગજકૂટક સીલાકો લખી લખી દસનન જાચે અરે. આપ.
મરકટ મુઠી છાંડત નાહોં ધર ધર દાર પ્રીરે,
મુરદાસ નલનીકો મૂહો કહો કૌને પકરે. આપનયો.

(૩૧૩)

૮૦૦. બેહાગ—ખ્યાલ.

સુરજનવા ધર આ, ધર આ તુમારે મીલનકો મોરા
જીઘ તરશઘઆરે તુ મોરારે તુ ન જા. સુરજનવા.

બતવાકો બતવારી તોએ સદા રંગીલે મહમદશાહ અબ
જાને ન દેવું પરધર ધરથે તુ મોરારે તુ ન જા. સુરજનવા.

૮૦૧. બેહાગ—ખ્યાલ.

ગોરી તેરે રાજ શોહાગ કાએમ દાએમ તેરે રહે. ગોરી.
નાખદી નથવારીચે દાંતોડી મીશી હરી હરી ચુરીઆં
આર શોહિ સુવા બાગા. ગોરી.

૮૦૨. બેહાગ—પદ.

ચુર ગતી લીલા કીનહુ ન જાની, જીન જાની તી-
નકે મનમાંહી. ચુર.

ગુંગેકી રસના રસ આખત જાનત હાએ પર કહત નાહી,
સ્વાંતીકી ખુંદ સીપ જે પાવત પતીખતા ગર ડારત બાહી.

બટ પારી સીસ દેત જ્યું અપના અલીઆસ સંત
મોની તાહી. ચુર.

૮૦૩. બેહાગ—પદ.

રામ નામ રસ પીલે મનવા—રામ નામ રસ પી;

પીલે ભર ભર ખાલે ખારે—રામ નામ રસ પી.

કામ ક્રોધ અભિમાન મોહમે—નિશુ દિન ફિરતી ધી;

લાગત પાય રિઝાવત ઈ. રામ.

(૩૧૪)

કપટ પાપ અજ લોટ પીસકે—ડાલ જૂઠકો ધી;

ખીખ મિઠાઈ ખાવન કી. રામ૦

ઐસી કરની કરલે બાબા—છોડ નર્ક કર છી;

ફિરોજ નાથહિ જાપત છ. રામ૦

૮૦૪. બેહાગ—૫૬.

રામચંદા દીન ન કટત તુમ બિન;

સખ નિશિ ખીતી મોહુ તન મન જર જર કર. રામ૦

કછુ ન કરી દસરથ સુત સૌ બોલે;

સગરી સભા મિલિ શ્રદ્ધામા હર હર કર. રામ૦

કપહુ ને જાણે બનમે અકેલે;

લછમન સૌ કહિયો ધીરજ ધર ધર કર. રામ૦

સિયાકી ખતિયાં કછુ ન કરી હે,

આંખત જલ બહુ ગયો આંખો ભર ભર કર. રામ૦

૮૦૫. બેહાગ—ખ્યાલ.

તરવરિયાં બનછાં—નયુન સગુનકે સખ સીસોપે ધ-
રિયારે—જો આન ખડે વાકી ઠાં તરવરિયાં.

દાન સીલ પરમાન નહી,

મેહ પાપ પુન્ય પૈછાન નહી;

ફિરોઝ કુંપનિય ઊંચ ભરિયાં,

જો આન ખડે વાકી ઠાં તરવરિયાં.

(૩૧૫)

૮૦૬. કહ્યાણુ—ધૃપદ.

મુશકેલ મોશે નીકાલો દલીદ્ર તાલો ઈઆ મુશકેલ
કુશા અલીવલી પીર તેહારો કેહાવત કોનશે કહુ જાએ દોઆ
જાંહાંમે હાએ તેહારો શાહારો. મુશકેલ.

હે દરકરાર સાહેબ જુલફે કારઆન પરી હુમજધાર
વાસતે રશુલ મખમુલ હસન હુશન ઉમગ દીલ કીધી નવ-
રીઆ કરો બેગી પાર. મુશકેલ.

૮૦૭. કહ્યાણુ—ખ્યાલ.

તેરો નેણુ રાદકે કીનડીલ આપેજ રંગરેજ નારંગી હૈ. તેરો.

જવો પેણો દોરીઆ રેશમકી અંદરેશે મુખપર અ-
અતર તણા બોશે તનીઆ હૈ. તેરો.

૮૦૮. સારંગ—ધૃપદ.

તારન નેશતારન બરન પોખન ઘટ ઘટ તુંહી તુંહી તારન૦

અવગટ અપરંપાર નીરંજન નીર આકાર સર્વ પશુ
ધંધી કરત તેરોહી આધાર૦ તારન નેશતારન૦

કબહુ કૃપા સાગર રૂપ ઉબગર કબહુ નાદ કરત તેરી
રટત મખહમ રોકટ તોકટ કહે મીયાં તાનથેન ઐસી ગત
હયાત તેરી પારન પાયો કૃણુ કાહાન નાય૦ તારન નેશતારન૦

(૩૧૬)

૮૦૯. સારંગ—૫૬.

સાચી કહી વાંકી કોહુ ન માને જ્યોડે જગતપતી આચ્છે
સબનકો સાચી કહી.

હાલ ખુશામદ તાજ રાજગાર નીરંકારકો કોહુ ન
જાને સાચી કહી.

હસિ નગરીકે લોગ બલે હૈ પરખ પથર ખતાવે
નગીને સાચી કહી.

૮૧૦. કાફી—કુમરી.

દીવાની ધુંડત ખનખનમે,

અત પ્રેમ પીયા મનમે,

ખસ પ્રીતમકે ફનમે.

દીવાની.

ફિરૈઝ પીયા જો નીત નીકર રહો,

મત આવાજ સ્વપનમે.

દીવાની.

૮૧૧. કાફી—કુમરી.

અત સોહેની સુરત મતવારે નૈન,

મેહિ નીસદીન તોહિ ખીન નાહી જૈન.

અત.

જા અંદા તુ મેરે અંગતસે,

ખીનત ફિરૈઝી કહો સજનસે,

ખીકલ ખ્યાકુલ મૈ તો સારી રૈન.

અત.

૯૧૨. કોસીયા—હુમરી.

ઇન સાંવરીયાકી લતક ચાલ આજ જીઆમે મોરે બસગઈ રે.
 મુકૂત પીતાંબર અધીક સોહાવે, તુર મોરલી પદ ફુંકી બજાવે,
 લતકારી નાગિની લટક રહી, તનમન મોરે દસગઈ રે. ઇન
 લિખ્તિ લિલાટ મિટૈ નહી મોહન, ભઈ ઉચાટ કહીકે મોહન,
 આચ્છે ફૂંસી મધબન ફુંજનિ, પરબસ હુંચે ફૂંસગઈ રે. ઇન
 મકરુદ પીયા પીઆરે અચ્છે છપ્પી તેઢી બાકી દીપરાચ્છે,
 જબ દારી પ્રીતમ ગર બહીયાં સબ કસક નિકસ ગઈ રે. ઇન

૯૧૩. કેશ—ધૃપદ.

દરશન કેસે પાઉં મોરી આલી કોન જતન કરું ધરી
 પલ છીન મોપે ભારી—પીયા ખીન. દરશન.

ઉન ખીન ખીરહા સતાવે ન જાવે મુજ ખીરહનકો
 કચુ ન સોહાવે મોરી સજની તલપ તલપ ખીતી, સનદ મોચ્છે
 અબ, નીશ દીન. દરશન.

૯૧૪. કેશ—તીલાણો.

તનન દીર દીર તોમ તન દેરેના તદાની આદન ત-
 તેલે તારે તદેરેદાની. તનન.

તનદેરેના તન દીર દીરના તદેરના તનદેરે તદેરેદાની
 તાદીઆના રે તદેર તદેરે તન દીરદીરના તન તન તોમ
 તનદેરેના. તનન.

૮૧૫. પરજ સોહેની—૫૬.

પરધર ગવન સજન નહિ કરીયે,
 નહિ કરીયે નિત ડરિયે,
 પ્યારે સારે ન્યારે ઠારે,
 સુન કર-ચુન ધર-પુન કર-પુન હર,
 ઠારે જનની-પાલે તાની-જીવતે-જીવતેં પરધર.
 કૈસે સુની ધુનિ સાધન ત્યાગે;
 દરસ ગંગસૌ જઠા ભંગઃ
 ન્યારે કિરેઝ પી મદ જ્ય કરતખ પિવતેં પિવતેં પરધરં

૮૧૬. સોહેની—ગજલ.

વાકેફે સીના ફીગાર ક્યા હુવા જો જર હમ્મે,
 આરાકે મીજગાનિ યાર તું હમ્મે એ ઇજહાર હમ્મે. વાકેફેં
 સદમએ હીજરે નીગાર દીલપ મેરે પ્યાર હમ્મે,
 તાલિએ દીદારે યારકો તો એ ફુરાવાર હમ્મે. વાકેફેં
 નાવકે નાજે છુતાં દેખલો અએ દોસ્તાં,
 દીલકે મેરે વારપાર તાલિએ સુફાર હમ્મે. વાકેફેં
 સાકીએ મહેબુબ હમ્મે છાઇ ઘટાભી ખુબ હમ્મે,
 પીનેકી હાં અબ પાહાર પાદ એ ગુલનાર હમ્મે. વાકેફેં
 લેવેંગે અબ જાકે હમ કુચએ જાનામે દમ,
 દીલ મેરા એ પ્યાર પ્યાર કહેતા અતકરાર હમ્મે. વાકેફેં

(૩૧૯)

૯૧૭. ભૈરવી—ગજલ.

મેરા મેહમાન વો રશકે કમર હોવે તો મય્યે જાનું,
 વીસાલે યારમે ય્યે શાખ ખસર હોવે તો મય્યે જાનું. મેરા.
 નીધામ્યે મેહર હમ્યે ઉસ મેહર વશાકી ગોઠે આલમપર,
 મેરી જાનેખ મહબ્બતકી નજર હોવે તો મય્યે જાનું. મેરા.
 મેરા નાલા અગરયે કલખે આહત મોમ કરતા હમ્યે,
 વલે ઉશ યુતકે દીલમે કુછ અસર હોવે તો મય્યે જાનું. મેરા.
 શમે દુરકતકે ગમસે મુજકે જીના સખ મુશકીલ હમ્યે,
 ગુજર કર રાત ય્યે પચ્ચેદા સહર હોવે તો મય્યે જાનું. મેરા.
 અસર કર જજખે ઉલકત દીલમે ઉસ ખેરેહમકે પચ્ચેદા,
 મેરી હાલતપ ઉસકી અશ્મ તર હોવે તો મય્યે જાનું. મેરા.

૯૧૮. ભૈરવી—પદ.

મય્યે તો કાડી જપુ રામ માલારે,
 માલારે જપતી નામ ધનીકા,
 દરશન દેવો પ્રતીપાલારે. મય્યે.
 ય્યે ગરીબન નવાજ રામ પ્રભુ તું,
 શાનતનકે પ્રતીપાલા રે. મય્યે.
 કોપીચો રાનાજી વીખરસ ભચ્ચો,
 ભચ્ચો વીખકો પ્યાલારે. મય્યે.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર,
 તું સાહેબ ખરે મતવાલા રે. મય્યે.

૮૧૯. ભૈરવી—૫૬.

હકીકતકે મોહિલમે ચતરનર રાજ તું આતા જા,
 ખાદા આર મુસતફા કેહેતે દરસકા ભેદ પાતા જા. હકીકતકે.
 દીલોકે મખતબમે પઢ કર તું કલામ મુલા,
 નીમાળે ફામકી પરહકે ધરમકા શોખ ખીલાંતા જા. હકીકતકે.
 ભરા ખાજર બહું ભાતી તું ચંચલ હોકે સૌદા કર, •
 મેં કેહતાહું તુજે હું કર સમ્યા માતી ચુકાતા જા. હકીકતકે.
 ન કર ઈસ નફસમે ચારી પરંગે ખેર અલાસે,
 ન કર ઈસ તનકી પુસ્તી લગી દામન છુંરાતા જા. હકીકતકે.
 અગર તુજે ખુખલજતી હયે તો ગુસ્સેકે તમ આતા જા,
 અગર તુજે પ્યાસ લગતી હયે સહુરકા પ્યાલા પીતા જા. હકીકતકે.
 કહેત કખીર સુનો મનમુર તું કીસ ખાગકી હયે મુલી,
 બેથેહો ક્યા ગફૂલતમે સમજકે રાહ ચલતા જા. હકીકતકે.

૮૨૦. ભૈરવી—કુમરી.

હો ખેરાગી મારા રામ• હો
 તનસે ખેરાગી પીઆ,
 મનસે ખેરાગી રે;
 જીઅરાને લીના હો ખેરાગ,
 ખેરાગી મારા રામ• હો.

(૩૨૧)

૯૨૧. ભૈરવી—કુમરી.

નદીઆ તટ ઠાડો રૈ,
કાહાન જમુના તટ ઠાડોરૈ. નદીઆ
હાથ લકડીઆં,
આંઢ કુમલીઆં રૈ;
બનસી બજાએ ઠાડોરૈ. નદીઆ.

૯૨૨. માલકોસ—ધૃપદ.

જસસૌ ન બૂરાણુ—બિચારસૌ ન મંત્રી ઓર;
સાહસસૌ સૂર નાહિ—જોતસી ન સૌનસૌ. જસ.
સંજમસી ન આરાદી—બિદ્યા સો ના અટૂટ ધન;
નેહસૌ ન બંધન—દયા તે પુન્ય કાનસૌ. જસ.
સીજ ઐસો હિતૂવા—આલસસૌ ન બૈરી ઓર;
અબસૌ ન પારો કધુ—મીડો નહી નૌનસૌ. જસ.
સોગસી ન ચોટ જન—બકિતસી ન ઓટ આન;
રામસૌ ન મંત્ર કોઉ—તપ નહી માનસૌ. જસ.

૯૨૩. ભૈરવી—લાવણી.

કાદર જાંઘે નાઝમાઘદા વેઆણા;
બેસવટા કે ડાલ ન આવંદા. કાદર.
મનદી ગુંડી ખાલ સુજો સાવરાવે;
અરઓ નદીયાં નીર બહાવંદા. કાદર.

(૩૨૨)

ઐકાગ્રી કિતાબાં—સજનાં ખોલ દેની;
સચ્ચે મીસલ્યાં નાલ બણાવંદા. કાદર૦

ઉમ્મર છોડા ખુદદી—દિલખર યારદે પીછિ;
બર જાંમે કૌસર—હૃથોં યારદે પી;
કબૂ આવંદા મોરે મન બાવંદા. કાદર૦

દિન દીયો બારે—રાત ચમકણ તારે;
મૈતો ઠાડી બાલાં—તેરા રાહ ઉચારાં;
કબૂ અરઝ કબૂલ—ગુલાંમદી. કાદર૦

જલસો ૨૪ મો.

સનીવાર, તા. ૨૨ મી જુલાઈ ૧૮૮૨.

૮૨૪. ભૈરવ—સારંગમ.

રે નીસાનીધ નીસાગમ ગરેસા સા ગમની ધપમ
ગરેગ મગરેસા. રે નીસાં

સા ધનીસારે ગમગ મનીધપ મગમગ મધનીસા
નીધપમ ગરેગમ ગરેસા. રે નીસાં

મ ગરેસા નીધમ ધનીધપ મગમગ મધનીસા ગરે-
મગરેગ.

સા ગમધની સા નીરેસારે નીસાધની ધપગમ ગરે-
સાની ધપગમ ગરેસા. રે નીસાં

૮૨૫. ભૈરવ—સારંગમ.

ધધ પધ મપગમ ગરે ગમ પમગરેસા ધ નીસાગ
મનીધપ મગરેમ ગરેસા. ધધં

ગમધની સાધનીસા રેસા ધનીસા નીસા ગરેસા
મગરેસા નીધપમ ગરેસા. ધધં

(૩૨૪)

૯૨૬. ભૈરવ—ધૃપદ.

ખાણી આરેકે બચારે સૂનિ લીજૈ હો ગુણીજન
તખ આવૈ યેહે વિદ્યા સાર. ખાની૦

રાજ ગોખર હાર કૌજદાર ખંડાર દીવાન ડાગર ખ-
ખશી નૌહાર. ખાની૦

અચલ સ્વર પંચમ ઐર ચલ વાદ કરત કષભ
મધ્યમ ધેવત નિષાદ ગાંધાર.

સમ ત્રીન એકધસ ખાઇસો ઉનંચાસ કોટ કોટ
તાનસેન આધાર. ખાની૦

૯૨૭. ભૈરવ—પદ.

હો પ્રભુ હું વરણ શું તાહરી ચતુરાઈ,
થોડું થોડું વાંટિ સર્વમાં રહ્યો સમાઈ. હો૦

સરસ્વતી ને લક્ષ્મીની જોજી હું જીદાઈ,
નાની રેક મુખ્ય દર્પમાં રહ્યો ડટાઈ. હો૦

કોચ્છલ ને કુરૂપ દીધું માર સુંદર તાઈ,
મારનો કુડોર સોર કોચ્છલ રિઝવે ગાઈ. હો૦

સોનાને સુગંધ નહીં ફૂલ ચન્દન કાઈ,
સેરડી ફલે નહીં ચુલાખ કાંટે ભાઈ. હો૦

અતિ કડવો લીમડો ઔષધિ સુખદાઈ,
ધતૂરાના ફલ સુંદર કો ન સકે ખાઈ. હો૦

ખરતો લાંબે સીંગડે ગયો હતે કુલાઈ,
ધન્ય પ્રભુ કહે ફિરોજ ધન્ય પ્રભુ તાઈ. હો૦

(૩૨૫)

૮૨૮. ભૈરવ—ધૃપદ.

નિરંજન નિરાકાર પરબ્રહ્મ પરમેશ્વર એકહી અનેક
જે વ્યાપ્યો વિશ્વખર. નિરંજન૦

અલખ જોતિ અવિનાશી જોતી સ્વરૂપ જગ તારણ
જગનાથ જગપતી જગજીવન જગધર. નિરંજન૦

જાહી મૈ સખ જીવજંતુ સ્થરનર મુનિ ગુણી સાની
કમલતે પ્રહ્લા પ્રગટે ઐસતરૂપા મનવંતર.

કહૈ બૈજૂ વહી પ્રહ્લા કહી વિરાટરૂપ વહી આપ અ-
વંતાર ભયે ચૌખીસ વપુધર. નિરંજન૦

૮૨૯. ભૈરવ—તીલાણો.

તાનાદિર તદેર્ના તાનાદિર તદેર્ના યલલિ યલા યલા
યલાલે તાનાદિર તદેર્ના દેર્ના દેર્ના રૈ તુમદિર દાંની. તાનાદીર૦

દીમ દીમ દીમ દતિલે તલા નાદીમ તદારૈ દાની ય-
લલી યલલે યલાલા લોમ યલાલા લોમ યલાલા લોમ યલા-
યલાયલાયા લલલલલ લલલલલ. તાનાદીર૦

ખલક મી ગોયત કી ખૂશરવ, બ્રુતપરસ્તી મી કુનદ,
આરી આરી મી કુનમ, આ ખલક આલમ કારનેસ્ત. તાના૦

(૩૨૬)

૮૩૦. ભૈરવ—ધૃપદ.

જગત ભૈરવ જો તી સ્વરૂપ કિરણ તે પ્રગટયો
તિમર ઘટયો રાશિ ભયો મંદ. જગતં

દિનકર દિન લાયો સખકે પ્રફુલનકો ખટખટ કિયો
આનંદ. જગતં

જગ ચક્ષુ જોતી પ્રકારા બિધન વિરોચન પ્રંતક્ષ દેવ
જગ બંદ.

બૈજુ બાવરે રાવરે કહાવત કાઠો જનમ મરનકે કુંદ. જગ

૮૩૧. ભૈરવ—પદ.

રાધવ ભોરહી જગે નીદભરી અંખિયાં મન ભાવન. રાધં
હી બૈડે ફુલવનિ સેજકે ઉપર, લાગે આવી સુત
ધાવન. રાધવં

મૃદુ મુસિડ્યાત જંભાત સિયાતન ઝુકિ રહી અલક
સુહાવન. રાધવં

રામસખે છવિ દેખિ મગન ભયેકોટિ કામ શરમાવન. રાં

૮૩૨. ભૈરવ—ખ્યાલ.

આખે ભૈરવ ભોલાનાથ ભૈરવી અધંગી કૂં કૂં કૂં કરત
બૂષણ નાગ. આખેં

નાદીકી અસવારી આનંદી સીસ સોહૈ ઝેક કર
સિંગી વાહન કિયે બાગ. આખેં

૮૩૩. લલત—ખ્યાલ.

જાગી તોરે સંગ રંગીલી રે રાત૦ જાગી૦

સોવન દેવો જાગાવો ન પીયા સૈયાં રે લગાવો ન હાથ૦ જાગી૦

૮૩૪. ભૈરવ—ચતરંગ.

ચંતરંગ ગુણિ મિલિ ગાયેં બજાવેં મિરદંગ, ધિંગ-
તલાંગ ધુમકિટ તક ધા દીગિન્ના ધિંગ તલાંગ ધુમ કિટ
નકિટ ધા. ચતરંગ.

દારા દીમ દારા દીમ દીમ તનનનન તોમ તનનનન
દીમ તનનનન સારંગમપધનીસા નીધપમગરેસા. ચતરંગ.

૮૩૫. ભૈરવ—ખ્યાલ.

મૈ કુલાંદી સેજ વિછાવાંની, આજ પિયા ધર મેરે
આખે. મૈ૦

કુત્રી ખેલ ચમેલી કલિયાં સભજન દે મૈ ગલ વિચ
પાવાં દેખાં હિત ચિત નાલ પ્યારે નૂં અપ્પીર ગુલાલ
ઉડાવાંની આજ. મૈ૦

૮૩૬. ભૈરવ—ખ્યાલ.

રંગીલી રાત મારે ઢોલાવે. રંગીલી૦

આપ રંગીલા થારી સેજ રંગીલી ઔર રંગીલી થારી
આત. રંગીલી૦

(૩૨૮)

૮૩૭. ભૈરવ—ખ્યાલ.

જાગ જાગ જાગ જાગાવૈ મૈકૌ લંગર કુંવરવા સોવન
ન દે ધડી પલ છિન ચે મા. જાગ૦

નીંદકી માતી અંખીયા મોરી કછુ ન સુહાવૈ મેહર-
ખાન, અખ રાખો ગરે લગા. જાગ૦

૮૩૮. પ્રભાત—દાદરો.

જાગત જાગત ખીતિ રતિયાં સોવન દે પિયરવા. જાગ૦

તુમ હો નવકિશોર ગોપાલ, ચોરિ લૂટિ આયો માલ,
હ્યાં તો કછુ નાહિ હાલ, ઘનકો ઝગરવા. જાગત૦

૮૩૯. ભોપાલી—ધૃપદ.

પ્રથમ મુણી ઓંકાર દેવનિ મણિ મહાદેવ જ્ઞાનમણી
શ્વકદેવ વેદમણી શ્રદ્ધા. પ્રથમ૦

રાજનિમણિ રાજર્ષદ્ર ધેનુનિમણિ કામધેનૂ વૃક્ષનિ-
મણિ કલ્પવૃક્ષ નદિયનિમણિ ગંગા. પ્રથમ૦

ગીતકો સંગીતમણી સંગીતકો સ્વરમણી તાલમણિ
મૃદંગા નૃત્યમણી રમ્ભા.

કહતહૈ તાનસેન સુનો હો ગોપાલલાલ દિનમણી
સરજ રૈનમણી અન્દા. પ્રથમ૦

(३२६)

८४०. लोपाक्षी—गणध.

परस्तिशके कायल है तू मैं करीम,
 है है जगत तेरी गङ्गा रहीम. परस्तिशके०
 सपोंका तूही दीना धर्मान है,
 यह तन है तेरा म्यार तूही जन है. परस्तिशके०
 किसीसे न पर आवे कुछ कामे जन,
 जो तू मेहरबान हो तो कुछ मेहरबान. परस्तिशके०
 तू है मालिके मुक्त दुनियाँमें दीन,
 है कृष्णमे तेरे जमाने जमीन. परस्तिशके०
 दो आलिममे तेरा नहीं है शरीक,
 तेरी जगत है वादहूला शरीक. परस्तिशके०

८४१. लोपाक्षी—गणध.

वृह जलवा अपना दिया रहे हैं;
 वृह दिलको मेरे लुभा रहे हैं. वृह०
 वृह पेयमे मुनको ला रहे हैं;
 वृह गेख मुझपै आ रहे हैं. वृह०
 अरंगे गुलगुल में आयुके हैं;
 वृह मुनको जलजल बना चुके हैं. वृह०
 मुने तो नाला सिप्पा चुके हैं;
 अय्य अपनी पूँको उडा रहे हैं. वृह०

જાકાસે હમ ઉનકી મર ચુકે હૈ;
 એ હસ્તીસેહી ગુજર ચુકે હૈ. વુહ°
 જો હમકો ખર્ખાદ કર ચુકે હૈ;
 વુહ દામન અપના ખચા રહે હૈ. વુહ°
 તુમીનેતો હમકો દીહૈ હસ્તી;
 તુમી ચહાતે હો મેરી પસ્તી. વુહ°
 યેહ કિસ નશીકી હૈ તુમકો મસ્તી;
 જો મસ્ત એસે કહા રહે હૈ. વુહ°
 તુમીને શશન જહાં ખનાઈ;
 તુમીસે રૌનક હરેકને પાઈ. વુહ°
 વુહ જોખ દેકર યેહકજ અદાઈ;
 ખિગાડને સખકો આ રહે હૈ. વુહ°

૮૪૨. અડાના કાહાનશે—ધૃપદ.

ઝેરી હૌં યા મગ નિકસી આય અચાનક કૃષ્ણ કુંવર
 ઠાકે અપની પૌરી. ઝેરી°

દષ્ટિહૂસૌં દષ્ટિ જુરી શમશમ સિયલ બઈ મનમૈ
 ઉઠી કિઘૌ કામશરિ. ઝેરી°

લાલ પાગલટકી બાજ પાન ખાત મુસક્યાત કિયે
 તન ચંદન ખારિ.

સુરદાસ મદનમોહન દેખે આલી મનમૈ આવતિએહૈ
 મિલૌદૌરિ. ઝેરી°

૮૪૩. અડાના કાહાનરો—સારંગમ.

ધધ પપ મગ મપ નીસા નીની ધધ પપ મમ ગગ
રેરે સાસા નીરે ગમપધની સા રેરેરે નીનીની ધધધ
પપપ મમ ગગરેસા. ધધ૦

મમ પપ ધધ નીની સાસા નીમગરેસા રેરેરે નીનીની
ધધધ પપપ મમ ગગ રેસા. ધધ૦

૮૪૪. વાધેશ્વરી કાહાનરો—ખ્યાલ.

માય મેરા ટોનાની સાહિબજાદા એક આતુર દૂળ
સોનાની. માય૦

ગુંદલ્યાની માલિની ફૂલાંદા સેહરાની પૈહૈનૈ મેરા
સાંવરા સાલોનાની. માય૦

૮૪૫. સીંધ ભૈરવી—ગજલ.

કહૂં ક્યા રંગ ઉસ ગુલકા, અહાહાહા ઓહોહોહો,
હુવા રંગી અમન સારા, અહાહાહા ઓહોહોહો. ૧.

નમક છિરકેહૈ ઉહ કિસકિસ મન્હેસે દિલકે જખ્મપર
મન્હે લેતા હૂં મૈ ક્યા ક્યા, અહાહાહા ઓહોહોહો. ૨.

શારારૈ બર્કમે ક્યા ફૂક શમશ્યું મૈ, કે દોનામે,
હૈ યક શોલાએ બબૂકાસા, અહાહાહા ઓહોહોહો. ૩.

બિલા ગેદૌ હો સાકીકે જામ ધસ્કસે મુઝકે,
દિયા ધૂંટ એક એસા, અહાહાહા ઓહોહોહો. ૪.

મેલી સૂરત પરસ્તી હક પરસ્તીકી કહૂં મૈ ક્યા,
કિ ઇસિ સૂરતમે ક્યા દેખા, અહાહાહા ઓહોહોહો. ૫.
ખુદા જાને હલાવત ક્યા હૈ આપે તેગ ક્યાતિલમે,
લખ હર જખમ હૈ ગોયા, અહાહાહા ઓહોહોહો. ૬.
ઝંફર આલમ કહૂં મૈ ક્યા તખીયતકી રવાનીકા,
હૈ એક ઉમદા હુવા દરિયા, અહાહાહા ઓહોહોહો. ૭.

૮૪૬. સોરઠ—ખ્યાલ.

હ્યારી અનવટ લેગયો રી મતવાલો. હ્યારી.
જાને ન દેશા મુ ન જાને ન દેશાં શાહુઝમે છિ
નવટ દે ગયો. હ્યારી.

૮૪૭. જોજેવંતી—ધૃપદ.

ક્યૈ આવૈગે પીય ધર મેરે ગિનત ગિનત દિનનિ
પલવન ધિસી દધકૈસૈ ધરોં ધીર. ક્યૈ.

અજ જામ મગ જોવત ખીતત ધરી પલ પલક ના
લાગત ખહત નીર કઠિન પરી ભીર. ક્યૈ.

સરદ કરદ સહી હેમ હિમાલયસી સિસર કિસર રહી
વસંત પ્રાણાંત ભધ ગ્રીષમ હું ગઈ ભીર;

ફિરિ આઈ પાવસ ન આઘે પ્રાણપ્રિય મેરે તેરે સખ
ઝૂં બચે ગોપાલ જોતકી ભીર અખ કાસોં કહૂં પીર. ક્યૈ.

૯૪૮. જ્યેષ્ઠાંતી—તીલાણો.

નાદિરદિર તોમ તાનાના નાદીમ તાનાના તાના તુમ
દિરદાની દિર દિર દિર દાની તાદાની તાના તુમ દિર તદી-
અનરે તાદાની. નાદિરદિર.

નાદિર દિર તોમ તાનાનાનાનાનાના દિરતિલ્લે દીમ
તાનાનાનાનાનાના નાદિર દીમ નાદિર દીમ તાદીમ તાદીમ
તાદારે દાની. નાદિરદિર.

૯૪૯. ભૈરવી—ખ્યાલ.

કલિયાં કૂલી ઉપખન સુરજન ઉઠ ભધ ભાર ભૈર
અખજ અટકે. કલિયાં.

ખિરહ અકોર લીનો અકવેકો નારિ ટારિ નર તરવર
ભટકે. કલિયાં.

પ્રગટ ભયો રવિતેજ પ્રતાપી ડાર ડાર ફલ મધુરસ
લટકે. કલિયાં.

પતિત કિશોજ ભજે તજિ સેજ વાર વાર તનમન
કર પટકે. કલિયાં.

૯૫૦. ભૈરવી—ગજલ.

તુજ લખકી સિકત લાલે અદખ્શાંસે કહૂંગા,
બદૂ હૈં તેરે નૈન ગિજલાંસે કહૂંગા. ૧.

દી હકને તુજે આદશાહી હુબન નગરકી,
બકિશ્વરે ધરાનમે સિલેમાંસે કહૂંગા. ૨.

दूआ मैं लज्जसे ज्वाय है मैमाया मे झूझी,
धसि ज्वायको मैं यूसई किनासे कहूंगा. ३.

तारीक़ तेरे कदकी अलिखवार मै साजन,
ज सवे गुलिस्तांको पुरा छल्हांसे कहूंगा. ४.

भुजपर न करै गुलम तुम मे खलीमे आशक,
मजतू हूं तेरे गमका पियापांसे कहूंगा. • ५.

पेताय न हो शेरों तू मे वली हरगिन, •
धसि ददकी दार किसी दमांसे कहूंगा.

८५१. लैरवी—सारेगम.

धपध भप गम धपम गरैसा नीध सा नीधनी
धप मध नीसा गम नीधपम. धपध०

गमपध नीसा धनीसा गरैसा धनीसा गरैसा नी-
धपम गरैसा नीध. धपध०

જલસો રપ મો.

સનીવાર તા ૦ ૨૮ મી અક્ટોબર ૧૯૮૨.

૯૫૨. સીધ—ગરબી.

કરું હું પ્રણામ એવા રામને, નિરંતર,

કરું હું પ્રણામ એવા રામને. કરું ૧.

શાંત સ્વરૂપ સ્ત્રેજ સદા સર્વથી સોહામણું,

આદિ ને અવિનાશિ સદયુણુ ધામને, નિરંતર. કરું ૨.

પાપ રહિત અપ્રમેય સેવ્ય શેષ શિવ વિધી,

મોક્ષ શાંતિના નિવાળનારને, નિરંતર. કરું ૩.

વેદસાનગમ્ય રમ્ય વિશ્વવ્યાપક સર્વદા,

વિશ્વ ભરણુ કરણ પૂરણુ કામને, નિરંતર. કરું ૪.

માયા સીતાજી સહિત વિશ્વ મનુષદેહ ધર્મી,

ફેડવા અધર્મિઓના ઠામને, નિરંતર. કરું ૫.

નીતિ નાગર દયાસાગર દીનબંધુ દાસના,

વિશ્વ દુઃખયિ પામવા ધિરામને, નિરંતર. કરું ૬.

સુરમાં શિશેમણી બુપાળમાં ચુડામણી,

અકળ સકળથી મતિ બળધામને, નિરંતર. કરું ૭.

સર્વસાર શિવરાંકર મુખવિષે વિરાજતું,

ધન્ય એ રૂપાળા રામ નામને, નિરંતર. કરું ૮.

૯૫૩. સારંગ—ગરબી.

- આજ છે સરદ પુનમની રાત, ગોપી ગરબે રમેરે લોલ,
પેહેરી વસ્ત્ર જરીનાં સપેત, શૃંગાર સ્વેત જે ગમેરે લોલ. ૧.
- મળી દંપતી બાળ સનેહિ, ઉત્તમ ભોજન જમેરે લોલ,
દુધ પઉઆ મીઠાઈ પકવાંત, ફરસાંણુ અથાંણાં કમેરે લોલ. ૨.
- ગાય ગીત ગરબાનાં રસાળ, મળીને ઊંચે દમેરે લોલ,
સૌ તાળી દેછે તડતડાત, ફરી કુદડી ધુમેરે લોલ. * ૩.
- ઝાંઝર લંગર ઝમઝમ થાય, ને પુર વળી ઠમઠમેરે લોલ, —
જોસ ધરીને ધરેછે ચરણ, ધરા બહુ ધમધમેરે લોલ. ૪.
- કોઇ સાદિ રીતે રમે ગાય, કોઇ રમે ને નમેરે લોલ,
દીપ ગરબો મુકીને મધ્ય, હળીમળીને બમેરે લોલ. ૫.
- થાયછે પરિશ્રમને પ્રસ્વેદ, તે તો ખુશિથી ખમેરે લોલ,
કહેછે એક બે તેમ ગાય સર્વ, પછી ખીજી નિમેરે લોલ. ૬.
- વાગેધિંધાધિંધાગ તિતાતિતાગ તાલ, મૃદંગમાં આવે સમેરે લોલ
થૈ રહોછે ત્યાં થૈ થૈ કાર, સાથે ઝાંઝ ઝમઝમેરે લોલ. ૭.
- નામ રામ શ્રીકૃષ્ણનાં ગાય, જેથી પાપ હરિ ક્ષમેરે લોલ,
કરે નિજ પ્રાણજીવનને ખૂશ, ગાઈ રમીને નિયમેરે લોલ. ૮.

૯૫૪. કાફી માંડ—ગરબી.

મારી દીવાળી થઈ રે આજ, હરિ મુખ જોવાને;
મહારાં સયાં સેવકનાં કાજ, ભવ દુઃખ જોવાને. મારી.

આજ દીવાળી થઈ અજવાળી, હરિને જોયા નિહાળિરે;
વદન કમળપરવારિ જાઉં વિઠલા, આંખડિ થાશે ટાઢી. હરિ.

રતન જડિત સોનાની થાળી, મ્હાંય મેલ્યો કપૂર રે;
 આરતિ કરે મ્હારા પ્રાણજીવનને, રવી ઉગમતે સૂર. હરિમુખ.
 નાચે કૃષ્ણ વગાડે રાધા, ગોપિકા ગાય ગીતરે;
 સત્ય ભામિનિ સહાય થયાંછે, ગોકુળ ગામની રીત. હરિમુખ.
 હૃદય કમળમાં સેજ બિછાવું, પોહોડો જગજીવનરે;
 વિઝણો લઈ વાવલડો ઢોલું, હું બલહારી જાજી. હરિમુખ.
 સોના કેરા મુર્જ ઉગીઆ, દુધડે વરસ્યા મેહરે;
 સંતદાસના સ્વામિને મળિયા, મુકત થયોછે દેહ. હરિમુખ.

૮૫૫. પરજ કાલીંગડો—ગરબી.

રિસાયાં રસિક સંગથે રાધા,
 ખોલું નહી શ્યામ સુંદર સાથે બાધા. રિસાયાં
 સખિરે હુંતો ભાળપણે ભાળવાઈ, બેનીરે હુંતો પ્રીત કરી પસ્તાઈ,
 હવે હુંતો ખેડિ મારા સમખાઈ. રિસાયાં. ૧.
 સાસરિઆમાં સાસુડિ સંતાપે, નણદિરે મારી મસે મ્હેણાં મારે,
 હવે મને પ્રભુવિના નહિ ચાલે. રિસાયાં. ૨.
 બેનીરે મુગટમાં જોયું ધારી, દિઠિરે નવજોખન ઉત્તમ નારી,
 તેણેરે પેરી મારા શરિરનિ સાડી. રિસાયાં. ૩.
 સખીરે મારા મનમાં કંઈક થામ્યે, જોનિરે ખેલેની જીલમ કર્યો
 જકુરામ્યે, હવે તે તો હુંથિ કેમ રહેવામ્યે. રિસાયાં. ૪.

૯૫૬. ઝુલતાની—ગરબી.

તું નવ સૌંચ જીવન પ્રભુ સંભાલશે રે;
ધટે જે જેહને તેહને, તેવું તે આલશે રે. તું નવ૦ ૧.

કાડીને કણ વળી, ગળેને ગંજ છે;
અજગર પેટ ભરે, ન તો કાંઈ રંજ છે;
નિકળી ઈડથી પક્ષી તે, ઝટ આલશે રે. ૨.

હંડ તો જલ ભરી, વનમાં જાયછે;
શામુરગ વળી, અગની ખાયછે;
મેડક મેધ જોઈ, ઝટ ફુલિ ફાલશે રે. ૩.

ગર્ભે ગુપ્ત રહ્યો, નવ જો માસ જે;
કહી જીગતે રહી, લિધા ત્યાં આસ તે;
દેહ કુધ થાંન ભરી, પ્રથમે પાલશે રે. ૪.

ખાલકો દંતવિના, કુધે ઉધારેઆં;
વળી અબ ખાવા કિજે, દંત ઉગારેઆં;
અનન આવી જેધિ, પેટ કુઝો ટાલશે રે. ૫.

તને ફિકર તહારી, સર્વ જગની હેને;
પાળશે તેજ સઉ, પ્રાણ દીધા જહેને;
કહે ફિરોજ મનોરથ, સર્વ બાલશે રે. ૬.

૯૫૭. કાફી માંડ—ગરબી.

પેલિ જીવોરે સુધર નાર, પ્રભુ બજવા ચાલી;
નેકાના કિધા સણગાર, પ્રભુ બજવા ચાલી. ૧.

સત્ય વચન નિત્ય મુખે ખોલે, સત્ય ચાલ નિત્ય જાલીરે;
સત્ય નેમની નિરુદારે રાખી, સત્ય શોભે મતલાલી રે. ૨.

ધમિર વાંછી મુગુણ જાંછી, પોથિ બગળમાં ઝાલીરે;
 એકનાથને ચિત્ત રોટાટી, તજી રહિ માયા કાલી રે. ૩.
 સદગુણનો સણગાર કર્યોછે, સહ જુએછે નિહાલી રે;
 બર ઉમંઝથી બજન ગાઈ, હસિ હસિ લેછે તાલી રે. ૪.
 આ જમ બાગને જાહેછે રચો છે, જે છે અદ્ભુત માલીરે;
 રૂપ રંગ વળી લેનિ સુમંધે, પમરેછે સહ ડાલી રે. ૫.
 રામ ભંક સહ એકજ લેને, ધાલી ને શું કાલીરે;
 રૂપ લહમાં શોભિત દેખી, ના જાશે કુલિ કાલી રે. ૬.
 કહે કિરોઝ કે અથાગ જુગથી, જાહેછે રૂઝિ પાલી રે;
 જે મુખ તેહના ગુણજ ગાશે, કપ્પ નહીં રહેશે ખાલીરે. ૭.

૮૫૮. વિભાસ—ગરબી.

સાંભળ રૂડી શીખ ગજ કુમારીરે,
 મહા પરમ પાવનિ પતિ પ્યારી. સાંભળ. ૧.
 માત તાત ને જાત જે સારારે, આપણું અતિ હિત ધરનારાંરે,
 તેતો પણ થોડાં મુખનાં દેનારાં. સાંભળ. ૨.
 મુખ દાતા નારી સરવેનેરે, નિજ નાથ અધિક કહું એનેરે,
 નીચ નારી સેવે ન જે તેને. સાંભળ. ૩.
 ધર્મ ધીરજ સ્નેહિ સંસારેરે, નીજ નારી મુદ્દાં એ ચારેરે,
 પ્રત્યાય વિપત વેળા બ્યારે. સાંભળ. ૪.
 વૃદ્ધ રોગી વિના ધનવાળોરે, બેરો અંધો કે જડ કોધી કાળોરે,
 અતી દીન હંપટ કપટાળો. સાંભળ. ૫.

નીજ નાથ એવાનુંય નારીરે, અપમાન જે અતિ કરનારીરે,
યમપુર કુઃખ બહુ પામનારી. સાંભળ. ૬.

નારી ધર્મ સુ નેમ સરવનેરે, દિસે એકજ તે કહું તમનેરે,
પ્રેમ પતિપદ મન ક્રમ વચ્ચને. સાંભળ. ૭.

પતિવ્રતા જગત મન મ્હેતાંરે, દીસે ચાર પ્રકારની જોતાંરે,
સંત કહે શ્રુતિ સંમત સોતાં. સાંભળ. ૮.

ઉત્તમ મધ્યમ ને નીચ નારીરે, એથી લધુ પતિવ્રતા વિચારીરે,
કહું સમજાવી સૌ વિસ્તારી. સાંભળ. ૯.

શુભસ્વામિવિના જગ આખેરે, અન્ય પુરૂષ જનયિ અબિલાખેરે,
ઉત્તમ સતિ એવું દ્રઢ કરી રાખે. સાંભળ. ૧૦.

નિજ ભ્રાત પિતા સુત જેવારે, દેખે પરજનને નિત તેવારે,
મધ્યમ સતિના રૂડા ગુણ એવા. સાંભળ. ૧૧.

કુળધર્મ વિચારી રહેછે રે, આડે પંથે ન પગલું બરેછેરે,
તે કનિષ્ઠ ત્રિયા શ્રુતી કહેછે. સાંભળ. ૧૨.

વિના સમય અને બય માથેરે, રહે તેથી રીઝી સ્વામિ સાથેરે,
જાણે અધમ સતિ બલી બાતે. સાંભળ. ૧૩.

નાથને ડગનારી નહારી રે, પરપતિમાં રતી કરનારી રે,
ધોર નર્કમાં તે પડનારી. સાંભળ. ૧૪.

ક્ષણ સુખ સાર કુખ જોરી લેવુંરે, કોઠી જન્મ લગી પછી રહેવુંરે,
નિચ કોણ જે સમજે ન એવું. સાંભળ. ૧૫.

પતિવ્રત ધર્મ જેહ ગ્રહે છે રે, છળ ત્યાગી શુદ્ધ આચરેછે રે,
વિના શ્રમ તે તો શુભ ગતિ લેછે. સાંભળ. ૧૬.

પતિવિમુખણી પતિને બાંડરે, ખીજે જન્મ ભ્યાં જૈ ક્ષર માંડરે,
બર જીવનમાં તે રાંડે. સાંભળ. ૧૭.

નેટ સહજ અપાવનિ નારીરે, સ્વામિ સેવ્યેલહે ગતિ સારીરે,
છે હજીય તુળસિ હરિને પ્યારી. સાંભળ. ૧૮.

સુણી નામ તમારં સરવેરે, અખળા પતિવૃત્ત આદરવે રે,
યસે શ્રેષ્ઠ સૌ સુખ સંધરવે. સાંભળ. ૧૯.

તમેત્ર પ્રિયપ્રાણુ રાધવનેરે, કથા વરણવિ કહિ જે તમનેરે,
તે તો સંસારહિત હરિવદને. સાંભળ. ૨૦.

૮૫૯. પીલુ ધનાસરી—ગરબી.

ગરબે રમવાને ગોરી નીસયાં રે લોલ,
રાધિકા રંગિલી અભિરામ પ્રીજ વાસણી રે લોલ;
તાળી દેતાં વાગે ઝાંજર ઝૂમખારે લોલ. રાધિકા ૧.

સંગમાં સાહેલી ખીજ છે ધણી રે લોલ,
કાંઈકે કહું તેનાં નામ પ્રીજ વાસણી રે લોલ;
તાળી દેતાં વાગે ઝાંજર ઝૂમખારે લોલ,
ગિડગિડતામ છુમછુમ છુમછુમકે બાજે ધૂધરાં રે લોલ. તા. ૨.

અંદ્ર બાગા ને અંદ્રાવળી લોલ,
અંપકલતા આરે રૂપ પ્રી. તાળી. ગિડગિડ;
લલિતા વિરાખા પ્રીજ મંગળારે લોલ,
માધવીને માલતી અનૂપ પ્રીજ. તાળી. ગિડ ગિડ. ૩.

મન્મથ મુદા ને મન આતુરી રે લોલ,
હંસા હરસા ને હીરા નામ પ્રીજ. તાળી. ગિડ ગિડ;

કેતકી પ્રગલ્ભા પ્રેમ મંજરી રે લોલ,
 એ આદે સખી સુખધામ પ્રીજ. તાજી. ગિડ ગિડ. ૪.
 વિવિધ વાજીત્ર વાળે છંદમાં રે લોલ,
 તાલ સ્વરે મળી કરે ગાન પ્રીજ. તાજી. ગિડ ગિડ;
 લોલ કેહેતાં તે અધર અરણુ આપતા રે લોલ,
 લટકે નમી મેળવે સહુ માન પ્રીજ. તાજી. ગિડ ગિડ. ૫.
 એલ મચ્છો તે વુંદાવનમાં રે લોલ,
 બંસી બટ ચોક રસ રૂપ પ્રીજ. તાજી. ગિડ ગિડ;
 ગરબો જોવાને ગિરધર આવિઆ રે લોલ,
 મોહ્યા નિરખી શ્યામાનું સ્વરૂપ પ્રીજ. તાજી. ગિડ ગિડ. ૬.
 શ્યામ મોહ્યા તેમ શ્યામની રે લોલ,
 બ્યાબ્યા બેહુ અંગમાં અનંગ પ્રીજ. તાજી. ગિડ ગિડ;
 લલિતા લલ મેળવ્યાં નિકુંજમાં રે લોલ,
 રસ ભર્યા રમાડ્યા રતિરંગ પ્રીજ. તાજી. ગિડ ગિડ. ૭.
 આનંદ સાગર તાંહાં ઉછળ્યો રે લોલ,
 મગન થયાં લાડલી ને લાલ પ્રીજ. તાજી. ગિડ ગિડ;
 પરમ પવિત્ર એ ચરિત્ર છે રે લોલ,
 દાસ દયો ગામ્ધ થયો નિહાલ પ્રીજ. તાજી. ગિડ ગિડ. ૮.

૮૬૦. ધનાસરી—ગરબી.

કરણિ સુણો વરણી કરૂં, ઋષિ ધ્યાન ધરી,
 હિત સેવક 'પણુ' હરિનું લહૂં, એ વાત ખરી. ૧.
 પુર રમ્યું પંથમાં એક, શતયોજન ભરમાં,
 શું વૈકુંઠ શોભા છેક, આણી તે પુરમાં. ૨.

- શ્રી નિવાસપુરથી અધિક, નૌતમ રચના,
છે કામે કામે ઠીક, ધર કોટી ધ્વજના. ૩.
- રહે સુનગર નિવાસિ, સુંદર નર નારી,
જાણે રતિ કામ વિલાસિ, તર્તિય તન ધારી. ૪.
- તેહ નગર માહે વસે, શિળાનિધિ રાજ,
હંડી રૈયત નીતિ ધર્મે ધસે, માને માઝા. ૫.
- અગણિત અથ અનૂપ, સેના અતુરંગી,
મહા બાગ્યશાળિ તે બૂપ, ગજ છે ધનરંગી. ૬.
- વૈભવ તથા વિલાસ, સો સુરરાય સમો,
તે રૂપ બળ તેજ નિવાસ, સુણો ઋષિ રાય તમો. ૭.
- વિશ્વ મોહિની તેહનિ, કોડામણિ કુંવરી,
છે શ્રી વિમોહ છબિ જેનિ, નિરખ્યે નેન બરી. ૮.
- માયા સહુ હરિ કેરિ, ગુણ આશી ગોરી,
તે વરણિ શકે શું ધણેરિ, શાબા કવિ જોડી. ૯.
- કરે સ્વયંવર રાય, તે કુંવરી કેરે,
ત્યાં આપ્યા અગણિત રાય, ફરેછે ઢેઢેરે. ૧૦.
- તેહ નગરનિ નજીક, નારદ મુનિ આપ્યા,
જે કામ રહિત ઋષિ ઠીક, જગ મનજીત કહાવ્યા. ૧૧.
- પુછ્યું પાદરમાં આવિ, નગ્ર નિવાસીને,
કહ્યું સરવે શુધ સમજાવિ, બ્રહ્મ તપાસીને. ૧૨.
- સુણિ સહુ અરિત રસાળ, બૂપ બવન આપ્યા,
કરિ પુજા મુનિનિ મહિપાળ, આસનપર લાવ્યા. ૧૩.

- ખેડા ત્યાં મુનિ દેવ, હર્ષ હૃદય આણી,
શુભ કરિ જન પાળે સેવ, જાણિ વિણાપાણી. ૧૪.
- દેખાડી મુનિનાથને, નિજ રાજ સુતા,
કરિ સંપુટ નિજ યુગહાથને, રૂપ અદ્ભુતા. ૧૫.
- કહેા નાથ ગુણ દોષ, હૃદય વિચાર કરી,
હું સુણિ પાશું સંતોષ કાલી મુજ કુંવરી. ૧૬.

૯૬૧. દેશ—ગરબી.

- રે મૂંઠ મન આ તું શી રમત રમેછે;
છોડી મધ પાલો ક્યમ વીખ ગમેછે. ૧.
- પર સુખ માંતી મુખ કમકમેછે;
પર દુઃખ દેખિ ખુશી તું તે સમેછે;
ભય જલુમાં ઝિપાવિ શીદ વમેછે. ૨.
- વિરાયના વીખ વિણી નિત્ય જમેછે;
અંમીકુળ ત્યાગિ બુલ્યો કેમ બમેછે;
પંથ હરિ પરહરી નકે દમેછે. ૩.
- છળ ઝાંઝ પાય બાંધિ જમજમેછે;
ફૂલી તુંતો ખાલ પેરે ધમધમેછે;
સદાનંદ સુઃખ ત્યાગ દુઃખ ખમેછે. ૪.
- નિન્દાનો તિલક મુખે તમતમેછે;
સ્વારથને કાળે સિદ નીચ નમેછે;
કિરોજ કહે બોજ અંત હારો યમેછે. ૫.

૯૬૨. વિભાસ—ગરબી.

- લિધિ સંકેલિ હરિએ વિચારી, પ્રખલ નિજ માયા રે,
વિણા પાણી સોભિત અસુરાંરી, ચરણ લપટાયા રે. ૧.
- ત્રાહિ ત્રાહિ ત્રિભાવન ખાપ, પ્રણત પિડ દર્તારે,
સદ્ય હેશે વૃથા મમ શાપ, કૃપાળુ કર્તા રે. ૨.
- મન ઈચ્છા કહે દીન બેલિ, નારદ મુનિને રે,
કહે કર જોડિ મુનિ મન મેલિ, સત્વર સુણિને રે. ૩.
- કહ્યાં નાથને કુઃસહ વચન, વિચારું ન મનમાં રે,
ક્યમ પાપ તે થાસે નિધન, તે કુઃખ તનમાં રે. ૪.
- જપો શિવનાં જાઠ શત નામ, રામ વદેછે રે,
થસે હૃદય તરત વિચામ, રૂદ્ર ઋદેછે રે. ૫.
- નહિ કોઈ પુરારિ સમાન, જહાલું મારે રે,
રખે માનતા મુનિ મન આન ભાળે વિચારે રે. ૬.
- કરે જેનિ ઉપર ન કૃપાય, શિવ ત્રિપુરાંરી રે,
મુનિ પામે ન તેહ કદાય, ભડિત અમારી રે. ૭.
- ધરિ એવું હૃદય મુનિ નાથ, જૂપર વિચરે રે,
હવે નહિ આવે તમ પાસ, માયા કચરે રે. ૮.

૯૬૩. રામચી—ગરબી.

- આ ઉખાણાનું નામ, સખીરિ ઝટ દોની ઉચારી;
આ સાનીનું છે કામ, સખીરિ બહુ લેજો વિચારી.
- ધાર નથી આધાર નથી, નથી હાડ કે માસ;
સરે કામ તલવારનું, ને કરે ઉદકમાં વાસ. જ. (કુંભારનો દોરો.)

(૩૪૬)

હાથ કહૈ જન ચાર ને, હાથ સાંભલે વાત;
છાંતી વાતો કહી દિયે, ખોલી ઘીવસ ને રાત. જ. (નાડી.)

સ્યામ વરણુ અતિ શોભતો, ધરી મોરલી હાથ;
નિત ધુંકી વગડ ફરે, નહિ છે તે ગોપીનાથ. જ. (બમરો.)

હારે ઉભા સુર નરો, તે નારી કેહેવાય;
લાખ સૈન્યમાં જો પડે, સઉ કુઃખથી વિખરઈ જાય. જ. (કાંસરી)

ધરતી ભીતર નાર એક, સુંદર કરે પુશાક;
ખાહાર નિકળે નગન થઈ, દે જીવ જવાની ધાક. જ. (તલવર.)

ચંચળ નારો ગોલ ફરી, ગરખી નાચી ગાય;
જેણે આંગણિએ રમે, ધન તેનું લૂછી જાય. જ. (રેહર.)

જો ૭ માસે ગરજ પડી, લીધા ધારિ ઉમંગ;
ધુજતાં જોઈને ફિરિજ, થરથર ધુળે અંગ. જ. (પંખો.)

૮૬૪. ધનાસરી—ગરખી.

તમસે લાગી પ્રીત, જહાજારે મહારી તમસે લાગી પ્રીત;
સિદ્ધ ગયા છે મહારા હીત. ૧.

ગસે લગાડી ગરદન મારી, કયા રે ગામની રીત;
એવડી તે શી ચૂક પડીછે, કે ફર્યું હમારું ચીત. ૨.

તમવિન ભોજન કેમરે ભાવે, મન કેમ રાખે મીઠ;
વિલાપ હારે કાલજું કોરે, જેમ લોખંડ ખાએ કીટ. ૩.

- મીણ સમાણું હૈડું તહમારું, કીધું પહાંણ સંગીન;
હાથ જોડી હવે વિનતી કરુંછું, કાંય કરોછો ઝીત. ૪.
- પતી વનાનું જીવતર જાંછે, પાયા વનાની ભીત;
કિશોરને સ્વામિ મેલી ગયાછે, આંસુ વહ્યાં છે નીત. ૫.
-

૮૬૫. આશાવરી માંડ—ગરબી.

- ચાલ ચાલની ચતુરા જૈયે કુંજમાં જો,
વાલો વાંસળી વગાડે ઘણી ધુનમાં જો. ૧.
- એની વાંસળી સુણીને કુલે છાતડી જો,
આવે યાદ સરદ પુનમ કેરી રાતડી જો. ૨.
- વિરહ બર્યો મધુર મોરલિનો સરછે જો,
સુણતાં વિઠ્ઠળકરે વનિતાનાં ઊરછે જો. ૩.
- જૈયે કુંજમાં મોહનજીને જાંખીયે જો,
પરી પૂર્ણ આજ પ્રેમ રસ ચાખીયે જો. ૪.
- ખરે પ્રેમરસ ભાગિ છે એ છેલડા જો,
હૃદય કમળમાં રમી રહ્યો અલખેલડા જો. ૫.
- ગોપિ સર્વ મળી મધુવન નિસરી જો,
નિરખિ નટવર ધરકેરી વાત વીસરી જો. ૬.
- ઠહાલે ધરિયા કિધિ પુરી પ્રજનારની જો,
ખલિહારિ કૃષ્ણ ગોપિના રાંગારની જો. ૭.
-

જલસો ૨૬ મો.

સતીવાર—તા. ૨૪ મી માર્ચ ૧૮૮૩.

૮૬૬. કાફી—હોરી.

યા મિજમે હોરી એલ કાંમિની
માથે તિલક આર ચમકે દાંમિની. માં
જનકે પિયા પરદેસ ગવન કીન્હો,
કોણ દેશ પિયા છાઈ જાવની. માથે

૮૬૭. પરજ—હોરી.

સુંદર કયું નચીત જૈરી આવરી હોરી એલનકુ
જુલાવે કંત્ય. સુંદર.

સખ સીંગાર સખો સખિયનને, જખસે આયો જુગમે
બસંત, જૈસી ચૂક કહા પરિ માસે, બિસાર ડાયો જૈસે!
બાલ્હો કંત્ય. સુંદર.

૮૬૮. યમન કલ્યાણ—હોરી.

એલત ફાગ લાલ લલના સંગ ધ્રુમ મચી મિલગતા
ધમાર રચી માત. એલત.

ધનઆગે યા ચીરકો રંગ કેસર ઉન બરે યુઠ યુલાલ
રચી માત. એલત.

(૩૪૯)

૯૬૯. કલ્યાણુ ઝિંજોટી—હોરી.

આજ નગરમે હો હોરીરે ખેલત શ્રી અજરાજ
લાડલો. આજ.

ખાજત તાલ મૃદંગ ઝાંઝ ડફ ઝોર ખંસી ધુન સુનિ. આજ.

૯૭૦. કાફી—હોરી.

રખા રંગ ખેલે યે રાજે હશરમેં;
કૈસી ધૂમ મચાઈ અશરમેં. ૧.

આઘ અવાજ જો કાનોમેં ડફકી-જાનંદાં રહે ન કપરમેં;

અલે સિતાખ હુજૂરકે કદમ પર-ખાતર કોઈ ખતરમેં. ૨.

સંગ ખિરાજે ફિરીસ્તે પયંબરાં-હુરાં નૂરાંકે છતરમેં;

કોઈ વકીલસો ખ્યાન પુકારે-નેકી બદીકી ખપરમેં. ૩.

કરમ ગુલાલ નેકો પર ઉડાવે-આપહિ બિગાવે અતરમેં;

બદાંતો પુર ધ્યાનત ડારે-રેતે જ્હાંતમ તપરમેં. ૪.

ઐશે આરામસે બાગે જાનતમેં-નેકો ગયે ગુલ શમરમેં;

ફિરજ મહબબકી નહિ તરફી જાંતી-સખાઈહૈએક નજરમેં. ૫.

૯૭૧. સિંધુરા—હોરી.

રંગ ભાંગી ગોકુલ ગોરી-આજ ખેલત હૈ;

શ્યામા શ્યામ સંગ હોરી. ૧.

અલરિ સખીરી દખન જૈયે-રાધા મોહનકી જોરી;

ખાજે બહુ બિધિ સ્હાજ ઉમંગસૌ-નાચત નવલ કિશોરી. ૨.

કનક કલસ કર ધર પિચકારી-કેસર રંગમેં પોરી ;
 ઈતિ ગોપિચ્ચન ઉત ગોપકે ઝુંડન-મારત મુખપર દોરી. ૩.
 સુખદાયક ફાગ ફિરોજ ખલમેં-ખેલન કાહુકી ચોરી ;
 અવણ સુનત મન ધીર યુંવાઈ-દોંગી તન મન વોરી. ૪.

૮૭૨. હીંડોલ—હોરી.

ગોલાસો ગુલાલ લાગે આફતસો અખિર લાગે,
 કેસરકો રંગ દિખત કાલસો કશોડિ હે.
 ફૂલોં આર ફૂલેલ ચુવા ચંદન અંગાર લાગે,
 કેસો કુસુમ ફૂલો ચોર ચહું આર હે.
 બાલમ બિન પીર મેરે હિયેકી હરેગો કોન,
 કહે રમતારામ ફાગ આયો ધનધોરિ હે;
 કીજે કહા કાજ આલિ જોખન અકારત જાત,
 પિયા બિન હોલી મોચે ઝહરકી કટોરિ હે.

૮૭૩. હીંડોલ—હોરી.

ગાવે વસંત ઋતુ ખેલે ધમાર ડારે અખિર સખ મિલકે નાર.
 મૃદંગ અંઝ ડફ કિનરી બજાવત પરન પહડત હે એક તાર.
 ચુવા ચંદન અતર લગાવત કુમકુમ મારત હે સંભાર.
 પ્રાણપતિકું રીઝવત રંગકી પિચકારી તકતકકે માર.

(३५१)

८७४ ह्रीं डोल—होरी.

माझ्येरी लालकी लाल पगरीयां ठपर काझ्येकु डारे
युलाल० माझ्येरी०

कर कंयन पियकारी लरलर अपिरनकी संभाल० मा०

८७५. सिंधुरा—होरी.

झेरी हुं तो ज़ुमर परि आल रंगमे जेरी होरी
जेले साम सलोनीसे राधा जेरी० झेरी०

आलत ताल मृदंग जंज डकु सुर मंडल धनधोरी० झेरी०

८७६. पीलु—होरी.

आयो कागलु मास०

पिया संग जेखुंगी होरी. आयो.

डरुंगी रंगमे अप्प ना डरुंगी,

कायकी लाल कायकी जेरी. आयो.

युवा मंदन अतर अरगल,

केसर रंगमे धोरी. आयो.

कर सींगार सुरल मुप्प ढाडी,

जप रही नाम मेतो नंद किसोरी. आयो.

दुरसे दप्पी मेतो माधुरी सुरत,

वे पियकारन सनमुप्प होरी. आयो.

(૩૫૨)

હિલમિલ લપટ ગઈ હે ખાવરી,
પ્રેમ પ્રીતકી હે ગઈ ભારી. આયો.

અખડે ફાગ તોંહ જાને ન દર્જાગી,
ખેચ લઈ પીતાંબર જોરી. આયો.

દાસકિ આશ પુરાઓ મોરારી,
તુમ ખીન કોન અખર લે મારી. આયો.

૯૭૭. ખમાચ—હોરી.

કેસે ભરન જાળી પાણી, સાંવરા મેં કેસે.
મોહે ખીચ મિલે મધુખનકો સાંવરા.

કુવે જાળી તો કીચ લગત હે,
જમુના જાળી પિચકારી;
ગોકુલ જાળી તો રંગમેં બિનત હું,
ઐસી બધી મતવાલી સાંવરા.

૯૭૮. કાફી—હોરી.

ફુવા માગન આયોરી મેરે ખાલ્હે કાહાન મોસુ. ફુવા.
અખીર યુલાલ, કેસર રંગ લેકે બિમડ ધુમડ રંગ છાયોરી. ફુવા.
ગોઆલ ખાલ સખ સખી સંગલે હોરી રાગ જમાયોરી. ફુવા.
કૃષ્ણાનંદ મેં રંગ રંગે હે ફુવા લીએ મન ભાયોરી. ફુવા.

૮૭૯. કાલીંગડો—હોરી.

સાંવરા કોત ખેલે તુમસે હોરીરે. સાંવરાં

મુરલી બજાવે, રંગ બરસાવે,
સંગ નાચત રાધા ગોરીરે. સાંવરાં

તટ જમુના જલ પનીઆ મેં ગઈથી,
બંધ્યાં પકર ઝકજોરીરે. સાંવરાં

જય પોકારે મેં જસોમતી આગેં,
સીર ગગરી મોરી ફેરીરે. સાંવરાં

દાસ કહે પ્રભુ આમ કાંહાં જઈએ,
પ્રીત લગાએ કું તોરીરે. સાંવરાં

૮૮૦. કાફી—હોરી.

હો ખજ રંગ મચયોરી આજ સજા ખેલે હોરી. હોં

ગોઆળ બાળ સખ હીલ મીળ આયે કેસાર રંગ બરોરી,
આખીર ગુલાલશે ધુમ મચી હે બાદલ લાલ બયોરી,
અંગ ઉમંગ બઢયોરી, હો ખજ રંગ મચયોરીં હોં

૮૮૧. કાફી—હોરી.

હો રાધા સંગ ખેલે હોરી સખી મીલ દેખે બહોરી. હોં

નંદ ગામકી સખીઆં કહતૈ સખ મીલ ખેલે હોરી,
રાધા ખીહારીસે રંગ મચાવત હમ કા પાપ કરોરી,
ચલો સખ ખેલે હોરીં હોં

૮૮૨. દરબારી કાહાનશે—હોરી.

એલ હોરી પ્રિયકો રિઝાવું—આજ સફલ સખી ફાગ હમારો;
જનમ જનમ મુખ પાવું. ૧.

સાન ધ્યાનકી ભર પિયકારી—કિર્તિ અખીર ઉડાવું;
હૃદય પ્રેમ પખવાજ નાડિમેં—નવ નિત તાલ બજાવું. ૨.

ફાગનમેં સખિ હોરી સિલગે—મૈ તન તપત બુજાવું;
ભર મુખ શેરી ભારી મુઠ્ઠસૌ—બાર બાર બલજાવું. ૩.

ભાવ બજનકો ફગવા ગાવું—અનહદ નાચ નચાવું;
લોક લાજભિ કિશોજ છાંડકે—પ્રગટહિ ગરહુ લગાવું. ૪.

૮૮૩. કેદારો—હોરી.

તુમ એલો પિયા સંગ હો હોરિ રે;
અખિર યુલાલ ઉડાએ. તુમ.

મૂવા ચંદન અતર અરગજ;
ડક મૃદંગકી ધુંકાર ગાએ. તુમ.

૮૮૪. જોગી—હોરી.

અખકો ફાગ મોથે અશોરિ આથો.
ભાર બથો પિયા ધરહુ ન આથો.
તલપ તલપ સારી રૈન યુજારી,
કામ તાપ મેરે તનકું જશથો.

(૩૫૫)

અખિર ગુલાલ ઝહર સમ લાગત,
રંગને મેરે અંગ દહાયો.

પ્રાણજીવન રસ ખસ દેખિ કહે,
ઉસ ઘેર જાઓ જીને રેન રમાઓ.

૮૮૫. કાફી—હોરી.

મેં કોણ જાતનસે ખોલું,
મેરે પીઆકે જીઆમે પડીરે ગાંઠ. મેં કોણું
ખીંદરે ખનકી ખનખન આઈ,
મેં બેકી રંગ ગોલું,
અખકો ફાગ પીઆ માનત નાહી;
નગર નગર કર ધુંડું મેં કોણું.

૮૮૬. ભૈરવી—હોરી.

મેંતો આઈ લાજકી ભરીરે,
કનઘઆ મોપે રંગ ન ડારો. મેંતો.
ભર પીચકારી મોહિ સુખપર મારી
અંગીઆં ભીંગા ડારી સારી. કનઘઆં.

૮૮૭. કાફી—હોરી.

આજ હોરીકો રંગ ન પૂછો ધૂમ મચી સખી ખિંદ્રારે ખનમેં.
શ્યામ ખિહારી અતર ખિલાગી ખેલ રહોહિ સખિયનમેં,
હાથ લિધે પિચકારી ફિરત હે અખિર ગુલાલ ભરે દાવનમેં.

(३५६)

केसे सज्जिकोछि निकसे मंदिरसे धीठ लंगरवा डोहोछे अंगनमे,
रंगसे तो सज्ज बिलग छि धरती किसलत पांव अलत कुंजमे.

नक निहारै ताकके भारे जाग लगावे उल्लरे असनमे,
भोकु सज्जि कहां हूँढत पावे मे तो छुपीहुं पुरावके मतमे.

८८८. लैरवी—होरी.

तोरे जियामे कपट रे कन्हैया मोपे रंग न डारै.

लपट अपट कपट आत अनाछि,

तोरे जियामे कपटकी लपट छे,

अपट मोपे नहि रे अटक. तोरे.

જલસો ૨૭ મો.

સતીવાર—તા. ૨૯ મી સપ્ટેમ્બર ૧૯૯૩.

૮૮૯. યમન કહયાણુ—સારંગમ.

•સારંગ પમગરે ગમપધ નીધપમ ધપમગ પમગરે•
સારંગ•

સારે સાનીધપ નીધપમ ધપમગ પમગરે• સારંગ•

૮૯૦. ખમાચ—ધૃપદ.

ગાઘઁ તમારું નામ રચુંછે જોછો વીધધિર ધામ
ધ્યાનું જાંહાં નથી વીરામ વરશે નીયન ધારા• ગાઘઁ•

જેતી જેવી ગગન ગગન કીર્તી વ્યાપી અનુલ ભુવન
મીતી જેવી પુશપિત વન કુશુંમીત રંગ શારા• ગાઘઁ•

૮૯૧. યમન કહયાણુ—ધૃપદ.

અમન ગાયણ કર ગુણ રામકે,
ઐર ન આવત કામ તેહારે.

જે પલમે ગુણિકા ગજ આજીભીજસેં,
અતિ પાતકે ઠારે.

(૩૫૮)

ગૌતમ નાર છુએ પદ ખીરજ શુદ્ધ બધ,
કુઃખ મિટ ગએ સારે;
માનક હૈ ઈન દેવનકો ઇતિ રાજત,
જીન મહિ ગાવણ મારે.

૮૯૨. યમન કહયાણુ—ચતરંગ.

ચતરંગ રસ સન ગાવધ,
ગાયણુ ગુણી ગાધએ;
તું મહમદશાહકે બરપૂર—
પૂરણ હસ્તા કુરંગ-સુરસ પાઉ સુરતાન,
માન-સુર જર જર વાધએ. ચતરંગ.
ત્રીકટ થામ ત્રીકટ થામ—
ચારી કુટે-ચારી કુટે—
તકણુક-તકણુક—તકજક-તકજક,
તીએ ઐયા મોએ—તીયા તીયા તીધયા. ચતરંગ.
સારંગ રેગમ ગમપ મપધ,
પધની ધનીસા-નીધપમગરૈસા,
અતદરે તદરે દરે દરેનોમ. ચતરંગ.

૮૯૩. યમન કહયાણુ—ધૃપદ.

કેસે તું ચેટક તોનાર જંત્ર મંત્ર નાર. કેસે.
હું જો દેખતહી કછુ પીઆકો સુધારને સંવાર. કેસે.

(૩૫૯)

૯૯૪. ખમાચ—૫૬.

નીત કીરત પીઆકી ગામ્મે રહી,
ગામ્મે રહી મેં સુનામ્મે રહી. નીત.
નવલ પ્રેમકી ખતીઆં કરકે,
મેં આપહી હસકે હસામ્મે રહી. નીત.
સીસ પખવાજ નાડી તાલસૌ,
મનકે મેહલકો ગળાય રહી. નીત.
શીરોઝ તનકા ખેલા ખનાયા,
ઉરપ તીરપસે બળમ્મે રહી. નીત.

૯૯૫. છાંયા નટ—ખ્યાલ.

સાંવરે રાવરે મેરે યુન અવયુન જ્યે ધરીયે કરીયે
નેહ નજર રખિયે અપનો સંદેસ. સાંવરે.

સગરો ગાંવ તેરો નામ રટત ટુવ મોહની મૂરત
સુંદર સુરત છપ નિરખત કેતે બધે ખાવરે. સાંવરે.

૯૯૬. હમીર કહ્યાણુ—ધૃપદ.

અચળ રાજ રહો તેહારો માધો માહારાવ રાજ-
નકો અ રાજ. અચળ.

તેહારી શર બર પોકાર જગમો તેહારી સુખત કુખ
દરખાજે. અચળ.

સમ દીપ નવખંડ તુમ પારકો મુલક તુમપાર અતહી ધારો;
દેવા ગળનના હી હી કુંપા તમપર મંગલ ભતહી ધારો. અચળ.

૮૯૭. કેદારો—તીલાણો.

ની ઓધતન દરેના દીમ તાના તલીયનરે તદ્દાની
દાની દાની નાદીર દીર તુમ તાન તનદરે તદ્દરેદાની. ની.

નાદ્રીદ્રી તુમદ્રીદ્રી તનનનનન તાદીમ દીમ તનનનનન
તથેના તનદરે તદ્દરેદાની. ની.

૮૯૮. મલહાર—ધૃપદ.

આયો સખી મેઘ શિખિ બોલત મેઆઓ,
ધરાબર્ધ હરિતરંગ ચલત વાયુ સનનન.

કૂલે દુમન સુમન ખૂખ ખુલ્યો સુવન,
બધહે સંધ્યા લાલ ગરજત ધનનનન.

નહાયે તરવર ધર આયે નલીયન પૂર,
બોલતહે દાકુર ખરખત ઝનનનન;

નાયે પ્રાણજીવન ધીરે ધરું કૈસેં મન,
ગાવત મલહાર સુન તાન માર તનનન.

૮૯૯. મલહાર—ખ્યાલ.

કૈસેં કોયલિયાં બોલન લાગી સોચ કરેં હિયરામેં માર્ધ.

ચહું આરસેં ગરહે બદરા પપૈયા ટેર સુનાવતહે સખ સખી-
યન આનંદસેં જાગી.

(૩૬૧)

૯૦૦. દરબારી કાહાનરો—ધૃવજી.

આહો દીનાનાથ અનાથ સનાથ કરનહાર ભક્તનકો પ્રતીપાલ.
અરજ કરત ગજરાજ પુરત ધાંચ ગરર ત્યાજઆચ્છે ગોપાલ,
દ્રુપદ સુતકે ચીરે બઢાચ્છે ધૃવ પ્રહલાદ કીનહે બાહાલ;
તુલસીકે પ્રભુ અંતરજનમી સુદામાં કીયો નેહાલ.

૯૦૧. દરબારી કાહાનરો—ખ્યાલ.

રાજ ફુલારે અનુઆઈ મયે સુધર બનામાં. રાજ.
સુંદર રૂપ બના મહમદશાકે સુધર બનામાં. રાજ.

૯૦૨. કાફી—ગજલ.

હમરાહે તુજે ગયરકો જનાના આહીએ,
અયસે દીલજલોકો જલાના ના આહીએ. ૧.

મેરેતો જુંદગી હયે તેરે પાસ ખેડના,
પેહેલુંસે મુજે અપને ઉથાના ના આહીએ. ૨.

હસતેહો મેરે સામને ગયરેસે દમપેદમ,
હસી હસીસે મુજકુ રલાના ના આહીએ. ૩.

માનતા નહી એ હુસેની મેરા કાંઠાં ધશકે,
ખેવકસે દીલ લગાના ના આહીએ. ૪.

(૩૬૨)

૯૦૩. ઢેશ—ખ્યાલ.

હોજી મહારી ખેગ સુન લીજોરે, હોજી માહારાજી હોજી
કપકપી મેં ઉભી ઉભી કારી મેં દરવાજા, અરજ
કરેશા ખાલુરાજી હોજી

૯૦૪. કાફી જલ્લો—તીલાણો.

તનદરેના તાન દીમ, તન નાદીર દીર તુમ દીર દીર
તાન દરેના તદરેદાની દરેના તાનદીમ તનદરેના.
અલક મી ગુચત કી ખુશરવ, ખુતપરસ્તી મી કુનદ,
આરી આરી મી કુનમ, અ અલક આલમ કારનીસ્તા તન.

૯૦૫. બેહાગ—ધૂપદ.

ખાદર આઝેરી • લાલ પીયા ખીન લાગે દર પવન,
ખાદર.

રયન અંબેરી કારી ખીજે ચમકત, ઉમડ ધુમડ ઘટા
છાયે. ખાદર.

૯૦૬. બેહાગ—તીલાણો.

દરેદીમ તાદીમ તનદરેના, આહેનીતના. દરેદીમ.
બેકસી અપનીકુ તુ હર વક્ત રેતા હયે, નકરે
કછુ ગા, આહે દીવાને, એસ્ક ના અખી હોતા હયે. દરેદીમ.

(૩૬૩)

૯૦૭. દેદારો—તીલાણો.

દરેના તાદીમ દીમ તદીમ તનરે તન ધીત્રોમ તનન
તન દરેના તદાની તેરે દાની દરેના દરેના દરે દરે દરે
તદાની ઉદીતન૦ દરેના૦

યલી યાલ યલ લમુ યલી યલી યાલલે તનદરના તધીના
તધીના તદાની ઉદીતન૦ દરેના૦

૯૦૮. ઢેશ—ધૂપદ.

ખાજન લાગીરી અંસરી ખજ નંદલાલકી
અવન સુનત સુધ બુલી તનકી૦ ખાજન૦
સુર સુરસુ મોરછના સો ટુંક દીનીતે
ગેર ગેર આધ ગધઆં બન ઉપબનકી૦ ખાજન૦

૯૦૯. કેસુરી—ટુંમરી.

બન ઉપ બન સખ હું શીરી ખીંછુરી હરી કૌરાલ
કામીનીયાં૦ બન ઉપ૦

જીને માન કીએ. સરસી લેશે આંધીન બધ રૂએ
વનીયાં૦ બન ઉપ બન૦

સરસીલી પુછે રૂએસે નહી બોલત મેર ખીના દુનિયા૦
બન ઉપબન૦

સુગરૌ સુગરા પન શોહતના ધનશામ ખીના જૈશી૦
કામીનીયાં૦ બન ઉપ બન૦

૯૧૦. વાઘેશ્વરી કાહાનરો—ખ્યાલ.

સો પ્યારી બનરી—તેરા પ્યારા બનરા રંગ લાયા. સો.

મોતીઅન ચોક પુરાધલો, સીસ ફૂલ રંગાદે
સદા રંગીલો મહમદશાહ, બર પાધલો. સો.

૯૧૧. ભૈરવી—દાદરો.

બલમા ના મુલે સતા
હુધૈ હૈ ભારકી ઘટા,
સુરિજન પ્યારે—મતવારે હે;
મુખ સોહણા બતા. બલમા.

ચકવા ચકવી બકવા કરતે—પ્રેમ મધુરસ પી;
બવર કમલ દલ ગુંજત દેખત, તલપત મોરા જી. બલમા

મંદ બચો હૈ મંદ ગગનમેં—રવી ઉદય હૈ તેજ;
નુતન કલીઅન ડાલ ડાલપે—સજી મુગંધી સેજ. બલમા.

ચૂં ચૂં ચિડિયાં ચૂંચત ચારે—કુફૂટ કુકત ભાર;
ખાટ ઘાટ ખટરાગ કરે—બનજરે બટવા ચોર. બલમા.

સાંધૂ સંતન બજ દુઃખ બંજન—કરે પાપ તમનાસ;
મનકી ગુંડી ખોલો પ્યારે—પુરે ફિરોજી આસ. બલમા.

(૩૬૫)

૯૧૨. બેહાગ—ખ્યાલ.

કવન ડંગ તોરા હે સજની,
તું તો ઈતિરાજી હોત રાત ખીત જાત હમ્મે. કવન.
છાંડ દેરે માલા ઉઠરી ખાલ મુવાસો,
તું તો ઈતિરાજી હોત રાત ખીત જાત હમ્મે. કવન.

૯૧૩. ભૈરવી—હુમરી.

મધ રોકે ઠાડે કીમ્બુ મોરારી રે,
પનીયાં ભરન કેસે જાગી ધીજનારી. મધ.
ભાગલી પકડ મોરી જૈયાં મરેરી રે,
સીરકી ગગર ફેર ડારી. મધ.

૯૧૪. શંકરા—ધૃપદ.

હરિ હરિ છાંડકે દૂસરી ન કીજો ખાત,
એક એક ધડી સોતે કરોરનકી જાત હે. હરી.
ધડી પલ દિન ખાચે ફિરહુ ન આવે તોયે,
ક્ષણભંગ દેહ તાકું ભરન જોસી ધાત હે. હરી.
પ્રભુકોં સંભાર પ્યારે બકવો બિસાર ડાર,
ત્યજકે અમૃત બિખ્ય કાહેકોં તું ખાત હે;
કહે હરિદાસ યહ આસકો બિઆસ કહા,
એક એકનમે વાતો નિકસ નિકસ જાત હે. હરી.

૯૧૫. બેહાગ—રેખતો.

- એક દીનભી તેરે મીલનેકી રાખ હાથ ન આઈ,
વોહ રાત ગઈ ફેર રાતકી આ પાત ન આઈ. ૧.
- આશંકુ સખે વસલ મએમસસર હુંધ કું કર,
હમ મલતે રહે હાથકો હાએ હાથ ન આઈ. ૨.
- કલ રાતકુ પાતે નો હુંધ મેરે આર તેરે,
આર ધસ સેવા દર પેશ હેકાઈઆત ન આઈ. ૩.
- નો મિદકી પાતેથી આનેકી પાસ પાતર,
કેહેતે તો કહીં તુંજસે પર વોહ પાત ન આઈ. ૪.
- અબ હુંદગી પાકી હે તો ફેર આત મીલીંગે,
ઉત રાતેમેસે એકભી કોઈ સાથ ન આઈ. ૫.
- ધમાનો દલ આર અકલોદી સખ છોર ગએ હમ,
પર તેરી મએમસસર નો મોલાકાત ન આઈ. ૬.
- આશકોંકી ઘટા છાંઈએ આંખેમે ફનાકે,
ધસ તોરકી રતકી કભી ખરસાત ન આઈ. ૭.

૯૧૬. કાલીંગડો—કુમરી.

સાલુરો ભીજે છે મારો કાંછી રાજ યાનેવે. સાલુરો.
સાસ બુરી મારી, નનંદ હઠીલી, રીઝો દેવર હમારો. સાલુરો.

(૩૬૭)

૯૧૭. ઢેશ—ખ્યાલ.

મારકે ચલે પીઆ તીર—તીર નજર બરં મારકે.
તીરોંકા મારા કછુ દીન જીવે,
નેનુકા મારા હુવા ફરીરં મારકે.

૯૧૮. માલકોસ—ખ્યાલ.

ખતાદેરી મોકુ માઈ ખતાદેરી મોકુ ખતાદેરી.
મૈ કૈલાસસે આયો જસોમત
તેરેહી લાલ દેખનં ખતાદેરી મોકુ.

૯૧૯. પરજ—ખ્યાલ.

સાવરે બજાઈ મુખજૈન—જૈનરી દીન ધડી પલ મોહે
જૈન પડત નાહી કાહા કરં મોરી જૈનં સાંવરે.
છીન છીન છતીઆં ધડકત મોરી કાહા કરં મોરી
જૈનં જૈનરી—સાંવરે.

૯૨૦. પરજ—ખ્યાલ.

કાહે બજાવો ખીન સાંવરે મનમોહન ગોપાલ લાલતેં કાહેં
શ્રવન સુનત સુધ બુધ હરલીની ડરો પ્રેમકાં જાલ લાલતેં કાહેં.

૯૨૧. કાલીંગડો—દાદરો.

સીપધઆં તોરી પારીરે, હો જરે જરે.
ખ્યારે કહું કછુ માનત નાહી,
લાખ તરેહ સમજાવું સીપધઆં.

૯૨૨. દેશ—ખ્યાલ.

રાજા બાહાદુરના રાહો કાઠી જાણે હુમાશી કાંઈ બિલિ
મતવારે છેલ હો. રાજા.

શીરા પાગ લટપટી શોભે કર શોભે સદારંગ મધ
બર પીઆલો. રાહો. રાજા.

૯૨૩. પરજ—ખ્યાલ.

ધોલન મંડીર આપા આદાયેમકી કરે મેજખાની. ધોલન.
કરમ ફકીરોંકા પંચતન દાયાહો અન્ના નખીદા સાયા. ધોલન.

૯૨૪. દેશ—હુમરી.

કુવા પાણીડા બૂરે, મત બર મોરી ગોરી. કુવા.
સીરપર ધડા, ધડાપર ઝારી, ચાલ ચલે મત ચુંગરવા. કુવા.

૯૨૫. ભૈરવી—ગજલ.

મરતાહું તેરે હુજમે તલખગાર હું તેરા,
નાલિરા મુન મેરી તું આશકે ખાર હું તેરા. ૧.

સેહેલ ન જન અમ્મે દીલરખા, મુજહાલે નાતવાં,
સખ બશખ ચલ જતી હયે, બોલા યાર હું તેરા. ૨.

કાસદા જો આયાથા પૈગામ લે તેરી પાસ,
પાસખે ખુશ ન લાયા, અનતેઝાર હું તેરા. ૩.

(૩૬૯)

અશ્વિ મેરી મુનતેઝર, ખુશ થઈલે તેરી પર,
વસ્ત્રસે ખુરરમ હું મચ્છે, ખરીદદાર હું તેરા. ૪.

અચ્છે દીલરખા તું રામય તો પરવાના હું તેરા,
ગોલાખે શીરીનાર હું બાગો બહાર હું તેરા. ૫.

૯૨૬. પરજ—ખ્યાલ.

રાજ કાઈ અમલા કરે ધીરે ધીરે પગ ક્યોં ધરે. રાજ.

દ્રેંગ મેહેલ બિચ ઠાકુર માણો ફિકે ફિકે નેના ક્યોં કરે. રાજ.

૯૨૭. કાલીંગરો—૫૬.

મચ્છેરી લાટત આંગનમે પાર અંહ રજ અંગ ભરે.

ધાય જસોદા ગોદ લેત હૈ જાઉકી ગોદત આવેરી.

માખત મિસરી દેત જસોદા જય ધરત પર ડારેરી.

સૂરદાસ પ્રભુકી છબ નિરખત નંદજીકો ભાગ મરાવેરી.

જલસો ૨૮ મો.

સતીવાર—તા ૦ ૨૩ મી ફેબ્રુઆરી ૧૯૯૪.

૯૨૮. યમન કહયાણુ—ધૃપદ.

આનંદ બયો અનંત—યહિ સમાજકે સુમંત,
રાજત છબિ બાગ્યવંત, મંગલ સકલ ઉચારો. આનંદ.

આરંભ તેહિ અપલો—તેર ખરસ ઝગમગ જો,
પ્રમુખ બિરાજી સખકો—નિત્ય દિયો સુસહારો. આનંદ.

શીલ અપક્ષ સુજાની—વૈર્ય મધુર મુખ્યાની,
આભાર અતુલ માની—ભૂષણ જસ શૃંગારો;

થેહી નર છબિ સુંદર—રાખો સદા વિશ્વધર,
ગાવે ફિરોઝ ઝુકકર—સખહી કાજ સુધારો. આનંદ.

૯૨૯. યમન કહયાણુ—ધૃપદ.

હે આલી આવનકો કીનોરી, શુભ ધરી શુભ સુરત
લગન સગન મનરી બાવનકો. હે આલી.

અર દહંગી મર દહંગી ઉમગ ખેટ ખજાવત, ખરર
ખરર ગુહ ગુહડરી, પીયા લાલ લાગેરી ગાવનકો. હે આલી.

૯૩૦. થીલુ ધનાસરી—ગજલ.

ક્યા ખિજાં આધિઅમનમેં સજ ગુલ જાતા રહા;
એન ઓર મેરે જીગરકા સાથભી જાતા રહા. ૧.

ક્યા ખુશી હરએકકુ થી કર રહેથે સખ હુઆ;
જખ ખુશી ફાળે નસારા હર વલી જાતા રહા. ૨.

ક્યાં ન તડકે આ હુમા અખ દામ્મે સૈયાદકે;
ખેકતા દો દો પેહર અખ તખ્તકા જાતા રહા. ૩.

રામકુ ગુંઆ ખિલાયા ચોક્કે બાજારમે;
અખ વ્હાંપર યા ખુદા લાખોંકા સર જાતા રહા. ૪.

રહેતેથે ઉસ શેહરમે રામશો કમર હૂરોં પરી;
લૂટકર ઉનકુ કોઈ લેકર કીધર જાતા રહા. ૫.

આગૂ તો થા શેહેરે દલી અખ હુઆ ઉજરા દયાર;
કહે ઝંફર યે ક્યા હુવા જોખનકા ધર જાતા રહા. ૬.

૯૩૧. ખમાચ—કુમરી.

પનીઆં જાઉંગી મોહે મત રોકો પનીઆં

સખ સખીઅનકે સંગ મેં પનીઆં,

જા નદીઆં ભર આલુંગી—મોહે પનીઆં.

(૩૭૨)

૯૩૨. ઝિંબેટી—૫૬.

ગોવિંદદા બિના કો જાને મનકી,
મનકી બેદના મનહી જાને, સો જાને તનકી. ગોવીંદદા.
હીરાકી પરખ ઝવેરી જાને, ચોટ સહે ધનકી,
પુરૂષોત્તમ પ્રભુ પ્રીત નીભાવો, લાજ રખો જનકી. ગોવીંદદા.

૯૩૩. કહ્યાણુ ઝિંબેટી—૫૬.

સધન સુખી દેશ ભીકારી હો ઝાલા જાઉની વૈભવા
સર્વચિ અપુલેં સધનં

સર્વહિ રાષ્ટ્રે અસતિ સુખાને અરે કોણી લાજ, અહો
કોણી જાણા અપુલ્યા હિતાલા કાંહો બૈસૂનિ, વ્યર્થચિ ગ-
મતાં સધનં

ધરની ત્યાચી ધર્ષી સુમતી, અરે કોણી લાગા
અહો કોણી ભાગા અપુલ્યા જ્યાલા, કાંહો બૈસૂની સ્વસ્થચિ
ગમતાં સધનં

૯૩૪. જંગલો—૫૬.

શીણલાસી માઝા બારે વીહુરે,
અતિ સકુમારા નંદ કુમારા,
નાગર ગિરવર ધારી પંદરીયા રહિવાસી. શીણલાસી.
પારિં અન્હવાણી સંગ રકમણી,
કોટે કરણાટકચા વાટિ ચાલતા ઉપાસી. શીણલાસી.
આદિ નારાયન જગજીવના,
પતિત પાવન બક્ત પ્રીદ વાગવીશી. શીણલાસી.

(૩૭૩)

૯૩૫. જંગલો—ગજલ.

- સુમન્થુ દર્શયાશુ સખે સુંદરાનનમ,
ભ્રમામ ઈશ ત્વદતે વિભીષિકાનનમ. ૧.
- અનેક ભીતિત સ્તવયા સુરક્ષિતા વયમ,
અનૌચિતી દશે ક્ષણે કૃપાવસાનનમ. ૨.
- નકિ સ્મરસ્થપેદ્ર તન્નુ નઃ કૃતે તદા
ધૃતો ગિરિઃ કૃતઞ્ચ વાસવા વમાનનમ. ૩.
- ત્વદીય દર્શનમ્વિના ક્ષણ ઝ્યુગાયતે
ત્વમેવ નો ધન ઝસખે ત્વમેવ પ્રાણુનમ. ૪.
- નચાસિ સુરતનાથ ગોપિકાત્મજો ભવાન
અજ્ઞેસિ ધર્મ ગોપિતા યથો વિતાનનમ. ૫.
- જગબ્દ્યાપહારિ નામ કીર્તન જુતે
કૃતેન ઈશ જન્મ યચ્છુતિ પ્રમાણુનમ. ૬.
- સરસ્વજીત પદ્મજાલ અક્ષુષે ક્ષણાત
સ્વદાસિકાસ્મ નિમ્નતો નકિ કૃપાણુનમ. ૭.
- ઉપાસતી રિમાઃ સ્મનઃ કૃતાર્થયાધિહન
કુચેષુ ઘેહિનઃ પદમ્મનોજ માનનમ. ૮.

૯૩૬. ઠેશ—કુમરી.

ખતા માણી પીઆરે દેશ રહી હઉ. ખતા.
ધડી પલ સમરન કરત દેખુંગી પીઆર વાસ દેશ—
માણી પીઆરે દેશ. ખતા.

૯૩૭. દેશ—૫૬.

ખતાદે પ્રાણુ જરા મોકા-શરણુ કિસ્કે તું જાતાહૈ;
ઉદરમેં તું ખચન દેકે-નિકસકે ક્યું ભ્રમાતા હૈ. ૧.

પ્રભૂકે ખાનપાનોકો—ન આ તું બૂખકે મારે;
અરે મન મૂંઢ જો હોકે—ભજન તુજકો ન જાતા હૈ. ૨.

કુળ કોઈ અધિક દાતા—નિકાલો દૂંઢ જગત્કિરકે;
ઉસકે જો તું દેનેમેં—નહી સંતોષ લાતા હૈ. ૩.

અલાભ ઐર હૌરોંપે—તજી ધસ રાખ્યધાનીકો;
અવિહિત કર્મ પાનીમેં—જનમ અપનાડુખાતા હૈ. ૪.

બહાંવો ના તુજે દેખે—જગા શીરોજ ખના ઐસી;
કપૂ છુપકે પ્રભૂસે જો—તું કરને પાપ રહાતા હૈ. ૫.

૯૩૮. કાફી—હોરી.

સત્ય નેમકી હોરી રચાઈ,
ધન્ય લાર્ડ રિપન અતૂરાઈ. ૧.

બલે પિતા આપ બથે હીન્દકે—દિયે ભાગ્યકો જગાઈ,
પ્રેમ પ્રીતસે સખકો ઉધારે-રાય રંક એક ઠાઈ;
રહયે તેરી નજરે સમાઈ. ૨.

જાતી ભિદકો એદ ન જાણો—રખલી સખસોં સગાઈ,
સત્ય ન્યાયકો ગુલાલ ઉડકે-જરા પીઅકારી અલાઈ;
રંગમે હિન્દકો ભિગાઈ. ૩.

(૩૭૫)

અતીએ એકુત જશ ગાયે-ધર ધર ખાળે બધાઈ,
કહેતે કોઈ સો કરત નહી હૈ-તુમને કહી નહી કાઈ;
ગુપ ચૂપ કરકે બતાઈ. ૪.

કારખાનાંમે હુબર નાચે-ઉષ્યમ ફગવા ગાઈ,
પરદેશો જો લૂટ લગા ધન-લેજતથે બાઈ;
રખી સખ હાંહી કમાઈ. ૫.

સ્વેત ચામકો દામ એક કર-રખી નહી સરસાઈ,
કાલેસે અખ નહી વો આલે-ધૂન ગર્વકી ઉડાઈ;
અપક્ષપાત રાખ્ય ચલાઈ. ૬.

રાજ કાજ ફિર દિયો હિન્દકો-ઈંચિજી બાદશાઈ,
સકલ લોક પ્રભુસોં યું કહેવે-દે આપુખ્ય બઠાઈ;
બિનતી શીરોજી સુનાઈ. ૭.

૯૩૯. માંડ—ગરબી.

મારી મોહિના પ્યારી સીદ ગભરાએ લે પ્રભુનું નામ.

મોટા કુળનું ફરજંદ હું છું, ખીવાનું શું કામ,
રાજજીએ જાણ્યું તેમાં શું, મુકે આમ હામ. તું મારી.

ધણી ધણી દીઠી મેં પણ પ્રીત ન બાંધી દોય,
લેહ લાગીછે તારી સંગે કેમે નવ છોડાય. તું મારી.

ધૈર્યનાં ફળ મીઠાં અતી જાણીએ આણી પ્રેમ,
વચન આપું દીલબર તને ભોગવશે સુખ ક્ષેમ. તું મારી..

રજાર બંધથી ભેગાં મળ્યાં નવ જશે અફળ,
છોડવી ખેડને ઘેર લાવું તોજ લઈ અન જળ. તું મારી.

(૩૭૬)

૯૪૦. પરજ—ધૃપદ.

ખાંકે બનવારી અધર પર સુરલી રવ
તરલતા નયન હર. ખાંકે.

ચરન પર ચરન ધર નેક ટેડ ખડ
પાગ ટેડી લગે અગર ચંદન અતર. ખાંકે.

૯૪૧. કાલીંગડો—ગજલ.

કાલ કરનેકુ આશાકકુ, નેગેહ તલવાર કાશી હચ્ચે,
ખરોંહકે જખમકા મરહમ, તેરા દીદાર કાશી હચ્ચે. કાલ.

પરેશાં દેલ દીવાનેકુ, નહી દરકાર જંજીરોસે,
દેલોકે કેદ કરનેકુ, મુલ્ક બલદાર કાશી હચ્ચે. કાલ.

ન તસખીહ હચ્ચે ન મુજદા હચ્ચે, નહી મતલબ કેતાખોસે,
તસવર બન ગયા દેલમે, તો યહી તકરાર કાશી હચ્ચે. કાલ.

પરેશાં દેખકર મુજકુ, જુલમ ઇતિના ન કર જાલેમ,
રાફકત મેહરબાનીસે, સુખનકા ખાર કાશી હચ્ચે. કાલ.

છોડ જા મત ઐકીલા, યહાં ઈસ ફના મુશમમે,
ઝફરકુ જખેહ કરનેકુ, અશમકા હશાર કાશી હચ્ચે. કાલ.

૯૪૨. ભૈરવી—ધૃપદ.

પાહિમાં મીન લોચને દેવિં પાહિમાં

પતિતં શરણાગતં દેહિ મુદમંબ શ્રી, દેવ દેવ સીમંતિનિ,
શ્રી હરિ સહોદરિ, શિવે ત્રિપુર સુંદરિ, કામ રિપુ કામ
કરિ કામ શતકોટિ કમનીય, સુતનુ મૃદુલ પદ કમલ

(૩૭૭)

યુગલ નખર કિરણ હિમકરા, કર ખચિત સુંરપતિ મુખ
દિગધિપતિ મુકુટે, વિનત વૈદ્ય પતિ તોષકરિ. પાહિમાં.

ગાન વિલોલ માતસે મૃદુંકુંદ હાસે પાંડય રાજ નંદિનીરા
મોહિનિ, શિવપ્રિય સખિ બાલ દિનકર પીતાંબર કટતટી
ભાગ મણિ રશને, આર મૃગમદ તિલકિનિ. પાહિમાં.

૯૪૩. ભૈરવી—ગજલ.

જરકી મોહોખત જરકે તક, ખીજર તો જગમે ખાર હયે,
જખજ દેખા મૈ યારે, જરસે ખેડા પાર હયે. જરકી. ૧.
મૈ હર તરેહસે સોચ દેખા, જગમે જરસે ઐર કુછ,
કોઈ દેખા ના સુના હયે મૈ, જરહી ઈંહાં મુખત્યાર હયે. જરકી. ૨.
માથુકોકી મીઠી ખાતોપે ન દીલકુ તું લોભા,
જરકી મોહોખત દીલમે ઉનકે, જરહી ઉનકા યાર હયે. જરકી. ૩.
જનકે મુહસે દમખદમ, નીકલે સુખન અઘે જન તું,
તુમકુ નાહી કહેતી મીયાં, ઐ જરકુ કરતી ખાર હયે. જરકી. ૪.
અઘે દોસ્તો કહેતાહું તુમકુ, જર સીવા ઈંહાં નહી કદર,
આહ હયે કુનીઆમે જરકી, કીસનકા કીરતાર હયે. જરકી. ૫.

૯૪૪. ભૈરવી—૫૬.

આજ ખધાવરાગી—શુભદિન શુભધરી લગન સગન શુભ—
શુભ નક્ષત્ર શુભ શુભ ક્ષણ શુભ પલ,
શુભ રવિ શુભ શશિ સરસ સુગન શુભ,
શુભ પંડિત ધરાવરાગી. આજ. ૧.

(૩૭૯)

મદન કદૈન દ્વિતિ નયન ખયન-સુખ સયન અમૃત
રસ જોલ લોલ-કુંડલ કપોલ ભવા ભૂંગ પીતપટ
અતિહિ સુંદર તન સાંવરારી. આજ. ૨.

સાની સારે સાની ધપ મગ મગ રેરે સાસા
સમ ગમ મમ ગમ મપ પપ પધનીસા,
ગગ ગગ ગગ ગરે ગગ ગગ ગરે ગમ,
સમ સ્વર ગુણીજન ગાવરારી. આજ. ૩.

ગાવત ગુણીગણુ ગુણુ વિસાલ ડફ,
ઢોલક કાનૂન બાજૈ મંદિલ ઉપંગ તાલ,
પંચ રાખ્દ ગતિ બાજતિ આનંદ રસ,
મન હુલાસ ચિત આવરારી. આજ. ૪.

સખ સખિયન ષોડષ સિંગાર કિચે,
દ્વા દશ આ ભરણુ અનગીન કીને,
મૃગ નયની મિલિ ગાવતિ કુંઠ પિક,
રવિ રાશિ મદન લજવરારી. આજ. ૫.

ચાલ ચલત દ્રુત દુરદ દામિની,
સુંદર અંબર અંગભાંતિ લિચે,
બન બહાર ગુલજાર ખિલી,
ગજ ગતિ અનૂપ છવિ છાવરારી. આજ. ૬.

અપછર નાચત કિન્નર ગંધર્વ ગુણી
ગાવત તનન તન યુંગ યુંગ ચૈ,
કેચન બહુત દીને માગન જન,
કરી અસીસ મન બાવરારી. આજ. ૭.

(૩૭૯)

રૂપિ વરિષ્ઠ રૂપિ ખેદ પદત અતિ,
હીરે લાલ પત્તે માતીયનકો ચૌક કિનો,
ચતુર ખેદ ખ્રહ્યા મુખ ગાવત,
મંગલ ચાર સુહાવરાં. આજ. ૮.

અતિ આનંદ મુખ અયન નમાવત,
ગૃહ ગૃહ બન ઉપબન પશુ પંછી,
શંકર ગણપતિ ચંદ સૂરજ મિલિ,
હિતચિત ચંવર દુરાવરાં. આજ. ૯.

દેવ બધૂ મિલિ પહુપ અષ્ટિ કરિ,
સુરનર મુનિ જય જય કરત અતિ,
આજ દશરથ સુત રામચંદ્ર વર,
શુભ દિન સિય પરનાવરાં. આજ. ૧૦.

૯૪૫. ભૈરવી—પંદ.

યા વિરહા કાં ભીસી બાધ યા વિરહા કાં ભીસી.
રાહુનિ પતિગૃહી અનુદિન વૈભવ કાર્ય સમાકુળ હોસી. યા.
દીન વનિ વસણાર મુનીચી આઠવણ ચેષલિ કૈસી;
પાહુનિ પાવન પૂર્વ પરિસુત પૂર્વ દિશા રવિ જૈસી. યા.

૯૪૬. સીંધ ભૈરવી—લાવણી.

સાગર ભરદે સાક્રિયા નવરંગી શરાખસે;
ગાઉં મૈ કાક્રિયા મિલ તાઉસો રૂખાખસે. ૧.

आध "पहार" है गुलशनमें—लाला लटके मयमूल,
सर्द बाद पुरानीसे तरहै—मोलत है पुलपूल;
शेरान है अइलाक पुर म्हातायसे. २.

आज पुलीहै मिरमिलसकी—नेकपत तसवीर,
अवलसे अलहाल मदद दी—निनने जेतहरीर;
है निबाध रास्तकी रिकायसे. ३.

(पहिलीपिका)

“पुर्शेद.”

“नोशिर्वान.”

कौन करे दिन शेरान, शाह था—कौन अदल मशहूर,
मिन्न मोलीमें आनय शेरान—कहो किसका है नूर; “कामा”
पुर्शेद नोशिर्वान कामा स्हायसे. ४.

गायन उत्तेजक मंडली—अंधमें पुराहाल,
तेविसवी इय्यरवारी—अइरा औरासी साल;
शेरान शेरान, पुली शाय तायसे. ५.

જલસો ૨૯ મો.

સનીવાર, તા. ૨૨ મી માર્ચ ૧૮૮૪.

૯૪૭. કાફી—હોરી.

હોરી ખેલન જનદે-મોરી મૈયાં
આજ આઘે-ખીદેસી હમારે સૈયાં. હોરી.

સધરી સખી ખેલે-જો હીલમીલ
અપની અપની ઠૈયાં-સો મેરી મૈયાં
ના જાનું અપરાધ-કયા મેરે
કે ખૈરન મીલને-ન દેતી રીઝૈયાં. હોરી.

ખીતે ગયે ખરસો-જો ખીન ગીન
દૌર લગું વાંકે પૈયાં-સો મેરી મૈયાં
ફિરૈજ પીયાકો-ગરવા લગાઉ
તન મનસે ખેલકે-લજગી બલૈયાં. હોરી.

૯૪૮. સિધુરા—હોરી.

છાંડો મોરી લલીત લલન લખાઈ. છાંડો.
આઈ હૈ દેખુ અકાલી તેરી બા ખીહાગકી બાત ચલાઈ,
ફરતૈ સાસ મસુર ચોરી મુતી હૈ અમુવનકી ફુલહારી. છાંડો.

૯૪૯. કાફી—હોરી.

એલત હચ્ચે હોરી સખીયાં કાજનમાં,
 હમરી તો હચ્ચે આસ મનકાહી મનમાં. એલત.
 ખીન કનહીયાંકી હુરી મચ્ચે ગોપી,
 ઉછલત રંગ હચ્ચે મોરે જોખનમાં. એલત.
 સખીરી મોરે સંગ એલ જો હોરી,
 ચતરાઈ જનનું મેં વાહી મોહનમાં. એલત.
 અખીર ગુલાલ ઉડાવત હચ્ચે સખીયાં,
 આક ઉડત હચ્ચે હમરે બદનમાં. એલત.
 રૌનકકી ગાવતહું મચ્ચે જો હોરી,
 ફચ્ચેલ રહ્યો નુર બન આર ચમનમાં. એલત.

૯૫૦. ધીલુ—હોરી.

સોહં ન સોને ન દર્જગી કનઘઆ
 ફચ્ચવા દેહંગી જગાચ્ચે જગાચ્ચે. સોહં.
 અબકે ફાગ પીઆ આવન કીને
 મોરલી મધુર બજાચ્ચે બજાચ્ચે ;
 તુમ ખીન મોહિકુ કલ ન પરતહે
 રાખુંગી ગાચ્ચે બજાચ્ચે રીજાચ્ચે. સોહં.
 અખીર ગુલાલની બર બર મુકી
 અતર ગુલાબ મીલાચ્ચે મીલાચ્ચે ;
 એક પલહુ પીઆ જાને ન દેહંગી
 રાખુંગી ગલેકુ લગાચ્ચે લગાચ્ચે. સોહં.

(૩૮૩)

૯૫૧. ઢેશ—હોરી.

રંગ ભર લાઇ છાંઈ આઇ નંદ ભાન તાઈ
નેનને સતાઈ ધાઈ તનમે જગૌરી કામ. રંગ.

ઝોરી ભરવાઈ ત્યાં અપીરકી ઉમંગનસોં
હોરી ગાન ગાઇ ભરમાયો સખે નંદગામ. રંગ.

જાહર કહત સો અપાન સકે હોરી વહ
• દેખે તો બનેઇ ના કહે હિયને એસો કામ;

મૂઠી પર મૂઠી લે ગુલાલકી ચલાવે બાલ
હોરી આજ એલે સખ ગોરીહુ કીસોરી સ્યામ. રંગ.

૯૫૨. ઢેશ—હોરી.

હોરી એલો કુંવર પ્રજરાજ બહિયાં મેરી ન ઝટકો. હોરી.
તુમ તો નંદજૂકે કુંવર કહાએ પ્રજકો દિયો તોય રાજ. હોરી.
એસી કરોગે તો કોન બસેગો યા નગરી મહારાજ. હોરી.
કાલપરેં તુમ છિપત ફિરતથી એસી ઢીઠ બધ આજ. હોરી.
વૈયુન કઠિન બધ હૈ મોઠૂ નેક રહી નહીં લાજ. હોરી.

૯૫૩. કાફી—હોરી.

કાએ સનુમ પીચકારી મારી. કાએ.

બર પીચકારી હમપર મારી,

બીજ ગઈ સખ સારી;

બીજકી સખી સખ કારી હસત હાએ,

એસો તું બધો અનારી,

પીઆ કુછ લોને ખીચારી. કાએ.

૯૫૪. કાફી—હોરી.

લાજ રખલે સ્યામ હમારી, મે ચેલી હું તેહારી,
જરા દે સમજ કરે મારી. લાજ.

અખીર ગુલાલ ન મોહપર ડારે, ન મારે પીચકારી,
આંખી દેહ સખ દેખ પડેગી, સારી ભીજવો ન સારી,
કહેગે લોક મતવારી. લાજ.

તુંમ ચાતુર હોલીકે ખેલેઆ, હમ ડર પોક અનારી,
તાક ઝાંખ લગા મનમોહન, જાહેં તોરે બલહારી,
ન કર મોહે જનસે યારી. લાજ.

લાખ કહી તુમ એક ન માની, વીનતી કરકે હારી,
ચાહ ધરી સ્યામ તોસે જાકે, કહું હકીકત સારી,
કાંહાં જાવેગે ગીરધારી. લાજ.

૯૫૫. કાફી—હોરી.

નૈના મારે સાંવરે સલોનસે લાગે,
નૈના મોહે ધરી પલ નાંહી પરન એન. નૈના.

જવરે સખી કોઈ પીયા ખોલાવો,
તપત પાસ મારે જીઆકી યુજવો,
ઘતિનોરે ગુણ સખી માનું તેહારે,
અબકો કાગ પીઆ આવે હમારે,
શીરખી સુનો બંસરીકી બેના. મારે.

(૩૮૫)

પીઆંકે દરદમે પરીજાત પીરી,
ક્રીસે કહું મોરી માના સખીરી,
ખીજકે બૈદકો બેગી બોલાવો,
બધઆં પકર મોરી નારી દેખાવો,
શીરખી લાગે નૈનોસે સેના. મોરે.

૯૫૬. પીલુ—હોરી.

નહીં કહીં માડા ઢિકાણા-રવાવે મૈ કિતવલ જાવાં. નહી.
અંમા મોરે વાલુલ ઝિડકે-લોક દૈ દૈ મૈનું તાણા;
સંગદી સહેલડી મુહો ન બોલૈ-શીકર મન પરચાવાં
ખડી ખડી ઐધ વિતાવ્યાં નહી.

કૌલ કરાર ભલી સભી ઝુડે-વિચ્છેર જાઈ બિરાવાં;
હિલમીલ ઠાકોર ખાંદી રૈનદિન-સમજ સમજ પછિતાવાં
વાવલ નાલો મુહમે ન સાવાં. નહી.

જે પ્યારા મૈનું દૈ વૈ દિખાધ-તા ચરણાં ચિતલાવાં;
મનવચ્ચ ક્રમ મયાં કરાવતી-આગન સખતેક સાવાં
પૈડ ઐમ જૂલન જાવાં. નહી.

પ્યારા જે મૈનું સંદેશાઝ ધણે-મોં મુકલાવો જાવાં;
અતરકુલેલ મલાં તન મન અપને-સભા સિંગાર કરાવાં
કુલ્યાં છાર શિરમેં ગુધાવાં. નહી.

સખ સખિયાં મિલિ મંગલ ગાઉણા-અનહદ નાદ બજાવાં;
નાથ નિરજન પાવાં મૈ તિકડાં—લૈગલ અપને લાંવાં
ઉઠે નાલ હોલી મચાવાં. નહી.

૯૫૭. બેહાગ—હોરી.

એ હોરી બેલનકો સખીરી સખકે મનમે ચાચે. એ.
 ખીંદ્રા બનકી કુંજ ગલિનમે, મોહન છુપ છુપ જાયે. એ.
 બીજકી સખી સખ બ્યાકુલ બધલો, કોઇ શામ સુંદરકુ મીલાયે. એ.
 એ ઉલટ ઉમંગ દીન ચાર સખીરી, લાલ ખીન કછુ ન સોહાયે. એ.
 એ નેનન ખીચ શામ બસત હયે, દુલ્હે કોઈ ન સમાયે. એ.
 એચક આન મીલે પ્રભુ હમસો, તો બરજોરી ગરહુ લગાયે. એ.
 દાસ કહે સામા તુંધ હે બેલારી, ચરણ કમલ બલ જાયે. એ.

૯૫૮. બેહાગ—હોરી.

કાંહાં પત મધ પી આએ હો. કાંહાં.
 સાંવરો દરત ડગમગ બએન,
 પીત પછેરી લકુટ બુલી આર બજવત બએન. કાંહાં.

૯૫૯. કાલીંગડો—હોરી.

રાધે અધર ચુંબનદે હોરીકે દિનનમે
 એસી ધરી ન કયુ સાધે. રાધે.
 ભરિ પીચકારી મૈ ડારૈંગી તુમપરઃ
 રીઝાજી મુરલીકે નાદે. રાધે.

૯૬૦. ખટ—હોરી.

પહીણો અપનો નામ બતાવો,
 પીછે પદ હોરીકો ગાવો. પહીણો.
 સાંનપણા સો કરમ જલાવો,
 તબ તુમ આપ આપ સમજાવો. પહીણો.

(૩૧૭)

ચુર મુખ હોકે મન સમજાવો, •
 અહા બળે મહીપત ખીસરાવો. પહીલો.
 માનપુરી પ્રભુસો લેહ લાવો,
 જવ સીંધુ ક્ષનમેં ઉતરે જાવો. પહીલો.

૯૬૧. બેહાગ—હોરી.

જમુના જલ સજનીરી કચ્છેસે જાઈ. જમુના.
 સાંવરે ધોઝી, જાકે કુરનતે,
 આગે પરત ન પાઈ. જમુના.

૯૬૨. ભૈરવી—હોરી.

અખતો અસંત બધાં મતવારી,
 ઉમંગ ચલે સખ ખારી કુંવારી. અખતો.
 કોઈ અખીર લે ભરજેરી,
 કોઈ બનાચ્છે રહી પીચકારી;
 કોઈ બજાવત ડક કોઈ ગાવત,
 કોઈ ડગરમેં નાચત ઠારી. અખતો.
 દેખો તો કેસી બનબન આધ,
 સુંદર નાર દેહેકી સુંવારી;
 લાલ ચુલાલ લગાચ્છે મુખડપર,
 રંગસે ભીજી ચુનરીઆં સારી. અખતો.

(૩૮૮)

અપહિસોં પીજમે ધૂમ મચી હય્યે,
હોરી ખેલત હય્યે શામ ખેહારી;
આપ બચ્ચો રહી સખકુ રંગદે,
કહી તુરાખ ધસ ચતર ખેલારી. અખતો.

૯૬૩. ભૈરવી—હોરી.

તકતક મારે પીચકારી,
ગોરી અંગીયાં રંગસો બરડાલી. તકતક.
બરજોરી મલત ગુલાલ બદનમે,
બીજ ગર્ધ તન સારી. તકતક.
દેખત પુરજન ગુરજન સખહી,
માનો ખીનતી હમારી. તકતક.
અચરા પકર બહિયાં જકજોરી,
તાપર દેત હો આરી. તકતક.
અખીર ઉડાવત ધૂમ મચાવત,
ગાવંત દૈ દૈ તારી. તકતક.
કૂણ રસીક પ્રભુ હોરી ખેલત,
ગોકુલ ગૈલ નયારી. તકતક.

૯૬૪. ભૈરવી—હોરી.

હોરી હમારી—આજ નનદીયાં મોરી. હોરી.
બરસ દીનકી આશા પૂરી-ધર આયો મોરો રાજ. હોરી.

જલસો ૩૦ મો.

સતીવાર, તા. ૧૭ મી જાનેવારી ૧૮૮૫.

૯૬૫. ખમાચ—કુમરી.

માનો માનો માનો રે પીયા,
પીયારે સૌતનકી દીન જાએ મનો.
હમારી સુનત નાહી, એક કદર સાંઘ,
લાખન બાર કહા મનો

૯૬૬. જંગલો—૫૬.

બવ બવ હર મંગલ મય પાવ ફોમળા,
અતી સુખકર પથ અક્ષર દાવી આપુલા. બવ.
કર નીશચળ મન માળે ચરની તુજ્યા,
ધર સંકન સમઘ કરા વીલમ માંજ્યા,
બર રૂદ્યા બતકી નસે સમઘ આજ્યા,
પાપે તાપે વયાપે બહુ મળણે અતી ચળણે સાંતી દે મલા. બ.
સતય વચન સતય લોભ નીતય તો અસો,
સંસકરીતને વય જાવે રૂદયહીએ વસો,
સદવર્ધ ધન લાગુની મમ વીરાઈ મન નસો,
નાહી કાંહી દેહી કહત ધરલે વય બુડલે મન દુઠલે
બીરની આધમલા. બવ.

(૩૯૦)

સર્વ શક્તી સરવા શ્રેય સર્વ સાક્ષી સ્વામી,
સર્વ અંતર ઘટ સ્નાની નીત્ય સર્વ ગામી,
જગજીવન સમ દ્રશી એ આનંત નામી,
થેહી દેહી પાર્શ્વ રુદ્ર કમલા પ્રભુ વીમલા શીશુ પ્રમલા
બધુની સડરીલા. બવ.

૯૬૭. ધનાસરી—ખ્યાલ.

અબકે સુનીયા બનકે કચ્છેસો,
આચ્છોતો કાહા કરન તે જાઓ કીનો. અબકે
કાહા પુછત હો ખીર બઢાઉ,
અધક છાંડ દુઃખ દીનો,
જંતર મારી મોરા મન હર લીનો,
સદા રંગ લીનો. અબકે

૯૬૮. ગૌરી—ખ્યાલ.

ચેરી હું તો આસન ગચ્છેલી પાસન ગચ્છેલી
લોકવા ધરે મહીકો નામ. ચેરી.
જાળતે પીયા પરદેશ ગવન કીનો
ધર ન દીનો પાંજી. ચેરી.

૯૬૯. ઝિંજોટી—પદ.

મુખ્યુટ પરવારો કોટી સસે,
દશરથ સુત રાજ રામચંદ્ર
પરવારો કોટી સસે. મુખ્યુટ.

(૩૯૧)

રાજા દશરથકે ચારહો ફુલહર્વાં °
જીસમે રામ રસ પારો. મુખુટ.

સીતા રામ લક્ષ્મન ભરત છત્રધન
સેવક હનુમન્ત ઠાડો. મુખુટ.

માણીકકે પ્રભુ આધુધ્યા પાસી
તારે ચરન બલહારી. મુખુટ.

૯૭૦. ભુપ—સારંગમ.

ગરેસા ધપ સાસારે ગગરે, સારેગ પપ ગરે, ગપ
ધસા ધપ ધપ ગરે ગરેસાં. ગરેસા.

પધસા ધપ, સાસારે ગગરે સારેગ ધપ ધપ ગરે
ગરેસાં ગરેસાં.

૯૭૧. ભોપાલી—ખ્યાલ.

ડોરી નેયણ નનદીઆંસોં ઇત ખીતકી જુહી સાચી
લગાવત ખીરહાંન પારે. ડોરી.

કરજોર મોરા, સીર સીજરા, અખ સાવકી નવા સોં
કહાં કહુએ. ડોરી.

૯૭૨. દરબારી કાહાનશે—ખ્યાલ.

ફુલ લાદે માલનીયાં. ફુલ.

ચંપા ફુલે, ચમેલી ખી ફુલી;

આર ફુલો એ ગુલાબ. ફુલ.

(૩૯૨)

૯૭૩. બેહાગ—ધૃપદ.

નીત જીઆ ધરાયે, મન રામ નામ
જાએસો તેરે હોવે સખ ખીધ નીકે કામ. નીત.
જૂઠી જગ માયા મોહ લોભ માની જૂલ જૂલ, ધ્રુવત ફિરત
દેશ દેશ, સાર તઈત કહું કહું અષ્ટ જામ. નીત.
ઈંદ્રીય બળવાન તોલો પછાન આત્મરામ,
અંત તેરેકો નહોં, સંગ ચલે સુત ભામ;
ઈયાહી તે નેમ ધરમ પ્રેમહીસો લીજો નામ,
તખ પાર્જગો સુખ ગોલાખકો સીરી માધવ સુખ ધામ. નીત.

૯૭૪. બેહાગ—ખ્યાલ.

છતની ખીનતી મોરી,
એ ઉનસોં કહીએ જા,
આ પાતગવા મોરી. છતની.
ઔરનસોં પીયા હસત બોલત હયે,
હમસે કરત થેહી ઢોંગ. છતની.

૯૭૫. બેહાગ—ખ્યાલ.

પીયા ખિત અંદ લગ્યો કુખદેન. પીયા.
તારે ગિનત ગિનત હું હારી,
બર આયે દો નૈન. પીયા.

(૩૯૩)

૯૭૬. ગોંડ મહહાર—ધૃપદ. °

આધમ્મિ ઘટા ઉમડ ધુમડ ધુમડ ધુમડ ધોર ગરે-
ચહું ગાજત બન સેટ અત શામ બરન. આધમ્મિ.

કરત હમ્મે મોર સોર, સોર સોર ચહું આર જોર જોર જ-
એસી યહ ઘટા દામીની કાર જએસી યહ પારતરી ખુંદ
બરન. આધમ્મિ.

° દમ્મ દમ્મ સુન ભુવન, કુન કુન કુઃમ્મ હોત, ધરી ધરી
પલ પલ પેહેર પેહેર અતહીં દરત હય ઢગા;

અએસી કામ કહાઈ, બોલત મોર પ્રકા સુર દીને
દરસ સરસ જર્જીજ મોતન તે ખીરહું દરન. આધમ્મિ.

૯૭૭. ગોંડ મહહાર—ખયાલ.

આમ્મે ધન ગરજે બરસન લાગે,
પીયા મોરા કહી જીયાસો સમજે ના. આમ્મે.

મોરવા પપૈઆ બોલન લાગે, °
ધયા રૂમે બોલત ના પણ. આમ્મે.

૯૭૮. ગોંડ મહહાર—તીલાણો.

તુમ તનાદ્રે તાદેરના તાધીયારે તદારે,
તારે દાની તાદીમ દીમ તનુમ તનુમ
તનન તન દરેના તાન દરે તાદીમ. તુમ.

ધ્રેતન તન ધ્રેતન દરેના દીમ તનોમ,
તનોમ તનન તન તાધીઆરે તારે તદાની. તનોમ°

(३६४)

६७६. पीलु—कुमरी.

सैय्यां हो गरज नही तुमकु
व तो अपनी गरजको यार. सैय्यां.
प्रीतकी रीत कसु नही जाने
दे गया दुःखको टीका. सैय्यां.

६८०. पीलु—कुमरी.

ननाने जुलम कीया
अरे आली हो. ननाने.
अरी अ नना शरयतके येआले,
आलन जहु कीया. ननाने.

६८१. देश—धृपद.

घेहो नंदलाल आल देख्यो मै विशाल आल
वै गध निहाल ताकौ मन यह साज्जी है. घेहो.
अरे गोरे उरल उतंगनपै तंगकसी,
नध नीली कसुकी मिहीं सुगंध आजी है. घेहो.
ग्वाल कवि कहें जुली गोटाकी सईध धारे,
वीजवेल विदली सुनैरी अभिलाजी है;
गंग शिव सीसपै सुनहीं सय लोगनपै,
प्यारीनं त्रिवेनी शिव सीस करि राजी है. घेहो.

(૩૯૫)

૯૮૨. ઠેશ—ખયાલ.

આરજી સુણો માહારાજ
નરપતરા શિરતાજ. આરજી.
બેગિ પધારો રંગ મેહુલમૈ
રાણીજી બુલાવે છે આજ. આરજી.

૯૮૩. ઠેશ—કુમરી.

થારી આંગણુ આમ્મે મતવાલે મારજી. થારી.
કબ્બકી થારી મે આરજી કરંધું
માર ઢોલા જીયા ન સતા. થારી.

૯૮૪. ઠેશ—૫૬.

રમાંપત નામ સુમર ભવ તરના,
હરી ચરનન ચિત ધરનાઃ રમાંપત.
સુરાસી ગુનન કરી અવન સુરત દૂએ,
પ્રભુજીકી અંખીઆં ગંગાકી તટ સંચરના. રમાં

૯૮૫. શંકરા—તીલાણો.

દૂમ દૂમ તનન તન દરન દીમદીમ તનનનિત્રો
તદરદાની ઉદાની દાની તૂં દૂદૂ તદાર તદદાની. દમ.

દૂદૂદો દરદો તદો તનનનનના દૂદૂદો ત્રકિટ ધિકિટ
તકધી ધુનનં તકધિલાં ધુકિટ તક દધિ ગિન ધાતો
તનન. દમ.

(૩૯૬)

૯૮૬. જંગલો—હુમરી.

જીયરા લગાય જીએ જાતરી, સૈયાં મેરારે. જીયરા.
હમારે તલાવકી રીંગરી મછરીયાં રે
ખંસી ખજાય લીયે જાતરી. જીયરા.

૯૮૭. સિંધુરા—ખ્યાલ.

ફૂલ ચુનન ઉપખન હું ગઈ-ગઈરી
માલી નાહી લગાદે કર કલિયન પર સખી હમારે. ફૂલ.
ચુલાખ મરવા ખિલે મુગંધી-ખનેરી
મન નહિ માનત મોરા-શુધી ખિસારે;
તડપ તડપ રહિ ફિરોજ તો મનહિ મારે. ફૂલ.

૯૮૮. પરજ—ધૂપદ.

ગોવિંદ ગિરિધર હલધર ખિષધર;
નામ તિહારે કહાન. ગોવીંદ.
મોર મુકુટ સીસ મુરલી અધર ચુંજ;
ગ્વાલ માખન માગત દાન. ગોવીંદ.
હાથ લકડિયાં ખાંધ કમરિયાં
ખન ખન ડાલત મારત તાન;
ગોરસ આખત જનમ ચુંવાયો
સો નંદ જસોમતી પ્રાન. ગોવીંદ.

(૩૯૭)

૯૯૯. પરજ—સારંગમ.

સાનિધ નિધપમ ધપ પમ ગમગરે ગરેસા નિસાસા
મગરેસા નિસા મગ મધ મધ ધનીધ નિસા નિરે
સાસા નીની ધરે સાનિધ મધનિસા. સાનીધ.

ધમ ધસા નિસા નિરે નિસા નિગરે નિસાગરે
મગરેસા નિસારે સાસા ધધ પપ ધપ પમ ગરેસા ગમ
પધ નિસારે ગરેરે સાનિધ મધનિસા. સાનીધ.

૯૯૦. માલકોસ—ધૃપદ.

રાજનકો રાજ માંહારાજધીરાજ
ઐદ દરા વીદ્યા નીધાન રાજરામ. રાજનકો.
જોઈ જોઈ ધાવત મન ઈચ્છા ફલ પાવત,
રામો ખીદાતા કરનકો યૈહ કામ. રાજનકો.
રાજનકે કાજ ગરીબનકો નવાજ,
ગરીબનકો માન સંપુરણ અસરન;
સરન એસો ન દુખીઅનકો કહત,
તાનસેનકો ગાવત તેરો નામ. રાજનકો.

૯૯૧. માલકોસ—ખ્યાલ.

ઓ માઈ સનકરાર રહીરે રહીરે,
લંગરવા નીત ઉઠ ખેલી ઠેલી. ઓ માઈ.

(૩૯૯)

છાંડે ઘર બાધ મારીરે,
સબ લોક જાગે જસ મારી ગોલી. ઐ માધ.

૯૯૨. હીંડોલ—ખ્યાલ.

ઐરી માધ ઐરી માધ પીયા સંગ ખેલું
ઐરી માધ બરન બરનકે બસન ફાગ ફૂલ વનકે
હરવા ગુંદ ગુંદ ડારી હો ગરવા. ઐરી માધ.

તૈસોહી બસન ઉપજે સબકે મનવા અલસાનું,
આતાસુખ પાછલો મોરા જીયરવા. ઐરી માધ.

જલસો ૩૧ મો.

સનીવાર—તા ૭ મી માર્ચ ૧૮૮૫.

૯૯૩. પીલુ—હોરી.

ધૂમ મચી ગોકુલ નગરીયાં,
ફાગનકે દીન ચાર રમધયાં. ધ્રુમ.

કંચનકી પીચકારી બની હયે,
હીરા મોતી રતનજરાવ જરધયાં. ધ્રુમ.

ડાર દીચ્છો મુખ ઉપર કેસર,
હોરી ખેલે નંદલાલ કનધયાં. ધ્રુમ.

કૃષ્ણ રંગ ધર સાસ લરેગી,
દેહ ઉરાહન જાચ્છે કે, મહીયાં. ધ્રુમ.

૯૯૪. કાફી—હોરી.

વાંહી જરે કનૈયા જાંહાં સારી રેન યુમાઈ. વાંહી.

ખિજ વનિતાકો સંગ છાંડકે,

કુબરીસે પ્રીત લગાઈ,

હમ તો બરેસે રહે હે તેહારે,

ચસી કીની નીકુરાઈ,

બાજ તોચ્છે કલ્હ ન ચ્છાઈ. વાંહી.

(੪੦੦)

੯੯੫. ਕਾਹਾਨਰੋ—ਹੋਰੀ.

ਦੇ ਭਰੋ ਪੀਤਕਾਰੀ ਹਮਾਰੀ
 ਬਿਨ ਯੁਵਤੀ ਸਯ ਆਯ ਘਡੀ ਹੈ
 ਦੇਖਤ ਰਹਿ ਹਮਾਰੀ. ਦੇ ਭਰੋ.
 ਭੇਸਰੀ ਰੰਗ ਲਾਭ ਸਯ ਸਯੀਯਾਂ
 ਕਾਹੇ ਰੋਕੇ ਮੋਹੇ ਘਾਰੀ
 ਅਰਯ ਮੈਂ ਕਰਤ ਤੇਹਾਰੀ. ਦੇ ਭਰੋ.

੯੯੬. ਨੰਗਲੋ—ਹੋਰੀ.

ਜਲ ਜਲ ਹੋਰੀ ਬਿਯ ਵੇਤ ਧੋਰੀ;
 ਕਾਸੈਂ ਕੁਹੁੰ ਪੀਰ ਪਿਯੁ ਬਿਨ ਗਭ ਧੀਰ;
 ਸੁਖਿ ਬੇਤ ਮੋਰੀ. ਜਲ०
 ਕੁਗਥਾ ਬੇਤ ਹੈ ਕਰ ਸ਼ੀਸ਼ਣ ਧਰਕੇ;
 ਅਪਨੇ ਪਿਥਾ ਸੰਗ ਘੇਲੀ ਨਵਲ ਰੰਗ;
 ਸਯ ਆਨ ਗੋਰੀ. ਜਲ०

੯੯੭. ਕਾਫ਼ੀ—ਹੋਰੀ.

ਐ ਰਸੀਆ ਰੰਗਕੀ ਪੀਤਕਾਰੀ, ਯਾਵਰੇ ਭਰ ਭਰੀ. ਐ ਰਸੀਆ,
 ਭਰ ਪੀਤਕਾਰੀ ਸੁਯਪਰ ਮਾਰੀ, ਭੀਯ ਗਭ ਤਨ ਸਾਰੀ;
 ਅਯਭੇ ਕੁਗ ਭਰ ਜੇਯਨ ਮੋਹਨ, ਮਾਨਤ ਨਾਹੀ ਘੇਹਾਰੀ;
 ਐਸੇ ਕੋਭ ਖੇਲ ਅਨਾਰੀ. ਐ ਰਸੀਆ०

(૪૦૧)

ચુવારી ચંદન ઓર અરગળ, કેસર ગાગર ફોરી;
આવત હરંગ લઈ ઝુંકે મુખપર, છલખલ કરત ગીરધારી,
પીયા મેં તો તુમસે હારી. ઐ રસીઆ૦

લાજ શરમ કછુ નહી જાને, મદમાતો રસકો ખેહારી;
મન માને વાકું રંગમે ભીજવત, રોક લઈ પરનારી,
લાલ તું કેસો ખેહારી. ઐ રસીઆ૦

અપકે ફાગ મોહો જાનેદ મોહન, પીછે ખેલાઈ ખેહારી;
સુરદાસ પ્રભુ બિનતી કરત હે, ફાગનકી રત થોરી,
પીયા મેં તો દાસી તેહારી. ઐ રસીઆ૦

૯૯૮. કાફી—હોરી.

દેખોરી નંદલાલકી હોરી, કી હોરી૦

અતિ ઉમંગ મૃદંગ ખજવત ધ્રુમકત નૌખત ન્યારી,
ખીન ડફ ચંગ ઝાંજ સુર મંડલ ખાજત તાલ ટકોરી,
સુંદર ગત નાચત ગોરી. અતી૦

કર કુંકુમ કંચન પિચકારી લેલે સર્નમુખ દોરી,
પરમાનંદ રૂપ રસ ભીનો આનંદ ગિર ધરોરી,
અદ્ભુત ફાગ મર્યોરી. અતી૦

૯૯૯. સિંધુરા—હોરી.

લાલ મદમાતી ખનખન ખેલે ફાગ. લાલ૦

સખ સખીઅન મીલ મંગલ ગાઓ,
અપની અપની ખેલે ફાગ. લાલ૦

(૪૦૨)

૧૦૦૦. ઝિંજોટી જંગલો—હોરી.

યા રંગ ધૂમ મચાવે જપે મનમોહન પાવે. યા રંગ૦

અખીર અંદન આર અંદન ચૂર કપૂરકી ધૂલ ઉડાવે,

ધુંગટમે હસકે ધુમકાવે ધૂમ ધમાર નચાવે,

તાહાં તપ તેસોહિ ગાવે. યા રંગ૦

કેસર ધાગર અખીર અત્તરકે અંદન માટ ભરાવે,

અપને પિયાપે છિરકે ઉમંગસે દિલભર ફૂલ બિછાવે,

સરસ રંગ જલ ખરસાવે. યા રંગ૦

૧૦૦૧. દેશ—હોરી.

રંગ મત ડરે મોપર સુનો મેરી ખાત,

બડી જીગતી હૌં તોહી ખતાજી ક્યોં ઇતને અકુલાત. રંગ૦

શ્રી જૃષભાન નંદિની લલિતા દોર્ગેવા મગજત,

તુમહૂ જય માધુરી કુંજમે પહિલિય ક્યોં ન દુરાત. રંગ૦

વેહત ઔચક આમ પરે તપ કીજે અપની ધાત,

હરીઅંદ તુમ ઇતહિ ખડે ક્યોં તુમ વિના ખાત ઇઠિલાત. રંગ૦

૧૦૦૨. સિંધુરા—હોરી.

રંગરેજ અંતર મોરી રંગદે,

વાંકી રંગાઈ મેરા પીયાસે સમજ લે. રંગ૦

હમારી ચુંદરીયાં મોરે પીયાકી પગરીયાં,

દાનો બસંત રંગ દે. વાંકી૦

(૪૦૩)

૧૦૦૩. કાહાનરો—હોરી.

એ એ આલી અખ દેખીયે મન મોહાવન
અતરસેસોં ખેલત ફાગ. એ એ આલી.
ધન શ્રીજ ધન ગોકુલ નગરી,
ધન ધન શ્રીજ અપનો ખેલત ફાગ. એ એ આલી.

૧૦૦૪. ઝિંબોટી—હોરી.

અખ કેસે જમુનાકુ જાળી મારે સૈયાં,
રંગ ડારે કનૈઆં. અખ.
સીર પર ધરા ધરે પર ઝારી,
પતલી કમર લચકા ગઈ મારે સૈયાં. રંગ ડારે.
મેં દહી ખેચન જાતી ખીંદ્રાખન,
ખીચ ખીલે મધુખનકે ગોસૈઆં. રંગ ડારે.
ધતિ ગોકુલ ઉત મથુરાં નગરી,
ખીચ બહે આર જમુના છવૈઆં. રંગ ડારે.

૧૦૦૫. કાફી—હોરી.

હોરી ખેલન મોસે આચો રસીયા. હોરી.
રંગે બસન અંગ લગત મુહાએ,
ચુવા ચંદન લીપટાએ રસીઆ. હોરી.
અખિર ગુલાલ ઉડાવત જાવત,
ચીત રસ છકન છકાએ. હોરી.
ખયાલ ખુશાલ કરત ચીત આહત,
જોવત ઉમંગ ઉઠાએ. હોરી.

(૪૦૪)

૧૦૦૬. પીલુ—હોરી.

હે કનઠયા હોરી એલત મોસું આવત હો હો,
લપટ ચીતા ચીત ચોર. હે કનઠયા.

બાજત તાલ મૃદંગ ઝાંઝ ડફ,
મુરલીકી ધનધોર. હે કનઠયા.
ખીંદ્રાખનકી કુંજ ગલિનમે,
હોરી એલત હો ગઘ ભોર. હે કનઠયા.

રસકો બેહારી રોક રહ્યો હયે,
ધર સાસ મચાવેગી સોર. હે કનઠયા.
દાસ કહે ધન બાગ્ય સખીઅનકો,
લીલા ખરનું લાલ કરોર. હે કનઠયા.

૧૦૦૭. બેહાગ—હોરી.

એલ લો જગમે હોરી, રામ નામ હૈ સાધો સાચા. એલ.
ધરતી જલ તેજ પવન અકાસા, એ પાંચો પચીસો મીલકે જાચા.
કાહેકો ભરમ જૂલિત હો, જૂકત હો સખ વાચા. એલ.
જલસે ઉપજે જલસે ફુલૈ, કુણુ ધત જોય હકાંચા,
કહે કખીર ગુંગેકા સપના, ગુંગા હોય કર વાચા. એલ.

૧૦૦૮. પરજ—હોરી.

યા સાંવરે રંગ ડારી, ડર લાગત ભારી. યા.
મેહેજ સોભાવ જત જમુના જલ, પેહેની જરદ રંગ સારી;
આપન બેઠે કદમકી છંદ્યાં, તો હાથ લીચ્છે પીચકારી;
લાલ મોહે સનમુખ મારી. યા સાંવરે.

(૪૦૫)

સાસ હઠીલી નનંદ છખીલી, દેત કસાકસ ગારી;
યા નગરીકો ધાક ચવૈયા, વાકી રીત હચ્ચે ન્યારી;
સખી ડર લાગત ભારી. યા સાંવરે.

લાલ ગુલાલ ડારત મુખ મીડત, ન કાંઈ શંક ખીચારી;
નંદલાલ આજ રચના કીની, યસો ચતર ખેલારી;
સખીકે હોસન પરવારી. યા સાંવરે.

૧૦૦૯. લૈરવી—હોરી.

કરીચ્છે પીઆ સંગ પ્યાર,
હોરી માન ન કરીચ્છે. કરીચ્છે.

પ્રીત રીત કછુ સમજત નાહી,
તું હચ્ચે નાર ગંવાર. કરીચ્છે.

બાગનીસો ફાગુણ પીઆ પાથો,
રૂપ જોખન દીન ચાર. કરીચ્છે.

જનકીદાસ સામ સુંદરસો,
મીલીચ્છે ગળબુજદાર. કરીચ્છે.

૧૦૧૦. લૈરવી—હોરી,

સુમર નામ વાંકો—સુધર ગાય હોરી;
સકલ કાજ સાધે—સફલ આજ ગોરી. સુમર.

હિડત લાલ રંગી—સરસ પ્રેમ રોરી;
હરપ પીચકારી—તકત નૈન ચોરી. સુમર.

(૪૦૬)

નવલ નિત્ય રાગે-ભજન ગાઈ મોરી;
જતનસૌં રિઝાકે-કરત પ્રાન વોરી. સુમર૦
સમજકે કિરેજી-અવધ લેખ થોરી;
તરસસૌં પિયાકો-દરસ લેત દોરી. સુમર૦

૧૦૧૧. ભૈરવી—હોરી.

સુંદર ક્યૌં નચિત ભૈરી બાંવરી
હોરી ખેલનકૂ ખુલાવે કંથ. સુંદર૦
સખ સિનગાર સજે સખિયનને,
જખસે આયો જીગમે બસંત;
ઐસી ચૂક કહાં પરી માસે,
બિસાર ડરે ઐસો બારે કંથ. સુંદર૦
તુમ બિન ઉનકૂ કલ ન પરતહૈ,
તૂ તો અતિ મતિ મંદ રાધે;
બિંદા બનકી કુંજ ગલિનમે,
બોડો નિહારે તિહારે પંથ. સુંદર૦

*૧૦૧૨. કાલીંગડો—ગરબી.

ભજી સ્વામિ હું સદૈવ રહું ચેનમાં રે;
રહું ચેનમાં ચેનમાં ચેનમાં રે. ભજી ૧.

* આરા જલથો ગરબાઓનો, સનીવાર, તા. ૨૪ મી
અક્ટોબર ૧૮૮૫.

(૪૦૭)

બલે લોક હસે બહુ મને જોધને રે, .
 નહી પોકે હું પડું કદી રોધને રે;
 હસી વેડું હું સર્વ સુખી સેનમાં,
 સુખી સેનમાં સેનમાં સેનમાં રે. બજી ૨.

આણે સ્વામીજી બલે તમે આવિયા રે,
 દયા દાસીપર રૂડી તમ લાવિયા રે;
 હવે રહેશેજ સદા વસી નેનમાં,
 વસી નેનમાં નેનમાં નેનમાં રે. બજી ૩.

નમી જોડું હાથ બને બહુ હાવથી રે,
 વરે તમને કૃપાનિધાન બાવથી રે;
 સદા આત્માને બજું મધુર વેણમાં,
 મધુર વેણમાં વેણમાં વેણમાં રે. બજી ૪.

પ્રભુ સ્વામી એ બેહુ હિયાં એક છે રે,
 કહું પંથ જો કિશેજ તો અનેક છે રે;
 કોઈ ચાલેછે વિખલુ કોઈ જૈનમાં,
 કોઈ જૈનમાં જૈનમાં જૈનમાં રે. બજી ૫.

*૧૦૧૩. કાફી—ધૃપદ.

આજ સાજ લાવોગી,
 કર ધર સખહિ બબલો;
 હિલમિલ મંગલ ગાવો. આજ

* ૧૦૧૩ થી ૧૦૨૬ સુધી આરા જલશો, રાનીવાર
 તા. ૨૧ મી નવેમ્બર ૧૮૮૫.

(૪૦૮)

નિજ પ્રમુખ દાદાભાઈ,
પાંચે માન સવાઈ;
આશિષ પુણ્યનસાં બધાવો. આજ્ઞ૦

૧૦૧૪. ઝિંબોટી—કુમરી.

મોરે સૈયાં નહી આંચે મચ્છે કા રે કરે. મોરે.
કાહાસે કહુ મચ્છે ચેરી સખી મોરા જીયા ગભરાય૦ મોરે;
મપ મગ પ મ ગ સારેપ રેરે ગપ ધની ધપ મગ
સારેપ સાનીધપ મગરેસા સારેપ. મપ૦
ગમ પસા રે સાનીધપ સા સાનીધપ સાનીધપ
નીધપમ ગરેસા સારેપ. મપ૦

૧૦૧૫. તીલંગ—કુમરી.

સાંવલીયા તોરી પારી મચ્છે ના જઘચ્છોરે. સાંવલીયા.
ધસિ પારીમે ક્યા ક્યા ખોયા,
ધરિકે મોહીખત પારી પારી મચ્છેના જઘચ્છોરે. સાંવલીયા.

૧૦૧૬. અલહીયા બેલાવલ—ધૃપદ.

અરજ સુન લીજે હમારે સાહે આલમ બાહાદરાહે
શહેનશાહે દીન કુલો અખ. અરજ૦

તેહારાહી સુન સુધ જસકો ધાંચે ગુણી આવે ઠાંવે
ઠાવત દેખત જમાલ બધ જો નીહાલ કુઃખ કુર બધ
ઉનકો સખ. અરજ૦

(४०६)

१०१७. सीध—टप्पो. °

नैना लगी सौ लगी परीयांसें दूर मत ज्यो प्यारे
राखुं जतनसैं. नैना°

आलीये अहार गुलके गुल पोरी, आस बली
मधूअनसैं. नैना लगी°

१०१८. देश—धृपद.

दृप्त दिनश इद्रहुमें धीरको प्रमेश हाकत नरेश
पीर धीरको धरायौ है. दृप्त.

करी कोप सखसाखि तानिकें सरासनको सेतगंगधार
आरआनको बलायौ है. दृप्त.

छोडिके हुतासनको करीकें अराधनको सेनदहे मेंन
जैसे शांअने जलायौ है;

पुःशासन सुयोधन कर्न कप द्रोताआर कीतें भगे
भीषम जैद्रथको जनायौ है. दृप्त.

१०१९. देश—अयाल.

प्रीतमसैं कदि प्यार न जय, हर्षित मुख नितहु
हरसाय—कदि प्यार न जय.

महा गुनश्यानी मधुरी आनी प्रानअवन मन लाय—
कदी प्यार न जय.

૧૦૨૦. કાશ્મીરગદો—ગજલ.

- અજીજો આય દુનિયામાંહય જશ ધનથી ધણા પામે;
અરે પણું ધન્ય છે તેને મળે જેને વિના ધામે. ૧.
- ગરીબીની જમિનમાં ખીજ કેળવણીતણાં વાવ્યાં;
ફળો કેવાં જતન જળથી મધુર દેછે સુખો શામે. ૨.
- દિપાવેછે જીવ્વો કેવું નિખાલસ નૂર એલમ તો;
વિના જર હાઠ શેમિછે સરસ સાદાઈને નામે. ૩.
- હતો આ ચંદ્ર તો બ્યારે પુનમનો ત્યાર બહુ દિપતો;
વધાર્યોછે અજબ પરતાપ થઈ બિજનો ગગન હામે. ૪.
- બપૈયા સાથ જગ હરખે તેમ આ માન વૃદ્ધીથી;
ખુશી છે પારસી સાથે પ્રજા સહુ શહેર ને ગામે. ૫.
- થયાછે આનરેબલ નેક દાદાબાઈ નવરોજી;
હુઆ પ્રીરોજ દે સહુ સાથે જિવજો નિત્ય આરામે. ૬.

૧૦૨૧. ખમાચ—તીલાણો.

દીમ દાની ઓદતન દેરેના દીમ
દીમ દીમ દીમ દીમ તનુમ
તન નાદર દાની તુમ દર દાની
ધેતલાન તુમ દર દર દાની. ઓદતનું

દોઆર ધડી બાતા જાની અતુરાસેરે,
તન નાદર દાની તુમ દર દાની
ધેતલાન તુમ દર દર દાની. ઓદતનું

(૪૧૧)

૧૦૨૨. પરજ કાલીંગડો—પંદ.

મછલેરી લોટત આંગનમે, પાર ધ્રુવ રજ અંગ ભરે. મછ
ધાય જસોદા ગોદ લેત હૈ, જાઉકી ગોદ ન આવેરી. મછ
માખન મીસરી દેત જસોદા, જાથ ધરન પર ડારેરી. મછ
અરદાસ પ્રભૂકી છાંય નિરખત, નંદજીકો ભાગ સરાવેરી. મછ

૧૦૨૩. કાલીંગડો—કુમરી.

હેરી પસતાની ઉધો મેં તો પ્રીત લગા પસતાની. હેરી.
ગોકુલ હુંડો બીંદ્રાખન હુંડો, કહા ના લાગી મોખે ધાની. હેરી.

૧૦૨૪. ભૈરવી—કુમરી.

નયનવા લગાયે જાડુ દારારે,
ગોરી તુનેરે.—નયનવા.
જાડુભી દારા વારી હો, ભલારે કીયો હચ્ચે,
બાંકી અધને સુજકુ મારારે.—ગોરી.

૧૦૨૫. ભૈરવી—ટપ્પો.

માનો રે રખા મેરી અરજ રે,
બાલોબાલ મૈ તેરા કરજ;
મૈ તો તેરા હૌં ગરજ રે. માનો.
કિરોજ કહે તું શાહુનિયાકા, મનમાના;
ગુજરી ગુજર તેરી મરજ રે. માનો.

જલસો ૩૨ મો.

સતીવાર—તા. ૩ જુન ૧૯૯૬.

૧૦૨૬. કાફી—હોરી.

શ્રીજીમે કેસી ધુમ મચી હય્યે. શ્રીજીમે.

અખીર ગુલાબકી ખાદલ છાય્યે,

રંગકી પરત ફેહાર,

સામ સખીયાં માલ હોરી ખેલત હય્યે

એસી હોરી રચી હય્યે, લાલા દેખારી. શ્રીજીમે.

૧૦૨૭. કાફી—હોરી.

હોરી ખેલે હે ખારા ધમામ,

મંદીનેમે ધુમ મચી હય્યે. હોરી.

હુરાં જો પરીઆં ફગવા માંગે,

માંગે નખીકી સફા. મંદીનેમે.

૧૦૨૮. બહાર—હોરી.

અરજ સુનો ખિજરાજ કુલારે,

અંગ અંગ રંગ સંગ ભિજ ગઈ,

અખ ન ડારે હો લાલ પ્યારે. અરજ,

(૪૧૩)

બોર દીની મોરી સુરંગ ચુંદરિયાં. •
 અંગિયાં બિજ ગઈદઈકે સવારે;
 હિડત ગુલાલ લાલ ભજ્યે પાદર,
 ખુંદન શિદન છુટત કુવારે. અરજ.
 કુમકુમ કેસરકી પિચકારત,
 દાર અખીર સુગંધ સુધારે;
 રામપ્રકાશ આસ કર પૂરત,
 પૂરત પ્રીત નિવાહિતવારે. અરજ.

૧૦૨૯. ઝિળેટી—હોરી.

અપ્પ મોરી છતિયાં ધડકી—જખતે મચી મિજ ધૂમ,
 પર મોરી પાંહ ઢીઢ ગ્રહ લીની—ચુરીયાં કરકી કરકી. અપ્પ.
 ધુંધટ તાર ગુલાલ મલ્યો મુખ—અંગિયાં ચરચર ચરકી,
 રંગદત્ત પ્રભુસૌં ડર લાગત—બિસરી સુધબુધ ધરકી. અપ્પ.

૧૦૩૦. દરબારી કાહાનરો—હોરી.

આજ ખીજમે સખી ફાગુન આયો,
 બકોરી બકોરી જુલાયો આજ ખીજમે.
 ચુવા ચુવા ચંદન આર અરગળ,
 અખીર ગુલાલકે સંગકી લાયો આજ ખીજમે.

(૪૧૪)

૧૦૩૧. બેહાગ—હોરી.

ઐરી તોહે લોક લાજ ન આઈ,
 પીયા ખીન ધુમ મચાઈ ઐરી.
 ધુમ મચાઈ મેરી સુધ ખીસરાઈ,
 રંગ રૂપ બન આઈ ઐરી.
 ખીન હરનામ સોહી રંગ શીકો,
 તુને બચેલી ઉમર ગમાઈ
 અચેસી તુને હોરી ખીલાઈ ઐરી.

૧૦૩૨. દેશ—હોરી.

લાલ ફિર હોરી ખેલન આઐ. લાલ.
 ફિર વૈહ લીલાકો અનુભવ, હમકો પ્રગટ દિખાઐ. લાલ.
 ફિર સંગ લૈ સખા અનેકન, રાગ ધમાર હિંગાઐ. લાલ.
 ફિર બંસી ધુનિ કાન સુનાઐ, ફિરવા ડફિ બજાઐ. લાલ.
 ફિર વહકુંજ વૈહ ખનખેલી, ફિરિ ખજવાસ બસાઐ. લાલ.
 હરીઅંદ અબ સહી જાત નહી, અબરિ પાય ઉઠિ ધાઐ. લાલ.

૧૦૩૩. કાફી—હોરી (બારમાસી.)

કીજૈ કૌન ઉપાય અજહુ ધર નાચે કન્હાઈ. કીજૈ.
 દિન ગિનતે સખી માસહુ ખીતો તોભી અબર નહી પાઈ,
 હિયમે હોત હુલાસ મિલનકો કેસે મિલે જહુગાઈ,
 મીત કોહ દેહુ બતાઈ. કીજૈ.

(૪૧૫)

મૈત્રમાસ ગયે ત્યાગિ ચતુર્ભુજ ચિતમેં ચિતૌ લગાઈ,
રતુ ખૈસાખ તાપ તન જરે જોડ બિરહસેં જરાઈ,
રહૌં ક્યો જીયરા ખચાઈ. કીજૈ.

માસ અપાઠ મેઘ ગરજતહૈ દાદુર સખ્દ સુનાઈ,
રિમિઝિમિ ખરસત નિરિદિન સાવન ભાદૌ મહાભય દાઈ,
નદીનમેં પૂર ખહાઈ. કીજૈ.

આસો આસ ખઢી નહી આયે જગત દિવાલી આઈ,
કાતિક હિમરતુ કહાંતક સહું મેં મગસર મનકો મુંઝાઈ,
ન ભાવત મેવા મીઠાઈ. કીજૈ.

પૂસ પિયાબિન શીત દુઃખ ખહુ માઘ મરન દુઃખદાઈ,
ફાયુન ફિર હરિ ધર આવે તો ખેલે હોરી સુખ પાઈ,
ગુલાલ અખીર ઉડાઈ. કીજૈ.

પ્રાણજીવન પ્રભુ ખાટ નિહારત ખારહ માસ ખિતાઈ,
દુઃખ વિદારન આવ ગયે હરિ ખારી મલસૌ લગાઈ,
બિરહકી પીર મીટાઈ. કીજૈ.

૧૦૩૪. ઠેશ—હોરી.

તેરી હોરી ખેલન મેં ટોના,
મેં તો નહીં આવું શામ સજોનાં તેરી.

તુને ઓસો ફાગ મચાચો,
મેઘ ફુલા બેહાને આચો. તેરી.

(૪૧૬)

સાચી પ્રીત લગી હો પેઆરસે,
દૈઆં પાર મીલ ગયો સેનાં તેરી.

લાગ ગઈ તખ લાજ કાચ્ચેરી,
તેરી હોનીથી સો હોના;
તુમ સુનીઆ નનદ જોડોનાં તેરી.

૧૦૩૫. પીલુ—હોરી.

અપકો ફાગ મોચ્ચે ચ્ચેસોરી આયો,
કાઉ બયો પીયા ધરહુ ન આયોં અપકો.
અંચલ નારી ચલી રે અતારી,
સાસ નનદીઆં લરેગી મોરીં અપકો.
આવો સખી મીલ ખલેંગે હોરી,
પીયાજીકે રંગેસે મેં હો ગઈ ખુઆરીં અપકો.

૧૦૩૬. કાફી—હોરી.

રેતું આઈ ખસંત અજીબ ખાહાર, ચીતકે ઝરદ ફુલ
ખીરવનકી ધાર. રૂ.

માલીકા છોરા ઉસતાદકે દવારે, ડાલે ફીરે ગેંડનકી
હાર, ચલો સખી કર કરકે સીંગાર. રૂ.

• અંખા ખોરે કેસુર ફુલે, આઈ ખસંત ખાહાર દેખારે
સખી કયા કયા હયે ખાહાર. રૂ.

૧૦૩૭. પીલુ—હોરી.

સધ્યાં હો હો ગરજ નાહી તુમકો,
 પીયા હો હો ગરજ નાહી તુમકો,
 તું તો અપની ગરજકો યાર,
 લાજ નાહી તુમકો સધ્યાં
 આરનકે સંગ પીયા હોરી જો ખેલે,
 હમેકુ દેત કચુ જટકો લાજ
 તરની નારી રસ બસ કર ડારે,
 અપનો દેખાવત મટકો લાજ
 કુબળકે સંગ અબ મન માનેઓ,
 ઓહી હોત હમે ખટકો લાજ
 એસી પ્રીત પીયા કોન પતીજે,
 અબ ના છોઈ પીત પીતકો લાજ

૧૦૩૮. કાફી—હોરી.

મઝા પાદશાહને ન પાર્યા,
 કેસર બાગે બનાયા મઝા.
 હોંદકા તકતા ગુલશન બનાયા,
 કેસર જઘસી ડ્યારી;
 ઉજલ ગઘં સબ ફુલ ફુલ વારી,
 કહાં ગઘ બાદ બાહરી મઝા,

(૪૧૮)

૧૦૩૯. કાફી—હોરી.

ખાવરી બન આઈ,
 તુજે કીને હોરી ખેલાઈં ખાવરી.
 અંગ ગુલાલ રહે સખ છાઈ,
 કીન તોકે અખીર ઉડાઈ,
 કેસર રંગી ચુનરીઆ પેને,
 તોરી કંચકી કાહા ભીજાઈ,
 સુંદર તુમ કહો સોખાઈં ખાવરી.
 રસીક વદન મૃગ લોચની વીનતા
 કુમકુમ કોન ઉડાઈ
 અણીઆરી ભવરપે ગુલાલ પડેહિ
 સોભા ખરની ન જાઈ
 કઈં જો અનેક ઉપાઈં ખાવરી.

૧૦૪૦. બિહાગ—હોરી.

મધવા પિલાય મોરી સુધ હર લીની;
 મોરી નવલ સુંદર રંગ ભીની. મધવા.
 ભાતભાતકે મધહિ રસાલિ ભરભર ખાલે દીની,
 મૈભી આઈ ભર ઉમંગમે જો દીની સો પીની. મધવા.
 કીતિક મારી કુમકુમ મોપર સોહી ગઈ નહિ ગીની,
 દૌ અપદમે કટી અંગિયાં હુંડી રહી નહિ સીની. મધવા.
 મૈ ગઈ મારન પિત્રકારન કરસોં ખારે છીની,
 કિરોજ પિયાને હેરત ઘેરત પ્રેમહિ ખ્યાકુલ કીની. મધવા.

(૪૧૬)

૧૦૪૧. ૫૨૪—હોરી.

કીન મારી પીચકારી દધયાં, ધુંધટકે લટકયે. કીન.

જીન મારી તીન સરસુખ રહીયો,
નાતર દેહંગી મેં ગારી દધયાં. કીન.

૧૦૪૨. કાલીંગડો—હોરી.

કોણુ ખેલે તુમસે હોરી કનધયા,
બાર બાર મોકો રામ દુવધયાં. કોણુ.
ખીંદરા બનમે ખેલે કેસરીયાં,
અખીર ગુલાલકી ધુમ મચધયાં. કોણુ.

૧૦૪૩. કાલીંગડો હોરી.

મૈ બૈરાગન બધરે રામ,
મેહિ પિયાજીંદૂ મિલાવોરે. મૈ.
અક અંધારી કોઠડી રે,
જામે દિવા ન બત્તિ રે. મૈ.
બૈયાં પકર મેહિ લે ચલો,
વાકો સંગ ન સાથી રે. મૈ.

(૪૨૦)

૧૦૪૪. લૈરવી—હોરી.

ક્યા ગુલાલ સૈયા માયે ડારો.

જાની ઐસો ચઠક રંગ બદન હમારો. ક્યા.

આવો સૈયા મુખ દેખો પલંગ પર,

મુખ જૈસો ચંદ્ર, બદન જૈસો તારો. ક્યા.

૧૦૪૫. લૈરવી—હોરી.

ગાવે નિર્લજ્જ લાજકી ગારી—મારી ગલિયન નિત આવે. ગાવે.

આવારી સખ સખી સહેલી—કાગુન દાવ બનારી. ગાવે.

બહુત દિનનકી કસર નિકાસું—તો ખખબાન કુલારી. ગાવે.

ચંચલ ચપલ નંદકો ઘોટો—ધૂમ મચાવે ભારી. ગાવે.

લાજ કાન કાન કાહુકી નહિ માને—ઐસો ઢીઢ ખેલારી. ગાવે.

દવે બાપનકો પૂત કનૈયા—દવે વાકી મહતારી. ગાવે.

રિતુ બસંત પ્રેમ રંગ માતો—એ જીતો હું હારી. ગાવે.

જલસો ૩૩ મો.

સનીવાર—તા ૦ ૮ મી મેએ ૧૮૮૬.

૧૦૪૬. સિંધુરા—રોખાઈ.

તો કૃષ્ણ કોન ઐ બંબઈ—જિભાય ખોલ વ જારેહ.

ખુરાખાદ ઈન જમાનેહ—ખુરાખાદ ઈન નજારેહ,
આમદ જે સાચે યજ્ઞદાન—ઈન મર્દે બાસિતારેહ;
બઅદ હજારે અંદી—કે જિંદગ્યે કુખારેહ,
કર્દેદ ખાસોઆમરા—જિન ગશતએ કિનારેહ.

દાદિમ જે દસ્ત દિલરા—બહન મોજદગ્યે જમાનેહ,
માયલ નમૂદ મારા—ઈન દૂસ્ત મોખલસાંનેહ;
મશહૂરે આલમ હસ્તિમ—જે શાહે અંગલસ્તાંનેહ,
જે મહેરા અમાને ઇશાં—નખાઈમ શોદ બિગાંનેહ.

ખાહિમ આમીદ માહા—જે અલ્તાફે હુમાયુન,
કે હમકિશાને ખુદરા—દારંદ શાદો મૈસુન;
ઐ ઇજદે યગાને—દાઆં દોલત અફઝુન,
હમયુન સપીરો નિજ—બ જિલ્લે ખોદ મકરૂન.

(૪૨૨)

૧૦૪૭. ભુપ—ખ્યાલ.

લલચાવત જીયરા મોરા પ્યારે સુરજનવા અપની
જીય મોહે દીખાકે. લલચાવત.

અનેક બાતનસો રીઝ રીઝાવત છાંડવા મોહે દિનસો.
સોતન કયા કયા અનીહોરા. લલચાવત.

૧૦૪૮. ખમાચ—કુમરી.

મોરા પીયાકી નગરીઆં કીતી દુર,
બતાદે એરી સખી. મોરા પીયાકી.

ચલત ચલત મોરી કમર પીરાની રે,
થાંઉમે લગ ગઈ ધુલ. મોરા પીયાકી.

૧૦૪૯. CHINESE SONG.

From Fow, Chow, Fow, I come maki walki,
In one fishy ship with three piecy bamboo,
With Englishmen I liki muchi talki,
All proper singi-songi, plenty can I do.

Chorus.

Ay, ay, ay, chin, chin, chin,
Chow, chow, very goodi I liki him,
Maki plenty singi-songi semi by and bye,
A Chinamani cani walki chow, chow all.

(૪૨૩)

All say new my face once witty,
With very long big tail down my back,
Till sailor mani came, and maki plenty fighty,
He pulli muchi hardi maki faci black.

Chorus.

I long time served on Shampan Cooli,
On the Yangtse river way down Shanghai,
Saw mani goodi lady way me by,
I liki pretty lady, but no liki L.

Chorus.

૧૦૫૦. ઠાફી—ચેખાઈ.

જગાએ દીલ સનય હમે મારા તો ક્યા મારા. લગાએ.
ન ડરતે હમે સમથેર હમે, ન ડરતે હમે બંકુક,
ન છુરી કઠારસે હમ મરે, તોઅમારાસો ક્યા મારા. લગાએ.

૧૦૫૧. શ્રીધ ઠાફી—ચેખાઈ.

હુખખુલ વતન ને મુલ્કે સુલેમાં ખુશતર,
ખારે વતન ને સુખખુલો રેહાં ખુશતર;
પુસુકે બમિસ્ત પાદશાહી મીકર્દ,
મી ગોક્ત ગદાં ખૂદને કનઆં ખુશતર. હુખખુલ.
હૂસ્ત નખાયદ ને હૂસ્ત દર ગેલે બારાદ,
મર્દ નખાયદ કે તંગ હૌસલે બારાદ,
આનકે પરીશાં નમૂદ તોરરેઈ લેલા,
આસ્ત કે મજનું આસિરે સિલસિલે બારાદ. હુખખુલ.

૧૦૫૨. જંગલો—કુમરી.

જો નહીં મીલીયે હમારે ખાલમ
તો દિલસેં મૈ તો કરાર હુવી હૈ. જો.

સૈયાનેં મુસેં કરી ખીઠાઈ,
મીલોં સકારે કરાર કી-હોઈ;
રાત રામા કૈસી કટી ચે,
તરફ તરફ અખ સકાર હુવી હૈ. તો દીલસે.

૧૦૫૩. સીંધ કાફી—ગજલ.

માહબુબે ખુદા અર્સપે, પોહોંઆ સભિમે રાજ,
ક્યા ખુલ ગયા ઉમદકા નશીબા સભિમે રાજ. માહબુબે.

માહબુબ નજર આયા જો તનહા સભિમે રાજ,
પરદેશે ખુદા ખુદ નીકલ આયા સભિમે રાજ. માહબુબે.

હાંશલ એ હુઆ આપકો રતબાં સભિમે રાજ,
અલ્લાકો ઇન આંખોશે જો દેખા સભિમે રાજ. માહબુબે.

રોશન હુ જોબદાશે કહેયા સભિમે રાજ,
ક્યા રમે નખીકા લીખું જલવા સભિમે રાજ. માહબુબે.

ઇનસાનકી ક્યા જન ફરશતેખી ન પોહોંચે,
વાંહાં જકે એક દમમે હીયાં આયા સભિમે રાજ. માહબુબે.

(૪૨૫)

કહેતેહે સક્ષા આતસે અધાસે હરખાર,
યા બક્ષસે ઉમદકા તકાજ સભિમે રાજ. માહબુખે,
યા લુલ્હ જો માબુખને આહઃ આઈ પાયા,
બાકી ન રહી કાંઈ તમના સભિમે રાજ. માહબુખે.

૧૦૫૪. ખમાચ—તીલાણો.

આધાના તોમ તનન તનન તરિદાનિ ધિતિલિ તોમ
તનન દિરદિર નોર તોમ તન તદરિદાનિ. આધાના તોમ.

યલલિ યલલિ યલલોમ યલલોમ ધિતિલિ તોમ તન
તોમ તન તોમ તન નિતા તદરિદાની. આધાના તોમ.

૧૦૫૫. પરજ કાલીંગડો—૫૬.

જનની અપ ના જ્યે બિન રામ.

હોત પ્રાત બનબનકો જ્યે,

બનકો જાહા નહી ઠામ. જનની.

રામ લખમન સીયા બનક સુંધારી,

બલના કીચો ધહ કામ. જનની.

તુલસીદાસ પ્રભૂ આસ ચરનકી,

બચો બીધાતા બામ. જનની.

૧૦૫૬. જૈશવી—ગજલ.

અગર આં તૂકે શીરાજી બદસ્ત આરદ દિલે મારાં

બખાલે હિન્દુયશ બક્ષમ સમરકંદો બુખારારા. અગર.

બિદેહ સાકી મઝ્યે બાકી કે દર જિબત ન આધયાફત;

કિનારે આખે રકનાબાદો ગુલગરાતે મુસલ્લાશ. અગર.

(੪੨੬)

ਫਿਗਾਂਕਿ ਭੂਲਿਆਨੇ ਸੋਘੋ ਸੀਰੀਕਾਰ ਸੋਹਰਾ ਸੂਘ;
ਸੁਨਾਂ ਘੁੰਦੈ ਸਘਰ ਅਯ ਦਿਲ ਤੇ ਤੁਰਕੀਨੇ ਆਨੇ ਧਗਮਾਰਾ. ਅਗਰ.

ਨੇ ਖੜਕੇ ਨਾਤਮਾਮੇਮਾਂ ਨਮਾਲੇ ਧਾਰ ਸੁਸਤਗਿਨੀਸਤ;
ਘਾਘਾਘੋ ਰੰਗੋ ਘਾਲਿ ਅਤ ਬੇਹੁ ਹਾਜਤ ਰਹੇ ਭੁਘਾਰਾ. ਅਗਰ.

ਮਨ ਅਯਾਂ ਫੁਲੈ ਰੇਅ ਅਯੁਯੁਨ ਤੇ ਧੁਸੁਧ ਦਾਸਤ ਦਾਨੇਸ਼ਤਮ;
ਤੇ ਖੜਿਕ ਅਯ ਪਰਦਘੇ ਅਸਮਤ ਘਿਨ ਘਾਰਦ ਭੁਲੇਘਾਰਾ. ਅਗਰ.

ਫੁਦੀਰਾ ਅਯ ਸੁਤਘੋ ਮਘੇਘੂ ਵ ਰਾਘੇ ਦਫੇਰ ਕਮਤਰ ਭੂ;
ਤੇ ਕਸੇ ਤਕਰੂਦਿ ਨ ਫੁਰਾਧਦ ਘਫੇਕਮਤ ਖਨਮੋ ਅਘਮਾਰਾ. ਅਗਰ.

ਨਸੀਹਤ ਗੂਰਾ ਫੁਨਯਨਾ ਤੇ ਅਯ ਯਨ ਦੂਸਤਰ ਦਾਰੰਦ;
ਯਵਾਂਨਾਂਨੇ ਸਾਘਾਦਤਮੰਦ ਪੰਦੇ ਪੀਰੇ ਦਾਨਾਰਾ. ਅਗਰ.

ਘਦਮ ਧੁਕੁਤੀ ਵ ਧੁਰਸੰਘ ਤਘਾਘਿਘਾ ਨਿਕੂ ਧੁਕੁਤੀ;
ਯਵਾਘੇ ਤਘਘ ਮੀਘਘਦ ਯਘੇ ਯਾਲੇ ਰਘਰਘਾਰਾ. ਅਗਰ.

ਯਯਯ ਧੁਕੁਤੀ ਵ ਫੁੰਰ ਸੁਕੁਤੀ ਘਿਘਾ ਵ ਧੁਰਾਧਘਵਾਂ ਫਾਝੇਯ;
ਤੇ ਘਰ ਨਯਮੇ ਤੋ ਅਧੁਰਾਨਦ ਫੁਲਕ ਅਧਦੇ ਸੁਰੇਘਾਰਾ. ਅਗਰ.

੧੦੫੭. ਚੰਬੇਭ—ਬਾਹਾ.

ਨੈਸਾ ਕਰਨਾ ਵੈਸਾ ਯਰਨਾ ਰਾਕ ਹੋ ਗਰ ਤੋ ਕਰ ਕਰ ਦੇਘ,
ਦੋਯਘਮੀ ਹਧੇ ਭੁਯਤਮੀ ਹਧੇ ਮਹਾਰਾਮੀ ਹਧੇ ਮਰ ਕਰ ਦੇਘ,
ਘੇਕ ਧੀਨ ਫੁਟੇ ਘਾਧਫੀ ਫੁਟੇ ਯਮ ਧੁਨਾਫਕਾ ਯਰ ਕਰ ਦੇਘ,
ਹਧੇ ਧੁੰ ਧਾਰ ਤੋ ਪਰ ਘੇ ਰਾਰ ਹੋ ਮਾਨ ਮੇਰਾ ਮਤ ਘਰ ਕਰ ਦੇਘ.

(૪૨૭)

જીનોને જો ક્રીયા વા પલ્લેમે લીયા,
ક્રીસીકુ કુન્ન દીયા તો અપનાં ખું પીયા,
હથે રોનકે જોહાં તો શીર યાંહાં વાંહાં,
હો એન બેગુમા, બહેસ્તમે ધર કર દેખ. જૈસા.

૧૦૫૮. ભૈરવી—કુમરી.

પનઘટવા રોકે જાય, કૈસેંકે બરં પનીયાં રે ગુધ્યાં—
પનઘટવા રોકે.

સીરપે ધડા ધડ પર જારી રે, ચાલ ચલત મતવારી ગુધ્યાં—
પનઘટવા રોકે.

એક ડર હથેમેહિ સગરે લોકનકોરે, કુજો નનદમારી બેરતીયાં—
પનઘટવા રોકે.

જલસો ૩૪ મો.

મનીવાર, તા. ૧૮ મી ડીસેમ્બર ૧૮૮૬.

૧૦૫૯. કાફી—કુમરી.

લેલાલટ ખાંધી આયે જલાવે મજનું
મૈતો તાની ખોલુદી ખાંધીયાં. લેલા.
લેલી લેલી કરતા શીરે મજનું
ઘશિકુંદી આગ લગી. લેલા.

૧૦૬૦. મહહાર—કુમરી.

આજ ધન ખુંદન પરસેરે રતુ આઈ પરખાકી
રમખુમં આજ.

કારે કારે ઘેર ઘેર આયે, ચમક ચમક છઠ્ઠાંતે
હુબાયે ગરજે ગરજે ધન ગરજેરે આજ.

૧૦૬૧. સારંગ—ખ્યાલ.

મિલ ખોડા મારે સૈયાં, તરવરદી છઠ્ઠાં. મીલ.
ઘસે તરવરદી હંડી હંડી છઠ્ઠાં,
ડાંડે ગલે ખીચ ખઠ્ઠાં. મીલ.

(૪૨૯)

૧૦૬૨. સારંગ—કુમરી.

ચલી જા મોરો નનદીઆં લાગું તોરે પધઆં. ચલી.
આગે આગે નનદી ચલી, પીછે નનદુહઆ,
વાકે પીછે મએ ચલી, મોરે પીછે સધઆં. ચલી.

૧૦૬૩. ધનાસરી—ખ્યાલ.

લોગ ચૂવાવક પ્રીતી કરું સખી પ્યારે પ્રીતી કરું નહી
ન્યારે. લોગ.

કાહી કરતહું ઇતિની બતીઆં મોસે માઈ કોણ કછ
નાહી ચલ તુ પ્યારે. લોગ.

૧૦૬૪. યમન કલ્યાણ—ધૃપદ.

તાન રાગકી ધરન મુરન સો
નાચત ખીંદ્રાખન મધ ગોપાલ. તાન.
આસ પાસ સખ ગોપાલ આવલ
ગોપ વધુ તરન તરન. તાન.

૧૦૬૫. યમન કલ્યાણ—તીલશણે.

અતદર દીમ ધીતીલાના તાધીયનરે
તદનોમ તદનોમ. અતદર.
નાદર તાદીમ તનનનનનન
હીદાના તોમ તનનનનનન તાધીયનરે
તાધીયનરે તદનોમ તદનોમ. અતદર.

(૪૩૦)

૧૦૬૬. યમન કહયાણુ—ધૃપદ.

દીયરા મેં ખારે હજારત આજેકી દરકી નજરે
દીયરા મેં.

કુધ પૂત સખ આને ધન લછમી ગોદે ખેલાવે નંદદે
લાલેસોં દીયરા મેં ખારે.

૧૦૬૭. ડેશ મહાર—ખ્યાલ.

ધિર આયે ખદરા કારે બિન પિયા જીયા મોરા
ધબરાવે રેં. ધિર આયે ખદરાં.

નીસી અંધારી કારી ખીજલી ચમકે, કોમલ કુક
રહી દઈ મારે, પપૈઆ પિયુ પિયુ શબ્દ સુનાવે બિન પિયા
કધુ ના સોહાવે રેં. ધિર આયે ખદરાં.

૧૦૬૮. ડેશ મહાર—૪૬.

જગત પર કરમ મેધ ખરસે;
તું દેખ જવાસા ક્યું તરસે. જગત.

પ્રફુલિત હોત બેલ તરવર સખ;
ભ્યું ધુરવા ધરસે. જગત.

જીવજંત સખ મધન કિલોલત;
જખ જલ નબ સરસે. જગત.

કહે કિરોજ રાય મરતા ક્યું;
ખદન અગન ઝરસે. જગત.

૧૦૬૯. મેઘ મહહાર—૫૬૦

આઈ છીંકે રાજકી સ્વારી,
સરસ દરસ પર જગ બલિહારી;
તરસત દેખન સરત પ્યારી. આઈ.
બદર બરસત—પુરવા ધરસત;
દદર તરસત—મેર પુકારી. આઈ.
બગર બગર જખ્ખાં નહિ ફૂકત,
ડગર ડગર તખ્ખ કોકિલ ફૂકત;
અમકત દમકત બન બન બિજુરી,
ન્યારી ન્યારી—ફિરોજ ધનનન ધનનન,
ધન ધન ગરજે—ધોર ઘટા કારી. આઈ.

૧૦૭૦. ગોંડ મહહાર—૬૫૬.

હો! લાર આપે બાદલ બીર ઝોલા સાગર તોમ
ધબોલન લાગી મોરચાત્ર કદાદૂર. હો.

પશુ પંછી જીવજંત સખ મીલ જોયો આનંદ મેંતો
બ્યાપે કામ ઉન બિન નાગર. હો.

૧૦૭૧. ખમાચ—તીલાણો.

ઉદનિતોં તનન તનના તારેધની તિલલદીં તનન દૂદ
નારે તોંતન તદરધની. ઉદનિતોં.

યલલિ યલલિ યલલોં યલલોં તનતોં તનતોં તનતોં
તનનિત તદરધની. ઉદનિતોં.

(૪૩૨)

૧૦૭૨. દેશ મલહાર—ખ્યાલ.

બૈરન બદરીયાં બરસે મોરા પિયા બિન જીયરા તરસે ર૦ બૈરન.
સોતીથી મેં અપને મેહલમે કેસે લગાઉં રામ અનનન અનનન,
કુંગના કુટ ગયો કરશે ર૦ બૈરન.

૧૦૭૩. બેહાગ—કુમરી.

મોહે નીકી લાગે સુરત તિહારી,
મન લે ગયો સુરખ અનારી. મોહે નીકી.
તુમતો મોહનવા અપની ગરજકે,
બિરહાને દધ મારી. મોહે નીકી.

૧૦૭૪. ગોંડ મલહાર—ખ્યાલ.

બાદર બરસન લાગે, બન ધનકે સખ બાગ જાગે,
મોરવા દાકુર પપૈઆ કોયલિયાં બોલન લાગે સખ ઉનકે
આગે. બાદર.

ગરજ ગરજ ઔર ચમક ચમક ઔર દમક દમકસે
હરી ભામપર બેરવા પબેરવા અચપલ રસમે પાગે. બાદર.

૧૦૭૫. કાફી—કુમરી.

સૈયાં તોરે પધ્યાં લાગું બધ્યાં ન મરાર. સૈયાં.
મેં બિજ નારી દેખી તેરી ચતુરાઈ
તુને બરજોરી કર મોરી બધ્યાં જકજોર. સૈયાં.

(૪૩૩)

૧૦૭૬. સિંધુરા—દાદરો.

મેં તોરે કારણ બેરાગણ બન જાગી. મેં.
તું પિયા મોરા મેં તોરી સજની
મેં તો બલહારી તોરે બલબલ જાગી. મેં તોરે.

૧૦૭૭. ભૈરવી—દાદરો.

શમા મેં જગાય હારી, પિયપાપી ન જાગેરે. મેં.
નીચે બહે ગંગા ઉપર બસે કાશી,
કે બોલી બોલે ચીરધ્યાં મેં મિજ બાસી. મેં.

૧૦૭૮. ખમાચ—કુમરી.

મેં જો આજ પતીઆં ભરતકો ગધં મેં જો.
મગ રોકે ઠાકો કૃષ્ણ સુરાઈ માસે કીની ખરજેરી
મારી બધ્યાં મરેરી. મેં જો.
મેં જમુનાં જલ ભરન જતીથી બાટ ચલત માસે
કીની ખરજેરી. મેં જો.

૧૦૭૯. ઠેશ—ખ્યાલ.

કલિયાં ખીનન જાજે રાજાજી વારે બાગમેં મેં તો—
કલિયાં. રાજાજી.

કલિયાં ખીનન મેં ચલી, ધન જોખનકે માંઈ
કાંઠા લાગા પ્રેમકા નીવરી નીવરી જાજી. રાજાજી.

(੪੩੪)

੧੦੮੦. ਫ਼ੈਸ਼—ਭੀਲਾਥੀ.

ਤਦਰੇਖਾਨੀ ਚੀਮ ਤਨੋਮ ਤਨਦਰੇਨਾ, ਤਨਦਰੇਨਾ ਤਨਦਰੇਨਾ,
ਤਦਰੇਖਾਨੀ ਚੀਮ. ਤਦਰੇਖਾਨੀ.

ਨਾਦਰਦੀਰਖਾਨੀ ਧੁਮਦਰਦਰ ਖਾਨੀ ਤਦਰੇਖਾਨੀ ਚੀਅਨਰੇ
ਤੋਮ ਤਨ ਤਫ਼ਤਾਨ ਧੁਮਫ਼ਤਤਫ਼ਤ ਫ਼ਤਾਨਖਾ. ਤਦਰੇਖਾਨੀ.

੧੦੮੧. ਭੇਹਾਗ—ਯਥਾਲ.

ਛੱਡ ਨਾਕਰੇ ਪਿਆ ਮਿਸੋਂ ਆਯਾਥੀ ਰੈਨ ਨ ਨਗਾਥੀ ਮੀਥਾ. ਛੱਡ.
ਛੱਡੁਂ ਤੋ ਮਾਨਤ ਸੁਨਤ ਨਾਹੀਂ ਯਾ ਕਰੇਂ ਧੇ ਮਾਰੀ ਦੈਥਾਂ. ਛੱਡ.

੧੦੮੨. ਧਰਨ ਠਾਥੀਗਡੋ—ਧਫ਼.

ਮਾਛੇ ਨਯਰ ਪਰਤ ਨੰਦਲਾਲ. ਮਾਛੇ.
ਮੇਰ ਮੁਧੁਠ ਆਰ ਮੁਰਲੀ ਸੋਛੇ ਗਲੇ ਗੁੰਨਯਾ ਮਾਲ. ਮਾਛੇ.
ਫ਼ਾਨਨ ਫ਼ੁੰਡਲ ਮੁਧਪਰ ਸੋਛੇ ਫ਼ੁਟਿਲ ਸੀਸਫ਼ੇ ਯਾਲ. ਮਾਛੇ.
ਆਪਣੀ ਨਾਯਤ ਯੇਨੁ ਯੋਯਵਤ ਸੰਗ ਮਿਲਾਵਤ ਯਾਲ. ਮਾਛੇ.

੧੦੮੩. ਯਸੰਤ—ਯਥਾਲ.

ਹਰਿ ਨਾਰਾਯਣੁ ਪਾਰ ਕਰੇ, ਮਾਥੇ ਮੁਧੁਠ ਧਰੇ. ਹਰਿ.
ਫ਼ਾਨਨ ਫ਼ੁੰਡਲ ਗਲੇ ਯੈ ਨਯੰਤੀ ਮਾਲਾ. ਹਰਿ ਨਾਰਾਯਣੁ.

੧੦੮੪. ਲੈਰਵੀ—ਫ਼ੁਮਰੀ.

ਮਾਛੇ ਆਧ ਮੀਲੇ ਗੀਰਧਾਰੀ,
ਐਸੇ ਨਤਨ ਯਤਾਏ ਸਯਨੀ. ਮਾਛੇ.
ਧਫ਼ਾਡ ਫ਼ੁੰਡੀ. ਪਰਯਤ ਫ਼ੁੰਡੀ,
ਫ਼ੁੰਡ ਫ਼ੁੰਡ ਮੇਂ ਹਾਰੀ. ਮਾਛੇ.

(४३५)

१०८५. सींध काड़ी—हुमरी:

अलबेल सैयां हमसे करे ना प्रीत० अलबेल०

औरनके संग हसत भेलत हो,

देखी तिहारी प्रीत, हारे सैयां हमसे करे ना प्रीत० अलबेल०

१०८६. बैरवी—गजल.

हमारी दिल लगी रखे—किसीसे दिल लगावें ज्या;

भरीमे धरु वहां होके—छुटोके ह्यां नगावें ज्या. हमारी.

दगलपाछु हुँ यारे—हकीकत ज्या सुनाजि मैं;

किया सय पजत मेरेने—किसीके हम सतावें ज्या. हमारी.

हमारी लारि दोगपमे—ठोके कुँकनां यारे;

सिहा भुँ शेर ज्यामतपर—छुटोके हम पतावें ज्या. हमारी.

हिनरके दर्दकी धर—नछी भिखती नहामें तो;

सिवा वा यार दर्दो गम—किसीके हम सुनावें ज्या. हमारी.

अरे प्रीशन वा वाकेहै मेरे निगरसेभी;

निकायें जलके भुँके—उसीसे हम छुपावें ज्या. हमारी.

१०८७. बैरवी—हुमरी.

जनम सय जिया अटपटमें;

प्रभुके न रह्यो अपने धटमें.

जनम.

अप्य कुं सौयत रे प्रीशन तुं;

डार व्यर्थ छु अटपटमें.

जनम.

* ૧૦૮૮. રાહ ઇંગ્લે. (So early in the morning.)

આણા અદના સુખથી પલશે, ઇનસાફ ખરે ભ્યાં નીત મલશે;
ભ્યાં બકરી વાણે સાથ ચરે, તે અદલ રાજની ટેક ઠરે;

કોરસ—જુગ જુગ જીવો વિઝોરિયા,
જુગ જુગ જીવો વિઝોરિયા,
જુગ જુગ જીવો વિઝોરિયા,
મહારાણી કૈસરે હિન્દ.

જેણીની હૈયાતી સાથે, હુબર ખીલ્યો છે જગ હથે,
વિઝોરિયા ભ્યાં છે તમ રાંછી, કીર્તિ સારી સૌએ જાણી. જુગ.
રોકોના છે રૂડાં માતા, માયાવંતાં છે કુઃખ ત્રાતાં;
તમ સદા હિન્દ પર રાખ્ય કરો, ને દિલ હમારી દહાજ ધરો. જુગ.
આ ઇશ્વર સુણ મનુષા દાની, વિનતી ફીરજી લે માંની;
કે જીવે રાંછી વરષ ધણા, ને કુસ્મન થાજે સર્વ કૃના. જુગ.

૧૦૮૯. સિંધુરા—દાદરો.

આજ રડો મહીમાં ખિરાજે રે;
સઉ ગાણો મધૂર અવાજે રે. આજ.
નવલ સાલ મંડલીને સુખારક,
તેરમું જુઓ બહું ગાજે રે. આજ.

* ૧૦૮૮ થી તે ૧૧૦૦ સુધી આસ ઠાંકણાંમાં ઉપર
ગવાયલાં પરચુટણ ગાયનો.

(૪૩૭)

હાથી મહી ભિગા સહ પેઠા,
અરસ પસ રનેહનેજ કાળે રે. આજ.

બહાર નવો આ ખિલ્યો રૂડા,
ખુદા સાલ બહુ નવાં નિવાળે રે. આજ.

૧૦૯૦. ભૈરવી—કુમરી.

ગગન મંડળમાં અગણિત તારા—પુરશિદની સરદારી;
સવ શ્રેહતો રાજકાજમાં—છે રૂડા દરબારી. ગગન.
જેણે નુરે ચાંદખી ચમકે—સહને છે સુખકારી;
બયંકાર અંધાઈ નાથે—જેઈ સુરત મતવારી. ગગન.
સરનશીન પુરશેદ હમારા—શ્રેહો કારખારી;
સર્વ બાધખ્યા છે સમતારા—ગગન મંડળી સારી. ગગન.
અવલથી જમનું મંડળીમાં—ચમકે છે નુર બારી;
સદા સુખી રહી દેજે અમને—નેક તમારી પારી. ગગન.

૧૦૯૧. બરવા—પદ.

ગાયન મંડળી ગાયન ગાયમે;
ગાયન ઉપર ગાજી રે. ગાયન.

ગાયનની બાંધણી જમછે—સાત સુરપર સ્થાજી રે;
કારખારખી આ મંડળીના—તેજ ચીતે છે રાજી રે. ગાયન.

અરજ સરનશીન પંચમ મુનશી-મધમ તો અજાનચી રે;
 રેખભસ્તુચ્ચડગંધારધૈવત-નિશાદસપ્તસ્વરગાજી રે. ગાયન.
 સદા સપ્ત સ્વર આ મંડળીનો-રાખો ખુદા નિવાજી રે;
 ફિરોજ જેથી ગાયન ગાયે-જોડે જોડની તાજી રે. ગાયન.

૧૦૯૨. કાલીંગડો—૫૬.

ગુણીજને કિર્તિ આ ગાઇ છે.

ગાયન તારો દાવો ખુદાઈ છે. ગુણીજને.

દુઃખ દરિયાવે પણ ગાયન તું સુખની સુરાઈ છે;
 ગાયક કરતાં સુણે તેને ખુશી સવાઈ છે. ગુણીજને.
 ભ્યાં તું છે ત્યાં મેલ તજીને-હૈડે સફાઈ છે;
 ખુશ મારગ બદિ પકડીને-અંતે લજાઈ છે. ગુણીજને.
 મનુષ્ય શું પણ ફરિશ્તા સાથે તારી સગાઈ છે;
 અરી બંદગીની ગાયનમાં-ખુખી સમાઈ છે. ગુણીજને.
 ફિરોજ કહે જાયનથી ભાઈ-ખુદાઈ સજાઈ છે;
 ગાયક જોતાબનનેજનને-અજબ કમાઈ છે. ગુણીજને.

૧૦૯૩. ભૈરવી—૫૬.

નારી નરથી એજ તું માન. નારી.

સહિ સુખો આ જમના વ્યર્થા વિન સ્ત્રિ અતુર સુજન;
 તેણી વિનતો લાખ કમાઈ-છે સહિ આખ સમાન. નારી.
 કુટુંબ મુલકપર રાખ્ય અલાવે-નર અરો મુલતાન;
 ખેટા ખેટી છે રૈયતને-નારી છે પરધાન. નારી.

(૪૩૬)

નર નાખોદા હોડી ખેડે-નારી હાથ સુકાન;
વીના સુકાની પાર પડે નહી-બ્યારે થશે તોફાન. નારી.
કંઈ પતીના પ્રાણ બચાવા-ખોયા નારે બંન;
હીરોજ નારની કદર જે ખૂલે-તેજ ખરે ધનિસાન. નારી.

૧૦૯૪. બોપાલી-ગજલ.

નવલ રાજ નવલ સાલ-ગાય વૃદ્ધ તરણ ખાલ,
વચન શૂભ જગ દયાલ-યસ પુકાર ચાલ ચાલ. નવલ.
રોમ રોમ હરષ હૈ-નવ બહાર ખરસ હૈ;
જગ મગાત સરસ હૈ-ઉછલ પાય ડાલ ડાલ. નવલ.
મુદિત સખી નિત રહો-તેજ પ્રકાશિત રહો;
ખાસ મુગંધિત રહો-જમકી પહેન માલ માલ. નવલ.
રહો ધચ્ચી દયા-કરે કોષ ન નયા;
કહો ન કોન તર ગયા-મંદ સાન ટાલ ટાલ. નવલ.
હો પ્રભુ તુમ રહાય હો-ડન્ડ બેડ મૂક કહો;
વેદના ફિરોઝ ન હો-લીન નાય બાલ બાલ. નવલ.

૧૦૯૫. ખરવા માંડ-ગરબી.

કેમ બહું નવરોજના રંગમાં;
સહૂ મૂલેછે હર્ષના ઉમંગમાં. કેમ.
મધ્ય રાત્રે વાજિત ખૂમ વાગિયાં,
સુણી છોકરાં બડકી તુર્ત બગિયાં;
હસી કુદે દીવાનાંનાં ઢંગમાં. કેમ.

*ધણીઆંણી પણ માંગે રીસાઈનેર;
 ધણી તો મરેછ કરને પીસાઈનેર;
 પોલકો પહેરવા નવોજ અંગમાંરે. કેમ.
 જલી બલી હું બળરમાલ આલિયોરે,
 સહુ મોઢું જે લે તે દીવાળિયોરે;
 અપે કૂડીનું દામ એક નંગમાંરે. કેમ.
 સહુ શૂરા આપીસના શિપાઈરે,
 કુઆ દેછે બંખશીશ કાજ બાઈરે;
 ખિસું ખાલી શું આપું હું અંગમાંરે. કેમ.
 તોય સુણુ ફિરોજ હું હરથી ડોલિયોરે,
 બલી આશિષતી વાંણી હું બોલિયોરે;
 ધરી ધ્યાન તોય નીતિનાં મૃદંગમાંરે. કેમ.

૧૦૯૬. ભૈરવી—ગજલ.

આજ જરથોશિતએ નવસાલ સુખારક હોવે;
 સાલ ફરખિન્દાહ બહરહાલ સુખારક હોવે. આજ.
 રાજે રાખ બહુકે મહોસાલ બહુતરે યજદાં;
 જરન નવરોજ બહજલાલ સુખારક હોવે. આજ.
 રહે દિલ શાદ બસદ ઈન્જતો ઇક્રામ અમીસ;
 દોલતો માલ વ ચકબાલ સુખારક હોવે. આજ.
 સખ્ત પોશાક અરોસાને અમનમે પેના;
 બુલબુલો ગાઓ તુમહે તાલ સુખારક હોવે. આજ.
 અહલે માહફિલકે લિએ હૈ ઇએ કુઆએ ફિરોજ;
 રોજ નવરોજ બાઅસુઆલ સુખારક હોવે. આજ.

૧૦૬૭. માંડ—ગરબી.

આજ રૂડા રંગમાં રમેછ રંક લાલિયારે લાલ;
 જુઓ કરવા પરપેટી (પતેલી) હું ચાલિયારે. આજ.
 બહુ ગોઝ અંગ્રેજીની જાતરે,
 કરી ગોઢેલ ઘણી મારે જાતરે;
 બેંલા છેડ પારછીની છી વાતરે. આજ.
 નવ ધાતિયે દિવેછ લાલ કોરરે,
 વધી ટોપીપર અમકેછે મારરે;
 અરે આજે કિકલોનો છે તોરરે. આજ.
 કપૂ જૂવે કિકલી તો હરઆયરે,
 બધી આવળાઈ આવળાઈ જાયરે;
 વધી તે પણ નાચી કુદી ગાયરે. આજ.
 ત્યાં ખાટી તાડીની પણ ખૂટરે,
 મલી ત્યાં ભોજન ખાંડીની લૂટરે,
 પગો નાગા પામ્યા જોડી ખૂટરે. આજ.
 અરે દોહલાં તમારી છી વાતરે,
 પડું ઓટલે અદાર દિવેછ રાતરે;
 મલે ખાવા પડવાન જાત જાતરે. આજ.
 બધી ખાઈ કરે રાત દિવેછ વેઠરે,
 મને ભોજન બાવી આલે હેઠરે;
 છહુ ચાકર ને જાણે હું છેઠરે. આજ.
 ઘણાં જોજો આવાં નવાંજુ છાલરે,
 છુખી રહેજો બુઢાં જવાંન ખાલરે;
 છુલો શીરોજ વધી જજ ધન માલરે. આજ.

૧૦૯૮. દેશ—૫૬.

કેહરી ગુણ ગાઘઝે આજ, વીકટોરિયાકો સલામત રહિયો તાજ.
 સત્ય ન્યાય હય જાકો અબૂષણ, કરૂણા નિધાની કાજ,
 પેહત શેર સંગ છેરી નિરબય, ટોકે ચિડી નહિ બાજ. કેહરી૦
 હિંદ બલી ભાગ્યવંત બધ હય, રીજ કરે નિત નાજ,
 દયાલ પ્રભુ યે કાયમ રખિયો, યાવ રવીસસી રાજ. કેહરી૦,

૧૦૯૯. ભૈરવી—૫૬.

સજન સહુ સલામતીઆ સારી, ઘો તન મને સ્વિકારી. સજન.
 ગવરનર સર જોમ્સ ફર્ગુસન, યશ તેમના ઉચારી. સજન.
 કેળવણીને અધિક ઉત્તેજન, દીધું નેક વિચારી. સજન.
 મુંબઈનું મોટું પરદર્શણ, તેને દીધી ચારી. સજન.
 સદા ખુદા જશ રસ કસ બક્ષે, દે સહુ કાજ સુધારી. સજન.
 પ્રેમ જામ બરિ ફિરોજ મધથી, પીજ હુરે પુકારી. સજન.

૧૧૦૦. ખમાચ—ગજલ.

ગાઘયે સુગુણ ગુણિકે, જિનને તન મન ધનસે;
 કિયે સુકાજ બહુ તાકો, સુગીત ગા રિઝાઈયે. ગાઘયે.
 માણુકબાઈ જનનીને, પ્રેમસે પઢાયો બહુ;
 બયો સ્વપ્ન જીર્ણવંત, તાહી મિલન ધાઈયે. ગાઘયે.
 શિક્ષક હોય પ્રોફેસર, સૌદાગર અર પ્રધાન;
 પ્રતાપી બયો હૈ તાકો, આશિશ શુભ મ્હાઈયે. ગાઘયે.
 મેજ દેશ હિતકારી, આતમજ નવરોજજીકે;
 દાદાબાઈકો ફિરોજ, સખ મિલ બલ જાઈયે. ગાઘયે.

